

MUSICALIA DANUBIANA

MTA Zenetudományi
Intézet

GRADUALE ECCLESIAE HUNGARICAE EPPERIENSIS

1635

MUSICALIA DANUBIANA

REDIGUNT

FERENCZI ILONA

SAS ÁGNES

SZENDREI JANKA

HOC VOLUMEN CURAVIT

FERENCZI ILONA

CURIS

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA ZENETUDOMÁNYI INTÉZET

DOBSZAY LÁSZLÓ

FALVY ZOLTÁN

SZ. FARKAS MÁRTA

MUSICALIA DANUBIANA

9.

GRADUALE

ECCLESIAE HUNGARICAE EPPERIENSIS

1635

EDITED AND INTRODUCED BY

ILONA FERENCZI

BUDAPEST · 1988

Felelős kiadó: FALVY ZOLTÁN

**Lektorálta: DOBSZAY LÁSZLÓ
STOLL BÉLA**

**Fordította: MÉSZÁROS ERZSÉBET
ALBRECHT FRIEDRICH
DIETER SCHUBERT**

Címlapterv: P. HORVÁTH ÉVA

**KÉSZÜLT AZ MTA ZENETUDOMÁNYI INTÉZETÉBEN
AZ MTA AKA ÉS A „KULTURÁLIS TÖRTÉNELMI EMLÉKEINK
FELTÁRÁSA, NYILVÁNTARTÁSA ÉS KIADÁSA” C. KUTATÁSI
FŐIRÁNY TÁMOGATÁSÁVAL**

ISBN 963 7074 16 3 Ö

963 7074 17 1

HU ISSN 0230 - 8223

© Ferenczi Ilona, 1988

I[n] N[omine] I[esu] C[hristi]

f 1

Graduale
ECCLESIAE HUN-
GARICAE EPPERIENSIS.
IN

HONOREM et LAV-
DEM SACRATISSIMAE
Triadis! conscriptum,

et

P[ro]p[ter] CONCENT[us] S[ed]ve HYMN[us],
Antiphonis, Psalmis, Can-
tionibusq[ue] suauiissimis
adornatum

SUB

Ministerio

ADMODUM REVEREND[us] ET CL[arissim]i V[er]i DOMIN[us]
MARTINI DAMASCE-

ni, Pastoris Hungarorum vigilantiss[im]i

Aedilitate

Prudentiss[im]orum et Circumspect[orum] Virorum, D[omi]ni Andreae
Grollmann, et Jonae Kadasz.

Per me

DANJELEM BANSZK[us],

Breznoban[ensem] p[ro] t[emp]ore Cantor[em] Hung[aricum] consecratum.

Anno: M. DC. XXXV.

Scrispit Andreas Glosius manu propria

Responsorium Commune

f 2

[1] **PUERI**
 é - sus Chri - stus é - lö Js - ten - nek szent Fi - a.

CHORUS **PUERI**
 Ir - gal - maz mi ne - künk. Ki szent lé - lek - tül fo - gan - tat - tal

CHORUS **PUERI**
 szüz Ma - ri - á - nak mé - hé - ben. Ir - gal - maz mi ne - künk. Dí - czö -

ség' A - tyá - nak és Fi - u - nak és szent Lé - lek Js - ten - nek.

CHORUS
 Ie - sus Chri - stus...

- Nat[ivitas Domini]:** Ki ez napon szüz Mariatül születél.
 Ki érttünk ez vilagra születél.
- Circ[umcisio Domini]:** Ki érttünk környül metélkedél.
- Epi[phania]:** Ki ez napon bülczeknek meg' jelenél.
- Par[asceve]:** Ki mi érttünk az kereszt fán szenvedél.
 Ki ez napon az Sidoktul meg fogatal.
 Ki ez napon az mi büneinkért szenuedél.
- Res[urrectio]:** Ki ez napon nagy diczóséggel halotaibul feltamadal.
- Asc[ensio]:** Ki ez mai napon az menyégben fel menél.
 Ki ülsz Atya Jstennek jobiara.
- Pent[ecostes]:** Ki ez napon boczatad ell Atyatül az szent lélek aiandékat.
- Comm[unes]:** Ki mi nekünk igazgatonk és batoritonk uag' minden nyavallyankban.
 Ki mi rolunk elveszed az ellenséget és az [Fegyuert
 Dög' halalt.
 Ki minket be tültez mi[n]den sok iavaddal.
- [Pro] Plu[via]:** Ki meg' n'itod az égnek czatornait és esöt adz è földre.
- [Pro] Ser[enitate]:** Ki meg' adod az égnek szép tisztasagat.
 Ki meg' adod à mi kéuanságinkat à te igireted szerint.
 Ki mi hozzank jöttél bönösökhöz.

Versiculi responsionis:

priorem cantant pueri posteriorem Verò Chorus.
In Adventu Domini

[2] **B** o - czasd el Ur Js - ten: a te ha - tal -
Es sza - ba - dicz meg' min - ket: min - den nyo - mo -
ma - dat.
ru - sag - tul.

Aldot à ki jöt: Urnak nevében.

Bizony Jsten és bizony ember: meg' szabadítani minket.

In Nativitate

G [3] yermek születék: és Fiu adatek nekünk. alleluia.
Es à mi bűneinknek váltságára adatek. alleluia.
Születék mi nekünk: az Ur Jesus Christus: alleluia.
Hog' minket meg' szabaditana minden bűneinktül.
Az Jstennek igie: érettünk emberre lön alleluia.
Es lakozzék: mi közöttünk.
Ne féllyetek: félelmes szívö emberek.
Mert el jöt à mi Jstenünk: és iduözit minket.

In Epiphaniâ

A [4] z Persiabeli Bölczek ai[á]ndikozzak: à Nazaratbeli Jesus[t].
Arannal teménnel és kenettel: téstelik ütet.

In Quadragesimâ

C [5] hristusnak igasága: körnékez minket paisul:
Azért semmit ne félünk: az éyeli hitetlen rettegésektül.

Jn Passione

A^[6]

Az te hiveidnek szerelme: emézte meg' engemet.
Es à te karomloidnak karomlasi: essenek én raitam.
Békességgel el aluszom: es el nyugszom.
Mert csak te magad batorital meg' engemet: en Istennem.

Jn Resurrectione

F^[7]

Fel támad Christus halotaibul Alleluia.
Mint Prophetaltattot vala. alleluia.
Halálra adatot vala az Christus Jesus à mi bűneinkért.
Feltamadot à mi iduőségunkért. alleluia.
Feltamadot a Christus Jesus az koporsóbúl. alleluia.
Ki mi érettunk à kereszt fan függe. alleluia.

f 3

Jn Ascensione

F^[8]

Fel mene à Christus meny országban: nag' diczóséggel.
Fogva vive à mi ellensegünket: hálákat adg'unk ö neki.

Jn die Pentecostes

A^[9]

Az szent Leleknek aiandekat: boczasd szívünkben Uram Jsten:
Ki mi bennünk Jsteni: és emberi szerelmet gerieszsen.
Ur Jsten boczasdell á vigasztalo és tanito szent Lelket.
Az Christusnak fogadása szerint.
Ur Jstennek szent lelke be tölte földnek kerektségét.
Es mindennek vallyák bölcseségnek iegyét.

Jn Festo S. Trinitatis

A^[10]

Aldgyuk az Atyát és az Fiut: szent Lélek Jstennel eg'etemben.
Es mindeneknek felette magasztallyuk ütet: mind örökkön öröké.
Aldot légyen az szent Haromsag': eg' bizony Jstenség.
Diczériük és fel magasztallyuk ötet mind örökkön örökké.

Jn Dominicis diebus

T^[11]

Tamagy fel Ur Jesus Christus: és segézt meg' minket.
Es a te szent nevedért: szabadicz meg minket.

Igazgattassék tehozzad Ur Jsten à mi könyörgésünk.
 Miként az meg' gyuítot áldozat: te előtted.
 Algy meg' minket: mi iduözítő Jstenünk.
 Es adgyad mi nekünk à te szent igédnek értelmét.
 Ne hagy elvesznünk minket Ur Jsten; mert szantalan à mi bününk.
 Es esedezél érettünk egyetlen egy szószólunk.
 Uram Jsten ne tégy mivelünk: az mi bününk szerint.
 Es a mi hamiságunk szerint: ne büntes minket.
 Vétkeztünk Uram Jsten: az mi Atyainkal eg'etemben.
 Hamisan czelekettünk: és nagy bünt töttünk.
 Minden veszedelmünkben: és haborusaginkban.
 Segél' meg' minket Ur Jesus Christus: mi iduőségunk.
 Minden ellenségünkül, szabadicz meg' minket Jesus Christus.
 Es tekincz kegyelmessen; minden nyomorusaginkra.
 Minden titkos büneinkbül: tiszticz meg' minket Ur Jsten.
 Es boczásd meg' nekünk minden vétkeinket.

Jn Vespertinis

A [12]
 mi estveli könyörgésünk: iusson te hozzád Ur Jsten.
 Es szallyon mi reank: á te irgalmasagod.
 Igazgattassék te hozzád Ur Jsten: à mi imadsagunk.
 Mint meg' gyuítot áldozat: te előted Ur Jsten.
 Ne hag' elveznünk minket Ur Jsten: mert szantalan à mi bününk.
 Es esedezzél érettünk: egyetlen egy szószólunk.
 Mindenhai könyörgésünk: mennyen fel te hozzád Ur Jsten.
 Es szallyon mi reank Ur Jsten; a te szent irgalmasagod.

Jn Adventu

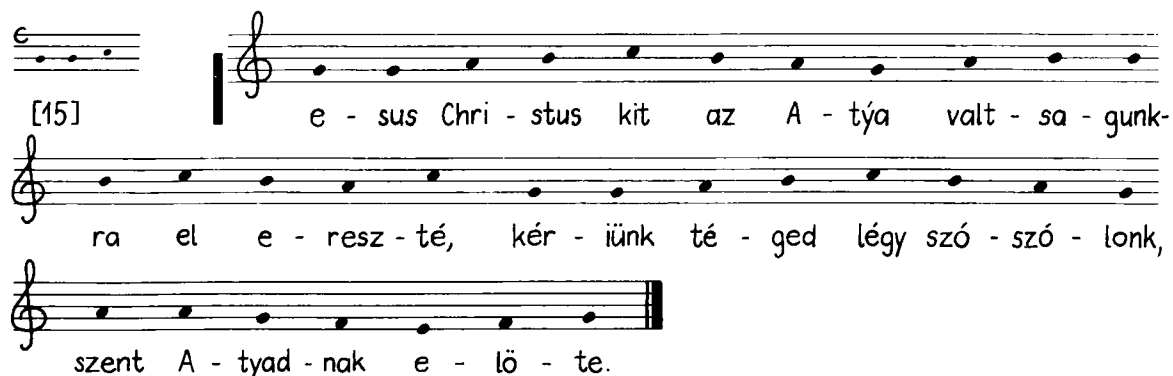
H [13]
 armatozatok az eget felől: es ködök szarmasztasak az igazat.
 Meg' nilatkozik az föld: és nemze az Szabaditot.
 Emlekezél meg' Ur Jsten à te népedhez valo jo keduedbe.
 Latogasd meg' minket à te iduözitesséddel.

Jn Circumcisione

E [14]
 z mai napon: környül metélkedék az Nazarethbeli Jesus.
 Nem ő magaért: de mi értünk bünesekért.
 Engedelmes lön az Ur Jesus Christus à tervénnek.
 Mert nem jöt á tervényt el rontani de be tellyeséteni.

Benedictiones seu conclusiones [con]centuum

f 4

[15] e - sus Chri - stus kit az A - tya valt - sa - gunk-
ra el e - resz - té, kér - iünk té - ged légy szó - szó - lonk,
szent A - tyad - nak e - lö - te.

Atya Fiu és szent Lélek tellyes szent Haromsag' eg' Jsten,
Lakozzék mi sziveinkben, mind örökkön örökké.
Iöi el hozzánk iduozító Jesus Christus szent Atyaddal,
szabadicz meg' büneinktül és sok nyavallyainktul.
Kiért néked halat adunk szent Atyaddal szent lelkeddel.
mind örökké szent haromsag' egy Felséges Jstennek.
Oerülyetek keresztyének, hogy à Christus most minekünk,
meg' ielentette ö magat, és irgalmaz minekünk.
Hálát adgyunk az Jstennek ki szent Fiat mi érettünk,
el boczáta é világra hogy minket meg' valtana.

In Nativitate

[16]

Jesus Christus ki ez napon à szép szüznek szent méhébül
születtetél è vilagra az mi váltságunkra. Atya Fiu: etc.
Adgyunk hálát keresztyének az Christusnak io voltarul.
mert érettünk szeretetbül ez vilagra születék.
Egyetemben magasztallyuk és diczeriünk aldot nevét,
mert csak ö mi bünei[n]knek érdemes aldozattya.
S[z]ületék à Christus Jesus bünös Adam Fiainak,
kin mennyei szent Angyalok nagyon vigadozanak.
Azert neki hálát adgyunk és diczériönk igaz hitbül,
magasztaluan az ö nevét mind örökkön örökké.
Aldgyunk mi mind az Ur Jstent ki mi értünk emberi személt,
rea uön hogy mi bününkbül mind meg' szabadétana.
Halat adgyunk Ur Jstennek és az ö szent Fianak,
szent lelekkel egyetemben mind örökkön örökké.
Aldgyuk keresztyének az születet Christust ki mi értünk
ez vilagra azért jöve, hogy minket iduöziczen.
Halat adgyunk az Christusnak mi Urunknak ki mi nekünk:
ez vilagra születék à mi idvösegunkre.

f 4v

In Circumcissione

A [17]

Idgyuk mindnyaian à Jesust ki ma értunk környül metzetet:
hog' ü minket büneinkbül mind meg' szabadétana.
Hálát adgyunk Ur Jstennek véle öszue ö Fianak:
egyetemben szent Léleknek mind örökkön örökké.

In Epiphania

[18]

Iesus Christus ki ez napon à bölczeknek meg' ielenél:
lég' vezérönk kériünk téged az te szent Atyadhoz.
Atya Fiu és szent Lélek etc.

In Passione

[19]

Iesus Christus ki ez napon keserves kint szenvedel:
az kereszt fán mi bününkért, szent Atyadnak aldozal.
Kériünk teged magas menybül néz mi reank kegyelmessen:
szabadicz meg' büneinkbül és sok nyavallyainkbul.

[20]

s - ten - nek al - dot né - pe di - czér - iünk

Hisz - szök hogy Chri - stus meg' holt é - ret - tünk

az Ur Js - tent, hogy ö Fi - at ha - lál - ra at - ta

bü - nös né - pe - kért, ki - ért mi mind - nya - ian há - lát ad -

mi é - ret - tünk.

gyunk ö ne - ki.

In Resurrectione

[21]

Iesus Christus ki ez napon az halalbul feltamadal:
kériünk téged legy vezérünk szent Atyadnak előte.
Halat etc.

Dragalatos és nag' kedues aldozat löl Christus Jesus:
ki harmad nap feltamadal esedezél érettünk.
Halat ad: etc.

Emlekezzünk keresztyének az Jstennek jovoltaról,
ki szent Fiat mi érettünk aldozatra boczata.

Hálát adgyunk az Jstennek és az ö egy szent Fianak
szent Lélekkal egyetemben mind örökkön örökké.

f 5

In Ascensione

[22]

ariunk mi most keresztyének iduőségnek igaz utan;
mert à Christus ez mainap mene fel menyországban.
Hogy mi nekünk szent Atyatul uigasztalo szent léleknek
kellemetes aiandékat meg' nyervén elboczassa.

In die Pentecostes

[23]

öi mi hozzánk uigasztalo és éltető szent Lélek Jsten:
geriezd fel à mi sziuönket szent tüzednek fényével.
Kiert hálát az Atyanak és Fiunak mi adhassunk:
és te néked kedues szálast mindenkoron tarthassunk.
Oeröllünk mi keresztyének mert az Jsten ö szent lelket
menyország'bül hiueihez uigasztalni boczata.
Az kik hiszik Christus által ö bünöknek boczanattyat:
azok uezsik szent Léleknek aiandékat örökke.
Igassagnak tanitoia hamiságnak el rontoia:
oh szent Lélek légy mivelünk mind örökkön örökke.
Tanicz minket oh szent Lélek vilagosicz meg' elminket
érczünk mi iduőségünket hálát adunk mi tenéked.

[24]

The musical notation consists of three staves of music in G major, 4/4 time. The first staff begins with a treble clef and a common time signature. The second staff continues the melody. The third staff concludes with a double bar line. The lyrics are written below the notes, with a large 'A' marking the start of the first line.

A ld - gyuk és fel ma - gasz - tal - lyuk az Chri -
Há - lát ad - gyunk az A - tya - nak ki Chri -
stus al - tal az A - tya Js - tént, az ö or - sza - gá -
stu - sért min - ket sze - ret, és szent Lé - lek a - ian - de -
nak di - czös - sé - gé - ben.
ka - ual él - tet min - ket.

In die Trinitatis

A [25]

z teremtő Atya Jsten és meg'valto Fiu Jsten
 vigasztalo szent Lélek Jsten aldigyon minket mindnyaian.
 Egyetemben keresztyének félök ötet mint Urunkat
 és diczérjök igaz hitbül mind örökön örökké.

Post Coenam Domini

M [26]

ennyetek [el] békességgel Ur Jstennek aldotai:
 mindenkoron diczérjétek à ti szent Atyatokat.
 Hálá légyen az Jstennek ki minket érdemünk nélkül
 fiaiva hogy fogadot csak az ő jóvoltabúl.

Responsoria

[27] **G** yo - gycz meg min - ket Ur Js - ten. Mert vét -
 kez - tunk el - le - ned. Ké - rünk té - ged Ur Js - ten ir - gal -
 maz mi - ne - künk. Mert vét - [kez - tünk...] Di - czö - ség A - tya - nak
 és Fi - u - nak és szent Lé - lek Ur Js - ten - nek. Gyo - gycz

Versus

M [28]

i segítségünk vagy te Ur Jsten: nehagy el minket:
 meg ne utal' minket à mi bűneinkért, mi idvözítő Jstennünk.

Aliud

[29] **A** Id - gyuk min - nya - ian az Ur Js - tent: Min - den
 i - dö - ben. Min - den - kor az ő di - czé - re - ti ma - rad -

gyon mi ben - nünk. Min - den. Di - czö - seg A - tya - nak és
 Fi - u - nak és szent lé - lek Ur Js - ten - nek. Ald - gy[uk...]

Versus

f 6

K [30]

önyörül' Ur Jsten mi rajtunk és aldgy meg' minket:

Vilagosicz meg à te szent szinedet mirajtunk: és irgalmaz mi rajtunk.

Aliud

[31] el - lyes szi - vel te hoz - zád ki - al - tunk. Hal -
 gas meg min - ket Ur Js - ten. Es ke - res - suk à te i -
 gas - sá - go - dat. Hal - gas. Di - czö - ség A - tya - nak és
 Fi - u - nak és szent Lé - lek Ur Js - ten - nek. Tel - l'es:

Versus

U [32]

r Jsten à mi bününk szerént ne czelekedgyél mi velünk.

Es à mi gonosságunk szerént ne fizes mi nekunk.

Aliud

[33] **Pueri** h bol - dog' szent Há - rom - ság **Chorus** A - tya Fi -
Pueri
u és szent Lé - lek egy bi - zony Js - ten - ség. El - tes
Chorus
min - ket lel - ki és tes - ti a - jan - dé - kid - dal. A - tya
Pueri
Di - czös - ség A - tya - nak és Fi - u - nak és szent Lé -
Chorus
lek Ur Js - ten - nek. Oh bol - dog'

Symbolum Apostolicum

f 7

[34] **M** i hi - szünk az egy Js - ten - be: men -
 nyek föld - nek és a ben - ne va - lók - nak te - rem - tö -
 jé - ben, ki fi - a - i - vá min - ket va - lasz - tot: ö
 tes - tünk - röl és lel - künk - röl, min - den - ko - ron gon - dot
 vi - sel, mint é - des A - tya Fi - á - i - ról, sem - mi
 a - zért ne - künk nem árt - hat az ö a - ka - rat - tya
 nél - kül, mert min - de - nek vad - nak a mi Js - te -
 nünk - nek nagy ha - tal - ma - ban. Mi hi - szünk Je - sus Kri -
 stus - ban, szent Fi - á - ban és mi U - runk - ban, ki az
 A - tya Js - ten - nel egy Js - ten, és ki ö - rök - töl
 fog - va voit: szüz Ma - ri - a - tól szü - le - ték, a ke -
 reszt fán ér - tünk ál - do - zék, po - kol - ra sza - la sza -
 ba - du - la - sün - kért, és ha - lo - ta - i - búl fel tá -

f 7v

ma - da id - vö - sé - gün - kért, kit mi vá - runk, jö -
ni az i - té - let - re. Mi hi - szünk szent Lé -
lek Js - ten - ben, ki az A - tya és a Fi - u Js -
ten - nel egy Js - ten, nyo - mo - rul - tak - nak vi - gaz - ta -
lo - ja: ö min - ket vi - sel, i - gaz - gat, biz - tat, sze -
ret és meg' szen - tel, vi - vén Kri - stus - nak szent gyü - le -
ke - ze - ti - ben, hol ne - künk meg bo - czát - tat - nak min -
den bü - ne - ink a Kri - stu - sért ki - vel é mos - ta - ni
test - nek fel tá - ma - dá - sa u - tán ö - rök - ké é - lünk.

Concentus Pij
DE INCARNATIONE DOMINI
NOSTRI JESU CHRISTI

f 23

Introitus

[35]

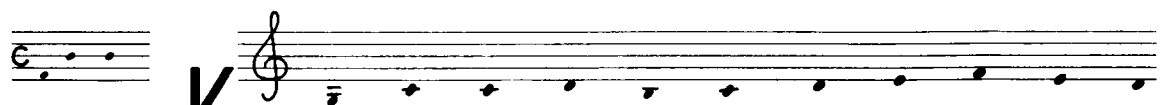
E

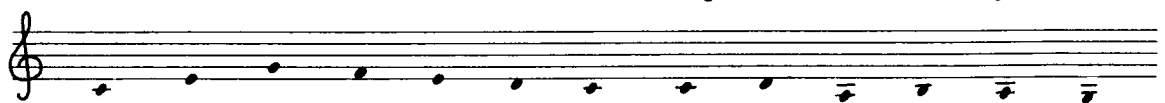
Pueri

Chorus

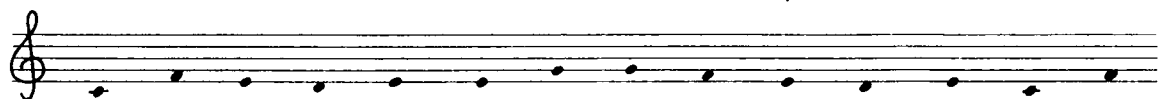
- gek har - ma - to - za - tok: On - nan fe - lyül,
és az fe - le - gek cze - peg - jek az i - ga - zat: nyi - lat -
koz - zek meg' à föld és te - rem - je az id - vö - zi -
töt. Az e - gek az Js - ten di - czö - sé - gét be - szél - lik.
Chorus
Es az ö ke - ze - i al - kot - má - nyat hir - de - ti az
Pueri
e - rös - ség. Di - czö - ség A - tyá - nak és Fi - u - nak
Chorus
és szent Lé - lek Js - ten - nek. Mi - kép - pen kez - det - ben di -
czö - sé - ges va - la; mos - tan és mind ö - rok - kon ö - rök -
ké úgy lé - gyen. [Egek harmatozatok:]

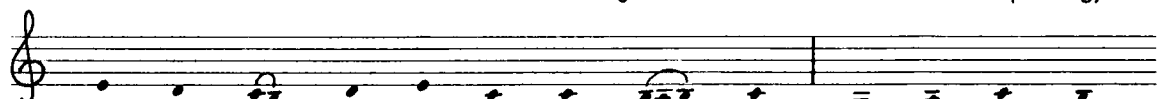
Prosa
Mittit ad virginem:

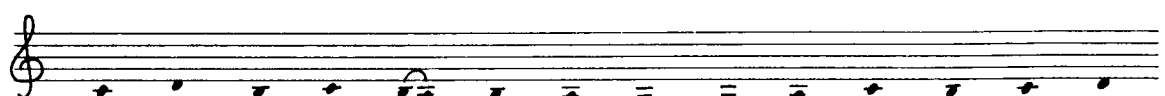
[36] **K** ül - dé az Ur Js - ten, hü - sé - ges szol - ga -
E - rös kö - vet - sé - get, ér - tünk hog' fel ven -

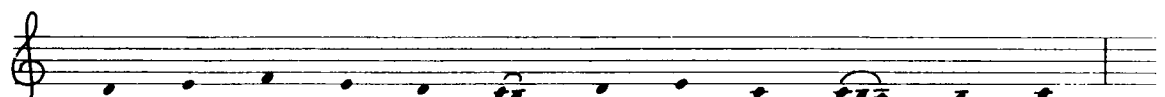
 iat, szüz - höz Na - za - reth - ben, Gab - ri - el An - gya - lát,
ne, ter - mé - szet - röl ie - gyet, és bi - zo - nyost ten - ne,

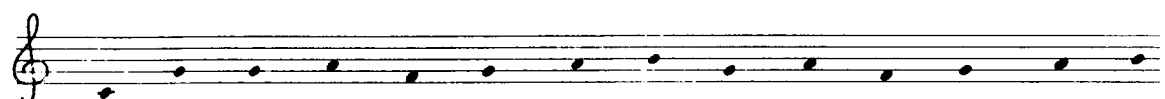
 hoz - zánk jó ked - vé - ben. Di - czö - ség' ki - ral - lya, ter -
szüz - nek szü - lé - sé - ben. Ke - vé - lyek - nek ú - tát, ron -

 mé - szet ha - tal - mát, bir - ja s - fe - lül mul - la, és bü - nek
cza ha - tal - ma - val, ör - dö - gök - nek nya - kát, ta - pod - gya

 kö - vá - szát, ve - gye ki köz - zü - lünk. Vi - lag el - len -
sar - ká - val, je - lent - vén ha - tal - mat. Menny el Ma - ri -

 sé - gét, üz - ze tö - lünk mesz - sze, es ma - ga - val min - ket,
a - nak, é jót meg mon - da - ni, az ré - gi i - ras - nak,

 té - gyen re - sze - sek - ké, A - tya or - szá - gá - ban.
tit - ka - it je - lencz ki, An - gya - li e - rőd - del.

 Mond ezt: oh szent ke - gyes, id - vöz - lé - sem ve - gyed, a - jan -
Szent szüz mé - hed - ben vedd, Ur Js - ten - nek Fi - at, melly - ben

dék - kal tel - l'es, Ur va - gyon te ve - led, fé - lel - med ne
meg ö - riz - zed, à szük - sé - ges tit - kat, és min - den fo -
lé - - gyen. Ha[ll]-la s-el fo - ga - da, é pa - ran - czo -
ga - - dast. Em - be - ri nem - zet - nek, hü - sé - ges ta -
la - tot, hi - ve és fo - ga - da, mé - hé - ben mag - za -
na - czat, jö - ven - dö é - let - nek, ma - ra - dan - do A -
tot, de nagy czu - da - la - tost. Ki - nek e - rö - sé - ge,
tyát, ö - rök di - czö - ség - ben. De à bün bo - cza - to,
min - ket ugy ö - riz - zen, hog' vi - lag' sok vét - ke,
ve - gye el vét - kün - ket, lé - gyen i - gaz - ga - to,
min - ket meg' ne sér - czen, po - kol - ra ne ves - sen.
ad - gyon ö - rök - sé - get men - nek or - szá - ga - ban.

HYMNI

Veni redemptor gentium

[37] ö - vel nép - nek meg val - to - ia, mu - tasd
meg szüz - nek szü - lé - sét, kin è vi - lag czu - dal -
ko - zék, hog' szüz - tül Js - ten szü - le - ték.

De nem férfiúi magból,
ha nem szent Lélek Jstentül
az Ige testben öltözék
szűznek méhe meg uirágzék.

Szűznek méhe nevedék,
szüzesége meg tartaték,
tisztaságban építették
Jstent méhében viselé.

Származék ágyas hazából,
à szép szűznek szent méhéből
bizony Jsten bizony ember,
utra mihozzánk erede.

Szent Atyától földre jöve,
pokolra szála meg győzé,
szent Atyához emelteték,
Jsten szekében ültetették.

Atyá Jstennek szent Fia,
ki fel öltézél à testben,
mi testünknek gyarloságát,
hatalmaddal erősicz meg'.

A te jaszold immar fénlük,
uy világ éyel tündöklék,
kit sötétség el nem fedezhet,
mert hittel örökké fénlük.

Diczőség' neked Ur Jsten
ki születel az szép szűztül,
diczőség' te szent Atyadnak
szent Lélekkel egyetemben. Ugy légyen.

f 25

Alius Conditor alme siderum:

[38] **M** in - de - nek - nek te - rem - tö - je, es hi -
vek - nek meg val - to - ja, Kri - stus A - tyá - nak
szent Fi - a, hal - gas meg i - mad - sa - gun - kat.

Ki az emberi nemzetnek,
veszedelmén könyörültél,
meg valtd te szent véreddel,
bűnöseket szabadétdal.

A nap az ő enyezését,
a hold az ő uyulását,
czillagok fényeségeket
te mondasodra meg tarttyak.

Mikor Jsten végezése,
mi rajtunk be tellyesedik,
akkor közénkbe le szállal,
szűznek méhéből születvén.

Téged kérünk szent Ur Jsten,
ki jövendő vagy itélni,
mencz meg' minket é vilagon
az ellenségnek törétől.

Kinek hatalmaságának,
mindennek nag' térdet hajtnak,
menyeiek és földiek,
nag' tisztességgel szolgálnak.

Diczéret tisztesség' légyen,
Atyanak és ő Fianak,
és szent Lélek Ur Jstennek
most és örökkön örökké. Ugy légyen.

f 25v

Alius

C [39]

Czillagoknak teremtője,
és hiveknek megvaltoja,
Kristus mi édes megvaltonk
kérünk könyörűly rajtunk.

Ki mi rajtunk könyörűlvén
és veszedelműnkét nézűvén
idvözítéd é világot
advan neki oltalmadat.

Ez világnak vége felé,
irgalmasson jövél elő,
diczőséges szent Lélektűl.
az nemes szűznek méhébűl.

Kinek hatal[m]asságának
minden térdek meg hajlanak
mennyeiek és földiek
valvan ő engedelmekek.

Az Nap fel kél és el-nyugszik
az Hold-is vilagoskodék
az Czillagok-is fénlének,
és utokbűl ki nem térnek.

Téged kérűnk mi megvaltonk
mi Urunk és mi életűnk,
oltalmazz minket eséstűl,
és őrdőgi czalardságtűl.

f 26

Diczőség légyen Atyanak,
véle őszve ő Fianak,
szent Lélekkal egyetemben,
mindenkor és mind őrdöcke. Ugy lég'én.

Alius

[40] **A**

z id - vö - zi - töt ré - gen - ten, mint
meg i - gé - re az Js - ten, ezt az u - tol -
so i - dö - ben, meg a - da szűz - nek mé - hé - ben.

Szűz Máriához az Jsten,
Gabriel angyalt el küldé,
kit ő ékessen idvözlé,
Jstennek kedvét jelente.

Idvöz legy ugymond tiszta Szűz,
mert kedvet leltél Jstennél,
boldog vagy aszszonyok között
mert szűlöd az aldot Kristust.

Szent Lélektűl fogantatik,
Jsten Fíának hivattatik,
David széken uralkodik,
orszaga el nem végezék.

Nevezed őtet Jesusnak,
mert idvösege népének,
kik az ő nevében hisznek,
bönökbűl meg menekednek.

f 26v

Moyses régen így irt róla,
aszszonyi állatnak magva,
kigyónak fejét meg rontya
és birodalmát el-vonsza.

Esaiás így szóla,
hogy születik szűznek Fia,
nekünk valtságunkra,
neve léssen velünk Jsten.

Imé nagy czuda Jstentül,
Fiu születik Anyátul,
ki születet volt Atyatul,
öröktül fogva Jstentul.

Folyamunk azért Jesushoz
szűz Maria születéhez
ki köldeték az Jstentül,
hogyan meg' mentene a büntül.

Ur Jesus kérünk tégedet,
bocsásd meg' mi bűnőinket
és adgyad szent ajándékodat
követhessünk utaidat.

Légyen a szűznek élete
mi életünknek tüköre,
hogyan követhessük hitiben,
és jó czelekedetiben.

Diczeréssél Atya Jsten
vigasztalo szent Lélekkal,
és idvözítő Jesussal
ki tiszta szűztül születet. Ugy légyen.

f 27

Alius Novum sydus emicuit:

U^[41]
y világosság jelenék
régijével'gés czendesedék,
Jsten igéje jelenék
uyonnan nekünk adaték.

Igaz az Jsten igéje,
kivel él ember elméje,
kinek meg marad ereje,
és el nem vész ő reménye.

Evangeliumnak erejét,
Atya Jstennek gyümelczét,
Kristus hozzánk kegyességét,
meg mutatá ő kegyelmét.

Kérünk Ur Jsten tégedet,
erössicz-meg mi elménket
hogyan vehessük szent igédet
és valhassuk te hitedet.

Kit sok száz esztendeiglen,
el titkolt volt Atya Jsten,
mint meg mondá jövendőben,
Amos Prophéta könyvében.

Mert csak te vagy bizodalunk,
ördög ellen nagy gyamolunk,
testünk ellen diadalunk,
ez világgal ellen oltalmunk.

f 27v

Ezt a mi hitelenségünk,
és nagy telhetetlenségünk,
érdemlette tévelly[g]ésünk
emberbéli remenségünk.

Diczőség' légyen Atyának,
és egyetlen egy Fianak,
ezeknek ajándékának
a dicző szent Haromsagnak. Ugy' lég'en.

Alius

M^[42]indeneknek teremtője,
és hiveknek meg valtoja,
Kristus Atyának szent Fia,
bűnösöknek bizodalma.

Halgasd-meg mi kérésünket,
néked attuk mi magunkat,
Atyádhoz hogy bé-vigy minket,
hozzá igazgasd útunkat.

Ez világnak nagy esetét,
bánád és ő veszedelmét,
kedvedet hozza jelentéd,
à testet szüztül fel-vöved.

Bűnösökért te meg' halál
minket véreddel meg-váltál,
pokoltúl meg-szabadétál,
Atyádnak kedvében jutatal.

Nincz náladnál töb zalogunk,
meny-orzagban töb gyámolunk,
kivöled töb bizodalunk,
Atyad elöt Prokatorunk.

Te vagy Jacob lajtoriaja
nálunk Atyádnak zaloga,
útunk minekünk hozzaja,
Angyaloknak vigasaga.

Te Noe Barkajanak ajtaja,
menyorszagnak szent kapuja,
bűnösöknek áldozattya,
kit jó szemmel lát az Atya.

Te Moysesnek oltára,
mindeneknek nagy oltalma,
bűnösöknek szoszoloja,
és csak egyetlen egy Ura.

Azért néked esedezünk,
buzgo szibül most könyörgünk,
életünkben hogy légy velünk,
ez világ' ellen oltalmunk.

Te igédnek ellenségít,
te hitödnek ellenzőit,
törd meg hog' à te hived,
népnek mondhassák vétkeit.

Diczéret légyen Atyanak
és tenéked ő Fianak
egyetemben szent Léleknek,
à dicző szent Haromsagnak. Ug' lég'en.

f 28

Alius

Ex Can[tico] Zacha[riæ] Luc: 1
Ad notam: Az idvozi[lt]öt régenten; f 26]

A^[43]ldot Israeinek Ura,
mert ez à kegyelmes Atya,
ki mindeneket meg' álda,
és szent Fiával meg' valta.

Davidnak ezt meg' jelenté,
irgalmaságát hirdeté
mert Kristust neki igéré
és országát véle közlé.

Ezt az Atya meg igére
Prophetak által hirdete,
eskövését erőssité
Fiat minekünk ereszté.

Hogy ki mentene ezekből,
Atyanak nagy haragiabúl
karhozatból és kétségbül
és retenetes fogsagbul.

f 28v

Jelentené meg jo-voltát,
hozzank nagy irgalmasságát,
teljesitené mondasát,
eskövését fogadasat.

Ezt az Abrahamnak fogadá,
mikor nekie ezt mondá:
el-eresztem én Fiamat,
mert mindeneket ez meg áld.

Ki à békételenségbül
meg' szabadéczon à bünbül,
kétségtül es karhozattül,
szükségünkben késertettül.

Néked szentségben szolgálunk,
mert Kristus à mi szentségünk,
ö minekünk igasságunk,
kit hittel mi meg-kapczolunk.

Es te gyermek hivattatól,
Prophetanak az Jstentöl
hogy az utat nyis te az Urnak
ki ellene all pokolnak.

Te vagy Atyanak Igie,
kit Adamnak meg' igire
Davidnak, Abrahamnak jelenté
vigre minekünk el kölde.

Boczasd meg' azért bününket,
vilagosicz meg szivünket,
erösicz bennünk hitünket,
mutasd Atyádnak kegyelmét.

Jelencz meg nekünk igédet,
kibül hihessük tégedet,
és lég' minekünk épület,
Ut, igassag, örök élet.

Hogy mikor el jöz itélni,
légy kegyelmes fiadhoz,
és végy minket szent Atyadhoz
életeddel ajandékoz.

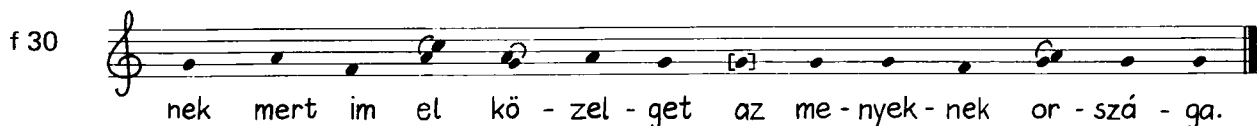
Diczőség Atya Jstennek
tisztesség ö szent Fianak,
diczéret à szent Léleknek
most és örökkön örökké. Ugy legyen.

f 29

Antiphonae

[44] **R** é - gi na - pok - túl fog - va, ha[ll] - lot - tuk
a Pro - phé - tak szá - já - bül mert ö à ki el
jö - ven - dö, à ki - nek vesz - sze - je meg vi - rá - go -
zot, à Ies - se gyö - ke - ré - bül, ki - nek or - szá - gá -
nak bi - ro - dal - ma va - gyon, à vi - lág - nak min - den

or - szá - ga - in. [45] - me
 az Ur el - jö és min - den ö szen - te - i ö vé - le
 és lé - szen à na - pon nagy vi - la - gos - sag Al - le -
 lu - ja. [46] - me az Ur
 el jö nagy ha - ta - lom - mal és meg' vi - la - go - sit - tya
 sze - me - it az ö szol - ga - i - nak al - le - lu - ja.
 [47] - me el jö nagy Pro - phe - ta és ö meg'
 u - yt - tya à Je - ru - sa - le - met Al - le - lu - ja.
 [48] **N**e fély Ma - ri - a, mert
 ked - vet ta - lál - tál az Js - ten - nél: i - me mé - hed -
 ben fo - gadz és Fi - at szülz al - le - lu - ja. [49]
Tud - gya - tok hogy köz - zel va - gyon az Ur Js - ten,
 bi - zony mon - dom té - nék - tek hog' ha - mar el jö. [50]

Huc: refer: Psal: 97 Cantate domino. p.520 [f 199v]
Canticum Zachariae Benedictus dominus: p.697 [f 264]
Canti[cum] Simeonis. p. 698. [f 264v]
Canti[cum] Mariae. p.696. [f 263v]

Psal: 118

Phe: Mirabilia testi[monia tua] Zade: Justus es [Domine]

C [52]

zudalatosok à te bizonyságid: azért vizgalta azokat à lelkem.

A te beszédid magyarázattya meg világosit: és értelmet ad à kisedeknek.

Meg nyitottam à számat és lelegzetet vettem: mert à te paranczolatidat kivantam.

Tekincz ream és könyörűly rajtam: à te neved szeretőinek ítélete szerint.

Lépisemet igazgasd à te beszided szerint: és ne uralkodgyék rajtam semmi hamiság.

Mencz meg' engem az emberek ragalmazásától: hog' örizzem meg' à te paranczolatidat.

A te orczádat világosiczd meg à te szolgadon: és tanicz meg engem à te igassagidra.

Vizek folyásit öntettek ki à szemeim: mert nem öriztik meg à te törvényédet.

Jgaz vagy Uram: és igaz à te ítéleted.

Meg paranczoltad az igasságot à te bizonyságidat: és igen à te igaz mondasodat.

Meg emésztet engem az én hozzad valo buzgo szerelmem: mert el feleitéték igeidet az én ellenségém.

Felette igen tüzes à te beszéded: és à te szolgád szerette azt.

Iffiaczkva vagyok én és meg-utaltatott: igassagidat el nem-felejtettem.

A te igasságod örökké igasság: és á te törvényed igaz mondás.

f 30v Haborusag es nyavallya tala[1]t engem: à te paranczolatid én elmélkedésem.

A te bizonyságid igasság örökké: értelmet adg' nékem és élek.

Diczőség:

Dominica I Adventus Antiphona

[53] **H** o - san - na à Da - vid Fi - a - nak:
al - dott à ki Ur ne - vé - ben jö; ho - zan - na à
ma - ga - sag - ban. [54] - mé
à te ki - ral - lyod jö te - né - ked sze - lé - den ül -
vén à sza - ma - ron és à terh vé - se - lö - nek vem - hén.

Cantiones

Psal: 24 Ad te Domine levavi: p.775. [f 299]
Az Atya Ur Jsten Adamot [hoggy teremté]
Az keresztyénségben igaz [vallás az hitben]

Dominica II Adventus Antiphona

[55] **A** z egh és à föld el múl - nak és az en
be - szé - dem pe - dig el nem mul - nak. [56]
- me az Ur el jö fel - hö - ben nagy ha - ta -
lom - mal és di - czö - ség - gel. [57] e - lek

lész - nek à nap - ban és à hold - ban és à föl - den
né - pek - nek szo - ron - ga - ta - sa.

f 31

Cantiones

Psal: 49 Deus Deorum Dominus: p.784. [f 303v]
Hogy panaszkodik az ha[talmas Isten]
Ebregyél fel világ büneid[bül; f 374v]

Kérlyek és intlek mo[stan tégedet]
Vigan énekellyunk At[ya Istent diczérjük; f 32v]
Az en életemnek mind[en ideiben; f 375v]

Dominica III Adventus

Antiphona

[58] **T** e vagy é, à ki el jö - ven - dö vagy à
vag' mast va - runk á ki meg sza - ba - dé - tya az ő
né - pét. [59] - mé én az én
An - gya - lo - mot kül - döm szi - ned e - lött, ki el ké - szi -
ti e - löt - ted à te u - ta - dat. [60] **L** a - to -
gas meg' min - ket à te sza - ba - di - ta - sod - dal.

Psal: 105

Confitemini Domino quo[niam bonus]

H [61]

álát adgyátok az Urnak mert jó: mert örökké az ő irgalmasága.
Ki beszelli meg az Ur hatalmasagit: ki jelenti minden ő diczéretit?

Bóldogok à kik meg' őrizik az ítéletet: és igasságot czelekeznek minden időben.
 Emlkezzél meg' Uram rólunk à te népedhez valo jó kedvedbúl: latogasd meg minket à te szabadításoddal.
 Hogy lássuk à te valasztottid javait hogy vigadgyunk à te néped vigasagaban: hogy diczértessél à te örökségeddel.
 Vétkeztünk az Atyainkal: hamissan czelekdtunk hamisságot töttünk.
 Az Atyaink Egyiptusban nem értették à te czodaidat: nem emlékeztek-meg à te irgalmassagodnak sokasagaról.
 Es boszszontottak à tengerre menven: à verres tengerre.
 Es meg szabadítá őket az ő neveért: hogy meg jelentené az ő hatalmaságot.
 Es meg dorgala à veres tengert és el szarada: és által vive őket à mélségeken mint à pusztan.
 Es meg szabadita őket à gyűlölok kezébül: és meg menté őket az ellenség kezébül.
 Es el burítá à viz az ő haborgatojokat: egy sem marada-meg azok kezül.
 Es hivinek az ő igéinek: és éneklék az ő diczéretét.
 De hamar el-feletkezének az ő czelekedetiről: és nem várak az ő tanácsát.
 Es kívánságot kívánának à pusztaban: és meg kísérték az Jstent à vizetlen helyen.
 Es meg adá nekik az ő kéréseket: és meg elégite az ő lelkeket.
 Szabadicz meg minket mi Urunk Jstenünk: és gyüjcz egybe minket à nemzetek közzül.
 Hogy hálát adgyunk à te szent nevednek: és diczekedgyunk à te diczéretedben.
 Aldott az Jsrael Urra Jstenne öröktül fogva és örökké: és minden nép mondgya Ugy legyen ugy légyen.
 Diczőség:

f 31v

Cantiones

Jer diczérjuk az Jstennek Fiat:
 Mi Atyank Atya Jsten: [f 33v]

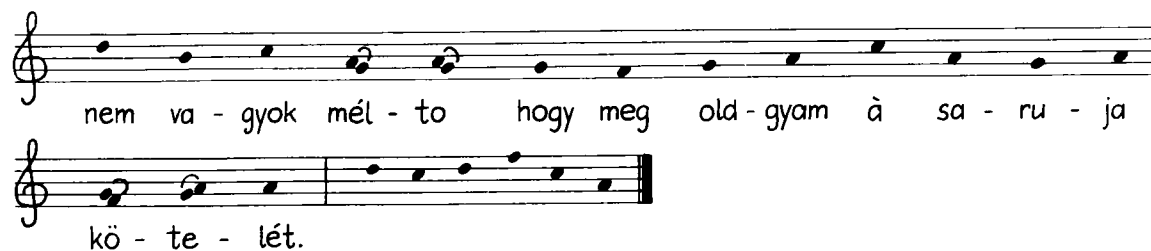
Diczérjed aldgyad én [lelkem; f 336v]
 Az Atya Ur Jsten Ada[mot hogy teremté]

f 32

Dominica IV Adventus

Antiphona

[62] E n à pusz - tá - ban ki - al - to - nak sza - va
 va - gyok: i - gye - ne - si - czé - tek meg' az Ur u - tat az[t]
 mond - gya az Ur. [63] A - ki
 u - tá - nam jö - ven - dö e - löt - tem lött: ki - nek én

Psal: 142

Domine exaudi oratio[nem meam]

U [64]

Uram halgasd meg imádságomat: ved füleidbe esedezésemet à te igaz mondasod szerint halgas meg engem à te igassagod szerint.

Es ne menny ítéletbe à te szolgáladdal: mert egy élő sem igazul meg à te széned előtt.

Mert az ellenség az én lelkemet üldözte: meg alazta à földön az én életemet.

A setétségbe helhezített engem mint à régi halottakat: és szorongattatott bennem à lelkem meg haborodot bennem à szívem.

Meg emlekeztem à régi napokról elmélked[t]em minden czelekedetidről: elmélkedem vala à kezeid alkotmányiról.

Ki terjesztem hozzád kezeimet: az én lelkem néked mint à föld víz nélkül.

Hamar halgas meg engem Uram; el-fogyatkozot à lelkem.

Ne fordiczd-el à te orczádat rólam: és hasonló lések a verembe menökhöz.

Adgyad hogy hallyam reggel à te irgalmassagod: mert te benned bízam.

Jelenczd meg nékem az útat mellyen járjak: mert hozzád emeltem az én lelkemet.

Mencz meg engem ellenségémtül Uram te hozzád folyamodtam: tanicz meg engem à te akarato-dat czelekednem mert én Jstennem vagy te.

A te jo lelked el-viszen engem az igaz földre: à te nevedért elevenitesz-meg' engem Uram à te igassagod szerint.

Ki viszed lelkemet à haboruságból: és à te irgalmasságodért el veszted ellenségemet.

Es el veszted mind à kik haborgattyak az én lelkemet: mert én te szolgáló vagyok.

Diczőség.

f 32v

Cantiones

Boczata à szüzhöz nem [minden angialát]

Hala adassunkban rolad [emlékezünk]

Halgas meg Atya Jsten [az mi szükségünket]

Az keresztyénségben [igaz vallás az hitben]

Seqvuntur Cantiones

V [65] Ad notam: Az keresztyénségben [igaz] vall[ás az hitben]

igan énekellyünk,

Atya Jstent diczérjuk,

ki szerelmes szent Fiát

é világra boczátá,

hogy az ő halalaval,

minket meg váltana.

Jstennek szent Fia,

négy képpen jö mi hozzánk,

elöször à testben,

masodszor à Lélekben,

halálunkor harmadszor,

ítéletre utolszor.

f 33

Miért jöt a testben,
és születék szüztúl,
az irás így beszél,
Poenitentiát hirdetni,
korokat gyógyítani
uakoknak latást adni.

Önön maga így szól,
néktek példát adtam,
a mit én czelekedtem,
a törvént be töltöttem,
ugy tegyétek ti is,
akarattya Jstennek.

Az Atya Jstennek,
akarattya hirdeti,
hogy bűnbül meg téröket,
ö idvözitene,
mert kint s-halál[lt] szenvede,
s-az ördöget meg gyözi.

Mindenkor Lélekben,
jö embernek sziviben,
az ö szent igeiben,
és ez az ö jó kedve,
kegyelemnek aytaját
zörgetőnek meg nyitya.

Valaholot ketten,
azt mondgya, vagy hárman,
az én nagy nevemben,
egybe gyülekeznek,
én ö közöttök vagyok,
világ vigezetig.

El-jö Kristus harmadszor,
embernek halálakor,
azért hagy vigyaznunk,
józan életben élnünk,
mert nem tudgya az ember,
mikor jö el halála.

Magunkat azért óyuk,
hogy meg ne nehezitzük,
tobzodással szivünket,
részezséggel elménket,
hog' gondal ez életre,
ez az Urnak intése.

El jö Urunk negyedszer,
é vilagot itélni,
ah minden fog' retegni,
halottak feltamadni,
ott nem egy elrejteznék,
ha el rejtezhetnék.

El jönnek az Urral,
itiletire az Angyalok,
s-retenetes szavára,
az egek meg indulnak,
és szamtalan sok jegyek,
lésznek az napokban.

Az nap rövid leszén,
esik és hértelen,
rettenetes nap támadt,
harag s-boszszu=allasnak,
jele, mellyen pokolra,
ítéltetnek bűnösök.

f 33v

Azért jer készüllünk,
gonozsagot el hadgyunk
tisza keresztyénségben,
s-igaz poenitentiában
és imadkozásokban,
varjuk valtságunkat.

Alia

[66] **M** i A-tyánk A-tya Js-ten, ve-zé-rünk Fi-u Js-ten,

és szent Lé - lek Ur Js - ten, vi - gasz - ta - lo min - den - ben, kik va - gyunk i -
 gaz hit - ben Kri - stus - nak ö ke - zé - ben, jer di - czér - jük é - nek - ben.

Jó Jsten é világot,
 hogy teremté Adamot,
 és a Paradizomot,
 hadgya paranczolatot,
 mellyet Adam elhagyot,
 mikor ördöghöz hajlot,
 Jstentül elszakadot.

Az irgalmas Ur Jsten,
 miért hogy nem kegyetlen,
 ezt kialta szüntelen,
 ninczen senki büntelen,
 én vagyok igaz Jsten,
 térjete meg hirtelen,
 lészek irgalmas ingyen.

f 34

Czudálatos nagy eszet,
 vesze emberi nemzet,
 hogy semmi jót nem tehet,
 csak bűnnel rakva lehet,
 kivel nem idvözülhet,
 menyországban sem mehet
 csak a pokolra mehet.

Ezért küldé szent Fiát,
 a világ megvaltojat,
 és meg szabadítóját,
 ki meg alaza magát,
 Adamnak ábrázattyát,
 fel vövé ö alattyat,
 szenvedé bűnnek kényyat.

Haragia az Jstennek,
 vagyon fején mindennek
 kik vilagra születnek,
 bűnös Adamtól lésznek,
 mert minnyaián vétkeznek,
 még hogy Annyokban lésznek,
 rabjai az ördögnek.

Légyen örök diczőség,
 az Atyanak ki felség
 az Fiunak tisztesség,
 szent Léleknek egy hűség,
 Haromság egy Jstenség,
 kérünk hogy légy segítség
 légyen köztünk békesség.

Adwent vagy Uy Esztendő-korra

[67] **D** i - czér - jed az Ur Js - tent Kri - stus se - re - ge
 Fér - fi - u, le - án - zo, és te kis gyer - mecz - ke.

Mert tar - to - zol vé - le, ki az ö szent Fi - a - ban, ô esz -
 ten - dö foly - tá - ban, né - pét meg ö - röz - te.

Jutottál immáron
esztendő végére;
előtted isméglén
jövendő életre:
ezt vedd jól eszedbe,
à nap te hozzád fordul,
te-is Kristushoz térüly,
még mostan éltedben.

Természete hozzánk
mint édes Atyánknek;
bűneinket meg valván,
ha hiszünk Kristusban:
hizelkedés nélkül,
meg boczáttya bűnünket,
könnyebéti terhünket,
mi érdemünk nélkül.

Elöszer gondold meg
irgalmaságát;
és te veled közlöt
ö jo akarattyat:
igéje vallását,
tanító rendet Scholát,
hiveknek tarsaságat,
ezek meg tartását.

Atyai kegyelmét
mi nekünk jelenté;
mert mi bűneinkért
ö meg sem büntete:
mi érdemünk szerént,
noha Jsten beszédét,
minden jóra intésit
mi meg nem böczültük.

Bekeséget ada
nyugodalmára,
ifiúnak és vénnek
taplalására:
bü markát meg nyita,
országod és varosod,
pusztitástul, rablastul
ö meg oltalmazza.

Azért jer diczérjük
mint mennyei Atyat;
jó voltat böczüllyük
Kristus ö szent Fiat:
ez uy esztendőben,
hogy munkankat meg aldgya,
marhankat szaporicza
kérnie illendő.

Antiphonae

[68] **A** z Ur jö ki mint O - ri - as, mint ha - da -
ko - zo fér - fi - u i - rigy - sé - get in - dit zeng es i -
völt gyü - ze - del - met vé - szen az ö el - len - sé - gin.
[69] **J** öj el Ur Js - ten min - ket

meg' se - gi - te - ni és bo - czás meg ne - künk à mi sok

bü - ne - in - ket. [70] - me el jö az A -

f 35

tya Js - ten - nek Fi - a és meg je - len - ti ne - künk [az]

id - vös - ség - nek ú - tat. [71] ár - juk a mi

id - vö - zi - tö Kri - stu - sun - kat ki ádd id - vö - sé -

get az ö egy - há - zá - nak és meg nyi - lat - koz - tat - tya

mi hoz - zánk az ö ke - gyel - me - sé - gét. [72]

- me az Ur - nak ne - ve mesz - sze föld - re jö -

ve és az ö i - gaz is - mé - re - ti be töl - te mind

à szé - les föl - det. [73] - mé el - jö à

mi id - vö - zi - tö Js - ten - nünk nagy ha - ta - lom - mal es

meg vált min - ket. [74] l - dot U - runk Je -

sus Chri - stus mi kö - zink - be jö - vén az ö di - czö -
 szent ne - ve be töl - te szé - les è vi - la - got.

[75] **A** z te ma - god - ból té - szak à te bi -
 ro - dal - mad - ra Fe - je - del - mét.

Responsorium

f 35v

[76] **M** eg' je - len - te az Ur Js - ten Az id - vö -
 zi - tö Kri - stu - sot. Min - de - nek - nek e - löt - te meg
 je - len - té az ö i - gas - sa - gat. Az [idvözítő...]
 Di - czö - seg A - tyá - nak [és] Fi - u - nak és szent Lé - lek
 Js - ten - nek. Meg [je - len - te ...]

Aliud

[77] e - sus Chri - stus é - lö Js - ten - nek szent Fi -
 a. Jr - gal - maz mi - ne - künk. Ki szent Lé - lek - töl fo -

gan - tat - tál szüz Ma - ri - a - nak mé - hé - ben. Jr - gal - maz

mi ne - künk. Dí - czö - ség A - tya - nak és Fi - u -

nak és szent Lé - lek Js - ten - nek. Jesus [Christus...]

Dominica Adventus

- 1 Ki à mi valtságunkért é vilagra jovél.
- 2 Ki el jösz az itéletre nagy hatalommal és diczöseggel.
- 3 Ki el jotél hirdetni à szegényeknek az Evangeliomot.
- 4 Ki vagy amaz ígéletet Christus és nagy Propheta.

Concentus Pij

DE NATIVITATE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

f 36

Introitus

[78]

G

Pueri

yer - mek Kri - stus U - runk mi - ne - künk szū -

Chorus

le - tet - ték. Es az ö - rök - ké va - lo Fi - a ne -

künk a - da - tat - ték à ki az ö fe - je - de - lem -

sé - gét, ma - ga vá - lan hor - do - za min - de - ne - ket

i - gaz - gat, czu - da - la - tos - nak, ta - ná - czos - nak e -

rös ha - tal - mas Js - ten - nek, ö - rök - ké va - lo -

ság - nak A - tyá - nak, bé - ke - ség - nek, fe - je - del - mi -

nek, szent Ha - rom - ság - nak kö - ve - ti - nek ne - vez - tet - tik.

Pueri

Chorus

E - ne - kel - lye - tek az Ur - nak uy é - ne - ket. Mert

Pueri

czu - da - la - tos dol - go - kat cze - le - ke - det. Di - czö -

ség A - tyá - nak és Fi - u - nak és szent Lé - lek Js -

ten - nek: mi - kép - pen kez - det - ben di - czö - sé - ges va -
 la, Mos - tan és mind ö - rök - kön ö - rök - ké, Ugy
 lé - gyen. [Gyermekek Kristus Urunk]

f 36v

Inwitatorium

[79] hri - stus szü - le - tik ne - künk.
 Chorus
 Jö - ve - tek el i - mad - gyunk ö - tet. Jer - tek el ör -
 vön - de - zünk U - runk - ban, és vi - gad - gyunk id - vö - zi - tö Js -
 te - nünk - ben men - vén az ö te - kin - te - ti - nek e - le - i -
 ben di - czé - re - tek - kel, és vi - ga - sá - gos e - nek - lé -
 sek - kel é - ne - kel - lyunk ö ne - ki. Pueri Chorus
 Kristus: Mert nagy Ur
 à mi Js - te - nünk és Fel sé - ges ki - raly min - de - nek - nek
 fe - let - te, el sem ve - ti tö - le az ö né - pét, mert

ö ha - tal - ma - ban vad - nak min - den föld - nek ha - ta - ra - i,
 es min - den he - gyek - nek ma - gas - sa - git ál - tal lát - tya.
 Pueri Chorus
 Jövetek el: Mert ö - vé à ten - ger és ö te - remt - tet - te
 ö - tet, és é föl - det, az ö ke - ze - i é - kes - sé - tet -
 ték, jer - tek el i - mad - gyunk ö - tet, nagy a - la - za - tos -
 ság - gal és sir - junk à mi te - rem - tö Js - te - nünk e -
 lött, mert ö à mi u - runk Js - te - nünk és mi va - gyunk
 az ö né - pe, és az ö me - ze - i - nek ju - ha - i.
 Pueri Chorus
 Kristus: Ez na - pon ha szá - vát ha - land - gya - tok, à ti szi -
 ve - i - te - kett meg ne ke - mé - nyé - cze - tek, mi - kép - pen à
 pusz - tá - ban az in - ger - lés - nek és ke - ser - ge - tés - nek i -
 de - in, hol meg' ké - sér - té - nek en - ge - met à ti a - tya -
 i - tok meg es - mé - ré - nek en - ge - met, és meg lá - tak

f 37v

az en cze - le - ke - de - ti - met. Jövetek el ^{Pueri} Negy - ven esz -
 ten - de - ig' ban - tat - tam è nem - zet - ség - túl, és mon - dam
 hog' ez - zek té - ve - l'ég - nek az ö szi - vek - ben min - den -
 ko - ron és ök nem es - mé - rék az én u - ta - i - mot,
 kik - nek meg' es - küt - tem én ha - ra - gom - ban hogy so - ha
 be nem men - nek az én nyu - go - dal - mam - ban. ^{Pueri} [Kristus:]
^{Chorus} Di - czö - ség lé - gyen A - tya - nak és Fi - u - nak és à
 szent Lé - lek - nek, mi ként volt kez - det - ben, most és min - den -
 ko - ron es mind ö - rök - kön ö - rök - ké Ugy lé - gyen.
 Jövetek el: [Kristus születik nekünk.]

HYMNI

A solis ortu[s] cardine

[80] **N** ap ta - ma - das - túl fog - van, mind à föld-

f 38

Ez világnak teremője
szolgai testben öltözék,
hogy testet testel váltana,
ne vesznék el halál mia.

Szüle à szüz é világra,
kit Gabriel mondot vala,
kit még Anyanak méhében,
Szent János meg ismért vala.

Es tiszta szüznek méhében
Jstennek lelke bé szálla,
szüznek méhében lakozzik
Jstennek ell titkolt Fia.

Szénan feküvék à Jesus
és a jaszlot nem utala,
ki kedves tejel áll vala
ki add mindeneknek életet.

Tiszta szüznek ő hajléka,
lön Ur Jstennek temploma,
és férfiui mag nélkül,
Jstennek fogada Fiat.

Mennyeiek mind erőlynek,
az Angyalok énekelnek,
Pásztoröknak ök hirdetik,
hogy születet az idvöség.

Diczöseg légyen Atyanak,
és egyetlen egy Fianak,
egyetemben szent Léleknek
à diczö szent Haromságnak. Ugy légyen.

Alio modo idem hy[mnus]

T [81]

ellyes è széles vilá[g]ban,
mind e földnek határiban,
örvendezünk [mi] Kristusban
szüztől születet kiralban.

Szüznek tiszta méhe haza,
gyorsan Jsten hajléka lön,
és szeplötelen fogada
Jstennek el rejtet titkat.

f 38v

Ez világnak teremője,
testünket rea föl vöve
hogy testet testel mentene
teremtését ne vesztené.

Imé szüle az szüz leány
kit Gabriel meg hirdete,
kit ő anynanak méhében
Janos erölvén' ismére.

A tiszta szüznek méhében
mennyei ajándék be-méne,
és az szüz leány viselé,
kit az elöt nem ismére.

Szénán akara fekünni,
és az jaszolt nem utalá
és kiczin téyel tartaték
ki annyát meg-elégité.

Eőrül mennyei sokaság,
és Angyalok énekelnek,
meg jelenék pasztoroknak
mi Pasztorunk és teremtők.

Diczőség Urunk tenéked
ki szüz Annyatúl születél
Atyával és szent Léleckel
legyen örökkön örökké. Ugy légyen.

Alius. Corde natus ex pa[rentis]

f 39

[82] **A** z A - tyá - nak or - szá - ga - búl, è vi - lág -
ra Js - ten jö - ve, ne - vez - te - ték ö rök Js - ten - nek,
id - vös - ség - nek kut - fe - jé - nek, min - de - nek - nek kik
vol - ta - nak, és kik lész - nek ö - rök - ké.

Boldogságos születés lön,
mikor jesus è világra,
születék idvöségünkre
fogantatván szent Lélektül
Atya Jsten haragianak
engesztelője örökké.

Mert im el jött az Ur Jesus,
kiröl régen à Prophetak,
jövendöket mondottanak,
Moysesnek ö törvénye
áldozattal meg jelenté
kit diczérjünk örökké.

Ennek azért énekellyunk,
ezt diczérje föld és az meny,
ezt diczirjék minden nyelvek,
és minden hatalmaságok
nagy fel szóval magasztallyuk
az Ur Jstent öröкке.

Téged minden féle népek,
vének ifiak és gyermekek,
és minden tisztbéli népek,
egyenlő szóval vallanak
nagy örömmel és nagy vigan
diczérnek mind öröಕ್ಕೆ.

f 39v

Néked Kristus szent Atyáddal,
Vigasztalo szent Lélekkal,
mindenhato egy Jstennel
légyen örök diczösség
hálá-ádas birodalom
és országlás öröкке.

Alius Ad eandem notam

[83]

Mer diczérjük keresztyének,
az Ur Jstent ki mi nekünk,
à Kristusért kegyes Atyank
ötet hijuk segítségül
mert ő nekünk meg ígérte,
hogy meg' halgat nem utál.

Sok szantalan büneinket
à Kristusért meg boczattya
és Fiui méltoságra
mindnyájunkat valasztotta,
azért neki könyörögjünk
mint kegyelmes Atyainknak.

Szeret minket az Ur Jsten,
ki Fiának nem engede,
értünk ada è világra
hogy meg válczon büneinktül,
karhozatul és ördögtül
rettenetes haláltül.

Azért írja Esaias,
hogy ő nekünk születtetet,
kit az Atya ada kinra
hogy ő lenne elégségünk,
mi bününket veté rea,
hogy azokért meg-halna.

Oh irgalmas kegyes Jsten
ki Fiaddal bizonyítad
bünösökhöz szerelmedet
Prophétaknak általa
kit ígértél vala nekünk
è világra boczátád.

Véghetetlen irgalmasság
ki szerelmes szent Fiadat
értünk adad hogy meg válczon
ninczen nekünk annyi erönk
hogy ezt néked meg hálálljuk,
elég' képpen meg köszszonnyük.

Nagy sok képpen meg jelentéd,
hozzank valo jó vóltodat,
kiért tölünk ezt kívánod,
hogy mi hozzád mind meg' térjünk,
szent Fiadat mind halgassuk
ötet vallyuk Jesusnak.

Azért illik keresztyének
hogy ezt aldgyuk és imádgyuk,
ki teremtet mindeneket,
embereket-is meg-váltot
és az irás mint hirdeti
czuda képpen szeretet.

Ezt diczérjük mindenkoron,
kiért minket Atya Jsten,
vött mindnyájan szerelmében
ezért vannak ő kedvében
meny-országban és é földön,
minden nemö állatok.

Diczértessék szent Haromság'
Atya Fiu és szent Lélek,
bizony Jsten egy állatban
kitől vagyon idvőségünk
es mennyei boldogságunk
mind örökkön örökke. Ugy légyen.

f 40v

Alius Ad notam: A solis ortu[s cardine]

[84]

Ó keresztyének kik vagyunk,
az Jstennek hálát adgyunk,
ki könyörölvén mi rajtunk
Szent Fiat ada éretünk.

Szent Lélektül fogantaték
szüz Máriátül születék
bününkért meg-feszítették
idvőségünkre adaték.

Diczértessél szent Haromság
egy Jsten örök boldogság,
kit meg nem foghat okosság
kitől le szál irgalmasság. Ugy légyen.

Alius

[85]

Istentül választot népek
gyűllyetek egyben mindnyajan
és tiszta szivből örülvén
diczérjétek az Ur Jstent.

Es neki hálát adgyatok
nagy lelki buzgoságokkal
mert hűséggel ígérítit
be-telleyesitvén meg ada.

Sokszor à Propheták által
nekünk egy királyt igirt volt
ki minden ellenséginktül
minket meg szabaditana.

Várták azt régi szent Atyák
ennek bé telleyesítését
kivánsággal ohajtoták
reménséggel áhitottak.

Sem késik sem siet Jsten
hatalmas és tökéletes
az ő bölcz rendeléséből
születet szűznek méhéből.

f 41

Mert mikor à telleyességnek
el juta immár ideje
Jsten szerető szent Fiát
è világra el boczátá.

Ez az el-küldöt Messias
kit Jsten mi valtságunkra
ígért volt kegyességébül
születet szűznek méhéből.

Senki immár az ördögtül,
ne félljen sem à pokoltól,
sem büntül sem è világtül
sem à törvének átkátül.

Ezt minden nagy bátorsággal
bizvan à Jesus Kristusban
bé-mehet à meny-országban
Jstent Atyának mondhattya.

Jllen irgalmasságáért
velünk valo jó téteért,
mi mennyei szent Atyánkat,
mind az égig' magasztallyuk.

Seregeknek boldog Ura
mi megvaltonknak szent Atya,
à Kristusért légy kegyelmes
nekünk, és minket meg halgas. Ug' lég:

Alius

[86]

Lövel nepnek meg valtoja
Szűznek nemes szép viraga
è vilagnak vigassága
Jstennek hatalmassaga.

De nem férfiui magbül
ha nem szent Lélek Jstentül
az ige testben öltözék
Szűznek méhe meg viragzék.

f 41v

Szűznek méhe nevedekék,
szüzesége meg tartaték,
Jsten hatalma jelenék
szüztül à Kristus születék.

Egyenlő Atya Jstennel
és szent Lélek Ur Jstennel
eggyesüle emberséggel,
és egyenlő az Jstennel.

Diczéret légyen Atyának,
és egyyetlen egy Fianak,
ezeknek ajándékanak
à telleyes szent Haromságnak. Ug' lég'en.

Alius Sermo de coelo descen[dit]

M^[87]enyből az ige le-jöve
régen Atyától ki-jöve
születék idvosságünkre,
és fogsaginkból ki mente.

Te vagy Atyának Igéje,
kit Adámnak meg igire,
Davidnak Abrahamnak jelente
végre mi nekünk el-küldte.

Boczásd meg azért bününket
világosicz meg szívünket
erősicz bennünk hitünket,
mutasd Atyadnak kegyelmét.

Jelencz-meg nekünk igédet
kiből hiessünk tégedet
és légy minekünk épület
út, igassag, örök élet.

Hogy mikor el-jösz itélni,
legy kegyelmes Fiaidhoz,
és végy minket szent Atyádhoz
életteddel ajándékozz.

Diczőség Atya Jstennek,
tisztesség' ő szent Fianak
diczéret à szent Léleknek,
Szent Haromság egy Jstennek. Ug' legyen.

f 42

Alius

A^[88]tya Jstennek igéje
örök Atyától ki jöve
ki é világra születék
idő utolsó részében.

Világosicz meg szívünket,
és szent Lelkoddal erősicz,
halván à te szent igidet
tavol legyenek büneink.

Hogy mikor el-jöz itélni
minden szív titkait ki venni
advan minden jót az jóknak
à gonoszoknak gyötrelmét.

Akkor à mi büneinkért
ne vess el szened elől,
de minket irgalmassagodból
részesicz örök étellel.

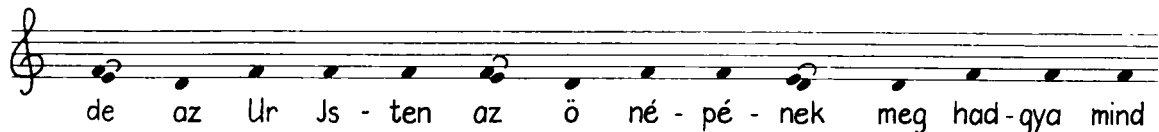
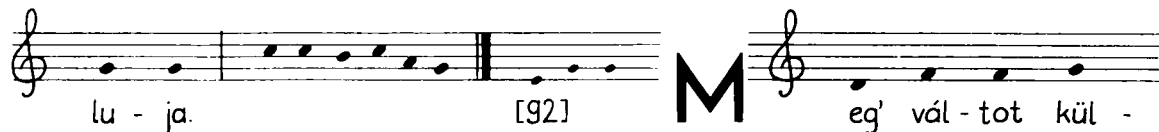
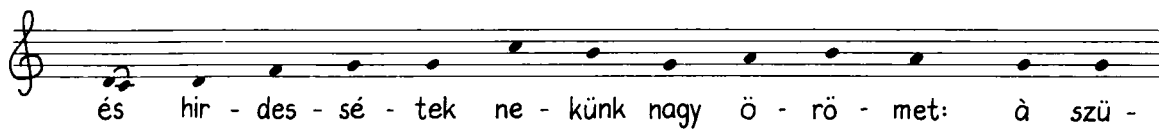
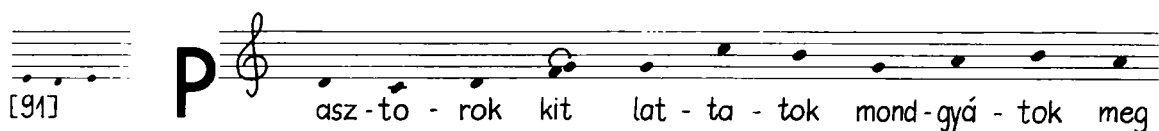
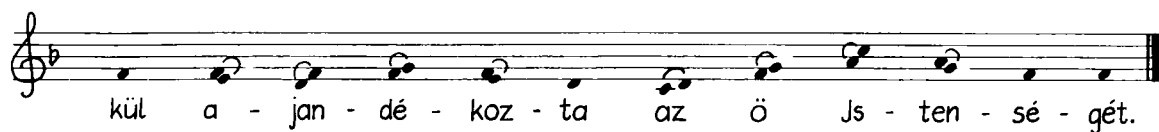
Diczéret és nagy tisztesség
Atyanak és szent Fianak
és szent Lélek Ur jstennek
most és örökkön örökke. Ugy legyen.

Antiphonae

[89]

- mé az Ur An - gya - la mon - da: Nag'
ö - rö - met hir - de - tek nek - tek, mert szü - le - tett ma

f 42v

A te mag - za - tod - búl té - szek à te bi - ro -
dal - mad - ra fe - je - [del - met.]

[Psal: 2]
[Quare fremuerunt gentes]

[94]

[Miért agyarkodtak a' Pogányok, 's a' népek hiuságokat gondoltak?
Fel-állottak a' föld királyi, és a' fejedelmek egybe-gyültek, az Úr-ellen és az ő Kristusa-ellen.
Szaggassuk-el az ő kötelöket: és vessük-el rólunk igájokat.
A' ki mennyekben lakik meg-neveti őket: és az Ur meg-chúfollya őket.]
A'kor szóll nekik haragiaban: és búsulásában meg haborittya őket.
En pedig' királlyá rendeltettem tőle Sionon az ő szent hegyén: az ő paranczolattyát hirdetvén.
Az Ur monda nékem, En Fiam vagy te: én ma szültelek téged.
Kérjed tőlem és néked adom à pogányokat örökségül: és birodalmúl à föld határit.
Igazgatod őket vas vesszővel: és mint à fazékas edényét el-rontod őket.
Es most királyok érczének: tanuliyatok kik à földet itélték.
Szolgályatok az Úrnak félelemmel: és örvöndezetek neki rettegéssel.
Vegyétek-bé a fégyelmet hogy valamikor meg ne haragudgyék az Ur: és el-vezetek az igaz útról.
Diczőség:

f 43

Psal: 18: Coeli enar[rant] p. 664 [= p. 646; f 251v]

M int az á - gyas há - zá - búl az Ur ki
jö - vö vö le - gény.

Psal: 45
Eructavit cor meum:

A nya - ias - ság el ter - je - dett à te a - ja - kid - ban:
a - zért al - dott meg té - ged az Js - ten ö - rök - ké.

f 43v

A [97]
 Az én szívem jó beszédett öntött ki: en meg mondom az én czelekedetimet à kirallynak.
 Az én nyelvem az irónak pennaia: à ki gyorsan ir.
 Ekes ábrázatu az emberek fiaí felet[,] à nyaiasság el terjedett à te aiakédban: azért aldott meg téged az Jsten örökké.
 Kösd fel oldaladra à kardodat: légy hatalmasb.
 A te ékeségeddel és szépségeddel induly meg: szerenczésen jár[.] és országoly.
 Az igaz mondásért és engedelmeségeért és igazságért: és elvezet téged czodalatos képpen à jobb kezed.
 A' nyilaid élessek el esnek alatað à népek: à király ellenségének szivökbe.
 A' te széked Jsten örökkön örökke: igazgato pálcza à te országod pálczáia.
 Szeretted az igazságot és gyölelted à hamisságot: azért kent meg téged az Jsten à te jstened à vigasság olajával à tarsaid fölött.
 Myrha és Aloës és Cassia à te ruhazatidból az Elefant-tetém házakból: mellyekkel gyönyörköd-
 [t]et[t]ek téged à kirallyok leanyi à te tisztességédben.
 A kiralyné jobb kezed felöl állott aranyas ruhazatban: környül vétetvén sok szénü ékesseggel.
 Halljad leányom és lássad és haicz ide füledet: és feleicz el à népedet és az Atyad házát.
 Es meg kivannya à király à te ékességédet: mert ő à te Urad Jstened és imádgják ötet.
 Es à Tyrus leanyi ajándékokkal könyörögnek à te orczadnak: à kösségnek minden gazda[g]i.
 Minden diczósége à király leányának belöl vagyon: arany perémekkel sok szénü ékessegbe öltözött.

f 44

Szüzek vitetnek à kirallynak ő utanna: az ő tarsai hozzád vitetnek.
 Bé vitetnek à kirallynak vigasaggal és örvöndezéssel: be hozattatnak à kiraly templomába.
 Az atyaidért fiak születtek néked: fejedelmekké renedeled azokat az egéz földön.
 Meg emlekeznek à te nevedről: minden nemzetségről nemzetségre.
 Azokaért à népek hálát adnak néked örökké: és örökkön örökké.
 Diczóság:

Dominica post Natalem Antiphona

[98]

A — gyer - mek ne - ve - ke - dik és e - rös - sö -
 dik val - la tel - lyes böl - cze - ség - gel: és az Js - ten ma -
 lasz - tya va - la ő ben - ne. [99]

E - rös - ség - be öl - tö - zött az Ur, és fel ő -
 ve - dez - te ma - gat.

Psal: 92

Dominus regnavit decorem [indutus est]

A [100]

Az Ur országolt ékességbe öltözött: erősségbe öltözet az Ur és fel-övedezte magát.
Mert meg' erőssítette à föld kerekességét: mely meg nem mozdúl.
El kiszittetett à te széked attól fogva: öröktül fogva vagy te.
Fel emelék Uram à folyó vizek: fel emelik à folyó vizek szavokat.
Fel emelék à folyó vizek az ő habjokat: à sok vizek zugasítól.
Czudalatosok à tenger dagadási: czudálatos az Ur à magaságban.
A te bizonság-tételid igen hihetőkké löttek: à te hazadat szentség illeti Uram hoszszu napokig.
Diczőség:

f 44v

In die Circumcisionis domini

Antiphona

[101] **H** i - vat - ta - ték az ö ne - ve Je - sus - nak
mell' - nek hi - vat - ta - tot az An - gyal - túl mi - nek e -
löt - te mé - hé - ben fo - gan - tat - nék. [102] **B** e
me - gyünk az ö haj - lé - ká - ba.

Psal: 131

Memento domine davidis:

E [103]

Emlekezzél meg' Uram Davidról: és minden szelédségéről.
A mint meg' eskött az Urnak: fogadast fogadott à jacob Jstenének.
Ha be mendek à hazam hajlékaba: ha fel hagok à nyoszollyám ágyára.
Ha álmot adok à szemeimnek: és à szömöldökeimnek szunnyadast.
Es nyugovást à vak szemeimnek: mig' nem helt talalok az Urnak hajlékot à Jacob Jstenének.
Jmé halottuk az Efrataban: fel talaltuk azt az erdő mezein.
Be megyünk az ő hajlékaba: imádkozunk à helyen à hol az ő labai allotak.
Kel-fel Uram à te nyugodalmodra: te és à te szentellyésed szekrénye.
A' te papiaid öltezenek igasságba: és à te szenteid örvendezének.
Davidért à te szolgadért: ne fordiczd el à te Kristusod orcaizait.

f 45

Igazat esköött az Ur à Davidnak és azt meg nem masollya: à te méhed gyümölczébül tészek à te székedre.

Ha meg örizik à Fiaid az én szövetségemet és az én bizonyosagimat: mellyekre meg tanitom őket. Azoknak fiai-is örökké: à te székeden ülnek.

Mert az Ur választotta Siont: lako-hellyül választotta azt magának.

Es az én nyugodalmom örökkön örökké: itt lakom mert ezt választottam.

Az özvegyét meg áldván meg áldom: az ő szegényit meg-elégitem kenyerekkel.

Az ő papjait fel öltettem szabadulásba: és az ő szentei örvendezéssel örvendeznek.

Ott hozom-elő à David szarvát: szövétneket szerzettem az én Kristusomnak.

Az ő ellenségit gyalázatba öltettem: ő rajta pedig' meg viragzik az én meg szentelésem.

Diczö[ség]

Cantiones

Mikor è széles világ kar[hozatba esett volna]

Mennyei király születék: [f 50]

Nekünk születék mennyei [király]

Jm az magos menybül [jövek; f 57v]

Diczérjed az Ur Jstent: [f 34]

Meg tellyeséte az Atya [Isten]

Dominica post Circumcisionem Domini Antiphona

f 45v

[104] **K** elly fel, és vedd à gyer - me - ket és az An - nyát
es meny Js - ra - el föl - dé - be: mert meg hól - tak à kik
ke - re - sik va - la à gyer - mek lel - két. [105]
S zo - zat hal - la - lott Ra - ma - ban si - ras és sok
or - dí - tás: Ra - chel si - rat - ván à fi - á - it.

Psal: 90

Qui habitat in adju[torio Altissimi]

[106]

A ki à felséges segítségében lakik: à menyek Jstenének oltalmában marad.

Mond az Urnak, én oltálmazom vagy te és én segítségem: én Jstennem ő benne bizom.

Mert ő szabadított meg engem à vadászok törébül: és à kemény igétől.

Válláival meg-árnyékoz téged: és az ő tollai allatt bizol.
 Paissal véssen téged környül az ő igaz mondasa: nem félsz az éyeli félelemtől.
 A nappal röpillő nyiltúl à setétben járo dologtúl: à tamadástul és à déli ördögtúl.
 Ezeren húllanak el óoldalad melöl és tiz ezeren jobb-kezed-felöl: te hozzád pedig nem közelget.
 Mind az által szemekkel nézed: és à bünösök fizetését meg látod.
 Mert te vagy Uram én reménségem: a Felségest választottad magadnak segítségül.
 Nem járúl hozzád veszedelem: és ostor nem közelget à te hajlékodhoz.
 Mert az Angyalinak paranczolt felöled: hogy meg-örizenek téged minden utaidban.
 Kezetekben hordoznak téged: hogy ne talam kö-be ne üssed lábadat.
 Az Aspison és à Basiliskuson jársz: és az orozslant s-à sárkant tapodod.
 Mivel hogy bennem bizott meg-szabaditom ötet: óltalmazom ötet, mert meg-ismérte az én neve-
 met.
 Hozzam kiált és én meg halgatom ötet véle vagyok à haboruságban: meg mentem ötet és meg
 diczöitem ötet.
 Hoszszu napokkal be-töltem ötet: és meg mutatom néki az én szabaditasomat.
 Diczösege:

f 46

In Epiphania Hymnus Herodes hostis impie

G [107]
 onosz kegyetlen Herodes,
 mit félsz születet Kristustúl,
 nem véssen ell mulandokat,
 ki add örökké valókat.

A keresztségnek vízében,
 mennyei bárány ereivel,
 bününket Christus ell mossa
 és Atyanak be mutata.

f 46v

Mennek à bölczek kik látnak,
 vezér czillágot követvén,
 világot keresnek vilaggal,
 Jesust tisztelik ajándékokkal.

Első czudaja Urunknak,
 è nap hatalmat jelente,
 à Cana lakodalmában,
 à vizzet borra változtata.

Diczőség néked Ur Jsten,
 ki è napon magad jelented,
 szent Haromságban mutatad
 kibin élsz most és örökké. Ugy légyen.

Antiphona

[108]

öl - czek lát - uán à czil - la - got, vi - nek U - runk -
 nak A - ran - nyat Te - mént és Ke - ne - tet.

[109]

- me Ma - gu - sok jö - vé - nek Nap - ke - let - röl

Je - ru - sa - lem - be mond - van: hol va - gyon à ki szü - le-

tet Si - dok ki - ral - lya.

Psal: 71

Deus judicium tuum [regi] da

[110]

Isten add à királynak à te ítéletedet: és à te igasságodat à kiraly Fianak.
 Hogy à te népedet igassagban ítélye: és à te szegényédet ítéletben.
 Vegyék bé à békeséget à népek à hegyek: és à halmok az igasságot.
 Meg itéli à népek szegényét és meg szabadéttya a szegényék fiait: és meg alazza à patvarkodot.
 Es meg marad à nappal és a hóldal: nemzetségről nemzetségre.
 Le száll mint az esső à gyapiuba: és mint à földre czöpögő czöpök.
 Ez ő napiaiban ki kél az igasság és à békeség bővelkedése: míg el viteték à hold.
 Es à tengertől fogva à tengerig uralkodik: és à folyó-viztül fogván à föld kereksége hatariig.
 Le borúlnak előtte à szerezzenek: és az ő ellensége à földet nyallyak.
 A Tarsis és à sziget királyi ajándékokat mutatnak bé: az Arabiak és à Szaba királyi ajándékokat hoznak.
 Es imádgják ötet à földnek minden királyi: minden nemzetségek szolgálnak neki.
 Mert meg' szabadéttya à szegényt à hatalmastól: és à szegént kinek segétoje nem volt.
 Kedvez à szegénnek és az szükölködönek: és a szegények lelkeit meg szabadéttya.
 Az usorakból és hamissagból ki szaba[d]ittya azok lelkeit: és azok neve tiszteletes ő előtte.
 Es él, és Arabiai Arany adatik neki és imadgyák ötet mindenkor: egész nap aldgyak ötet.
 Es vastag léssen az ő gyömölcsze à földön à hegyek tetején magasb léssen à Libanusnal: és viragoznak à varasból mint à föld füve.
 Légyen áldott az ő neve örökké: à Nap előtt meg marad az ő neve.
 Es meg áldatnak ő benne à földnek minden nemzetségi: minden népek magasztall'ak ötet.
 Aldot az Jsrael Ura Jstene: ki egyedül czelekeszik czodalatos dolgokat.
 Es áldott az ő felségének neve örökké: és bé telik az ő diczőségével az egéz föld. Ugy legyen ugy légyen.

Diczőség:

Cantiones

Nagy hálát adgyunk az At[ya Istennek]
 Mikor ez széles világ karho[zatba esett volna]

Nekünk születék az {mennyei király}
 Mikor Kristus Bet[hlehemben; f 51]

Dominica I Post Epiphania Antiphona

[111] **G**

yer - mek Je - sus ne - ve - ke - dik va - la böl -
 czö - seg - ben és i - dö - ben Js - ten - nél és em - be -
 rek - nel.

Cantiones

Psal: 97 Cantate domino canti[cum novum]; p.520
 [f 199v]

Hálá adassunkban rólad [emlékezünk]
 Vel: de Nativitate Christi

Adgyunk hálát mindnya[ian az Atya Ur Istennek]
 Halat adunk néked min[denható irgalmas Ur Isten]

Dominica II Post Epiphania Antiphona

[112] **M**

en - nyeg - zö lön Ga - li - lae - a - i Ká - ná -
 ban: és ott va - la à Je - sus és az ö ta -
 nit - vá - nyi.

Cantiones

Psal: 65 Jubilate deo: p.518 [f 198v]
 Mely igen jó légyen [az egyenesség]
 Vel: De Nativitate.

Boldog az férriu ki fé[li az Istent]
 Boldogok azok kik Jsten[t félik; f 353v]

f 48

Psal: 127

Beati omnes qui ti[ment Dominum]

B[113]

Bóldogok minnyaian à kik az Urat félik: kik az útain járnak.
 Mivel hogy à kezeid munkáját észed: bóldog vagy és jól lészesz.
 A felességed mint à béven termő szőlő-tő: à hazad falai közöt.
 A fiaid mint az olaj fa fiatal: az asztalod körnöl.
 Imé így aldatik meg az ember: à ki az Urat féli.

Aldgyon meg téged az Ur Sionból: és lassad Jerusalemnak javait életednek minden napiaiban.
 Es lássad fiadnak fiait: à békeséget Jsráélen.
 Diczo[ség]

Dominica III Post Epiphania Antiphona

[114] **U** - ram ha a - ka - rod meg tisz - tit - hacz en - gem.

[115] **U** - ram nem va - gyok mel - to hogy haj - lé - kom -
 ba joi ha nem csak egy szó - val mond - gyad és meg gyo -
 gyul az en szol - gam.

Cantiones

Psal: 96 Dominus regnat: p.509 [f 194]
 Daudid Prophetanak [imádkozásáról]
 Halgas meg mostan fel[séges Isten]

Veddel Ur jsten [rolunk haragodat; f 354v]
 Ier emlekez[zünk keresztyén népek]

f 48v

Dominica IV Post Epiphania Antiphona

[116] **U** - ram sza - ba - dicz meg' min - ket el - ve - szünk.

[117] **M** i - ne - mö ez, mert à
 sze - lek és à ten - ger en - ged - nek ne - ki.

Vide Anti[phonam] p. 780 [f 301v] Ha te meg nem tartaz.

Cantiones

Psal: 101 Domine exaudi ora[ti]o[nem meam]; p.263
 [f 107]

Iesus Kristus mi kegyelmes [hadnagyunk]
 Semit ne bankodgyal Kristus [szent serege]

Halgas meg Atya Jsten [az mi szükségünket]
 Szantalan ez földön
 Mindennek meg hal[lyák]

Dominica V Post Epiphania Antiphona

[118] **U** - ram, nem jó ma - got ve - tet - tél é à te
 föl - ded - be hon - nét va - gyon te - hat kon - kol - lya: mon -
 da: az el - len - sé - ges em - ber cze - le - ked - te azt.
 [119] **S** zed - gyé - tek ki e - lö - szer
 à kon - kolt és kös - sé - tek azt ké - vek - be à bú - zát
 pe - dig' gyu - i - czé - tek az én czü - rem - be.

Psal: 101 Domine exaudi orationem meam: p.263 [f 107]

Cantiones

Hálá adassunkban rolad [emlékezünk]
 Halat adunk te néked ör[ök Isten]

Adgyunk hálát minnya[ian az Atya Ur Istennek]
 Mi Atyánk ki vagy [mennyeekben]

Dominica VI Post Epiphania Antiphona

[120] **M** eg nyi - tom pél - da be - szé - dek - ben à sza -
 mot ki mon - dom à mi el rej - te - tett à vi - lag'
 al - ko - ta - sá - tul fog - va.

f 49

Psal: 69
Deus in adjutorium [meum intende]

[121]

Isten figyelmez segítségemre: Uram sies segítségemre.

Szégnyüllýenek meg' és gyalasztassanak meg: à kik lelketem keresik.

Térjenek hátra és pironkodgyanak: à kik azt mondgyak nékem: éhé ehé.

Örvendezenek és vigadgyanak te benned minnyaian à kik téged keresnek és mondgyak mindenkor: magasztaltasék fel az Ur à kik szeretik à te szabadításodat.

En pedig szükölködő és szegén' vagyok: isten segély meg engem.

En segétöm és szabaditom vagy te: Uram ne késsél.

Diczőség.

Cantiones

Boldog az olyan ember ez [világon]

Hogy panaszkodik az hat[almas Isten]

Ur Jsten irgalmaz né[kem]

Szent david kiraly bünei [ellen]

Seqvuntur Cantiones de Nativitate

[122] **M**

eny-bül jö - vek most hoz - zá - tok, és i - mé
nagy jó hirt mon - dok, nagy ö - rö - met majd hir - de - tek, mel -
lyen ör - vend ti szi - ve - tek.

f 49v

Ez mai nap egy kis gyermek,
egy Szüztúl születék néktek,
az gyermek szép és olly ékes,
vigaságra kellemetes.

Jertek hát mi-is örvendgyünk
à Pásztorokkal be mennyünk
lássuk mit adott az Jsten,
hosszánk valo szerelmében.

Ez Ur Jesus mi Jstenünk
nyavallyainkból ki mentönk
ö léssen az idvözítő
minden bünönkből ki mentö.

Nyily meg' szivem lásd meg' jobban
ki fekszik itt az jászolban
amaz gyermek bizonyára,
à szép Jesus Jsten Fia.

Már le hozta az életet,
mely Jstennél volt készitet,
hogy véle tijs éllýetek,
boldogságban örvendgyetek.

Oh kedves vendég nálam szály
bünömtől ne iszszonyodgyál
jöi bé hozzám te szolgadhoz,
hosszad meg-térő juhodhoz.

Ez léssz néktek az jegy róla
imé fekszik az jászolba,
ott meg' talallyatok ötet,
ki-től meny, s-föld, teremtetett.

Allatoknak teremtöje
miért vagy illy szegénségbe?
hogy fekszel az aszszu szénán,
szamar s-ökör közt aluvan.

f 50

Ninczé senki è világon
ki tégedet bé fogadgyon?
ninczen é meleg helyetsked,
sem gyengén rengö bölczöczked.

Néked bársonyos tafotád,
aszszu széna lágy parnaczkád,
noha nagy diczö király vagy
imé mostan mely szegény vagy.

Oh én szerelmes jesusom,
édes megválto Kristusom
jövel czinály czendes ágyat
szivemben magadnak házat.

En lelkemnek reytekében
zárkazzál bé szekrényében
hogy el ne feleythesselek,
söt örökké diczérjelek.

Az mennyei magas széekben
Jstennek diczőség légyen -
ki szent Fiát küldé értünk
hogy meg-váltónk lenne nekünk.

Uy esztendöre

M^[123]ennyei kiraly születek,
Ur Kristus nekunk adatik,
és jesusnak nevezteték:
Ma az uy esztendö el kezdeték.

Szüz Mariátúl születek,
kigyo feje meg töreték,
ördög hatalma rontaték:
Ma az Uy esztendö el kezdeték.

f 50v Az áldot mag meg adaték
ki régenten meg mondaték
Abrahamnak ígértetéék
Ma az Uy esztendö el kezdeték.

Kristus környül metélkedik
szent vere ki boczataték,
világ büne el mosaték:
Ma az uy esztendö el kezdeték.

Az fényes czillag fel teczék,
Jacobból vilagosodék,
ki Bálámtol meg mondaték.
Ma az uy Esztendö el kezdeték.

Az törvén bé tellyesedék,
adosságunk le tétetéék,
Jsten velunk meg békéllek:
Ma az uy esztendö el kezdeték.

Az nagy Prophéta születek,
ki Moystestól mondaték,
Jsraelnek ígértetéék:
Ma az Uy esztendö el kezdeték.

Azért é szent Innepekben,
vigadgyunk uy esztendöben,
örvendezzünk mi szivünkben:
Ma az uy esztendö el kezdeték.

Esaiastól mondaték
hogy az szüz meg viragoznék
és nekünk gyermek születnék:
Ma az Uy esztendö el kezdeték.

Bizodal munk csak Jster:ben
légyen Kristus érdemében
örüllünk ez esztendöben:
Ma az uy esztendö el kezdeték.

Judából el ki vétetéék,
Királyi pálcza ki essék,
Mert à Kristus születtetéék.
Ma az Uy esztendö el kezdeték.

Hadgyuk hatra büneinket
jobbéczuk meg életünket
engesztellyunk Jstenünket:
Ma az uy esztendö el kezdeték.

Mikor az élet el mulik
és è világ végeztetik,
Kristus Urunk meg jelenék.
Ma az Uy esztendő el kezdeték.

Akkor mijs à Kristussal,
véghetetlen boldogsággal
élünk halhatatlansággal:
Uy esztendőt erünk vigasággal.

Diczértessél Atya Jsten
Szent Fiaddal à mennyégben,
Szent Léleckel egyetemben
aldgy meg minket ez uy esztendőben.

Alia Ad eandem notam

M^[124]ikor Kristus Bethlehemben,
születtetik szegénségben,
à iaszolnak közepiben
Herodes kiralynak idejében.

Származik ki Sidoságra,
népem elöt Hadnagyságra
hiveim közt kiralyságra,
hogy légyen út örök boldogságra.

A magas égen czillaga,
meg jelenék szent Zászlója,
Bölcsek láták Persiaba
nem nyughatának ö hazajokban.

Szive kiralynak retteg vala
titkon bölczetet hivata,
szorgalmatossan kérdez vala
czillag tamadásán igy szól vala.

Támadatról indulanak,
Jeruzalembé jutának,
Király Christósról tudakoznak
hól születet volna, igy szállának.

Ezentől már el mennyetek
szorgalmatossan kérdezetek
à gyermeket meg keressétek
és mikor ötet meg lölenditek.

Tamadatról ö czillaga,
jelent nekünk szent zaszloja,
jöttünk azért ez országra
ötet meg keresni és imadni.

Nékem mindgyárt meg izennyetek
én is hamarsággal el megyek
az Gyermeknek neki könyörgök
és imádom ötet ti veletek.

f 51v Herodes halván el réműle
Jerusálem fel zöndüle
Papokat hamar be gyütete
Kristus születéséről értekezék.

Tanáczán kiralynak eredének
czillag utan elmenének,
meg álván czillag örölnék
Bölcsek ot egy hazban bé menének.

Erre Papok azt felelék;
hogy Bethlehemben születnék
mert ekképen ök olvastak
könyvében Micheás Prophetanak.

Gyermek Jesust szent Atyával,
meg találak szüz Mariával,
imádák alázatossággal
ajandékozák drága ajandéckal.

f 52

Ugy mond te-is kis Bethlehem,
nem vagy kisseb én seregem,
fő varosimnak mert Vezére
te belöled jö ki én Herczegem.

Rajta czudalkoznak vala,
kik é dolgot láttyák vala,
mindenöt ki hirdetet vala
Gyermek Jesust diczöitik vala.

Angyala éjel Jstennek,
meg jelenék à Bölczeknek
ki ez[t] monda ne mennyetek
Herodes kiralyhoz se térjetekek.

Hazajokban készülének,
Herodeshoz sem térének
más úton el eredének
és lön mikor haza érkezének.

Jmé Jstennek Angyala
Josephnek jelenék álmában
kel fel josef hamarsággal,
és nagy sietséggel induly útra.

A' gyermeket hamarsággal
vedd fel mindgyart ő annyaval,
és fus hamar Aegyiptumba
légy ott mig meg mondom hogy téry hatra.

Nagy haddal mert à Herodes
keresi à kis gyermeket,
el akarja veszteni ötet,
azért hamarsággal vedd fel ötet.

Zuzmaráz és nagy déér vala
à Mariát fel vette vala
à kis Jesus ölében vala
Aegyiptomban ötet vitte vala.

f 52v Szívében kiraly habórodék,
à bölczeker boszszonkodék,
hogy tőlek meg czufoltaték,
azert nagy serege boczataték.

Tartományát Bethlehemnek,
nyargallyak à sok seregek,
és ölnek sok gyermekeket,
hogy Kristust meg ölhetnék közöttök.

Sok gyermekeket levágának
valamenyit meg találhatanak
Kikért Atyok Anyok le burulának
és nagy keservessen zokoganak.

Sirvan szegények veszedeknek
gyermekekért keseregnek
hideg földre le esének
holt elevenen föl vétetének.

Tagiokat ő magzat'oknak
czokolgattyák szép fioknak
csak magokban meg nem halnak
à kegyetlenségen ugy jaigatnak.

Ur jesusért öletének,
martyromságot szenvedének,
menyországba vitetének,
örök életben részesülének.

Ackor telék be à mondás
mellyet meg irt Jeremias
magasságban nagy kiáltás
hallaték zokogas sivás rivás.

Rachel két fiát sirattya
nem akar vigasztaltatni
mert meg öletet két szép fia
kikért ő magát halni boczáta.

f 53

Joseph pedig Máriával,
Egyptomban szép jesussal,
lakanak mi meg Tartónckal
mind Herodesnek haláláiglan.

Joseph az után föl kele,
Nazaretben el bé mene,
Ur Kristus fel nevedék
Sidoságban praedikálni kezdé.

Titkat az ő szent Atyának,
ki hirdete Sidoságnak,
az után mind è világnak
mostan nekünk bünös fiainak.

Kiért néki hálát adgyunk
és örökkén magasztallyunk,
szent igéjet meg fogadgyuk
hogy örökkön véle uralkodgyunk.

Grates nunc omnes

[125] **H** á - lát ad - gyunk min - nyá - ian az Ur Js - ten -
 nek, ki az ö szent szü - le - té - sé - vel, meg sza - ba - dé -
 tot, az ör - dög - nek ha - tal - ma - sá - gá - bol. Ter repetatur
 En - nek il - lik hogy é - ne - kel - lyünk az An - gya - lok - kal;
 di - czö - ség ma - ga - ság - ban Js - ten - nek.

f 53v

Resonet in laudibus

[126] **Z** eng - ien nagy di - czé - ret - tel, ked - ves - se - ges
 ö - röm - mel, Si - on ö hi - ve - i - vel: Im je - le - nék kit
 szü - le szüz Ma - ri - a: Be tölt à mit meg hir - de - tett Gab -
 ri - el: Ö - rül - lyünk, vi - gad - gyunk, szüz - tül Js - ten szü - le - ték,
 vesz - sző szal vi - ra - go - zik, kit ir - gal - ma en - ge - de az
 Js - ten - nek. Ma je - le - nék ma je - le - nék Si - do - sag - ban;

im ki - ratt szült szű - zen à szép Ma - ri - a. Ur - nak nagy ne - ve -
ze - ti Em ma - nu - el, kit hir - de - tett à nag' An - gyal Gab - ri - el.

Ez nap Kristus születék, Mariatúl szarmazék
mag' nélkül fogantaték: Jm jelenék kit: etc.

Gyermekek örölyetek, születet királyt imadgyátok,
kegyes szóval diczérjete: Jm jelenék kit etc.

Születet Emmanuel, kit meg mondot Gabriel,
bizonyit Ezechiel: Jm jelenék kit: etc.

Sion diczérd Uradat, és te idvözítödet,
büntöl szabaditodat: Jm jelenék kit etc.

In dulci jubilo:

f 54

[127] E z vi - gas - sá - gos i - dö - ben, é - ne - kel -
lyünk ö - rö - münk - be, mert szi - vünk vi - ga - sa - ga, fek - szik
à ja - - szol - ba, s - fén - lik mint à Nap fé - nye, az An -
nya ö - - lé - be, az ö - rök i - ge — az ö - rök i - ge.

Oh jesus kis gyermekzke, te utannad nehessége, van szivemnek, s-elménket, vigasztald s-kegye-
ségedet, mutasd szép gyermekzke, szent diczőség fejedelme, vony hozzad minket vony
hozzad minket.

Oh Atyának szerelme! oh Fiunak engedelme! mi mind elvesztunk vala, büneink miata, de alta-
lad örömmük, lön menyben nekünk, vay ha ott lennének [vay ha ott lennének].

Hol vagyon az öröm? ott á hol nincz verem, s-az Angyalok vigadnak, uy énekkel hangiczálnak,
Cymbalmokis zengedeznek, tornacziban az vezérnek, vay ha ott lennek vay ha ott
lennek.

[128] **A** z men-nye - i nap im - már fel jöt, mely ré - gen - ten
i - gér - te - tet, à vi - la - go - ság A - tya - tól, id - vö -
sé - günk, s - bol - dog - sa - gunk, dra - ga szép kut - fe - jé - töl.

f 54v

Hogy mi kik nagy sötétségben,
ülünk vala nagy mélységben,
tőle meg' vilagosítanak,
à pokolnak, s-karhozatnak,
setétségiben ne járnak.

Mert születék ma ténéktek,
meg tarto idvözítőtok,
à Davidnak városában,
az Ur Kristus, gyenge szép szüz,
kit szüle s-teve az jaszolban.

E fényes nap à gyermek Jesus,
kit nekünk szüle szép gyenge szüz,
Augustus Czaszar ideiben,
Bethlehemben, hidegségben,
s-àmaz ado fizetésben.

Bé pólálván talallyatok,
kit ökör és szamár barmok,
mar Uroknak ismérének,
szagolással, és fuvással,
hideg ellen melegétnék.

Jaszoly à Napnak helyye,
barmok közöt születése,
ah mely nagyot szenvedé!
è világnak, s-mindeneknek,
nagyságos teremtője.

E beszédet mihelt Angyal,
elvégezé im azonnal,
véle mennyei seregek,
jelenének, s-az Jstennek
ilyen módon éneklének.

Szálás fogado-haz è világ,
melyben be jöt amaz virág,
de nem fogada é világ,
haza kivöl, maga kivöl,
hadgya é gonoz világ.

Diczőség' à magos menyben,
Jstennek és itt é földön,
békeség az embereknek,
s-jo akarat és boczánat,
minden ö bünöknek.

Angyal azért Pasztoroknak,
juh mellyet vigyazoknak,
hirdete magos menyből,
jelenlétét, születését,
à gyermek Jesusnak.

Öröly tehat oh én lelkem,
mond à keresztyén ember,
mert fel zendült szép napod,
è mai nap, mint fényes nap,
ragyogo szép czillagod.

Mond az Angyal Pasztoroknak,
neféllyetek a Kristusnak,
születése örömetek,
kit én néktek, szegényeknek,
diczőséggel most hirdetek.

Mit busolygoz oh én lelkem,
süt öröly el olvadt szivem,
mely ülsz vala sötétségben,
mert ma abból, à jo jesus,
ki hozza jó kedvében.

f 55

Bűnösekért tamadt világosság,
 jesse gyökerében szármag virág,
 kitől vagyon élet s-valtság,
 jöi szívünkben, töredelmesen,
 kérünk drága szép agh.

Ezért meny föld s-tenger zengien,
 s-tiszteséget nagyot tégyen,
 uy éneket énekellyen,
 az Atyanak s-szent Léleknek,
 à Jesus Kristus nevében.

Responsorium

[129] [Pueri]

e - sus Kri - stus é - lö Js - ten - nek szent Fi - a

Chorus] Dominica post Nativita[tem]

Jr - gal - maz mi ne - künk. Ki so - kak - nak el e - sé - sek -
 re és föl ke - lé - sek - re té - te - tél. Jr - gal - maz mi
 ne - künk. Dí - czö - ség A - tya - nak és Fi - u - nak es
 szent Lé - lek Js - ten - nek. Je - sus:

In Circumcisione

Ki nyolcad napon mi érettünk környül metéltetél.

Dominica post Circumcisi[onem]

Ki az Jordan vizébe à szent Janostól meg kereszteltetél.
 Ki az gyermekczkek között à Herodestól halálra kerestetél.
 Ki mi érettünk szakmivetésben üzettel.

f 55v
f 56

[130] Mi - kor Kri - stus szü - le - ték, szent An - gya - lok

7
ö - rü - lék, és vég' szó - val é - nek lék, már az Ur di -

15

czér - tes - sék. Js - ten em - ber szü - le - ték A - tyá

en - gesz - tel - - te - ték Mi ne - künk bü - nő - sök - nek.

Az Angyalok hirdeté, pasztoroknak beszéllek,
s-nagy örömmel üdvözlék, Kristust, hogy már születék.
Jsten em[ber etc.]

Polákba poláltatot, s-posztoba takartatot,
gyermeket, mint Urunkot, az igazak keresik.
Jsten ember etc.

Setétes istaloban, meg találák jaszolban,
barmok közt gyermek jesust, ki fényes mint szép ezüst.
Jsten ember [etc.]

Kit szüz Anyja szoptata, tiszta tejel és tarta,
ő Jsteni hatalma, barmok étvét meg-adgya.
Jsten ember [etc.]

E végtelen kegyelmet, aldgyunk mi mindenidet,
Jsteni félelemmel, türéssel s-igaz hittel.
Jsten ember [etc.]

[131] Hal-lya - tok meny-ég-bül nagy ö - rö - met: Vé - nek és

gyer-me- kek, mel-lyet most hir - de-tek, di - czö - ség- gel kér-lek, ne fél - lye - tek.

Jstennek szent Fia magas menybül: Jesse gyökerébül
magára testet vett, és Szüztül született, ma minékünk.

Otet à Maria édes Anyja: Polákba polála.
s-téve à jaszolba, és rut istaloba, è nagy kiralt.

Kit ökor és szamár szagolással: Jsmérnek Uroknak
és az hideg' ellen, ök örizik szépen, fuvolással.

Es ennek ékessen énekelnek: mennyei seregek,
diczőség menyégben, s-békesség è földön, mindeneknek.

Oervendezz és örölly nagy kedvessen; mostan oh én lelkem
fel zendült szép napod, ragyogo czillagod, mert fényessen.

A bünös emberért világosság: tamad élet s-valtság
azért diczéretet, tegyük s-tiszteséget, neki, Amen.

f 56v
f 57

T [132]
ellyes è széles vilagon
Az Jesus Kristust hirdessuk,
Ez világnak teremtöje
Hogy testet testvel váltana,
A' tiszta Szüznek méhében,
Es a Szüz leany viseli.
Szüznek tiszta méhe háza,
Es szeplötelen fogada,
Jmé szülé az szüz leány
Kit ö Annyanak méhében
Szénán akara fekünni,
Es kicziny tejel tartaték
Öröly mennyei sokaság,
Meg jelenék pasztoroknak
Diczőség Urunk tenéked
Atyaval és szent Léleckel

Di-
czé-
re-
tes

Di-
czé-
re-
tes

Mind à földnek hataraig.
Születet szüz Mariatul.
Szolgai testet von magára.
Ne vesztené teremtését.
Mennyei ajandék be-méne.
Kit az elöt nem ismere,
Gyorsan Jsten hajléka lön,
Jstennek el rejtet titkat.
Kit Gabriel meg hirdete.
János örölvén ismere.
Es az jászlot nem útála.
Ki anyyát meg elégité.
Es Angyalok énekelnek
Mi Pasztorunk és Teremtönk.
Ki szüz Anyatul születél.
Légyen örökkön örökké.

Diczé-
retes
Atya,
föld
meny
mind
ötet
áldgya,
és Szent
Fiat
imad-
gya.

[133] Im az ma-gos meny-bül jö-vek, és nék-tek

f 57v
f 58

4 uy hirt hir- - - de- ték, mely hir lé- szen ked-ves nék-

7 tek, à ki- ról én most é- - - nek- lek.

Oh mely szép g'ermek adatek,
néktek szüztől születeték,
mely szép gyermek hoz örömet,
néktek felette jó kedvet.

Hogy à Kristus ti Jstentek,
ö légyen szabadítottok,
csak ö ti idvözítőtok,
az büntől meg tisztítottok.

A' néktek hoz nagy örömet,
az Atyától ígértettet,
hogy ti ö véle menyégben,
éllyetek à nagy örömben.

Ne nézzetek egyéb helyre,
csak à jaszolra s-polyákra,
ott találtok egy gyermeket,
ki meg menti è vilagot.

No azért immar örölyünk,
à Pasztorokkal el-mennyünk,
meg' látni Jsten mit adot,
ö Fiaval ajandékozot.

En szivem vigyazz s-néz tova,
mi fekszik à-mot az jaszolyban
kiczoda ez szép gyermekcke?
ez az édes Jesusoczka.

Üdvöz légy drága vendégem,
nem utálván ki el vöd bünöm
s-jövel hozzám nyavallyára;
laj mint kellyen meg halnia.

Oh Uram és én teremtöm!
mint alázád magad értem?
tested szalmara helyeztetnek?
melyből számár s-ökör évék.

Ha é világ nagyob volna,
arany s-gyönyből rakot volna,
néked megis kiczin volna,
csak keskeny bölczöczkéd volna.

Bársonyod bibrod à széna,
néked és à rondgyolt polya,
mellyen mennyeknek kiralya,
nyugodnal mindeneknek Ura.

Jgy teczet ez Uram néked,
igazságod hogy jelenczed,
hozzam, világ diczösege,
semmi nalad ö ereje.

Ah szivem lelkem jesusom,
ne hagy engem én Kristusom,
téry hozzám édes meg'váltom,
légy kegyelmes idvözítőm.

Készicz magadnak szép ágyat,
szivemben kedves nyugalmat
mellyen nyugodgyal kedvesen,
hogy teged el ne feledgyen.

Melyből örölyek mindenkor,
diczérése légyen gyakor,
szent nevednek nálam lantom,
szivem szerént zengien hurom.

Diczértessél Atya Jsten,
mind örökké magos menyben,
ez te nagy jó voltodért,
s-hozzank valo jó kedvedért.

Hogy nekünk te szent Fiadért,
ingyen adad megvaltonkat
kin az Angyalok örölynek,
s-ily uy Esztendöt énekelnek.

[134]

Mind ez vi - lág ör - ven - dez - zen Kri - stus szü - le - té - sén.
 Kit szüz A - nya fo - gadt méh - be, Gab - ri - el hir - det - ven.

Musical score for system [134] featuring four staves. The top staff is the vocal line with lyrics. The second staff is a treble clef accompaniment. The third staff is a treble clef accompaniment. The bottom staff is a bass clef accompaniment. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 4/4.

f 58v
f 59

5

Hü szi - vel, lé - lec - kel, szép é - kes zen - gés - sel, vi - ga - do - zunk és örvengyü[ri]nk Je - sus - ban.
 Je - susban Je - susban mert szüle - tet idvö - zi - tönk è na - pon.
 Ez na - pon ez na - pon remén - sé - günk hittünk légyen csak abban.

Musical score for system 5 featuring four staves. The top staff is the vocal line with lyrics. The second staff is a treble clef accompaniment. The third staff is a treble clef accompaniment. The bottom staff is a bass clef accompaniment. The key signature has one flat (Bb) and the time signature is 4/4. A star symbol (*) is placed above the second measure of the vocal line.

Czak abban [czak abban] vi - ga - do - zunk és örvengyü[ri]nk ez napon.

* Id. a Jegyzeteket / see Notes / s. Kritischen Bericht

[135]

Ier di - czer - jük az Ur Kri - stust, hogy ér - tünk em - ber - re lött, à

Musical score for system [135] featuring four staves. The top staff is the vocal line with lyrics. The second staff is a treble clef accompaniment. The third staff is a treble clef accompaniment. The bottom staff is a bass clef accompaniment. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 4/4.

f 59v
f 60

5

Szüz-tül è bi - zony do - log, kin ör - vend - nek az An - gya - lok. Al - le - lu - ia.

Örök Atyának egy Fia,
itt fekszik az jaszolyban,
mi testünkben és vérünkben,
bűn nélkül öltözet Jsten,
Alleluia.

Ki szent Atyával egy Jsten,
jövevény volt itt é földön,
hogy meg mentvén inséginkből,
menyben vinne örökségül.
[Alleluia.]

Kit è világ meg nem foghat,
à szüz ölében apolgat,
alazatos mint kis gyermek,
kitől tartatnak mindenek
Alleluia.

Ez földre jöt szegénségbe,
hogy rajtunk könyörülne,
menyben tenne gazdagokka,
Angyalihoz hasonlokka
Alleluia.

A' mennyei világosság,
è világnak uy fén't ád,
és fénlík à setétségben,
viszen minket diczőségben
Alleluia.

Mind ezeket tötte velünk,
szerelmét jelentvén nekünk,
kin örüly à keresztyenség,
legyen Jstennek diczőség
Alleluia.

[136]

Ne - künkez na - pon szü - le - ték egy szep - lö - te - len szüz - től gyö - ze -

6

de - lem - nek U - ra. [szep - lő - te - len szűztől győ - ze - de - lemnek U - ra.]

Kinek a Nap, hold és a föld,
és minden csillagok
szolgálnak naponként.

Adgyunk hálát mi Urunknak,
Szűz Maria Fianak
Angyalok kirallyanak.

Azért mi földön lakozok,
ez napon diczérjük
az hatalmas Urat.

Hogy mind el nem karhoztunk,
de igen eröllyunk
mennyek országában.

Enekelvén nagy örömmel,
és Musika szóval
mondvan diczéretet.

Ő mi tölünk diczertessék
és fel magasztaltassék
örökkön örökke.

[137] Da - vid - nak ö vá - ro - sá - ban, szü -

f 61

3

le - ték Beth-le-hem- ben mi vált - sá - gunk az jó Je - sus, Di -

7

czer - tes - sék az Ur Js - ten.

Szép szűz Anyátúl születék,
mert meg hirdették,
hogy ő lenne a nagy váltás,
diczértessék az Ur Jsten.

Sidoság ötöt meg' veté,
és végre meg ölé,
de ez vala hatalmas Ur,
ki Atyat nekünk meg engesztelé.

Kigyónak fulákja ellen,
születék büntelen,
öltözék ő mi testünkben,
hogy lenne aldozat bününk ellen.

Meszszünnen Bölczek jövének,
öt ajandékozá,
arannyal drága kenettel,
Temiénnel, vallással, imádással.

Ez fekszik szoros jászolban
szénan kemény ádgyon,
de hatalma véghetetlen,
mert ő országol minden népeken.

Hogy kedvessé szent Atyánál
minket ő Fiait,
és részessé menyországba
koronáza a nagy diczőségben.

Ez Jesusnak születésén,
mar most mi örüllünk,
és diczérjük szent Atyának,
mert értünk adá aldot szent Fiat.

Atya Jsten te legy áldot,
most és mind örökké,
szent Fiadért mi könyörgünk,
batoricz minket à szent Léleckel.

Atya Jsten diczértessél,
most és mind örökké
szent Fiadért áldgy meg minket
és végy be à te nagy örömdbe.

[138] Gyer-mek szü - le - ték Bet-lehemben Ez i - dö - ben

The first system of the musical score consists of four staves. The top staff is the vocal line, starting with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes. The piano accompaniment is shown in the three lower staves, with a bass clef on the bottom staff. The music is in a common time signature (C).

f 61v
f 60v

kin ö - röl az Je - ru - sa - lem Uly Esz-ten - dö - ben vi - gad-gyunk

The second system of the musical score continues from the first. It also consists of four staves. The vocal line is on the top staff, with lyrics written below. The piano accompaniment is on the three lower staves. The key signature remains one sharp (F#).

szüz Ma - ri - a - val ö - rül - lyunk nagy tisz - te - ség - gel.

Kri - stus uy ki - ralt di - czér - juk uy é - ne - kek - kel.

Emberi testet fel vöve
Gabrieltül meg izenék
Szüz Mariátül születék,
A kigyónak mérgé nélkül,
Hozzánk testben hasonlatos,
Minket bünös embereket,
Meszszünnen Bölczek jövének,
Eörmömmel hozza be menének
Ezen valo örömmünkben,
Diczértessél szent Haromság

Ez
i-
dő-
ben

Az attya Jstennek igije.
Szüz fogada ö szent Fiat.
Férfi mag nélkül adaték.
A' mi vérünkbul szarmazék.
Czak hog[y] bün nélkül ö vala.
Maga hoz hasonlatossá tön.
Aranyat, Tömjen, Myrrhat hozanak.
Köszönnek ez uy Birónak.
Hálát adgyunk Ur Jstennek.
Atya Fiu és szent Lélek.

Uy esztendő-
ben vigadgyunk,
szüz Mariával
örölyünk
nagy tisz-
teséggel:
Christus uy
kiralyt
diczérjuk uy
énekekkel.

[139] **P** a - ran - czo - lá az Au - gus - tus Czár - szar szám - lál -
 tas - sék mind é szé - les vi - lag min - den em - ber ne - vét be
 i - ras - sa, és be val - lya Czár - szar le - ve - lé - ben.

Siriában számlálást el kezdé,
 mennek vala minden fölül népek,
 hazajokból és ő varosokból,
 vallyak vala Cszarnak magokat.

El indula Joseph Mariával,
 el fel méne Bethlen városában,
 mert ő vala David nemzetsege
 az varosban kel vala menie.

Máriának el jöve szülése,
 nem tálala szállast Bethlehembe,
 vendég népel varos bé - tölt vala,
 bé szállának, egy kis istaloba.

Születteték a kiczinded Jesus,
 Pasztoroknak Angyal meg jelenté,
 neféllyetek im örömet mondok,
 mert születet a kiczinded Jesus.

Vigadgyanak immar minden népek,
 diczéteret fejenként tegyenek,
 Ur Jstennek diczőség mennyégben,
 és é földön békeség népeknek.

Kérünk téged oh kiczinded Jesus,
 vigasztallyad a mi sziveinket,
 adgy ez földön nekünk békességet,
 Meny - országban örök diczóséget.

Responsorium In Festo Epiphan[iae]

[140] **J** ^[Pueri] e - sus Kri - stus é - lö Js - ten - nek szent Fi - a:
 Chorus ^{Pueri} Jr - gal - maz mi - ne - künk. Ki à Ma - gu - sok - tól a - jan -
 dé - kok - kal tisz - tel - te - tel. ^{Chorus} Jr - gal - maz mi - ne - künk. ^{Pueri} Di -
 cző - ség A - tya - nak es Fi - u - nak es szent Lé - lek Js - ten -
 Chorus] nek. Je - sus

Dominica Post Epiph[ania]

- 1 Ki a Templomban a Doctorokkal bölczen meg vetélkedel.
- 2 Ki a menyegzőbe a vizet borra változtatad.
- 3 Ki a bél poklost akarván meg tisztítad.
- 4 Ki a tengeri haborut meg fedvén le szalítad.

Antiphonae

[141] **N**agy böl-cze-ség-gel ön-te-ték Js-ten-nek
a-jan-dé-ka a-te a-ja-kéd-ra: an-nak o-ka-
ért meg al-da az Js-ten té-ged mind o-rök-ké.

[142] **M**eg vál-tot köl-dé az Ur Js-ten az ő
né-pé-nek, meg had-gya mind ő-rok-ke az ő pa-ran-
czo-la-tyat. [143] **T**é-ged az A-tya Js-ten

Ur Je-sus Kri-stus min-den a-la-tok-nak e-löt-te
az ő Js-ten-sé-gé-nek a-la-tya-ból szü-le.

f 63v

[144] **D**i-czō-ség ma-go-ság-ban Js-ten-nek
és ez föl-dön bé-ke-ség és jó a-ka-rat em-

be - rek - nek. [145]

K

 ő - nyör - günk Ur Is - ten te -

né - ked hasz - ná - lyan ne - künk az Kri - stus - nak szü - le -

té - se. [146]

- me ki - ről az Pro - phe - tak

szól - nak va - la: el jöt a Kri - stus; e - röl - lyünk a - zért

mind - nya - ian mi ke - resz - tyé - nek al - le - lu - ja.

Dominica Septuagesimae Antiphonae

[147] **M** it á - lo - tok az e - géz nap hi - vol -
 kod - va? mon - da - nak ne - ki: mert sen - ki nem fo - ga - dot
 meg min - ket. Evovae. [148] **S** o - kan
 vad - nak az hi - va - ta - lo - sok, ke - ves - sen pe - dig à
 va - lasz - tot - tak: ugy mond az Ur.

Hymnos, Antiphonas, psalmos quoque pro tempore isto vide: p. 240 [f 95v] usque p. 245 [f 98]

Cantiones

Psal: 136 Super flumina Ba[bylonis] p. 786 [f 304v]
 Hogy panaszkodgyék az [hatalmas Isten]

Oh Ur Jsten tekincz re[ánk]
 Emlekezől Ur Jsten hiveid[ről]

Dominica Sexagesimae Antiphona

[149] **A** - ki - nek fü - le - i vad - nak à hal - las -
 ra, hal - lya meg mond - gya az Ur. [150] **N** ék - tek
 á - da - tott tud - ni az Js - ten or - szá - ga tit - kat, e -
 gye - bek - nek pe - dig pél - da bé - szé - dek - ben. [151]

K i - ál - tok à Fel - sé - ges Js - ten - hez ki jól
töt ve - lem.

Psal: 56
Miserere mei Deus

K [152]

Könyörűly rajtam Jsten könyörűlly rajtam: mert à lelkem benned bizik.
Es à szárnyaidd arnyékában bizom: míg el múlik à hamiság.
Kiáltok à Felséges Jstenhez: az Jstenhez à ki jól tött velem.
El küldött menybűl és meg' szabadított engem: gyalazatra adta az engem tapodokat.
El küldé az Jsten az ő irgalmaságot és az ő igasságot: és ki szabadita à lelkemet az oroslányok kezei-közzül.
Az emberek fiai az ő fogok fegyverek és nyilak: és à nyelvek éles kard.
Magasztaltassál az eget fölibe Jsten: és az egész földön à te diczőséged.
Tört csináltak az én labaimnak: és meg görbétették az én lelkemet.
Vermet ástak az én orczam előtt: és beestek abba.
Kész az én szívem Jsten kész az én szívem: éneklek és diczéretet mondok.
Serkeny-fel diczőségem serkeny-fel Soltárom és citaram: fel serkenek jó reggel.
Hálát adok néked Uram à nepek között: és diczéretet mondok néked à nemzetségek között.
Mert fel magasztaltattott az egész à te irgalmasságod: és à felhökig' à te igaz mondasod.
Magasztaltassál az eget fölibe Jsten: és az egész földön à te diczőséged.
Diczőség'.

f 84v

Cantiones

Halat adunk néked min[denható irgalmas Ur Isten]

Hala adassunkban, rol[ad emlékezünk]

Dominica Quinquagesimae
Antiphona

f 85

E [153] egy vak ül va - la az út - fé - len és ki - ál - ta
mond - van: Je - sus Da - vid - nak Fi - a kö - nyü - rűlly raj - tam.

[154] **A** z em - ber Fi - a à
 po - ga - nyok ke - zé - be a - da - tik meg' czu - fol - ta - tik meg
 os - to - roz - ta - tik és meg pök - dös - te - tik.

Cantiones

Psal: 30 Domine in te speravi: p. 243 [f 97]
 Veddel Ur Jsten rolunk ha[ragodat; f 354v]
 Diczérd az Jsten[t] mostan oh [én lelkem]

Haborusága David ki[rálynak]
 Jer emlekezünk keresz[tyén népek]
 Tekincz ream Jstenem [nyavalyámban]

Dominica Invocavit Antiphona

[155] **N** em csak ke - nyér - rel él az em - ber ha - nem
 min - den i - ge - vel mely az Js - ten sza - ja - búl szár -
 ma - zik. [156] **M** enny el
 Sa - tan: ne ki - sér - czed à te U - ra - dat Js - te - ne - det.

Cantiones

Psal: 91 Qui habitat in adju[torio Altissimi] p. 134
 [f 45v]

A ki veti segedelmét.
 Erös varunk nekünk [az Isten]

Semit ne bankodgyal Kristus [szent serege]

Ab hac dominica mane Litaniam Majo[rem] Vel: de Passione can[tiones] acci[piuntur; f 111]

Dominica Reminiscere Antiphona

[157] **N** em kül - det - tem, ha nem csak az Js - ra - el ha -

za - nak el ve - szett ju - ha - i - hoz.

[158] h asz - szony nagy à te hi - ted: lé - gyen né -

ked à mint a - ka - rod mond - gya az Úr.

Cantiones

Psal: 24 Ad te domine leva[vi] p. 775 [f 299]
 Ur Jsten irgalmaz nékem
 Halgas meg mostan Felse[ges Isten]

Szent David király bünei [ellen]
 Haragodnak nagy vol[tában; f 338v]
 Meg bantunk Jsten szün[telen tégedet]

Dominica Oculi Antiphona

F [159]
 el emelvén szavát egy aszszonyállat à seregbül monda:
 Boldog méh mely téged hordozott és az emlök mellyeket szoptal.

B [160]
 oldogok à kik az jsten igéit halgattyak és meg örizik azt.

Psal: 122

f 86

Ad te domine levavi ocu[los meos]

H [161]
 ozzád emeltem az én szemeimet: ki à menyégben lakol.
 Jmé mint à szolgák szemei: az ő Urok kezeiben.
 Mint à szolgálok szemei az ő aszszonyok kezeiben: ugy à mi szemeink à mi Urunkra Jstenünkre
 mig rajtunk könyörülyön.
 Könyörüly rajtunk Uram könyörüly rajtunk: mert igen el-töltünk gyalázáttal.
 Mert igen meg tölt à mi lelkünk: gyalázat à büvelkedőknek, és meg útálás à kevélyeknek.
 Diczö[ség]

Cantiones

Segétségül hijuk az meny[béli Istent]
 Haborusaga David kiral'[nak]
 Tekincz ream Jstenem nya[valyámban]

Szabadicz meg és tarcz [meg Uram Isten]
 Halgas meg Atya Jsten.
 Meg bantunk Jsten [szüntelen tégedet]

Dominica Letare Antiphona

[162] **A** - zok a - zért az em - be - rek mi - kor lá -
 tak vol - na à jelt mel - lyet je - sus cze - le - ke - dett va -
 la mon - da - nak: hogy è bi - zo - nyá - ra à Pro - phe -
 ta à ki è vi - lát - ra [el] jö - ven - dö.

Cantiones

Psal: 22 Dominus me regit: p. 516 [f 197v]
 Szent david Propheta [énekző könyvének]

Jer emlekezünk oh kere[sztyén népek]
 Az Ur enékem eriző [Pásztorom; f 365]

f 86v

Dominica Judica Antiphona

[163] **M** on - da Je - sus à se - reg - nek: ki fedd -
 meg en - gem köz - zü - le - tek à bün - röl? ha i - gas -
 sa - got mon - dok nek - tek miért nem hisz - tek né - kem.
 [164] **A** - ki Js - ten - töl
 va - gyon Js - ten - nek i - ge - jt hal - gat - tya: az - o -

ka - ért nem hal - gat - tya - tok ti mert az Js - ten - túl
nem vat - tok.

Cantiones

Psal: 91 [=97] Cantate domino can[iticum novum]

Vel: Psal: 25 Judica me: p. [9]

p. 520 [f 199v]

Oh Ur Jsten tekincz re[ánk]

Halat adunk néked örök Jsten.

Dominica Palmarum: vide Dominicam 1 Adventus.

Antiphonae

[165] **A** ^{D[omi]nica Septuage[simae]}
z u - tol - sok lész - nek el - sök - ké, és
az el - sök u - tol - sok - ka: mert so - kak az hi - va -
ta - lo - sok, de ke - ve - sek az va - lasz - tot - tak.

[166] **A** ^{Sexagesimae}
- mely mag jó föld - ben es - sék a - zo -
kat jegy - zi: à kik jó és tiszt - ta szi - vel hal - ga -
tyak az i - gét, meg tar - tyak és tü - rés ál - tal gyö -
möl - czét te - rem - tik. [167] **N** ^{Quinquagesimae}
em csak ke - nyé -
rel él az em - ber de Js - ten - nek min - den be - szé -

f 87

[168] **M** on - da Je - sus az ö ta - nit - va - nyé -
nak: i - me fel me - gyünk Je - ru - sa - lem - be és
be tel - lye - sed - nek min - den - nek va - la mel - lye - ket
à Pro - phe - tak meg ir - ta - nak az em - ber - nek Fi -
a fe - löl.

Responsorium

[169] **J** [Pueri] e - sus Kri - stus é - lö Js - ten - nek szent Fi - a.
Chorus] Septuagesima] Jr - gal - maz mi ne - künk. Ki à me - ző - det jó mag - gal
be ve - téd. Jr - gal - maz mi [ne - künk.] Di - czös - ség A - tya -
nak és Fi - u - nak és szent Lé - lek Js - ten - nek. Je - sus etc.

Sexage[sima]: Ki à te igédnek magvát à mi szivünkben hintetéd.

Quinqua[gesima]: Ki a te szenvedésedet tanítványédnak meg jövendőled.

Hymnus
In Septuagesima
Dies absoluti prete[reunt]

[170] **A** z bü - nök ta - vul le - ge - nek tü - lünk,
az io é - let ne - ve - ke - gyék ben - nünk, az Chri -
stus - be - li hit - tet, kely ke - res - nünk tis - ta szi - bül.

Meg' engeszteltetik az Jsten
igaz hittel és igaz vallással
ő mindeneknek kegyelmez
kik bíznak az ő irgalmasságában.

Hadgyuk el azért az gonosságot
hog' uralkodhassuk az Christussal
és léssen diczössigünkre
ha lészünk örökössi Jstennek.

Meg' szabadit az mi bűneinkbül
meg' ment az ördög czálárdságátúl
meg' adgya az üduessiget
kibül ki estünk vólt bűneinkért.

Lég' Christus életünk vezére
mert mindnyáian te iuhaid vag'unk
kékért igaz pásztor lévén
adad halá[!]ra tennen magadat.

f 88v

Diczéret légyen Atya Jstennek
és Fiunak az szent Léleknek
mi képpen volt kezdetben
most és örökön örökke. Ug' lég'en.

Hymni Quadragesimales
2 Cor: 6

[171] **H** al - gas - suk fi - gyel - me - tes - sen mi - re
Pal A - pos - tol in - czen az Js - ten ret - te - ne -
tes - sen, hog' min - ket meg ne bün - tes - sen.

Ez az kellemetes idő
mely iduőséghez illendő
az kívül minden veszendő
és örök tűzre menendő.

Jmmar azért fel serkennyünk
mint mély alombul fel kellyünk.
az büntül mi búczút vegyünk
szent életre igyekezzünk.

Jstennek szavát halgassuk
paranczolatit meg' tarczuk
alhatatos szivel vallyuk
segétségre ütet hiuk.

f 89

Örizkedgyü[n]k az ördögtül,
tavožu[n]k el hitetlenségtül
sok emberi szerzésektül
mellyek eluónsznak Jstentül.

Mert az régi ellensigünk
olálkodik mi utánunk
azt akaria tenni velünk
hog' véle egygüt gyötrödgyünk.

Tehat illyk hog' vigyazzunk
és arra légyen nagy gondunk
az szám adásban mit mondgyunk
mikoronnét ki múltunk.

Ezekre minket segillyen
az Ur Jsten kinek légyen
diczőség' magas menyégben
tülünk földiektül amen. Ug' lég'en.

Alius

Ex more docti mystico: ad eandem notam

D^[172]iczeriük mindnyaian az Ur Jstent,
és szolgallyuk ő irgalmat,
halakat aduan ő neki,
hozzank valo io voltaért.

f 89v

Áldot légy te nagy Ur Jsten
diczössiges magasságban
ki érettünk adád magadat
keseruséges halalra.

Tavosztasd hitetlensigunket
szivünkbeli vélekedést
szent Fiadrul tegyük igaz vallast
hitünckel és életünckel.

Halálodnak szent érdemét
közöld velünk Jesus Christus
vigasztalo szent Lélek Jstent
nyeried nekünk szent Atiatül.

Veddel rolunk haragodat
boczásd meg mi büneinket
mutasd hozzánk szent kedvedet
szenteld meg' á te népedet.

Sok dolgainkban meg'bantottunk
kegyes Atyank te nevedet
de szent Fiadnak szerelmeirt
tégy irgalmasságot velünk.

Engedgyed Sent Lelkedet
jobithassunk életünket
diczérhessük te szent nevedet
és mind örökkön örökké. Ug' lég'en.

Alius

f 90 **D**^[173]iczeriük mindniaian az Ur Jstent,
és szolgallyuk ü irgalmát,
halakat aduan ö neki
hozzank valo io voltaért.

Mind á törvén és az Prophetak
ezt ielenték ök régenten
hog' Christus mi üdvességünk
mi kiralyunk és vezérünk.

Éllyünk azert mértékletessen
beszédunkben ételünkben
italunkban és almunkban
maradgyunk lelki örizetben.

Tavoztassunk el minden gonozt
ki meg öli mi lelkünket
és ne adgyunk mi semmi helt
ördögi kegyetlenségnek.

Mi mindnyaian könyörögiünk
és mindnyaian fel kialczunk
siriünk az Christus biro elöt
engesztellyuk nag' haragiat.

Nag' büneinkkel meg' bántottuk
Uram Jsten Felségedet
adgyad nekünk meny országbul
buneinknek boczanattyat.

Emlekezzél meg' Ur Jsten
hog' mi teremtésid vagyunk
ne ad te nevednek tisztességét
kérünk teremtet allatnak.

Boczásd meg' á mi bününket
adgyad az iot mellyet kérünk
mellyért kellyunk mi te néked
mind örökken öröкке. Ug' légyen.

f 90v

Alius

Audi benigne conditor

f 91 **H**^[174]algas meg' minket Ur Jsten
kegyes Atyank és mi meg' valtonk,
ez ielen valo napon,
iusson elődben könyörgéssunk.

Tevagy szívünk esmeröie
jol tudod gyarlosaginkat
hozzád térö bünösöknek
engegy boczanatot kegyessen.

Sokat vétkezünk ellened
de kériuuk légy kegyelmes nekünk
te nevednek tisztességeirt
tég' irgalmasságot mivelünk.

Emlekezzél meg' Ur Jsten
mert vagyunk teremtet allatid
szent nevednek tisztességét
kérünk ne adgyad idegennek.

Veddel rolunk büneinket
örögbiczed bennünk hitünket
hog' hitünknek ioszagaval
tisztelhessünk mindenkoron.

Engedgyed ezt szent Haromsag'
allatban ki vagy egyesség'
tisza szibül diczerhessünk
most és örökön örökké. Ugy lég'en.

Alius
Ad notam: Christe qui lux es: vel:
Halgassuk [figyelmetessen; f 88v]

[175]

Istennek szent igeibül,
mi kereztiének tanullyunk,
és mindenkoron magunkat,
bűnektül meg' oltalmazzuk.

Mertékletessek mi legyünk
ételunkben italunkban,
és beszédünknek vétkektül
magunkat meg oltalmazzuk.

Minden gonoszt mi elhadgyunk
mellyek szivünkben lakoznak
és nálunk helye ne legyen
az ördögi czalardsagnak.

Kialczunk mi most Jstenhez
és mindnyaian könnyörögiünk
hog' az Jstennek haragiat
ezzel mi meg' engeztellyük.

Tegedet mi meg' bantottunk
Ur Jsten sok bűneinkkel
de tegedet uiszont kérünk
hog' lég' irgalmas minekünk.

Emlekezzél meg' Ur Jsten
hog' te minket teremtettél
ne akariad à te népedet
adni ördögnek keziben.

Boczasd meg' mi bűneinket
es adgy hitet most minekünk
hog' mindenkoron te nálad
kellemetessek lehessünk.

Adgyad bodog szent Haromssag'
hog' nálad minden dolgaink
kelemetessek legyenek
most és örökkön örökké. Ug' leg'en.

f 91v

f 92

Alius
Ad Completorium Dominicale
in Quadr[agesima]
Christe qui lux es et dies:

[176]

hri - stus ki vag' vi - la - gos - sagh, ki - nek
sö - tét - ség' nem árt - hat, vi - la - go - sicz meg' szi - vün -
ket hog' is - mér - hes - sünk té - ge - det.

Kériünk téged oh Ur Jsten
öriz meg' minket ez éyél
adgy mi nekünk nyugodalmat
adgy io éyét és io almot.

Gonoz álom meg' ne nyomion
elenségünk meg' ne czallyon
testünk bünre ne haiollyon
tüled el ne idegenüllyön.

Testi szemeink ha alusznak
szívünk reád vigyazzanak
te hatalmadnak ereie
légyen hiveknek örzöie.

f 92v

Mi oltalmunk tekincz reank
késértetet ne boczas reank
biriad á te szolgálodat
kiket véreddel meg' váltal.

Mi rolunk meg' emlékezzel
è nyomorult gyarlo testben
ki vag' lelki oltalmazonk
lég' ielen mostan mi nekünk.

Kérönk teged szent Ur Jsten
meg' halljad könyörgésünket
te hozzád kiáltásunkat
és veddel nyavallyánkat.

Diczösség' neked Atyanak
és te Fiadnak Christusnak
és szent Lélek Ur Jstennek
most és örökkön örökke. Ug' legyen.

Alius

Dominica 2 Quadr: Audi benigne Domine

K^[177]egyelmes teremtő Jsten
halgasd meg' mi kérésünket
kit mostan teneked tészünk
tisza szivel és lelekvel.

Siveknek tudakozoia
te tudod erőtlenségünket
à kik te hozzád meg' térnek
ad bünöknek boczanattyat.

Mert mi nag' sokat vétkeztünk
de boczasd meg' teged valloknak
te nevednek diczéletire
lég' orvosság' bünösöknek.

f 93

A mi testünk it szenyvedgyen
à mi lelkünk benned hidgyen
hog' iozanok mi lehessünk
mint testünkben s-mint lelkünkben. U. I.

Alius

Dominica 3 Quadr: Jam ter quaternis:

M^[178]ostan az idők el jöttek,
mikoron nekünk meg' ielent,
az igassag'nak ő napia,
Istennek io akarattia.

Mi mostan hitnek igivel,
szívünket megh erőséztuk
hog' az ördög' meg' ne czallyon
az ő nag' álnoksagaval.

Az tisztaságnak fegyvere
mindenkor mivelünk légyen
és à iozanság' el özze
az ellenséget mi túlünk.

Es á tobzodas testünket
nekünk most ne terhellye
hog' az éyeli ellenség'
minket most ne czallasson.

Diczéret légyen Atyanak
és egyetlen egy Fianak
egyetemben szent Léleknek
à diczö szent haromságnak. Ug' leg'en.

f 93v

Alius

Dominica 4 Quadr: Iesu Quadragesima[riae]

M [179]

Minden mi szenvedésünknek
idei már el öttenek,
hog' mi testünkben szenedgyünk,
és lelkünkben tisztak leg'ünk.

Hog' az elveztet hell'unket
immaron meg keresnöiök
az igaz hitben magunkat
mindenkoron foglalnaiok.

Kérünk Ur Jsten tégedet
lég' segítséggel mi nekünk
hog' minden mi bűneinkből
mi mostan meg' tisztitassunk.

Es mi el mult bűneinktől
mostan meg' ne emlekezzel
de iövendő bűneinktől
te miattad szabaduljunk.

Hogy minden mi bűneinktől
immaron meg' szabadultunk
te hozzád Atya Ur Jsten
mindenkoron igyekezzunk.

Engedgyed Atya Ur Jsten
szent Fiaddal egyetemben
és à dicző szent Lélekkal
hog' tégedet diczérhessünk. Ug' legén.

f 94

Aliter idem:

[180]

Iesus iduösségnek feie
ki mi érettünk szenvedé
hog' minket iduözitene
meny ország'ba helheztetne.

Az ördög ellen tamada
czelekedetét meg' ronta
hog' minket Paradiczomba
be vinne és menyországba.

Leg' ielen azért mi nekünk
és lég'en nalad mi lelkünk
iusson hozzád imatsagunk
légyen előted siralmonk.

Meg' boczasd nag' bűneinket
és oltalmazd mi életünket
iduoziczed mi lelkünket
adgyad latnunk szent szinedet.

Enyhicz meg' ami testünket
és iozanicz meg' elménket
tamazd fel à mi hitünket
és add meg' nag' örömünket.

Szentelhessök innepedet
halhassuk te szent ighedet
valhassuk igassagodat
vehessök szent országodat.

f 94v

Add meg' ezt Atya Ur Jsten
enged meg' Fiu Ur Jsten
nyerd meg' szent Lélek Ur Isten
szent haromsag egy Ur Jsten. Ug' légen.

Antiphonae Quadragesimales

[184] **E** l iöt - te - nek ne - künk Poe - ni - ten - ti - a -
 nak nap - ia - i bü - ne - ink - nek valt - sa - ga - ra lel -
 künk - nek id - uo - sé - gé - re. Ps.3. [182] **A** z E -
 uan - ge - li - om - nak hir - de - té - sé - vel el iü - te -
 nek mi ne - künk à Poe - ni - ten - ti - a - nak nap - ia - i.

[183] **U** r Js - ten a mi kö - nyör - gé - sün - ket
 hal - gasd meg' ké - runk té - ge - det. [184] **M** encz meg'
 min - ket Ur Js - ten min - den el - len - sé - günk - tül kik -
 nek cze - le - ke - de - tek az ha - mi - sag' Ps.31.44. [185]

K ö - nyö - röl rai - tunk Ur Js - ten és hal - gas meg'
 à mi i - mad - sa - gun - kat. Ps.4. [186] **N** em csak
 à tes - ti ke - nier - rel éll az em - ber de az Js - ten -
 nek i - ge - i - uel. [187] **V** i - gya - za - tok ke -

f 95

rez - tyé - nek mert nem tud - gya - tok az i - döt, Vi -
 gya - za - tok a - zért mert nem tud - gya - tok mi -
 ko - ron az Ur Js - ten el iö - ven - dö est - ue à
 uag' éy - fel - ko ron, a vag' tik szó ko - ron, à
 vag' reg - gel, hog' mi - ko - ron hir - te - len el iö -
 vend ne ta - lal - lyon min - ket el a - lu - van.

f 95v

Psalmus 1 Beatus vir qui non abi[i]t:

B [188]

odog' ember ki nem jár az Istentől szakataknak tanácza: és az bönesőknek után nem áll és nem áll az meg' czufolok között.

Ha nem ő neki az Istenben vag'on minden kéuansága: és az Jstennek törvényét forgatt'a elméiben éyel és nappal.

Es olyan mint az folyó víz melyet öltetett élő fa: gyömolcset teremti az ő ideiben.

Es az ő leveli meg' nem heruadnak: és valamit czelekedik io szerenczes léssen.

De az Jstentől szakattak nem illetének: hanem mint à pollyva ki az széltől ide s-tova hányátatik.

Ennek okaért meg' nem maradhatnak az Jstentől szakattak az itéletben: sem az bünösök az igazaknak gyölekezetekben.

Mert tudgja az Ur az igazaknak utokat: de az Jstentől szakattaknak utok mind el uéz.

Diczőség'. Miképpen:

Psalm: 4 Cum invoco exaudi me:

H [189]

algas meg' engemet én iduözítő Jstenem: és mikoron hilak segétséggel vigasztald meg' az én szívemet.

Kegyelmességdbül könyöröly én raitam: és halgasd meg' az én imadsagomat.

Óh Adamnak bünös kemény sziuö fiai: méirt szeretitek az hiuságot és köüetétek az hamiságot.

f 96

Esmerietek meg' hog' czuda képpen tizen Jsten az ő hiueivel: az Ur Jsten meg' halgat uala menyiszer fel kialtok ő hozzaia.
 Ha meg' haragusztok ne vétkezetek: beszéllyetek az ti szivetekben és agyas hazatokban à ti bünetöket meg' szányátok.
 Aldozatok igassagnak aldozattyával: és bizzatok az Ur Jstenben.
 Sok[an] mondgyak az Jstennek javait: de kiczoda mutattya meg' nekünk.
 De maga[d] Uram emeld fel mi reank à te orczadnak uilágóságát: és uigasztald meg' à mi szomoru szivünket.
 Te vigasztalod meg' à mi szíueinket: mikoron gabonának és bornak és minden gyömölcsnek adod búséget.
 Békekességgel el nyugoszom és el aluszom: mert uram csak te magad segítéz engemet hog' bátor-sággal lakiam à földet.
 Diczőség': Miké[ppen]

Psalmus 15 Conserua me Deus:

E [190]

Horiz meg' engemet én Jstenem: mert te benned bizom.
 Mondgyad oh én lelkem az Ur Jstennek én Uram uagy te: az én iavaim nélkül nem szükölködel te.
 Ha nem az Szentek kik è földön lakoznak: és az erössek a kikben nekem gyönyörüsegem vagyon.
 Meg' sokasultak azoknak az ő bánattyok az kik idegen Isten utan futnak: nem áldozom azoknak vérrel valo áldozatockal és azoknak nevetet aiakimra fel nem üzem.
 Az én sorsomnak köteli estenek ennekem kies helyyeken: ennek felette dragalatos öröksség' iutot ennekem.
 Aldom az öröké valo Jstent mindenkoron én előmben támaztom: mert iob kezem felől uagyon ennekem hog' meg' ne indullyak.
 Ennekokaért öröly az én szíuem és örüöndez az én iduösségem: ennek fellette az én testemis nag' bizodalomban nyugozik.
 Mert nem hagyod az én testemet à koporsóban: és nem engeded hog' à te szented rothadast láson.
 Tutomra adod ennekem az életnek ösvéniét: vigasságnak hiusége uagyon a te orczadnak előte es à te job kezedben gyönyörüsegék vadnak.
 Diczösseg'. Miképpen.

f 96v

Psalmus 30

In te Domine speravi non conf[undar]

T [191]

Te benned bizom én Uram Jstenem és meg' nem szégyenitettem öröké: mert à te igasságod szabadit meg' engemet.
 Haicz le hozzam à te föleidet: hog' meg' halgas és iduözicz engemet.
 Mert te uag' ennékem reménségem és batorszagom: és á te nevedért visel és igazgas engemet.
 Szabadicz meg' engemet az veszedelemből mell'et szerzetének ennekem: mert te uag' ennékem hatalmas erősségem.
 Az te kezedben aianlom Uram Jsten az én lelkemet: mert igassagnak Jstene meg' ualtottal engemet.
 Diczösseg': Miképpen:

f 97

Psalmus 53

Deus in nomine tuo salvum [me fac]

U [192]

Ur Jsten a te nevedért segiciz meg' engemet: és à te igassagodért tég' itiletet én érettem.

Ur Jsten halgasd meg' az én imatsagomat: és az én beszédemnek könyörgését ued à te füleidben.

Mert à kevélek fel tamattanak én ellenem: és az kegyetlenek keresik az én lelkemet az Ur Jstent is nem félik.

De ime az Ur Jsten az én segéttségem: es az Ur Jsten uezérli az én lelkemet.

Bozzut áll érettem ellenségimen: az te igassagoddal roncz meg' őket.

Akkoron nag' örömmel aldozom én teneked: és halakat adok à te nevednek jo voltaröl.

Mert minden nyomorusaginkból meg' szabaditottal engemet: és az ellensegimet meg' utala az én sziuem.

Diczőség: Miképpen:

f 97v

[193] **A** ha - mis em - ber - tül sza - ba - díc meg' en - ge - met.

Psalm 42

Iudica me Domine

A [194]

Ally boszut erettem Uram és ued fel igyemet az hitettlenek ellen: az hamis és czálárd emberek-tul szabadíciz meg engemet.

Mert te uag' erősségem Ur Jsten miért vetél meg' engemet: méirt uiselem banatban életemet miglen nyomorgatnak ellenségim.

Boczasd ki Ur Jsten à te világóságodat és igasságodat: ezek engemet el be visellyenek à te szent hegyedre és à te szent haýlékodbán.

Hogy fel iarullyak az Jstennek oltarahoz az en világóságomnak és öruöndezésemnek Jstenehez: hog' halakat adgyak neked hegedő szóval Ur Jsten kivagy én Jstennem.

Te penig' oh én lelkem mit szomorkodol és miért busitaz engemet: bizzal az Ur Jstenben mert mig' léssen hog' meg' szabadoluan hálákat adgyak az Jstennek.

Diczőség:

Sequentur
HYMNI, ANTIPHONAE ALIQUAE
PII CONCENTUS DE
PASSIONE JESU CHRISTI

f 98

[195]

h ke - gyel - mes Je - sus Chri - stus ki vagy
mi egy i - gas - sá - gunk bé - kes - sé - günk és valt - sa -
gunk ké - rünk té - ged hal - gas meg min - ket.

Mi szívünket kegyes Isten
igaz hitben reménységben
kivált képpen erősítced
hogyan bizhassunk csak te benned.

Kerünk azért ne hagy minket
ellenségnek ö kezében
de bűnünket meg' bocsássad
és gondunkat te viseljed.

Te Isteni jó voltodat
állat szerint esmerhessük
mellyet hozzánk meg' mutatál
mikor értünk áldoztatál.

Mutasd hozzánk jó voltodat
oltalmazd országunkat
törd el minden hatalmokat
kik ellenünk diháskednek.

Csak egyedül te viseléd
ez vilagnak álnokságát
nyerél nekünk iduőséget
és menyeyi bódogságot.

Kereztvény egyeségben
szenteltessék aldot neved
és maradjon meg' mi köztünk
szent igédnek diczősege.

f 98v

Azért illy nagy szerelmedért
kérünk mostan ne hag' minket
ellenségnek dihássége
nevehessen raitunk erőt.

Biriad lelki országodat
mellyet Christus csak te magad
szent véreddel haláloddal
drága kinczel meg' valtoddal.

Óh irgalmas Iesus Christus
kiuag' mi egy igasságunk
bátor szível hog' foll'amunk
mindenekben csak te hozzad.

Légy kegyelmes azért hozzánk
és te igireted szerint
mi szívünket batoríczad
ez siralomnak völgyében.

f 99

Ne nézd kérünk mi bününket
nag' háládátlánságunkat
ha nem à te iovoltodbül
tégy mi velünk minden iokat.

Aldot Jsten szent nevedért
mind ezeket mi valhassuk
mert hitünkkel téged vallunk
adgy minekünk békességet.

Diczértessél kegyes Atyánk
szent Fiaddal mi Urunkkal
szent Lélekkal egyetemben
ki uag' Jsten egy állatban. Ug' legien.

Alius Ad eandem notam

A [196]
z Christusnak szenyvedesse
mindeneknél nyiluan vag'on
mikoron ü à kereszt fán
mi éretünk áldoztatik.

Ékesüle az kereszt fa
kin meg' hala az mi Urunk
és méltó lün viselnie
à Christusnak ö szent testét.

f 99v

Hog' minket bünös nepeket
szen' vedéséuel mentene,
lanczaval ö öklölteték,
és érettünk ként szen' vede.

Ez uilágnak meg' ualtoia
kérünk téged Jesus Christus
mencz meg' minket az ördögtül
kárhozattul és pokoltul.

David kiralinak mondási
mostan immar be töltenek
mikoron à mi meg' váltonk
az halállal meg' ötközék.

Ó edgyetlen egy reménesség
szent Atyadnál lég' szószólunk
és érettunk törökedgyél
hog' bizhassunk csak te benned.

Téged bódog szent Haromsag'
diczér minden keresztyény nép
kiket Christus szent véreddel
kárhozattul meg' mentettél. Ug' lég'en.

Alius Vexilla regis pro[deunt] eadem nota

E [197]
öruöndezzönk kereztyének
mert országol mi kiralyunk
fénlik imar az mi zászlonk
kén halaltul meg' ualtatunk.

Kereszt fára fezátteték
vas szeggel meg szegeszteték
kopiával öklölteték
és méreggel itattaték.

Mert à Christus kerezst fára
értünk mene nag' halálra
hog' bününknek lenne ára
azt fel vévé szent uallára.

Vérét raita ki boczata
vizzel elég' ki árazta
minket ezzel meg' tisztíta
és lelkonket meg' orvósła.

f 100

Ezt szent Daudid lám meg láta
hog' Christus fán országolna
raita hog' meg' rontanáia
ördöggel à bait meg' uina.

Az ördögöt meg' gyözneie
à poklot meg' törneie
embereket meg' mentene
meny országban be vinneie.

Iesus Christus mi valtsagunk
mi feiünk és mi mentségünk
egyetlen egy közben iaronk
szószólunk és iduösségünk.

Mostan te hozzád kialtunk
és tiszta szibül könyörgünk
boczasd meg' á mi büneinket
és ad meg' igasságodat.

Diczösség' szent Háromságnak
téged illet sok méltóság'
ki meg' váltal böneseket
szent Fiad által örökké. Ug' lég'en.

Alius

f 100v

Ad eandem notam

A [198]
Az Christusnak diadalma
és az ő szent gyözedelme
az kerezt fan meg' ielenék
mellyen főge meg' feszülvén.

Meg' feszüle mi érettunk
meg sebesüle miatunk
vére nekünk ki ontaték
bününk hog' el mosattatnék.

Meg' tellyesedék az mit monda
David kiral' az soltarban
hog' az Christus birodalma
lenne feszülvén az fára.

Az Christusnak szenyvedése
nag' lön Atyanak előte
mert mi nekünk azt érdemle
hog' Istennek raitunk kedue.

Boldog' ember à ki ebben bizik
mert Jsten arra nem haragszik
annak büne meg' boczataték
pokol tul meg' szabadittaték.

Oh kegyelmes Iesus Christus
ki vag' mi eg' remésségünk
örögbiczed az hitet bennünk
adgy boczanatot mi nekünk.

Téged dicző Iesus Christus
minden kerezténysség' tiztel
kiket à magos kereszt fan
meg' vááltal te szent véreddel. Ugy légyen.

f 101

Alius

Pange lingua glorio[si]

[199]

czö bay vi - va - sat. Es mond - g'uk meg' szent ha - la - lat,
 mond - gyuk meg' nye - re - sé - get. Mert ál - do - zot és meg'
 val - tot, è vi - l[á]g - nak meg' vál - to - ia.

Ez uilagnak teremtöie
 könyörüle Adamon:
 ki az almaban mikor éuék
 az halalban be esék:
 Christus neki igértetik
 Adam ot meg' batorodék.

Így kel' uala ennek lenni
 mi lelkünknek iduözülni:
 hog' az ördög czalardsaga
 minket bünben be eyté:
 Christusnak ö szent halala
 minket onnan ki menté.

Mikor azért à Christusnak
 születése el jöve:
 el küldetéék szent Atyatul
 születék Mariatul:
 ez uilágnak meg' ualtoa
 és meg' szabaditóia.

Sir à kis Jesus az iaszolban
 ot az nag' hidegsségben:
 takargattya szüz Maria
 szent tagiait posztoban:
 kezét lábat be polalvan
 Betlehemnek uarosaban.

Mikor az szép Jesus volna
 harminc három esztendös:
 szent Atyanak akarattyat
 akara be tölteni:
 magát ada az nag' kinra
 bünes népnek vaaltsagara.

Az kereszt fan mérget iuék
 arczul nyallal pögdösék:
 g'enge testét az lanczauat
 és uas szeggel liggattyak
 ö szent vére ki folyamék
 véle bününk el mosaték.

Ezt mivele az mi bününk
 Christus[t] igen meg' kinzak:
 mert az Jsten mi büneinkért
 ada Christust halalra:
 hog' ü minket meg' ualtana
 és meg' szabaditana.

Ôh kereszt fa minden fanal
 te löl dragalatosb fa:
 mert nem terempt semmi erdő
 te hozdad hasonlatost:
 sem zöld aggal sem viraggal,
 sem idességes gyömelczel.

Neked zöld ág' lön à Christus
 viragod löt szent vére.
 édességes gyömolczed lön
 Christusnak szent halala:
 ö érdeme és igassága
 bünes népnek vaaltságára.

Bünes ember ha eszt hiszed
 hog' te erted születet:
 és te érted meg' öletet
 aldozot és fizetet:
 te az büntul és halaltul.
 immar meg' szabadultal.

Adgyunk hálát azért immar
 az Atya Ur Jstennek:
 és meg' uálto Jesus Christusnak
 szent Léleckel egyetemben:
 dicziret Ur Isten teneked
 mind örökken es örökke. Ugy legyen:

Prosa In ramis Palmarum
Gloria laus et honor

[200] **D**

i - czös - seg' és di - czé - ret te né - ked meg'
val - to ki - ra - lyunk, ki - nek gyer - me - ki szép se - reg'
mon - da é - kes é - ne - ket. Izd - ra - el - nek te vag' ki -
ra - lya, és Da - vid ki - raly - nak mag - zat - tya, ki A - tya
Js - ten - nek ne - vé - ben, al - dot ki - raly hoz - zánk iot - tél.

f 102v

Menyországnaq szent serege,
menyégben diczernek tégedet,
és ez földén való emberek
és minden teremtet alatid.

Az Sidok tenéked kin vallonak,
adának, diczéletnek iegyt,
mi immar menybeli kirall'unq,
mondgyunk teneked diczéletet.

Sidoknak serege Páálmackal,
iövének elődben,
ime mýs diczéretekkel,
ielen vag'unq most előted.

Azok keduessek lönek teneked,
kellések mi diczéletunkis,
oh kegyelmes kiraly Christus
kinek minden iok kellenek.

Antiphonae in Ramis Palmarum

[201] **S**

i - dok - nak se - re - gi vi - nek o - lai
fa a - ga - kat e - le - i - ben me - ni - nek U -
runk - nak ezt mond - uan: di - czös - seg' ma - ga - sag - ban. Ps. 118.

[202] **D** i - czös - ség Da - vid - nak Fi - a - nak, ál - dot
 a ki jöt az Ur - nak ne - vé - ben. [203]

S i - dok - nak se - re - gi ru - ha - io - kat te - ri -
 tik ua - la az ut - ra ezt mond - uan; Di - czös - ség Da - vid -
 nak Fi - a - nak, ál - dot á ki jöt az Ur - nak ne - vé - ben.

Antiphonae in Passione Domini

[204] **A** l - dot Ur Js - ten se - gély meg' min - ket és
 te ne - ved - nek di - czös - sé - ge - irt sza - ba - dicz meg' min -
 den go - noz - tul. [205] **M** eg osz - tak ö köz - tők, az en
 ru - ha - i - mot, és az én ru - ham - ra sor - sot ve - te - nek.

[206] **N** ag' sok ha - mis ta - nuk re - am ta - ma - da - nak,
 és az ö ked - uék sze - rént re - am ha - zu - dá - nak.

[207] **S** i - dok - nak Jú - dás il - lyen ie - gét a - dá
 mond - uan; az kit én meg' czo - ko - lan - dok az az Chri -

stus fog - ia - tok meg ü - teth. [208] **M** eg' fe -
 szét - uén A - tyá Is - ten - nek szent Fi - at, és ezt i -
 rák fe - i - hez: Na - za - reth - be - li Je - sus Si dok -
 nak ki - ral - lya. [209] **A** z Ász - szoni - al - la - tok
 ül - vén a ko - por - so mel - lyet sir - nak ua - la [si - rat -
 ván] Je - sus U - run - kat. [210] **A** z te hi - ve -
 id - nek sze - rel - me Ur Is - ten meg' e - mész - te en -
 ge - met, és a te ka - rom - lo - id - nak ka - rom - la - si
 e - se - nek én rai - tam. Ps. 69.68. [211] **U** - runk
 Je - sus ha - la - la - nak i - de - in meg' in - du - la
 az föld és az e - rös kü szik - lak meg' re - pe - de -
 ze - nek. [212] **H** át - ra tér - ie - nek és meg'
 szé - ge - nül - le - nek az kik go - nozt gon - dol - nak mi -

f 104

ne - künk. [213] **M** i Js - te - nünk sza - ba - dicz meg'
 min - ket az go - no - szok - nak ke - zek - bül.
 [214] **E** - lö al - la - nak az föl - di ki - ral - lyok és
 az fe - i - del - mek ösz - ue gyö - le - nek U - runk - nak el -
 le - ne és az ö Chri - stu - sa el - len.
 [215] **N** ag' be - kes - ség - gel ki mu - lom ez ui - lag -
 bul és meg' nyu - go - szom az Ur Js - ten - ben. Ps. 4. 16.

Psalmi Septem Poenitentiales

[216] **K** ö - nyö - rül' raj - tam U - ram mert be - teg' va - g'ok.

Psal: 6

Domine ne infurore tuo arguas [me]

U[217] ram az te haragodban ne feq' meg' engemet: és haragodnak nagyságában ne ostoroz engemet. Könyörül' én raitam Uram mert beteg' uag'ok: gyógyicz meg' engemet mert el háborodának az én czontaim.
 Az én lelkem is igen meg' háborodot: te penig' Uram még' kéesel.
 Téry hózzám Uram es szabadicz meg az én lelkemet: tarcz meg' engemet à te irgalmaságodért.
 Mert nem taláztatik az halálban ki te rólad emlékezzék: a pokolban penig ki téssen te rólad valást.

Vueszekedem foházkodasimban el nyeduesitem ágyamat köny hulátásimmal: és én nyoszollya-
mat el araztam siralmimmal.

f 104v

El homályósodék az én szemem az keserűség miat: el emésztetem az én sok nyavallyaimban.

Tauozatok én tülem ti mindnyaian kik czelekedétek az hamisságot: mert ime az Ur meg' halgatta
siralmimnak beszédit.

Meg' halgatta az Ur az én könyörgésemet: és imatkozásimat eleiben vévé.

El szégyenölliének és igen meg' haborodgyanak mind az én ellenségim: meg' szégyenüll'ének és
uiszsa tériének igen hamarsaggal.

Diczőség: Miképpen:

Psal: 31

Beati quorum remissae [sunt]

B[218]

Bodog' akinek az ő hamisság'a meg' boczzattatot: és kinek az ő büne el födeztetett.

Bodog' ember kinek az Ur nem tulaidonyittya az ő hamiságot: és kinek lelkébe ninczen czálárdság'.

En mikor uezteglének meg'avúltanak az én czontaim: az én estig' ualo iaigatasom miat.

Mert éyel és nappal nehezedik uala én raitam à te kezed: változék uala az én neduességem nyari
szarasagokra.

f 105

Annakokaért az én bünömöt tenéked meg' ielentem: és az én hamiságomat el nem födöztem.

S-mondék meg' vallom én ellenem az én alnokságomat az Urnak: és te meg' boczzatod az én büne-
imnek hamissagat.

Azért könyörög' tenéked minden szent: az meg'talalásnak idein.

Bizonyára à sok uizeknek aradási: ő hozzaia nem iutnak.

Te uag' az én oltalmam az haboruságban: öriz meg' engemet szabadulásnak énekéuel uegy
környül engemet.

Bölczé tézlek tégedet és meg' tanitlak az utra mellyen iary: tanaczot adok tenéked szemeimmel.

Ne legyetek olljaténok mint az lo és mint az öszuér kinek ninczen értelmek: kiinek állokat ha
meg' nem szoritod zaboláual és féékel tenéked nem engednek.

Sok banati uadnak az hitetlenek: de aki bizik az Urban meg' környökezi azt az ő irgalmasaga.

Vigadgyatok az Urban és örölyetek ti igazak: énekellyetek mindnyaian ti tiszta sziuöiek.

Diczö[ség]

Psalmus 37

Domine ne infurore tuo argu[as me]

U[219]

Uram ne fedg' meg' engemet az te busulasodban: ne ostoroz engemet az te haragodban.

Mert a te nyilaid belém szegeztették: és meg' erősítettet raitam à te kezedet.

f 105v

Nincz egésség' a testemben à te haragod szine miat: nincz békessége czontaimnak à büneim széne
miat.

Mert az én hamisságim fellyül halladtak a feiemet: és mint egy nehéz terh meg nehezultek raitam.

Meg' rothatak és meg' szenyuedtek a sebeim helyei: az én balgatagságom szine miat.

Niomorultá löttem és igen meg' horgattam: nap-estig szomorkodua iarok uala.

Mert az agyékém meg' töltek czufolasokkal: és nincz egésség' à testemben.

Meg' sanyargattattam és igen meg' alaztatattam: orditok uala sziuemnek fohazkodassa miat.

Uram előted minden kiuánságom: és fohazkodássom előted elnem reitetett.

A szüem meg' háborodot el hagyot engem az eröm: és à szemem uilagosága à nincz uelem.
A baratim és felebaratim elenembe közölgettek és allotak: és à kik mell'ettem voltak táuul állának.

Es erőszakot czelekesznek uala à kik a lelketet keresik uala: és à kik gonoszt keresnek uala nékem hiúságot szolottak es alnokssagokat gondolnak uala egiz nap.

f 106 En penig' mint à siket nem hallom uala: es mint à néma ki fel nem nyittya à szaiat.

Es lók mint à nem halló ember: es a kinek száíában ninczenek ellen mondasok.

[Mert Uram te benned biztam: te meg halgatsz engem én Uram Istenem.]

Mert mondam, ne erőlyenek ualaha raitam az én ellenségim: és midön meg' tántorodnak uala á labaim, nagyokat szóllottak ream.

Mert én ostorok alá készttetem: és az én faidalmam szinem elöt mindenkor.

Mert az én hamissagomat hirdtettem: és bünemről gondolkodom.

Az én ellenségim pedig' élnek és meg' erősdötek raitam: és meg' sokasodtak à kik hamissan gyööltek engem.

A kik gonoszokkal fizetnek a jokért ragalmazna[k] uala engem: miuel hog' à iot köüetem uala.

Ne hadgy el engem és Uram Jstenem: ne meny el tölem.

Figyelmez azért én segítségemre: iduösegemnek Ura Jstene.

Diczoség'. Miképpen.

Psalmus 50

Miserere mei Deus se[cundum magnam misericordiam tuam]

K^[220]

Könyörüly raitam én Jstennem: az te nag' irgalmasagodbul.

Es az te nag' büséges kegyelmeségedbül: töröld el az én büneimet.

Mos meg' engemet az én alnoksagimbül: és tiszticz meg az én büneimbül engemet.

f 106v Mert esmérem az én büneimet: és naponként szemeim elöt forognak az én büneim ennekem.

Tenéked felséges Jsten uallom bünesnek magamat: mert te elöted nyiluan uagyon az én gonoz czelekedetem.

Hog' igaznak ítéltséssél az te fogadasodban: és meg' gyözzed azokat kik hamissan itélnek tégedet.

Mert én bünben fogantattam az én anyamnak méhében: bünben löttem ez uilagrais.

Te penig igazságot szerettél mind az altalis noha én bünes uagyon: az te bölczességednek titkait meg' ielenttetted ennekem.

Hincz meg' engemet az te uéreddel és meg' tisztulok: mos meg' engemet és feierb lézek az honal.

Adgyad hog' ualhassam az te igazsagodat és örömdödet: mindgyarast meg' uidamitatnak az én meg' sebesittetet tetemim.

Fordicz el à te orczadat az én büneimről: és minden alnokságimat töröld el ennekem.

En Jstenem adgy tiszta szüet ennekem: és az te igédben ualo tökéletes lelket uycz meg az én szüemben.

Ne uess el engemet az te orczadnak elöle: és az szent Lélek Ur Jstent ne uedel én tölem.

f 107 Add meg' az én lelkenek uigassagot mell'et érttettem az te igédből iduösségem felöl: és erősicz meg' engemet szent Lélek Jstennel.

Ha én uélem igy tiendez hirdetem az böneseknek az te utaidat: és az bönesek te hozdad terölnek.

Oh én iduözítő Jstennem szabadicz meg' engemet minden büneimbül: hogy az én nyeluem nag' örömmel ualhassa az te igazsagodat.

Nisd meg' Uram az én aiakimat: és az én szám hirdeti à te diczéretedet.

Mert ha akartad uolna áldozatot tottem uolna én tenéked: de nem gyönyörködöl kölsö áldozatnak uoltában.

Tenéked Felséges Jsten kellemetes áldozat bűnből ualó fel serkent lélek: és alazatos képpen meg' szomorodot szívet nem utaloz meg'.

Tégy kegyelmességet az te iouoltodból mindenekkel: hog' az te keresztyénid erőssen éppülhes- senek.

Ackoron haladatosságból à te oltarodon áldozatot tészek tenéked: az ő uigasságoknak iegyét kölső képpen meg' mutattak teneked.

Diczőség'. Miképpen.

Psalmus 102

Domine exaudi orationem [meam]

U [221]

Uram halgasd meg' az én imádságomat: és az én kialsom jusson hozzád.

Ne fordiczd el rólam az te orzádat: vala mely nap haborgattam haicz hozzam füleidet.

Valamely nap segítségül hilak téged: hamar halgas meg' engem.

Mert el fogytak mint à füst az én napiaim: és az én tetemim mint à tőpörtő el száradtak.

Meg uerettettem mint à széna: és meg szaradot à szíuem: mert elfeleittem kenyeremet meg' enni.

A fohászkozásom szaua miat: a husom hoz ragadot a czontom.

Hasonló löttem à kietlen Pelikányához: löttem mint az éyeli uarju à lako helyben.

Vigyáztam: és löttem mint az eggyes ueréb az héiazaton.

Nap estig' pirongatnak uala engem az én ellenségim: és a kik diczérnek uala engem ellenem esküsznek uala.

Mert á hamvat mint à kenyeret észem uala: és az italomat sirással egyelitem uala.

Az te haragod és boszonkodasod színe elöt: mert fel emeluén leczaptal engem.

Az én napiaim mint az arnyék el hailottak: és én mintászéna meg' száradtam.

Te penig' Uram öröké meg' maradz: és à te emlekezeted nemzetségrul nemzetségre.

Te felkeluén könyörülz Sionon: mert ideie hog' raita könyörülz mert el jöt az idő.

Mert teczették à szolgálidnak az ő köuei: és à földön könyörülnek.

Es félik à pogányok a te neuedet Uram: és à foldnek minden kiraly à te diczőségedet.

Mert meg építette az Ur Siont: és meg' láttaték az ő diczőségében.

Az alázatosok imádságára nézzet: és meg' nem utálta azok könyörgését.

Irattasanak meg' ezek à mas nemzetségért: és nép a ki teremtetik dicziri az Urat.

Mert ki tekintett az ő szent magaságából: az Ur menybül à földre tekintett.

Hog' meg' hallana a foglyok ohaitását: hog' meg' óldozná az meg' ölettetteknek fiait.

Hog' hirdessék az Ur nevét Sionban: és az ő diczéretit Jerusalemben.

A népek és á királyok gyűlésében: hog' szolgállyanak az Urnak.

Felele néki az ő ereinek utaban: az én napiaimnak keués uoltát ielencz meg' nekem.

Ne hij uiszsa engem az én napiaimnak felén: az te esztendeid nemzetségrul nemzetségre.

Uram te kezdetben fondálád á földet: és a kezeid alkotmányi az egek.

Azok eluesznek te pedig' meg' maradz: és mind meg' auúlnak mint à ruha.

Es mint az öltözetet el ualoztatod üket es el ualozznak: te pedig' ugyan azon uag' és az te esztendeid el nem fogynak.

Az te szolgálid fiai lakják: és az ő maguok öröki igazgattatik.

Diczőség: Mikep[pen]

f 107v

f 108

Psal: 129
De profundis clamaui

A^[222] az mi büneinknek mélségébül kialtunk Ur Jsten te hozzad: Ur Jsten halgas meg az mi
könyörgésünket.

Legyenek az te főleid figyelmetesek: és az mi könyörgésönkre.

Ha az mi büneinket szamlalandod Ur Jsten: uallyon s-kiczoda szenedheti el itéletedet.

Mert te nalad uagyon nagy irgalmasag: és az te nagy irgalmasagodért biztunk te benned Ur Jsten.

Bizot az mi lelkünk az te igiretedben: reménsége uagyon az mi lelkünknek te benned Ur Jsten.

Mint békességben s-mint uezedelemben: reménsége az hiu keresztyéneknek az Ur Jsten.

Mert az Ur Jstennél uagyon az irgalmaság: és csak ő az mi hatalmas meg ualtonk.

Es ő szabaditoia az keresztyéneknek: ki minket meg ualtot az mi büneinkbül.

Diczösség: Mikeppen:

Psalmus 142
Domine exaudi orationem meam

U^[223] ram halg'asd meg' imadsagomat: uedd főleidbe esedezésem az te igaz mondásod szerint
halgas meg' engem az te igassagod szerint.

f 109 Es nemeny itéletbe az te szolgáladdal: mert egy élő sem igazúl meg' á te szined előtt.

Mert az ellenség' az én lelkemet üldözte: meg' alázta à földön az én életemet.

A setétségbe helyeztetett engem mint à régi halottakat: és szorongattatott bennem à lelkem meg'
háborodot bennem a' sziuem.

Meg' emlekeztem à rég'i napokról elmélkedtem minden czelekedeti[d]ről: elmélkedem uala à
kezeid alkotmányiról.

Ki teriesztém hozzád kezeimet: az én lelkem néked mint à föld uiz nélköl.

Hamar halgas meg' engem Uram: el fogyatkozott à lelkem.

Ne fordiczd el à te orczádat rolam: és hasonlo lészek à verembe menök höz.

Adgyad hog' hallyam reggel à te irgalmaságodat: mert te benned biztam.

Ielensd meg' nékem az útat mellyen iariak: mert hozzad emeltem az én lelkemet.

Mencz meg' engem ellenségimtől Uram te hozzád folyamodtam: tanicz meg' engem Uram az te
akaratomat czelekednem mert én Jstenem uag' te.

A te io lelked el uiszen engem az igaz földre: à te nevedért eleuenitesz meg' engem Uram à te
igassagod szerint.

f 109v Ki uiszed lelkemet a haboruságbul: és az te irgalmaságodért elueszted ellensségimet.

Es elueszted mind à kik haborgattyák az én lelkemet: mert én te szolgálád uagyok.

Diczösség': Mikeppen:

Psalmus 21
Deus meus quare me [dereliquisti]
In die Parasceves cani[tur]

E^[224] n Jstenem én Jstenem tekincz ream méirt hagyal el engemet: tauul uadnak az én kialtásomnak
beszédé à meg' szabadulástul.

En Jstenem mind nap estig' kiáltok méég sem halgacz meg' engemet: éyel te hozzád folyamom
megis ninczen nyugodalmam.

De te kegyelmes Jsten uagy: ki az kereztyeneknek közöttte lakozol.

Te benned reménlettenek az mi Atyaink: és meg' szabadítottad őket.

Te hozzád kiáltának és meg' szabadultanak: te benned biztanak és meg' nem szég'en'ultenek.

En penig' féreg' uagyok ingyen sem ember: embereknek szidalma és népeknek el uetette.

Mindnyaian engemet látúan meg' meuetének engemet: és én ream szoluan meg' rangattak az ő
feieket.

Bizot ugymond az Ur Jstenben oltalmazza meg' ötet: és szabadicza meg' ha szereti ötet.

Bizonyában te hoztal ki engemet az én Anyamnak mehebül: én reménségem az en an'amnak
méhétül foguan.

Te altalad erősétem meg' az én anyamnak meheben: és attul foguan Jstenem uag' ennekem.

Ne tauozzal el Uram én tölem mert az haborusag' igen közel uagyon: és ninczen ki meg' segítsen
engemet.

Meg' környekeztenek engemet nag' erős nepek: és kegyetlen feiedelmek környül' fogtanak enge-
met.

Ream táátottak az ő száiokat: mint eg' ragadozo és ordito orozslanok.

Meg' folyamottam mint az víz és az én czontaim meg szakadoztak: olyan volt az én szivem mint
az viaz mely bennem meg' oluadot.

El fogyatkozot az én erőm és az én nyelvem ragadot az én ynyemhez: és széntén az meg halokhoz
egyarrant löttem.

Mert nag' sok irigyek környül' uöttenek engemet: és környül fogtanak engemet az gonoszok.

Meg szegezék az én kezeimet és labaimat: és minden tetemimet meg' számlalak.

Es gondolkoduan ream tekintenek: meg osztak ő köztök az én ruhaimat és az én ruhamra sorsot
vetenek.

Te kedig Ur Jsten ne tavoza el én tölem: tekincz az én oltalmomra.

Szabadicz meg engemet az hitetlenektül: és az én életemet az irigyektül.

Hirdetem az te nevedet az én Atyamfiainak: és az kereztyenek közöt diczérlyek tégedet.

Diczérietek az Ur Jstent kik félitek ötet: minden hü kereztyének közöt fel magasztallyatok ötet.

Es nem fordittyta el én tölem az ő szivét: es én mikoron hozza kiáltanék meg' halgata engemet.

Te uag' az én dicziretem minden hiü kereztyenek közöt: az fogadasimat adom azoknak kik tége-
det félnék.

Hozzaiok veszik az lelki szegények és uelem meg' elégédnek: és diczérük az Ur Jstent kik keresik
ötet mind örökké élnek.

Meg' emlékeznek és Jstenhez térnek: minden földi nepek.

Mert az Ur Jsteni az ország': és ő Uralkodik az népeken.

Diczőség: Miképpen.

f 110

f 110v

Responsorium In Die Parasceves

[225] Puer [1] 2

r - gal - maz ne - künk Ur Js - ten. Chri - stus ir -

gal - maz mi ne - künk. Ur Js - ten ir - gal - maz mi ne - künk.

Kri - stus U - runk en - ge - del - mes lün é - ret - tünk mind
 ha - la - lig - lan. Irgal[maz]; Christus; Ur Jsten Ki jö - ven - dö kép - pen
 meg' mon - dad, lé - szek te ha - la - lod oh ha - lal. Irgal[maz];
 Christus; Ur Jsten Ki ki - ter - iezt - vén à ke - reszt fán ke - ze -
 det, mind ez vi - lá - got te hoz - zad fog - la - lád. Ur Jsten
 Az é - let az ke - reszt fán meg' ha - lá, az po - kol pe -
 nig - len ot - tan meg' rom - la. Irgal[maz]; Chri[stus]; Ur Jsten.

f 111

Sequentur Cantiones De Passione Laus tibi Christe qui [pateris]

D^[226]
 diczéletet mondgyunk Atya Jstennek
 és ő Fianak Christus Jesusnak,
 ki mi büneinkért meg' hala,
 szent vérével meg' valta.
 Jesus irgalmaz nekünk:
 kegyelmes lég' mi nekünk,
 adgyad à te szent lelkedet
 taniczon meg' minket,
 hog' csak te benned bizhassunk.

Az étzákának estvéin,
 mellyen Christus Urunk el arultaték,
 vaczorára jöve az Judas,
 ki Christusnak uala árultatoia.
 Jesus irgalmaz nekünk.

Iesus jövendöt hirdete,
 véle vaczoráló tanitványinak,
 egy vagyon ti közzületek,
 ki ma engem el árúl.
 Jesus irgalmaz nekünk.

Iudas az gonosz hamis sáfár
 apolgását kíváná Christus Urunknak
 Christus mint ártatlan bárány,
 nem tagadá apol'gását Judastul;
 Jesus irgalmaz nekünk.

f 111v

Harmincz ezüst pénzen el adá,
Sido nepeknek az ártatlan Christus[t]
mellyeken Judas meg' ijede,
viszsa veté à pénz[t] a Papoknak
Jesus irgalmaz nekünk.

Pilátus nag' fel szóval ezt kiálta:
en ö benne semmi bünt nem találhatok
kezéit vizben meg' mosá,
Christus[t] Sido népnek ki ada.
Jesus irgal[maz nekünk.]

Czalárd hitötlen Sido nép,
egyetemben kéré tolvai életét,
keményen Christus[t] vadolak,
hog' méltó volna az halalra.
Jesus irgal[maz nekünk.]

Tolvai Barrabas el boczattaték
ki méltó vala az halalra,
ez vilagnak Ura meg' feszítették
ki miat halottak tamadanak.
Jesus irgal[maz nekünk.]

Diczőseg' Atya Jsten te néked,
és egy Fiadnak Christus Jesusnak,
szent Lélek Jstennel egyetemben,
mind örökön öröke.
Jesus irgalmaz nekünk,
kegyelmes lég' minekünk
adgyad à te szent Lelkedet
taniczon meg' minket
hog' csak te benned bizhassunk.

Septem Verba Christi

f 112

[227]

e - sus az ke - reszt fán füg - ven, és tes - te seb -

he - tet lé - vén, ke - ser - ves nag' ké - nai köz - ben; ez hét szót

mel - lyet Je - sus szó - la jól meg' gon - dol - lyad szi - ved - ben.

Első mondása Jesusnak,
mellyet monda szent Atyának,
edes szóval és hiv szivel:
Boczásd meg' nekik én Atyám,
mert nem tudgyák mit mivelnek.

Másodszor gondold irgalmaságát
mellyet latorhoz mutatot:
kegyes szóval kinek monda:
Bizony te velem lésszesz ma,
az én Atyam országába.

Harmadszor gondviselését,
s-ne vedd czufságra beszédét:
Aszszony ihon à te Fiad
Janos, ved hozzád Anyadat
s-viseld szorgalmatos gondgyat.

Most halljad negyedik szávat
Christus nagyon kiáltását:
Szomiuhozom; boldogságot
emberi nemnek kívánván,
szegek helyét fel találuan.

f 112v

Ötödszer irgalmaságát,
mellyért szolitá szent Atyát:
En Jstenem miért hadtal el
engem, mert a mi[t] szenvedek,
mértéke fölöt terhel.

Hatodik igen ható szava,
mellyet sok bünös is halla,
az ő szentséges szaiából;
bé tellyesedtek mindenek,
ez órában, jo keduembül.

Hetedszer aianlom Atyam
te szent kezeidben magam:
Szent Lelkedet boczasd ream,
az en utolso órámban
mikor testemtül bucuzzom.

Christus kinnyat ki böczülli
s-ez het mo[n]dásit emléti;
kegyes gondgya arra léssen,
azon képpen itt ez földön
és az örök diczőség'ben.

Agnus Dei

[228]

hri - stus ar - tat - lan bá - rány, az ke - reszt fán meg' ha - la.
Nag' en - ge - del - mes ua - la, az ret - te - ne - tes kin - ban.

Bü - ne - in - ket vi - se - léd, s-po - kol - tul meg men - te - tél.

Jr - gal - maz ne - künk
Hal - gas meg' min - ket
Agy bé - kes - se - get

mi ke - gyes meg ual - tonk.

f 113

Patris Sapientia veri[tas divina]

[229]
Christus mi idvözitönk, ki semmi gonozt nem tön,
éyel értünk fogaték, mint lator és vitétek,
feslet nép eleibe, s-hamissan vadoltatek;
czufolván pögdestetek, mint irástól mondatek.

Az napnak első részén, igen nag' disztelen,
mint gyilkos állattaték Pilatus eleibe,
s-nem lön halalra vétke találá artatlanak;
azért ottan elküldé Herodes királynak.

Harmad órán Ur Jesus igen meg' ostoroztaték
és tövis koronátói feie meg' szaggattaték
szuffúl fel öltözteték, nagyon meg' verettetéek
s-kereszt fáia magátúl vállán viseltetéek.

Hatod órán mezétlen kereszt fára feszéték,
mellyen vére ontaték, keserven imádkozék:
s-czudálói czufolák, s-véle fel akasztattak,
míg ez illy káromlásan nap el enyisednék.

Kilencz órán Ur Jesus panászla hog' el hagaték
s-ottan epe eczettel néki innya adaték;
ackor lelkét ki ada, à föld is meg' indula;
superláttya Templomnak, szakada, s-kö repedezők.

Weczernyének idein latrok szára hog' töretnék
Ur ódala lánczával vitéztöl meg' nyitaték,
mellybül vér és viz folya, hog' irás tellyesednék
mint szent Janos meg' ira, nyilván csak mi érettünk.

Nap már el hanyatolván s-az estue el közeléuén
Jesus az kereszt fárúl Josephtöl le vétetéek
sido módra gazdagon koporsóban tétetéek
s-örzőkkel örízteték szent Mathe írása ként.

Segély minket Ur Jesus á te kin haláloedért
néked végig' engedgyünk gonoszt el tavosztasunk
s-haláloednak okával hasznoson gondolhassunk
hála-adás aldozattyát azért néked áldozhasuk.

f 113v

Ex Hieremiae Cap: 18 et Sap: 2

[230] **R** e - gi i - dö - ben meg' ir - ta, Hie - re - mi - as szent Pro -
phe - ta, hog' Chri - stus kint ha - lált szeny - ved, ez mind Si - dok ta - na - cza löt.

Mert ön koztök ugy szólánák,
mindnyaiunké légyen à tanác, z,
hogy arthassunk az igaznák,
és szerezzünk neki gonozt.

Kialtással eleibe,
mennyük üssük meg' nyelvunckel,
igassaggal ellenünk áll,
ne gondollyunk semmit azzal.

f 114

Nem vész el à törvény miat,
bölcznek el sem mulik tanacza,
noha é beszéd igen mély,
nám Prophetaktúl el nem vész.

Elö kenyérnek ö magát,
és Jsten Fianak hia,
szemünkre hannya bününket,
büntetéssel is fenyeget.

Semmi kedüönket nem keresi,
rà is néznök mert már nehez,
ez ember kemény szemilyö,
ne szenvedjük öt mi köztünk.

A mint à kemény kö szikla,
én feiem köztök áll uala,
à nagy kinban nem indúla,
minden gonoz rám rohana.

Fügezzök fel kereszt fára,
lassukmeg' ha Jsten Fia,
ölyük meg' szörnyü halálal,
ne légyen nehez ez utan.

Uram te vagy igaz biro
igassagomat iol látod
és az ö gonozssagokat,
read hadgyom benned bizom.

Atya Jsten tekéncz ream
lásd mint támad ellensség' ram
mint à báraný szelédsséggel
szenedem dühösségeket.

Azért mýs ezen képpen
bizakodgyunk az Jstenben
hadgyunk rá rövidségünket
hozza iarulvan szivönckel.

f 114v

Meg' nem böczülék orczamot,
ugy verik mint akaratyok uolt,
minden testemet feimet,
meg' gyalazanak engemet.

Hog' az Jstenhez mehessünk
meny országban véle lehessünk
együt veled hog' élhessünk
Christus légy segítség' nekunk.

Az te keserves kénodért
meg' boczasd minden büneinket
minket örök tüz ne égessen
Amen Christus mencz meg' minket.

Alia

[234] **A** - j - ta - tos - sag - gal ércz meg' bü - nes em - ber,
az Chri - stus - nak szent ha - la - lot, és e - gye - tem - ben ü dra -
ga ál - dó - za - tyat mel - lyel az bü - ne - se - ket meg' val - ta.

Az mi első Atyánk ördögnek engedvén,
Jsten törvényét meg' szegé,
Jstennek jó kedvébül ottan ki essék,
és örök halálra ítélteték.

Az ö gonosz vétke mi reánk arada,
mellyért ördögnek rabsága,
szallot mi reánk Jstennek nag' haragia,
pokolnak rettenetes nagy kényya.

f 115

Sem az magos menyben sem az széles földön,
az állatoknak rendiben,
nem vala ki a karhozot embereket,
Jstennél ismét meg' békeltetne.

Az egy Jesus Christus az mi büneinket,
az ő vállára fel vöve,
vére hullásával azokat el törle
Atyát mi nekünk meg' engesztelte.

Isten igasságot be tellyesétette,
mindent érettünk fizette,
nem ezüstel sem el veszendő arannyal,
ha nem szép draga aldozattyával.

Rettenetes kénban ő az kertben vala,
természete meg olvada,
véres vereiték szent testébül,
Jsten haragiával tusakoda.

Ott meg' fogattaték és meg' kötözteték,
arczul szörnyen veretették,
tövis koronával meg' koronaztaték,
az kereszt fara fel feszéteték.

Embereknek valtsagaért az kereszt fán
búséggel vérét ki onta
az mi lelki sebeinket meg' gyógyéta,
minden büneseket vigasztala.

Az husvéti bárány árnékozza vala,
az Christusnak szent halálát,
mellyel Aegyptomnak lelki rabsagbul,
ki hozott minket örök pokolbul.

f 115v Moyses à kö sziklát ute palczaiával,
mellybül élő viz származa,
igy Christusnak sebesétett oldalabul,
szarmazott életünknek forrasa.

Az népek bünével meg' terhelteget bak,
kik az pusztára ki haiták,
iedzi az Christusnak engedelmességet,
kivel el vötte mi büneinket.

Ez mint az felmagasztaltatott Ércz kigyó,
az testi mérget orvosla,
igy az mi Urunk fel magasztaltatása,
lön az mi lelkünknek orvossaga.

Miképpen az fő Pap tulkoknak vérével,
be ment Jsten Sátorában,
azon képpen Christus tulaidon vérével,
nytotta meny országnak kapuiat.

Hálát adunk néked menybeli Ur Jsten,
te nag' irgalmaságodról,
hog' te szent Fiadot boczatad menyégbül
nekünk aiandékoztad valtságul.

Halat adunk néked mi kegyes Christusunk,
engesztelő áldozatunk,
hogy nekünk à te nagy kénodnak általa
utat szerzettél az boldogsagra.

Ez uilágon minden nyomoruságinkban,
tarcz meg' minket oltalmadban,
és az mi sok fertelmes büneinket
az te szent véreddel el töröllyed.

Az te szent Atyadnal lég' mi közben iaronk
lég' mi kegyelmes szoszolonk,
te szent Lelkeddel geriezd fel mi hitünket,
bátoricz mi filelmes szívünket.

f 116

Vigasztald lelkünket halalunk idein,
adgy gyözedelmet hitünkben,
adgyad láthassunk à te diczőségedet
örök életben à te szinyedet.

Az Jsten Fianak kinszenvedésekor töt keserves panaszsza

Ad notam: Menybül jövek: Vel: Régi időben: [f 49, vel: f 113v]

No földnek minden népei,
eghnek diczöült sereg'i,
emberek s-minden állatok,
iertek ide hol kik vattok.

En vagyok az Jsten Fia,
kit Atya uyal mutatá,
amaz aldot szent Messias,
ki által löt az meg' váltas.

Mi az oká hát ez világ',
hog' engem így üldöz és vág'
ilyen háládatlanságot,
földön, mennyen hol ki látot.

En vagyoké gonoz tévő,
Jsten szent neve karomló,
ilyen iszonyu kinokra,
vilag' mint sententiaza.

f 116v

Ninczen senki immar sohol
ki igaz mellé támadgyon
ilyen méltatlan fogságot,
hogy kel szenvednem kinokat.

Az én szerelmes emberem,
ki nékem ötte kényerem,
az én kedues tanítványom,
jai mint löt czalárd árúlom.

En barátim kik voltak,
pártot ötuén el hadtanak,
az ennen saíát nemzetim,
löttenek nékem gyilkossim.

Minden ki száját táthattya,
nevemet pöki, karomllya,
környöl fogot sok nyavallya,
kinomat senki nem lattya.

Nosza emberek s-Angyalok,
kik eget földet lakjatok,
szemlélyetek meg' engemet
ha ki latot illy vert embert.

Nincz emberi ábrázatom
rakua fekélyekkel tagom
ninczen helyen csak egy czontom
azt mivelte szörnyü kinom.

Oh Adam bünös Fiai,
hog' nem tudtok engem szanni
kinomat hog' nézhetétek
hog' nem esik meg' szivetek.

Sir én rajtam az hegy és völgy,
meg indult helyébül à föld,
kö sziklák meg' repedeznek
ez szörnyü dolgon rettegnek.

Sirat engem az nap és hold,
nem szenvedheti kinomat,
orczaiait homály be fogta,
teremtöit az is szannya.

Sirnak az fényes czillagok,
mert szenved teremtö Urok,
vaygon széllyel bolyongasok,
mert ninczen igazgatoik.

Oh kemény szívö emberek,
de ti meg'is mit miveltek?
az egh és föld engem mint szán,
csak az ember haladatlan.

Atyám ne reycz el orczadat,
hog' nem szánod meg' Fiadat,
ne sulyosisd ostorodat
csak mint kennyebbiczd kinomat.

Lám te hozzád éyel nappal,
kiáltok teli torokkal,
szány meg' ennyi kérésemre,
ne hagy el szintén ennyére.

Ninczen mar út immar soha,
ez világ' meg' valtságára,
hog' adod Fiad halál[1]ra,
ez szörnyü bay viadalra.

Ielencz meg' szivednek titkat,
ha meg' kel innom az pohart,
nem tartok ellent jól tudod,
legyen te szent akaratom.

Mind az által kérllyek arra
visel gondot szent Fiadra
nyuiczd ki menybül kezeidet
néked ajánlom lelkemet.

f 117

f 117v

Responsorium

[233]

J e - sus Kri - stus é - lö Js - ten - nek szent Fi -

Quad[agesima] 1

a. Jr - gal - maz mi [ne - künk.] Ki negy - ven na - po - kig böj -

tel - vén a Sá - tan - tól meg ké - sér - te - tél. Jr - gal - maz

mi ne - [künk.] Di - czö - ség A - tya - nak és Fi - u - nak és

szent Lé - lek Js - ten - nek. Je - sus [Kri - stus]

- 2 Ki az Kananea aszszonnak hitétől meg győzetetél.
 3 Ki az némitő ördöget Jsten uyaval ki üzéd.
 4 Ki az árpa kenyerekkel és ket halaczkakal öt ezer férfiakot meg elégitél.
 5 Ki mi érettünk Samaritanusnak és ördöngesnek szidalmaztatal.
 6 Ki ez mai napon szamar haton Jerusalemben be mennél.
 Para: Ki ez mai napon kereszt fára feszítettél.

Antiphonae

[234]

N em csak ke - nyé - rel él az em - ber de Js -

ten - nek min - den be - szé - dé - vel mely szar - ma - zik az ö -

sza - ja - bol. [235]

Reminis[erere]

U - ram Da - vid - nak Fi - a

kö - nyö - rüly én raj - tam mert az én le - a - nyom go - no -

szul gyüt - re - te - tik az ör - dög - töl. [236] **B** *Oculi* ol -

da - gok à kik hal - gat - tyak az Js - ten - nek be - szé - dét

és meg ör - zi[k] azt. [237] **E** *Laetare* z bi - zony a -

maz Pro - phe - ta à ki jö - ven - dö va - la é vi -

lag - ra. [238] **Ö** t ar - pa ke - nye - rek - kel

és ket ha - lak - kal à Je - sus ött e - zer em - bert meg

e - le - gi - te. [239] **B** *Judica* i - zony bi - zony mon - dom te -

nék - tek: ha ki meg' tar - tand - gya az én be - szé - de - met

ha - lált nem lát ö - rö - ké. [240] **A** *Palmarum* Si - do

se - re - gek ru - ha - jo - kat te - ren - ge - lék az ut - ra:

és ki - ált - nak va - la mond - van: al - dot lé - gyen à ki

jöt Ur - nak ne - vé - ben.

Cantio

f 118v

[241]

h szent A - tyám te - kincz re - am, mi - dön füg -
 gök à ke - reszt fán, Mert szen - ve - dek ként, i - zen - kint: Ez
 vi - lág - nak bü - ne - ért, vált - sa - ga - ért, légy vé - gigh mel - let -
 tem, mi - kor vé - gö - zik é - le - tem.

Mint szeléd ártatlan Bárány,
 vagyok meg' kénzatatvan,
 türök békével
 jö szivel: Ez vilagnak etc.

Atyám boczas meg nekiek
 nem tudgyak mit mivelnek
 nagy kegyelmeddel
 földözd ell: Ez világ[nak]:

Hozzád kialtok szüntelen
 mert nincz töb segítségem
 meg aláztattam
 el fogytam: Ez vilagnak:

Lelkemet immar ki adom
 te szent kezében ajánlom
 eligh már eddigh
 itt à végh: Ez vilagnak:

f 119

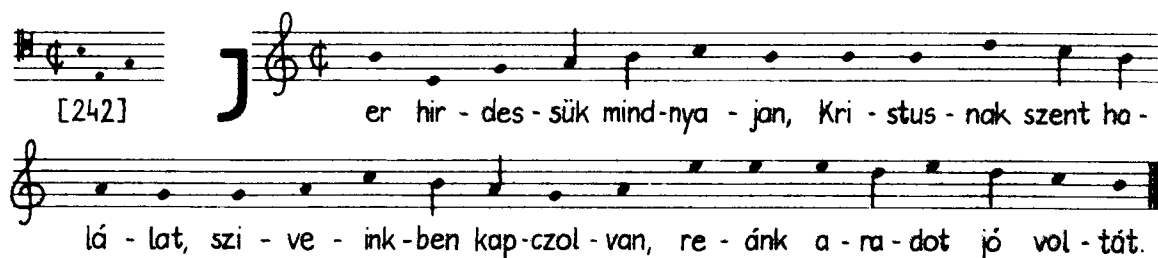
Kezeimet labaimot
 által verték oldalomat
 nincz épség bennem
 fáj fejem: Ez vilagnak:

Ezekért légyen diczéret
 Jesus Kristus te néked,
 ki à kereszt fán
 artatlan

En italom eczet méreg
 boszszont, nevet sido sereg
 lator is czufol,
 és gugol: Ez vilagnak:

mi érettünk szenvedél
 megh fizetél
 engedgyed mi nekünk
 hogy altalad idvözullyünk.

Alia

[242]

er hir - des - sük mind - nya - jan, Kri - stus - nak szent ha -
 lá - lat, szi - ve - ink - ben kap - czol - van, re - ánk a - ra - dot jó vol - tát.

117

Erettünk bünösökért,
le szállot magos menyből,
à mi idvőségünkért,
születék szüz Mariától.

Kialtassal ki vévék
a ket gonosz tévökkel,
kereszt fát reá tévék
kit viselt erőtlenséggel.

Judástól hamissaggal,
hamar el adatatték,
Sidok nagy hamarsaggal,
rea rohannak s- kötözék.

Ez után meg feszéték
ruhait is- ön köztök
fel osztak à vétezek
irasok bé tellyesödtek.

Orczájat be buritak,
meg pökdösék nyalackal,
keményen meg czapdosak,
gyenge testét ostorockal.

Hogy bé töltek mindenek
fejét szépen le hajta
árát idvőségünknek
az ő lelkét ki boczata.

f 119v

Tövésből font Koronat
fejébe nyomozlanak
nevezgetvén Urunkot
czufszagbol Sido kiralynak.

Sirassuk hát bünönket,
nagy aitatozaggal,
mert érettünk szenvedet
sok kinokat buzgosaggal.

Nepnek kévanságára,
törvéne elő hozák,
hamis tanuságokra,
halálra méltonak mondak.

S-igy lön mi diadalmunk
bünön, poklon, halálon
hogy à mi idvőségünk
mind örökké meg maradgyon.

Diczéret és tisztesség
néked meg valtönk légyen
à szent Lélek áldássék
szent Atyaddal földön, menyen.

Alia I. S. S. Ad not: Laus tibi Christe:

[243]

f 120

h Ur Jesus Kristus mi édes megvaltonk
keserves haladéért mi halát adunk
ki megholtal érettünk hogy mi élhessünk
és à meny országban te veled lehessünk
Jesus irgalmaz nekünk.

Ostorral sebhették mezételen tested,
tövessel faggattak artatlan fejed,
kereszt fara szörnnyen fel feszétének
eczettel végtére szomjat gyötrének
Jesus irgalmaz nekünk.

Szörnnyü nagy gyötrödést véres verejtéket,
lelkedben testedben à mi bünönk szerzet
gyalaztak czufoltak mindenek téged
orczadot pökdösték czapdostak tenéked.
Jesus irgalmaz nekünk.

Könyörgünk Ur Jesus mýs neked azért
boczasd meg bünönket sok ként vallasodért
utolso óránkban ne hadgy el minket
te szent országodban vedd be lelkünket
Jesus irgalmaz nekünk.

Septem Verba Christi. I. S. S.

ex Serm: Da jesus an dem [Kreutze hang; f 112]

J [244]

Jesús a kereszt fán függén,
teste sebesített lévén,
olly nagy keserűségében,
è het mondasz mellyet szollot
elmédben jól meg gondolod.

Negyedik szavát is halljad,
kit nagy fel szoval ki boczat:
igen szomjazom ként miat,
kévanta lelkünk valtsagat
érzé szeg helyek fajdalmat.

Első beszéde Jesusnak,
mellyet tön ő szent Atyanak;
sziböl jot kíván kénzoknak:
boczasd meg Atyam nekik,
nem tudgyak mit czelekesznek.

Eötöd szer elhagyatot voltát
lasd kereszt fán kiáltását:
mint hagyal el én Jstenem
à kinok kiket szenvedem
felettéb meg nyomtak engem.

Masodszor gondold irgalmát,
mellyet à latorhoz mutat,
kinek kegyessen így monda:
bizony mondom hogy együt ma
velem lész Paradiczomba.

Hatod szo vigasztalo volt
kit sok bünes ember hallott,
mikor a Kristus így szollot,
be tellyesedet sok kénom,
az én utolso oramon.

f 120v

Harmad szor gond véselését,
ne vedd czufsagra beszédét:
aszszonyállat imhol fiad,
Janos imhol à te anyad
viseld szorgalmatos gondgyat.

Hetedszer: Atyám én lelkemet
kezedben ajánlom ötet,
szent Lelked erőscézen engem
és légy mind végégh mellettem
mikor végezik életem.

Kristus kényyát ki beczülli,
é szokat gyakran emléti,
azt az Isten is kedveli
kegyelmében részeséti
földön és menyben örökké.

Ao 1650

Credo in unum Deum

H [245]

Hiszünk mi egy Jstenben,
kegyelmes teremtkben,
mindenható Atyánkban,
ö egyetlen így Fiaban.

Ottan el- arultaték,
kötözve viselteté,
szörnyön ostoroztaték,
tövessel koronaztaték.

f 121

Ki ertünk bünesekért
és mi üdvőségünkért
le-szála meny-országból,
születék szüz Mariától.

Szent orczájat pökdössék,
arczúl és nyakon verék,
gyalazattal illeték
czúff ruhában ülteteté.

Pilátus az halálra,
ötet itéli vala,
czapasoknak miatta,
alig ismértettet vala.

Latrokkal à Városból,
el-ki igazitattot,
kereszt fának alatta,
véressen el-ajult vala.

Kereszt-fára feszéték
kezeit ki-terjeszték,
szent labait liggattak
hogy erei szakadanak.

Az kereszt fán meg-hala
tétettet koporsóban,
harmad nap feltamada,
bűnös lelkeket meg-valta.

Meny-országban fel-méne
örök diczőségébe,
onnan az ítéletre
hatalmassan jö è földre.

Hiszünk az szent Lélekben
szenteknek egyességét
bűneknek boczanattyat
Kristus érdeme jutalmat.

Igaz hittünk Kristusban
légyen mint mi Urunkban
holtunk után egyemben
hogy véle élünk men'égben.

f 121v

Alia

[246] er el-mél-ked-gyünk, mi hü ke-resz-tyé-nek
mely nagy ként U-runk, szen-ve-det é-ret-tünk szü-le-té-sé-
tol - fog-va hol-ta-ig-lan, nem lön nyu-g[lo-d]al-ma.

Előszer kertben ötet meg-czokolvan
Judas Sidoknak el arulá mondvan
fégyelmezetek kit meg-czokolandok
az az kit árúlok.

Három orakor nagyon kialtanak
hogy è vilagon éltét nem kivannak
de inkább szörnnyen hogy megfeszétessek
Mennyei felség.

Ra rohanának, mint éh Oroszlanyok,
tanitvanyis onné el-futanak
nagy rikoltással, Annáshoz vétették
mi Idvözétünk.

Hatodik órán à kereszt-fat hátán
viselvén kénnak miatta el halá
szent ruhajából el-levetkeztettet
és meg feszítettet.

Első órában Pilátus hazanal,
vadolák ötet sok czalárdsagokkal
mennyeknek Urat meg ostoroznia
Pilatus meg hadgya.

Szörnnyü kényában szomjuhozom monda,
ottan à dühös Sidoknak soksága,
Spondiát vévén méreggel meg-tölték
és nyugiták néki.

f 122

Fel szoval Lelkit Atyanak ajánla,
keserő kénnak miatta meg-halá
à föld meg indúlt, nap hold meg-sötétölt
ez szörnű dologtúl.

A kereszt fáról estveli órában,
tanitvanyitól le téteték ottan
az ő szent Annya, testét apolgatta
keserven siratta.

Pokolra szála hatalmasagából
bűnös lelkeket meg menté rabsagból
halottak között sokkan tamadanak
és latattanak.

Meg kenék testét, draga Balsamommal
nagy tiszteséggel be takarvan gyolczban
uy koporsóban ötet helyhezteték
és el-temettették.

Istenes Ioseph Pilatushoz méne,
hogy kereszt-fáról le-tétetnék teste.
Pilatus semmit ellenne nem tarta
Jsten ugy akarta.

Sirassuk azért mijs keresztýének
hálákat adván à mi Jstenünknek
hogy szörnű halalt szenvede érettünk
mi idvözétünk.

[247] **V** ég - he - tet - len mennyek föld - nek U - ra, tes - tet von fel
ma - gá - ra, hogy min - ket ő szent A - tya - hoz, vin - ne bo - dog - sag - ra.

f 122v Sietséggel kertben ment az Jesus
vaczoranak utana,
hogy ott az ő szent Atyanak
szibűl imadkozna.

Itélteték ártatlan halálra
nagy kereszt-fát vállára
tévének mint egy latorra,
mérget adnak innya.

Kialtással Iudas az Sidokkal
mennek Jesusra éjel
szidalommal nagy botokkal
éles fegyverekkel.

Hólta után Jesusnak kereszt-fán
öklölteték ódala,
látvan ezt az ő szent Annya
keservessen sira.

Fogva Jesust vévek à fő Paphoz
egéz éjel rutittak
pökdözéssel undokittak
ruttul sanyargattak.

Jesus Kristus mi édes meg-váltonk
ki ként halált érettünk
szenvettél nagy ártatlanul,
légy irgalmas nekünk.

Hálát adgyunk az Atya Jstennek
hogy szent Fiat valtságúl
hosszank küldé irgalmából
à magos mennyégből.

[248]

h men - nye - i A - ty a Js - ten - nek Fi - a, hoz -
zank test - ben jöt é vi - lag - ra, az ma - gos meny - ég - bol,
hogy min - ket meg - men - czen ö - rök ha - lál - tol.

f 123 Mindenható lévén gonoz Judastól
arultaték ő szolgájától
harmincz ezüst pinzen
és fel-akasztvan magát meg-holt à bűnben.

Ez világnak bűnét véve magara
kereszt fát tévének vallára
sok szor essék földre
meg-szánvan azt Simon segéte erre.

A Sidok meg-fogvan Jesust ezt mondak
térdet hajtvan ötet boszszontak
mennyek földnek Urát
Idvöz légy te oh Sidoknak kirallya.

Kereszt-fára Kristus fel-feszítették
hohéroktól szidalmaztaték
nagyon kénzatatték
igy à Sidoktól meg-kissebbítették.

Jeruzalem Templomanak rontoja,
ha vagy élő Jstennek Fia
profetal mi nekünk
ki tégedet arczúl vér mi közzülünk.

Im kereszt-fán füg Jstennek szent Fia
mennyek földnek kegyelmes Ura
mérget szomjan iszszik
keresztján ember szand-meg ő esetit.

f 123v

Szemeit bé kötték és nyakon verék,
Jesust szidalommal illeték
idvöz légy ezt mondgyak
mennyei kiralyt à Sidok karomlyak.

Szüz Marianak Jesuson kereszt fan,
szive meg indula ezt látván,
sira keservessen,
ött à Janosnak ajanla kegyessen.

Az Sidok felelvén nagy kialták
feszécmeg à Jesust ezt mondgyak
boczasd-el Barabast,
feszécz-fel fára Sidoknak kirallyat.

Véghetetlen kegyelmeségnek fia,
Lelkét sziviből ki boczata
Atyanak ajanla,
Heli kialtvan bodogul meg-hala.

Az ő vére légyen mi Fiainkon,
rajtunk és mi maradékinkon,
mert ő sok falukon
hamis tudomant tanit varosokon.

Nap Hold czillagok nem vilagoskodnak,
meny föld Angyalok szomorkodnak,
à Sidok ezt latvan,
sokan hitték hogy füg Isten kereszt fán.

Tövéses koronat fejére nyomak
nyakon arczúl verék csapdossak
orczajat pögdössék,
öt czalardnak s-karomlonak nevezék.

Az ő teste à fáról le téteték,
tiszta gyolczban bé takartaték
Aszszonnyok siratták,
az ő véres sebeit apolgatták.

Egy gazdag ember Arimathiaból
 Jozeph nevű kegyes voltából
 az Uy koporsóban
 helyezteté őt az földnek gyomrában.

Harmad napra az ő koporsójából,
 fel-tamada nekünk bodosul,
 illy kegyelmet menyben
 szerze minekünk bodog fényességben.

Fejenként mar ezekről emlekezünk
 Urunk halalat mi sirassunk
 és ő benne bizünk
 hogy életnek koronajat vehessünk.

Alia

[249] s - ten Fi - a Ie - sus Kri - stus mi valt - sa - gunk - ra
 az A - tya - tól ma - gos meny - ből jöt è vi - lag - ra, bü - no -
 se - kért itt ez föl - dőn ször - nyü ként va - lá, hogy A - tya - nak
 min - ket bol - do - gul a - jan - la - ná.

f 124

El-tévedet juhok valank Adamtól fogva
 és mindnyájan nagy bűnökben heverünk vala
 nem volt senki ki minekünk segéte volna
 Kristus Urunk mi érettünk magát áldozta.

A Sidoktól öldöztettet igazságaért,
 Pilatustól öletettet alnokságunkért,
 koporsóban bé-tétettet mi bűneinkért,
 harmad napra feltamadot igazságunkért.

Szegénységben születették Szűz Mariától,
 és Jaszolban helyhesztették a szent Ioseftól,
 ide s-tova hordoztaték az ő Annyától
 mert ő néki volt rendelve így az Atyától.

Illy bánattal fáradsággal ellenségünköt,
 Kristus által szabadultunk gonosz ördögtől,
 mert menyégből bűnösekért jöve váltságul
 kit az Ur Isten el küldé nagy irgalmából.

Sivo rivo Oroszlantól ő fel vétettet,
 magas hegyre és ördögtől ott késértettet,
 negyven napig könyörögvén nem ett sem ivot
 bűnösökert itt è földön annit szenvedet.

Ennek azért mi fejenként hálákat adunk,
 regel délben estve néki mi könyöregjünk,
 igaz hittel szeretettet ő tole kérjünk,
 idvöséget mi lelkünknek csak tole varjunk.

f 124v

Isten lévén emberektől nagy gyalázzattal,
 illetették ő népétől nagy alnoksággal,
 rutittatot pökdössel undok nyálakkal,
 ki vétettet a városból nagy szidalommal.

Diczőség légyen Atyának a magos menyben
 hogy szent Fiat értünk küldé emberi testben
 tisztesség légyen Fiunak szent fényességben
 szent Lélekkel egyetemben bodog örömben.

Alia loh: Seredi versio
Wir danken dir ffür [deinen Tod]

[250] **H**

á - lát a - dunk ké - na - i - dért, Ur
Je - sus szent ha - la - lo - dért, kit szen - ve - dél é - ret - tunk,
mert sem à föl - den sem men - nyen, Js - tent ki meg en -
gesz - tel - lyen, sen - ki nem volt re - mén - nyunk.

Oh Jesus Jsten Báránnya,
mi váltságunknak aránnya,
ki bűneinkért aldozvan
adosaginkat fizetéd
ördögöt s-halált meg-gyűzed
szenvedvén à kereszt-fán.

Tarcz-meg köztünk szent igédet
hogy diczerhessunk tégedet
és minden inségünkben
szent érdemed és halalod
vigasztallyon te jo voltod
hozzad juthassünk Amen.

1650

f 125

Alia I. S.
Hilff Gott das mirs gelin[ge]

[251] **A**

z Js - ten - nek szent Fi - a, mi - dön ez
vi - lag - ra jöt, sok czu - dák - ban a - jan - la, ma - gat
min - den - nel jól tött: de ö - tet i - rigy si - dok - nak, ju -
dás ar - tat - la - nul el - a - ru - la, ö - rült har - mincz ga - ras - nak.

124

Az irás jövendölte,
Kristus mint szeléd Barany:
az halált nem kerülte,
bűnesekért ártatlan
előbb mint halált szenvedne
judast intette nagy kegyessen
hogy vétkéből meg-térne.

Az húsvéti Bárának
szokot étele után
Jesus Tanétvanyinak
kenyeret oszta mondvan:
Egyétek ez az én testem
mely ti erettetek el-adatik
kiknek meg-kegyelmeztem.

Az Pohart is vegyétek
ebben van az én virem
valamikor vészétek
legyen emlékezetem:
à ki méltan abból eszik
és à Pohárból méltan iszik
bűne meg-boczataték.

f 125v Es labokat meg-mosvan,
alázatos elmére:
kegyes szóval tanétvan,
inté jó békeségre:
egy mast ugymond szeressétek
mert im ezen ismértetik-meg'
hogy hiveim legyetek.

Kertben menván ugy kezde,
szomorkodni s- gyötrödni:
vér czöppökben szent teste,
látczék ugyan buzogni:
mert bűneinkért pokollal,
ördöggel és Jsten haragjával
közdött törvény atkaval.

Hogy fára fel-feszíték,
diczőségnek kirallyat:
nagy kénban szomjuhozék,
öt eczettel kénálák:
holott emberi nemzetnek
szivében leg-inkab szomjuhozta,
idvőségét lelkünknek.

Le hajtvan kegyes fejét,
Lelkét el-ki boczata:
Joseph le- vövén testét
szépen el- takarita:
de harmad nap koporsobúl
fel- támada diczőségessen,
mert jövendölt volt arról.

Az után Tanétvanyit,
erösítvén ugy küldé:
hogy az ő szent ígéjet
hirdessék világ szerte
à ki hiszen ő nevében,
és arra meg-keresztelkedik
örök élete lészen.

f 126

Es noha menybe fel-ment,
de meg- ígérte nekünk;
mindenkor lészen jelen,
személye szerint velünk:
föld, meny vagyon hatalmaban,
meg-tarthat minden ellenségünktől,
csak bizzunk ő szavaban.

Menyéből el- boczátá
à Vigasztalo Lelket:
hogy minden igaságra,
à vezérellyen minket:
azért mijs ötet kérjük
ne hadgyon-el mi szükségünkben
hogy hitünk véghit nyerjük.

Oh Jesus ki szenvedtél
érettünk bűnösekért:
az halálból fölköltél
mi vigasztalasunkért:
segély itt bűnnek meg-halnunk
hogy à menyei diczőségben
örökké téged aldyunk.

Ao 1650.

De Passione. Domini N: J: C:

K [252]

Ki értünk szenvedél, s-ugy idvözítél,
azért kérünk téged, halgás meg minket.
Kénszenvedésedért, es te hālalodert
mencs meg az pokoltul örök haláltul.

Értünk aldoztátál mért ugy ákártál,
szivünkben biratád hogý meg rontanad.
Az kigyonak feiét, es minden erejét
az mi vétkeinket valladra véved.

Mindent meg fizetél, kit nem vétetél,
szenedél fáidalmat, kit emberi állat,
Az bönnel érdemlet, es akarattal tett,
mencs meg karhozattul, dühös ördögtül.

Meg pökdöstetetvén, el arultatal,
czufolvan, gýálazván nagy fán meg hálál.
Es az te szent ruhád vérben asztatad,
meg hortal mi értünk, kit nem érdemlénk.

Tennen szent iovoltod, mi reank szalla,
es minden atoktul minket meg valta.
Adgý minekünk eröt, minden segítséget,
hogý tégedet aldgyunk, es magasztaljunk.

Diczöség tenéked, örök Ur JSTEN
ki halalt szenvedél keserüségben.
Ald meg hiveidet, nyujcs ránc szent kedvedet,
hogý téged lathassunk menyben aldhassunk. Amen.

Jesu creütz leiden und pein:

[253]

Je - sus id - vö - zi - tönk - nek, ke - serves sok kén - nyat
Gon - do - lyuk ke - resztye - nek mi hozzánkjo vol - tat

Er - tünk mi - ként szen - ve - det, ha - lal - lal is küz - det,

10

az á - tok - tól meg' men - tet, és ke - gyel - met szer - zet.

Iesus Jstennek Fia,
 hogy testben meg jelent
 Ottan ugy mint hü szolgál,
 czelekedet mindent.
 El rejte Jstenségét,
 magát megalázá,
 hogy nekünk diczőséget,
 ez által ő hozna.

Iesus[t] fogtak, kötözték,
 éyel mind hurczoltak.
 A tanaczban öklözték,
 erőssen gyalaztak.
 Pökdözték szent orczáját,
 verték és czufoltak,
 sok hamis tanuk miat,
 halálra kialták.

Iesus el-kezde tisztit,
 juhait legeltetté
 Hogy elő jő az husvét,
 à Báránt meg-otte
 Tanitvanit oktata,
 labokat meg-mosá,
 víg vatsorát osztotta,
 mint lelkek orvossa.

Iesus Pilatus előtt,
 szörnyen vadoltatott.
 Kit artatlannak vallot,
 meg-is kinra adott.
 Meg czufolt ostorozott,
 tövéből koronat,
 szent feiében tétettet,
 lattak vir folyását.

Iesus à kertben indult,
 hogy ott imatkoznék.
 Földre haromszor borult,
 lelkében gyötredék.
 Szent Atyanak könyörge,
 buzgoságos szivel,
 testiben ugyan förde,
 vires verejtéckel.

Iesus halalra menván,
 ő maga keresztét
 Bagyadozva ki vövé,
 arra fel feszíték.
 Többig három óránál,
 függöt fajdalmokban,
 kiszték epés italval,
 nagy szomiuságában.

Iesus Atya kedvéből,
 adatott minekünk.
 Ki magát szerelmiből,
 áldozá érettünk.
 Kit Judás ell árula,
 pinz nyereségeért,
 à Sido nép vadolá,
 boszszuságtételért.

Iesus keserves szóval,
 kialt à kereszt fán
 En Jstenem miért hagyal,
 engem illy kénokban.
 Te szerelmes Fiadat,
 ki tebened biztam!
 lelkemet már vedd hozdad,
 mindent végbe hoztam.

Iesus szomorub szokat,
ezeknel ki hallott!
A sok kén és gyalázat,
bádgyat szüre szállott
Mert Jsten ra vettette,
mind ez világ bünét,
mind azoknak szenvedte,
ackor sulyos terhét.

Iesus semmi bünt nem tött,
s-bün terhét viselte
Mint à barány szelid lött,
mind békével türte
Hogy mi értünk fizetne,
à bünt el-törlene,
draga virét ki önté
magat sem kiméllé.

Iesus magos kereszt fán,
érettünk lött átok.
Betegségünk volt hátán,
ra folyt zajos patak.
Jsten igy ronta testben,
à bünt büntetéssel,
test lenne fenytékben
kit jo lélek vezérly.

Iesus mindent el-végzet,
egy aldozatyaval.
Es örök frigyét szerzet,
az ő szent Attyaval.
Az ő éleg tételin,
mindenben kedve tölt,
bün és büntetés helyett,
mindenikünkért lött.

Iesus halála által,
ereit meg ronta
Az ördögnek halálval,
ki regettet vala.
Adosagunk levelét,
szivünköl ki törlé,
utat nyita, mely vezet,
az szentek helyére.

Jesus amaz jo buza
à földben vettetett:
Vesztetteknek mely hoza
minekünk életet:
Gyümölczöt ad Jstennek
mellyet közöl velünk,
Testét virét lelkünknek
osztya, hogy mi éllyünk.

Jesus, légyen dicziret
örökké tenéked.
ki meg-valtossal minket
atyad kedvet lelted:
mérhetetlen kegyelmed
nem hadgyot elvesznünk
ingerlett buzgo szived
meg halnod érettünk.

JESUS, ki felvittettél
örök diczösegre:
az ő Adamot nyomd ell
segély uy életre:
hajcz hozzad sziveinket
te szent Lelked által,
tisztelhessük nevedet
szentül igassaggal.

f 137v

Faciebat G.D.Joh: Seredi Sen[ior] Eper[iensis] Ao 1652

Litania Maior

f 138

[254] **U**

PUERI CHORUS

r Js - ten. Jr - gal - maz ne - künk. Chri - stus.

Ke - gyel - mez ne - künk. Ur Js - ten: kö - nyö - rül' rai - tunk.

Te - rem - tö Me - nye - i A - tyá Js - ten. Ir - gal - maz

mi ne - künk. Meg' val - to Fi - u Ur Js - ten. Irgalmaz

Vi - gasz - ta - lo Szent Lé - lek Js - ten. Irgalmaz Leg' ke -

gyel - mes mi hoz - zánk. Ke - g'el - mez Ur Js - ten. Bo - csa - d

meg' ne - künk bü - ne - in - ket. Keg'elmez Hal - gas meg' min -

ket bü - nö - se - ket. Keg'elmez Min - den ve - sze - de - lem -

tül. Ol - tal - maz Ur Js - ten. Min - den té - uel - gés -

tül Oltalmaz Min - den go - nosz - tul. Oltalmaz Es hér -

te - len ha - lál - tul. Oltalmaz Dög' ha - lál - tul éh - ség -

tül Oltalmaz Tör - tül és min - den gyil - ko - ság - tul.

f 138v

Oltalmaz Vi - sza uo - nas - tul ha - dak - tul Oltalmaz.

Ra - ga - do - zas - tul tol - uai - las - tul. Oltalmaz. Ha - rag'

tar - tás - tul gyö - lel - ség - tül Oltalmaz. Kö e - sö - tül meny

ö - tö kö - uek - tul. Oltalmaz. Az ör - dög' - nek cza - lard -

sa - ga - tul. Oltalmaz Hi - tet - len - ség - tül két - ség - tül.

Oltalmaz Min - den bü - ne - ink - tul. Oltalmaz Oe - rök ha -

lal - tul, po - kol - tul Oltalmaz Nag' be - teg - ség - tul kor -

sag - tul. Oltalmaz Kö - nyör - gunk né - ked Ur Je - sus

Hal - gas meg' most min - ket Az te em - ber - re lé - ted -

nek al - ta - la. Sza - ba - dicz meg' min - ket. Az te

szü - le - té - sed - nek al - ta - la Szabadicz Az te kör -

nyül me - tél - ke - dé - sed - nek al - ta - la. Szabadicz

Az te ke - reszt - sé - ged - nek al - ta - la. Szabadicz

f 139

Az te böi - ted - nek al - ta - la. Szabadicz Az te ké -
 sér - te - ted - nek al - ta - la. Szabadicz Az te vé - res
 ue - rei - té - ked - nek al - ta - la. Szabadicz Az te fog -
 sá - god - nak al - ta - la. Szabadicz Az te ke - ser - ves
 nag' kén ual - la - sod - nak al - ta - la. Szabadicz Az te
 szent ha - lá - lod - nak al - ta - la. Szabadicz Az te te -
 me - té - sed - nek al - ta - la. Szabadicz Az te fel - ta -
 ma - da - sod - nak al - ta - la. Szabadicz Az te meny - ben
 fel me - né - sed - nek al - ta - la. Szabadicz Az szent Lé -
 lek - nek a - ian - dé - ka - nak al - ta - la. Szabadicz
 Min - den ha - bo - ru - sá - gink - nak i - de - in. Ol - tal -
 maz Ur Js - ten. Min - den io sze - ren - czék - nek i - de -
 in. Oltalmaz Az mi ha - la - lunk - nak o - ra - ian. Oltalmaz

f 139v

Mi nyo - mo - ro - dot bü - nö - sek kö - nyör - günk te né -
 ked Fel - sé - ges Ur Js - ten Te - ge - det ké - rünk Ur Js -
 ten hal - gas meg' most min - ket. Hog' az te An - nya szent eg' -
 há - za - dat, bir - iad i - gaz - gas - sad Fel - sé - ges Ur
 Js - ten. Tegetet kérünk Hog' az egy há - zi em - be - re - ket,
 az te id - uös - sé - ges i - géd - ben, és szent é - let -
 ben meg' tar - czad Fel - sé - ges Ur Js - ten. Tegetet kérünk
 Hog' min - den ha - mis tu - do - ma - nyo - kat, ko - zü - lünk
 ki gyom - laly Fel - sé - ges Ur Js - ten Té - ge - det kér -
 iünk Ur Js - ten, hal - gas meg' most min - ket. Hog' az té - vel - gö
 bü - nö - se - ket: és az el hi - tetl - te - ket az i -
 gaz ut - ra meg' hoz - zad Fel - sé - ges Ur Js - ten.
 Tégetet kériünk Hog' az ör - dö - get la - bunk a - latt,

f 140

e - rös - sen meg' ron - czad Fel - sé - ges Ur Js - ten.
 Tégedet kériünk Hog' az i - gaz Ta - ni - to - kat, az te
 ga - bo - nád - ban ki bo - czá - sád fel - sé - ges Ur Js -
 ten. Tégedet kériünk Hog' az te i - géd - nek ö - rög - bü -
 lé - sét és a szent lé - lek - nek a - ian - dé - kat add
 az hal - ga - tok - nak fel - sé - ges Ur Js - ten. Tégedet kériünk
 Hog' az el es - te - ket fel e - me - léd: és az al -
 lo - kat te meg e - rő - si - czed: Fel - sé - ges Ur Js -
 ten. Tégedet kériünk Hog' az e - röt - le - ne - ket meg' se -
 gét - sed: és az ki - sér - tet - ben es - te - ket te meg'
 vi - gasz - tal - l'ad Fel - sé - ges Ur Js - ten. Tégedet kériünk
 Hog' az ki - ra - lok kö - zöt és Fe - ie - del - mek kö -
 zöt e - gye - nes - sé - get, és bé - kes - sé - get adgy fel -

f 140v

sé - ges Ur Js - ten. Tégedet kériünk Hog' az mi fe - je -
 del - mün - ket: és az mi ól - tal - ma - zo - in - kat,
 i - gaz - gasd ol - tal - mazdd Fel - sé - ges Ur Js - ten.
 Tégedet kériünk Hog' az mi lel - ki Pasz - to - rin - kat,
 bir - iad i - gaz - gas - sad. fel - sé - ges Ur Js - ten.
 Tégedet kériünk Hog' a te né - pe - i - det meg' áld - gyad,
 ö - ket meg' e - rös - sé - czed Fel - sé - ges Ur Js - ten.
 Tégedet kériünk Hog' az ár - vá - kat öz - ue - g'e - ket,
 tap - lal - l'ad ö - riz - zed fel - sé - ges Ur Js - ten.
 Tégedet kériünk Hog' az sze - gény nyo - mo - rul - tak - ra te -
 kincz ö - ket meg' vi - gaz - tal - lyad fel - sé - ges Ur
 Js - ten. Tégedet kériünk Hog' mind az föl - den és az vi -
 zen ia - ro - kat min - den ve - sze - de - lem - tül meg' ö -

rizd. fel - sé - ges Ur Js - ten. Tégedet kériünk Hog' az mi
 szö - lönk - nek ga - bo - nank - nak: és min - den föl - di gyö -
 möl - czünk - nek, ter - mé - sét en - ged - g'ed fel - sé - ges Ur
 Js - ten. Tégedet kériünk Hog' az ko - ro - kat és be - te -
 ge - ket, te meg' vi - gasz - tal - l'ad fel - sé - ges Ur
 Js - ten. Tégedet kériünk Hog' mind az gyer - mek szö - lök - nek,
 bol - dog szü - lést en - ged - gyed fel - sé - ges Ur Js - ten.
 Tégedet kériünk Hog' az sze - gény fog - lyo - kat az po - gany
 kez - бүl, te meg' sza - ba - di - czad Fel - sé - ges Ur Js -
 ten. Tégedet kériünk Hog' az ke - gyet - len po - ga - nyo - kat,
 megh ron - czad meg' tör - ied fel - sé - ges Ur Js - ten.
 Tégedet kériünk Hog' min - den e - ret - ne - ke - ket meg'
 roncz: es az ke - resz - té - nek - nek ha - bor - ga - to - it,

f 141v

meg ron - czad meg tör - jed. Fel - sé - ges Ur Js - ten.
 Tégedet kériünk Hog' az meg' va - kult Si - do - kat meg' té -
 ré - czed és az ua - ko - kat meg' ui - la - go - si - czad
 fel - sé - ges Ur Js - ten. Tégedet kériünk Hog' az mi el -
 len - sé - günk - nek és ha - bor - ga - to - ink - nak: meg' bo -
 czas az mi ra - gal - ma - zo - ink - nak, ö - ket meg' te -
 ri - czed fel - sé - ges Ur Js - ten. Tégedet kériünk Hog' min -
 den em - be - rek - nek ir - gal - maz, lég' ke - gyel - mes hoz -
 zánk fel - sé - ges Ur Js - ten: Tégedet kériünk Hog' az mi
 nyo - mo - rult or - sza - gun - kat, az po - gany kez - büi meg'
 sza - ba - di - czad, ol - tal - mazd ö - riz - zed. Fel - sé - ges
 Ur Js - ten. Tégedet kériünk Hog' az mi szi - ünk - nek io
 ki - uan - ssá - gat be töl - czed es min - ket min - den

go - noz - tul meg' tarcz ol - tal - maz ué - del - mez fel -
 sé - ges Ur Js - ten: Tégedet kériünk $\frac{1}{2}$ Is - ten - nek Bá - rá -
 $\frac{3}{2}$
 nya Ie - sus Chri - stus ki el ve - szed ez ui - lag - nak
 CHORUS PUERI
 bü - ne - it. 1. Ir - gal - maz mi ne - künk. Ur Js - ten
 CHORUS 2. Ke - gyel - mez mi ne - künk.
 3. Kö - nyö - rül' mi rai - tunk.
 Jr - gal - maz ne - künk. Chri - stus Ke - gyel - mez ne - künk.
 Ur Js - ten. Kö - nyö - ruly rai - tunk A - men.

Media vita in morte [sumus]

[255] **A** z mi é - le - tünk - nek, ke - ze - pet - te, ha - lal - tul
 kör - nyül vi - te - tönk, kit mi ke - res - sünk se - ge - del - mül,
 ki min - ket vi - gaz - tal - lyon, csak te - ge - det U - ram Js - ten,
 ki mi bü - ne - in - kért, i - ga - zan, most mi re - ank meg' ha - ra -
 gut - tal: Szent al - dot Ur Js - ten: Szent e - rös Ur Js - ten:
 Szent id - uő - zi - tö ir - gal - mas U - runk oh ö - rök Js - ten,

de ne hagy min - ket bü - ne - in - kért go - no - szul el uez -
 nönk, de mi ha - la - lunk - nak i - de - in lég' mi - ne - könk
 nag' se - ge - del - münk Ir - gal - maz ne - künk.

Litania Minor

[256] **K** PUERI CHORUS
 y - ri - e E - le - i - son, Chri - ste
 E - le - i - son, Ky - ri - e Hal - gas meg min - ket.
 Men - nye - i A - tya Ur Js - ten Ir - gal - maz mi ne - künk.
 Id - uö - zi - tö Fi - u Js - ten Ir - gal - maz mi ne - künk.
 Vi - gaz - ta - lo Szent Lé - lek Js - ten Ir - gal - maz mi ne - künk.
 Légy ke - gyel - mes mi ne - künk Bo - czasd meg' ne - künk Ur Js - ten.
 Légy ke - gyel - mes mi ne - künk Bo - czasd meg' ne - künk Ur Js - ten.
 Min - den bü - nek - tül és té - uel' - ge - sek - tül Ol - tal - maz min -
 ket Ur Js - ten.

Ördögnek czálaráságtul.
 Dög' háláltul és drágaságtul.
 Hadakozástul és vér ontastul.
 Titkon valo gyöleléstul és pártolastul.
 Meny ütö kötül és ég'i haborutul.
 Az örök halaltul.
 A te paranczolatidnak meg szegésétöl.
 Mindenemö gonosztól.

Oltalmaz minket
 Ur Jsten.

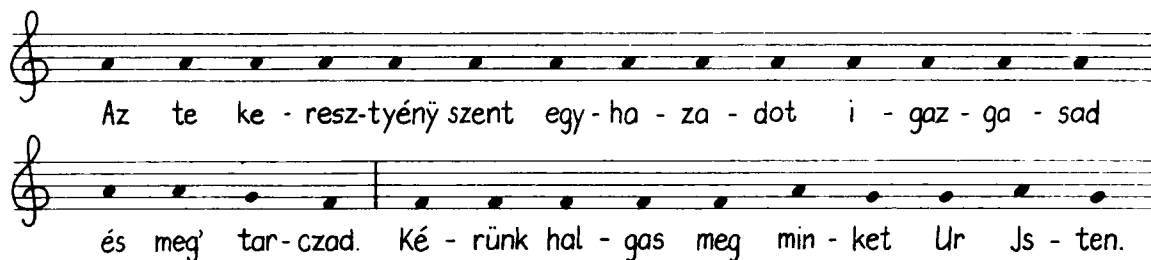
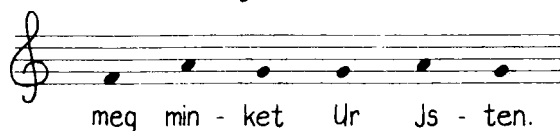

f 143

Az te szent fáradságodért.
 Az te szent éhezésedért.
 Az te szent véres uereitékedért.
 Az te szent kénodért és halalodert.
 Az te szent feltamadasodért és menyben menésedert.
 Minden haborusaginknak idein.
 Minden ioszerenczénknek idein.
 Az mi utolso óránkban.
 Az ítéletnek napian.

Segits meg' minket
 Ur Jsten.

Oltalmaz minket
 Ur Jsten.

Minden Pöspököt és lelki Pastorokat az igaz igiben es szent életben
 meg' tarcz.
 Minden vissza uonást és botránkozást mi tölönk el tauosztasd.
 Minden téuelgöket az igaságnak utara terýcz.
 Az mi ellensigünket az Sátant labunk alá nyomodgyad.
 Az te népeid között hiw Paszorokat boczass.
 Az te igédenek örögbülését és az Szent Léleknak ai[a]ndékat adgy az
 halgatoknak.
 Minden hívöket fel-emell' és igazakat meg erősicz.
 Minden szomorodtakat és félelmes szívüeket meg vigasztally.
 Minden kiralyoknak és Feiedelmeknek békességet és egyenességet
 adgy.

Kérünk halgas meg
 minket Ur Jsten.

f 143v

A mi Fejedelmünket és minden Tisztartóinkat igazgassad és megtarctad.

Az mi Birankat es az egiz kösséget meg aldyad és meg örizzed.
Minden nyomorusagban és veszedelemben valoknak segítségel legy.
Minden gyermek szülő Aszszonyiatnak bodog szülést engedgy.
Minden gyermekeknek és betegeknek tapl[al]oioik és oltalmazoioik légy.
Minden özuegyeknek es aruaknak gongyokat uisellyed.
Minden fogsagban valokat szabadiciz megh.
Minden emberekkel irgalmassagot tégy.
Minden földi gyömelczünknék természet és egyéb marhanak büseget adgyad és meg oltalmazad.

Minden mi könyörgisünkben minket halgas meg'.

Kérünk halgas meg' minket
Ur Jsten.

O Je - sus Chri - stus Is - ten - nek szent Fi - a. Ir - gal -
maz mi ne - künk.
[1-3] Is - ten - nek Ba - ran - nya ki el ué - szed ez ui - lag -
nak bü - ne - it. Ir - gal - maz mi ne - künk.
Kö - n'ö - rul' mi rai - tünk.
Adgy béke - séget mi ne - künk.
Ky - ri - e. E - le - i - son. Chri - ste. Hal - gas meg min -
ket. Ky - ri - e. E - le - i - son. A - men.

[257] **N**e em - le - kez - zél meg' Ur Is - ten az mi
bü - ne - ink - rül se A - tyá - ink - nak uét - kek - rul, ne
aly bo - szut mi rai - tunk szent Fi - ad - nak ked - ue - irt.

Litania Super Pater noster

[258] **Pueri**

h Me-nye - i A-tyank
Je - sus id - vö - zi - tünk
Ke - gyel - mes Js - ten - nünk

Chorus

Te - kincz ke - ge - sen mi re - ank.
Lég' ke - gyel - mes mi ne - - künk.
Kö - nyö - rüly mi raj - - - tünk.

Szen - tel - tes - sék à te ne - ved: me - nye - i Fel - se - ged.

Enged hog' à te szent ésméretedben mind végigh meg' maradassunk: talalmant elhadgyunk. A te:

A te szent Fi - ad - nak ér - de - mé - jért: hal - gas meg Ur Js - ten.

Iöjön hozzánk á te szent országodnak diczösége: kinek ninczen vége. A te:

Enged hog' à te szent Lelked minket te szent országodnak tagiaiva tégyen: és jóra vezérlyen. A te:

Légyen à te szentséges akaratom è földén: mikeppen à menyben. A te:

Mint az Angyalok menyben: ugy mi - is è földén. A te:

Enged hog' à te akaratom szerint élhessünk: kedvedben lehessünk. A te:

Ad minékünk minden napi kényerünket: lelki szükségünket.

Adgy io Feidelmet és egyesseget: lelki békességet.

Adgy hivatalunkban te diczösségedre valo hasznos előmenetelt: Diczérhessünk téged.

Ad minden lelki és testi szükségünket: alid meg életünket.

Boczasd meg' à mi vétkeinket nekünk: kegyelmes Jstennünk.

Miképpen mÿs meg' boczattunk vétkeket: ellenünk véteteknek.

Enged hog' az irgalmaságban téged követ[h]essünk: egÿ masnak engedgyünk.

Ne védgy minket késértetben: ördögnek töriben.

Ne hadg' esnünk semminemö lelki és testi veszedelemben: gyarlo életünkben.

Oltalmaz meg' minket minden gonosztúl: ártalmas szándéktul. Mert tied az:

f 144v

Hirtelen valo haláltul és ördögtül kegyelmessen szabadicz meg' min-ket: adgy ö-rök é-le-tet. Mert:
 Ur Jsten halgas meg' a mi könyörgé - -sün-ket: adgy ö-rök é-le-tet. Mert:

f 145

Mert ti - ed az or - szag: ha - ta - lom és

à di - czös - seg: mind ö - rö - kön ö - - rök - ké.

LAMENTATIONES HIEREMIAE PROPHAETAE

f 146

[259] **M** i - nek u - ta - na Si - dó - ság' Ba - byl - lo -
 ni - á - nak, fog - szá - gá - ban vi - te - ték, és Je - ru -
 sa - lem el tö - re - ték; Je - re - mi - as Pro - phe - ta,
 le ü - le sir - ván, és Je - ru - sa - lem vá - ro - sa -
 nak jö - ven - dö pusztu - lá - sá - rul, szo - mo - ru szi -
 vel ezt mon - da: Mi kép - pen áll pusztán csak ön - nön -
 ma - ga az vá - ros, ki an - nak e - löt - te sok né -
 pel va - la tel - lyes. Ti - te - ték úgy mint öz -
 ue - gyé, po - gány né - pek - nek asz - szo - nya. Tar - to -
 má - nyok - nak Fe - ie - del - me, té - te - ték a - do fi -
 ze - tö - ie. Sízlün - te - len va - ló si - rást tön éy -
 cza - ka és az ö köny - hu - la - tá - si or - czá - ian
 el le fu - tá - nák. Nin - czen né - ki min - den ü

f 146v

ba - ra - ti köz - zül ki ü - tet meg vi - gaz - tál -
 ná. Min - den ba - rá - ti meg' ú - tá - lát ü -
 tet: és ö ne - ki lü - nek el - len - sé - gi.
 Szam ki - ve - tés - re kén - sze - ri - te - tik men - ni az
 Si - dó - ság' nagy nyo - mo - ru - ság - nak és szól - gá - lat -
 nak mi - at - ta. La - ko - zék po - gany né - pek kö - zöt,
 és nem lö - lé nyu - go - dal - mát. Min - den el - len -
 sé - gi meg' fo - gák ü - tet; nem kü - löm - ben mint
 e - rös és szo - ros u - ta - kon. Ie - ru - sa - lem
 Ie - ru - sa - lem mi - re hog' még' sem térsz meg'
 az te U - rad - hoz Js - te - ned - hez.

Secunda

S i - on - nak u - ta - i mint sir - nak, [en -
 n]ek o - ka - ért hog' sen - ki mar nem jö fel az

üd - nep nap - ra. Min - den ka - pu - i le tö - re - ti -
 nek, és az ü Pa - pi fe - let - te szo - mo - ru -
 ak: az szu - zek - is i - gen meg' hér - ua - tá - nák, és
 ö ma - ga va - gyon nagy ke - se - ru - ség - ben. Az
 el - len - ség' az ö fe - ien gyö - ze - del - met ün;
 és az ö ha - bor - ga - to - ia gaz - dag - ga té - te -
 ték, mert az Ur Is - ten meg ve - ré ü - tet.
 Szám - tá - lán sok bü - ne - irt; ü gyer - me - ki
 el - len - sé - ge e - löt, fog - ság - ra vét - tet - té -
 nek. El vé - tet - ték Si - o - nak le - a - nyá - túl
 min - den é - kes - ség' és az ü fe - ie - del - me
 ha - son - la - to - sok lö - nek é - le - delt nem ta -
 lá - lo ko - sok - hoz: mert min - den e - rö nel - kül

f 147v

ha - tal - mas el - len - sség' e - löt el fut - nak. Ie -
 ru - sa - lem Ie - ru - sa - lem mi - re hog' még'
 sem térz meg' à te U - rad - hoz Js - te - ned - hez.

Tertia

M eg' em - le - ke - zék Je - ru - sa - lem az ö
 nyo - mo - ru - sá - gá - nak nap - ia - rul: Es gyö -
 nyö - rü - sé - gé - rül ki - ben rég - tül fog - uan élt
 ua - la: Mi - kor az ü né - pe el - len - sé - gé - nek
 ke - zé - ben es - sék, és nem va - la ne - ki se -
 gi - tö - ie. Lá - tak ü - tet az ü el - len - sé -
 gi, és meg' ne - ve - ték, az ö nyu - go - däl - má -
 nak nap - iat. I - gen vét - ke - zék Js - ten - nek el -
 le - ne Je - ru - sa - lem: An - nak o - ka - ért tü -
 le szam - ki - ve - tet - ték. Mind kik ü - tet e - löt

f 148

tisz - tel - tik va - la szi - dal - maz - zak mos - tan: mert
 lát - ták az ö e - rőt - len - se - gét, ö ma - ga pe -
 nig' fo - ház - kod - uán és sir - ván hát - ra té - ré.
 Az ö fer - tel - mes - sé - ge min - de - nek - nél nyil - van
 va - la: de még' sem em - le - kez - zék meg' jö - ven -
 dö i - té - le - ti - ről. A - zért meg' gya - láz - ta -
 ték czu - da kép - pen és nem lön ne - ki vi -
 gaz - ta - ló - ia. Te - kéncz meg' U - ram az én
 nyo - mo - ru - sá - go - mat: mert i - gen fel ma - gaz -
 tal - ta - ték, az en el - len - sé - gem. Ie - ru - sa -
 lem Je - ru - sa - lem, mi - re hog' még' sem térz meg'
 az te U - rad - hoz Js - te - ned - hez.

Quarta

M i kép - pen a - lá - za meg' az Ur Js - ten ha -
rag - iá - ban Je - ru - sa - le - met. Le ve - té az nag'
di - czö - ség - bül Si - do - ság - nak é - kes - sé - gét:
és nem em - le - kez - zék meg' az ö la - ba - i a - lat
va - lo szék - rül nag' ha - rag - ia - nak i - de - in.
Meg' ron - ta az Ur Js - ten Si - do - sá got és nem
ked - ue - ze né - ki: min - den é - kes - sé - get Ja - cob -
nak el tö - ré az ö ha - rag - ia - ban. Si - do -
ság - nak min - den e - rö - sé - gét föld - re le há - nya
meg ru - tét - ta az or - szá - got és az ö Fe - ie -
del - mét. El tö - ré ha - rag - ia - ban Si - do -
ság - nak min - den ha - tal - mát. Meg' uo - na se - gét -
sé - gét az ü né - pe - tül: és meg' e - méz - té

Ja - cob or - szá - gá - nak min - den sze - ge - le - tét, nem
 kü - löm - ben mint eg' se - bes - sen i - gő lán - gál.
 Ie - ru - sa - lem Je - ru - sa - lem, mi - re hog' még' sem
 térsz meg' a te U - rad - hoz Js - te - ned - hez.

Quinta

M eg' vo - ná y - ét mint egy el - len - sseg', és
 meg' e - rös - si - té az ő job kar - iát Je - ru -
 sa - lem el - len úgy mint há - bor - ga - tó: és meg'
 ő - lé min - de - ne - ket Si - on le - a - nya - nak sá -
 to - rá - ban, kik ké - va - na - to - sok va - lá - nak te -
 kén - tet - re, el bo - cza - ta az ő ha - rag - iat mint
 egy é - gö tü - zet. Az Ur Js - ten lün úgy mint
 egy el - len - sseg': mert el pus - ti - ta Si - do - sá -
 got, és el tö - re min - den pa - lo - tá - it: el

f 149v

ron - tá min - den e - rös kö fa - la - it, és meg' so -
ka - si - tá Js - ra - el ne - pé - nek bá - nat - tyát és
si - ral - mát. El ha - nya sá - to - rat mint egy
ker - tet: és el - vesz - té hai - li - kát ki - ben la - kik
va - la. El fe - let - ke - zék az Ur Js - ten Si -
on - nak al - do - zat - tyá - rul és id - ne - pi - ről:
meg' át - ko - zá ha - rag - iá - nak bosz - szu al - la -
sa - ban az ki - ralyt és az Pa - po - kat. Ie - ru -
sa - lem Je - ru - sa - lem mi - re hog' még' sem térsz
meg' à te U - rad - hoz Js - te - ned - hez.

Sexta

E l há - nya az Ur Js - ten az ö ól - tá - rát,
és meg' át - ko - zá az ö temp - lo - mat: és a -
da el - len - sé - ge ke - zé - ben pa - lo - tá - i - nak

e - rös kö fa - la - it: ki - ál - tást tön az el -
 len - ség Js - ten temp - lo - má - ban mint egy id - nep na -
 pon. Gon - do - lá az é - lö Js - ten hog' el vesz - te -
 ne Je - ru - sa - lem - nek min - den é - pü - le - tit:
 és nem té - ri - té el az ő el vé - ge - zet ac -
 ka - rat - tyat az pusz - tu - lás - rul. El tö - re - ték
 a - zért kör - nyül va - lo e - rö - sé - ge: min - den
 kö fa - la - i - val e - gye - tem - ben. Be sél - lyesz -
 ték az föld - ben Je - ru - sa - lem ka - pu - it:
 el tö - re - ték min - den e - rös kö fa - la - i
 az ki - ralyt és az fe - ie - del - me - ket el - vi - vék
 az po - ga - nyok, kik kö - zöt nin - czen az Js - ten -
 nek tör - vé - nye, nin - cze - nek az Pro - phe - ták, kik Js -

f 150v

ten - röl jö - uen - döt mon - da - nak. Ie - ru - sa - lem
 Je - ru - sa - lem, mi - re hog' még sem térz meg az
 te U - rad - hoz Js - te - - ned - hez.

Septima

M i - kép - pen ho - má - lyo - so - dot meg' az szép
 A - rany: és meg' val - to - zot ter - mé - szet sze -
 rént va - lo jó szé - ni - ben. Szél - lel hán - nya - tá -
 nak az temp - lom - nak kö - ve - i: min - den ut - zá -
 nak pi - a - czá - ra. Ie - ru - sa - lem - nek ne - mes
 mag - za - ti: és é - kes - bek va - la - nak e - rez -
 tet A - ran' - nál. I - mé mely hér - te - len el tö - rö -
 ti - nek mint egy föld - bül czi - nált e - dény; kit az fa -
 zék gyár - tó ke - zé - uel ki - szi - tet. Még' az Sar - ka -
 nyok - is ki vé - tet - ték az ö em - lö - ie -

f 151

ket: és szop - tat - tyák az ő köly - kö - kett. Az
 én né - pem le - á - nya ha - son - la - tos lön az pusz -
 tá - ban: la - ko - zó ke - gyet - len Strucz ma - dár - hoz.
 Je - ru - sa - lem Je - ru - sa - lem mi - re hog' még'
 sem tért meg' az te U - rad - hoz Js - te - ned - hez.

Octava

A z szop - ta - tó gyer - me - kek - nek nyel - uek:
 nag' szom - iu - ság mi - at ra - ga - dá - nak i - nyek -
 hez. Es az ap - ro gyer - me - kek ke - nye - ret ké -
 ri - nek: de nem va - la ki ü né - kik ad - na.
 Kik an - nak e - löt - te nag' gyö - nyö - ru - ség - ben él -
 nek ua - la: meg' ö - le - ti - nek az u - cza -
 kon. Es az kik iár - nak va - la ve - res bár - sony -
 ban: az ga - ne - ió - kat ö - lel - ge - tik va - la.

f 151v

Na - gyob lön Je - ru - sá - lem - nek vét - ke: So - do - má - nak bü - ne - i - nel. Ki el ve - sze egy szem - pi - lan - tás - ban: min - den ez vi - lá - gi e - rö nél - kül. Ie - ru - sá - lem Je - ru - sá - lem: mi - re hog' még' sem térsz meg' à te U - rad - hoz Js - te - ned - hez.

Oratio Hieremiae Prophetiae

[260]

e - re - mi - as Pro - phe - tá - nak J - mát - sá - ga. Em - le - kez - zél meg' U - ram Js - ten hog' mi tör - tént lé - gyen mi rai - tunk. Né - zed és te - kéncz meg' [a]z mi szi - dal - ma - sá - - g[í]n - kajt. Az mi ö - rök - sé - g[ü]n - ket i - de - ge - nek bir - iák, és ha - zunk - ban, ki - uöl va - lok u - ral - kod - nak. Ar - vák - ka ma - rat - tunk A -

tyá - ink nel - kül. Mi an - nya - ink ol - lya - té - nok mint
 öz - ve - gyek. Az mi vi - zün - ket pin - zen it - tuk, és
 az mi fá - in - kat nagy ár - ron vöt - tük. Nya - kun -
 kon u - ral - kod - nak va - la: Meg' fa - rát - tak - nak nem
 a - da - ték va - la nyu - go - da - lom. Ae - gyp - tom -
 bé - li - ek - nek szól - gá - la - tot töt - tünk, és As - si - ri -
 a - bé - li - ek - nek hog' ke - nye - ret e - het - né -
 nek. Az mi A - tyá - ink vét - kez - te - nek és el múl -
 ta - n[ak], és mi vi - sel - ly[ük] az o go - noz - sá - g[ok -
 nak ter - hét. Szol - ga - i[ink] ha - tal - mat vet - te - nek
 mi rai - tunk, és sen - ki nin - czen ki meg' sza - ba - dé -
 ta - na min - ket az ö ke - zek - bul. Ke - zünk - ben hor -
 doz - tunk va - la az* mi ke - nye - rün - ket: Az el - len -

f 152v

sség e - löt az pusz - ta - - ban. Az mi tes - tünk mint
 az mesz ke - men - tze meg' sza - ra - dot, ha - bo - ru - ság - nak
 és nag' eh - ség - nek mi - at - ta. Si - dó - ság - bé - li
 Asz - szo - ny - á - la - tok meg' gya - láz - tat - tá - nak. Es
 az szü - zek meg' ron - tat - tá - nak Ju - da - nak va - ros -
 sa - ban. Az Te - ie - del - mek ha - tal - ma - sá - go - kat el
 vöt - ték, és az vé - nek - nek or - cza - i meg' pi -
 rul - ta - nak. Az if - iac - kal [ék - te - le - nül él - te -
 nek.] Es az gyer - me - kek az fán [meg szá - ra - da -
 nak. Az vé - nek az] ka - puk - rul meg' fo - gyat - ko - za -
 nak, és az le - án - zok ör - vön - dö - zök - nek se - re -
 gi köz - zül. Meg' fo - gyat - ko - zot az mi szi - vünk - nek
 vi - gas - sa - ga. Es az mi ö - rö - münk si - ra -

f 153

lom - ra for - du - la. El es - set az mi fe - iunk-
 nek é - kes - sé - ge. Jai mi ne - künk mert i - gen
 vet - kez - tünk. An - nak o - ka - ért szo - mo - ru lön ba -
 nat mi - at az mi szi - vünk. Es meg' ho - ma - lyo - so -
 da - nak az mi sze - me - ink. Te ke - dig' Ur
 Js - ten mind ö - rök - ké meg' ma - racz. Es az te bi -
 ro - dal - mad nem - zet - ség - rül nem - zet - ség - re. Mi - czo -
 da a - zért az o - ka hogy mind ö - rok - ké ha - rag - szol
 re - ank, és el hat - tál min - ket nag' sok i - dö -
 tül fog - va. Te - récz meg' min - ket Ur Js - ten és
 te hoz - zad té - rünk: U - icz meg' az mi i - dön - ket
 mint kez - det - ben va - - la. De el ve - tet - tél
 min - ket te tü - led, mert fe - let - te i - gen re -

f 153v

ank ha - ra - gut - tal. Je - ru - sa - lem Je - ru - sa -
 lem mé - irt hog' még' sem térz meg' à te U - rad -
 hoz Js - te - ned - hez.

Lamentatio devota de morte
 Domini nostri Jesu Christi

[264] **E** z az szo - mo - ru - ság - nak nap - ia, ke -
 ser - ves ké - nok - nak ö o - rá - ia, mel - len Á -
 tya Js - ten Fi - a, fel fe - szi - tet - tet az ke - reszt
 fá - ra, Js - te - nünk, te - rem - tönk, é - le - tünk, há - lá -
 á - dat - lan vi - lág - tul; ha - lált szen - ve - de bün nel -
 kul, men - nek föld - nek U - ra, An - gya - lok ki - ral - lya,
 min - den - tül el ha - gya - tat - tot, lat - rok - hoz ha -
 son - li - ta - tot, é föld - nek al - ko - to - ia, lön è
 vi - lág - nak czuf - ia. [2] Oh Js - ten - nek ál - dot Fi -

f 154

a, kin szen - ve - dé - sed - nek mi az o - ka,
 gya - lá zó - tot fai - dal - mo - kat, isz - szo - nyu ha -
 lalt szer - nyü ki - no - kat, ar - tāt - lan, mint bá - rany, ke -
 reszt fán, szen - uecz vi - lág' fi - a - i - tul, el a - rul -
 tat - uan szol - gad - tul, i - ga - ság' kút fe - ie, szent - seg'
 nek ör - vé - nye, ö - rok di - czö - ség - nek ki - ra - lya,
 vi - lág - nak löt - tél szi - däl - mö, tisz - te - ség - nek a -
 do - ia, löt - tél u - tá - lá - tos - sa - ga. [3] Oh mi -
 reg - gel tel - lyes i - dö, oh fai - da - lom és si -
 ra - löm szer - zö, ret - té - né - tes kin - nak nap -
 ia, gya - lá - zat, és at - tok o - ra - ia, isz - szo -
 nyu, szo - mo - ru, és ször - nyü, mel - lyen az é - let -
 nek U - ra, vi - tet - tet isz - szo - nyu kén - ba ar - czul

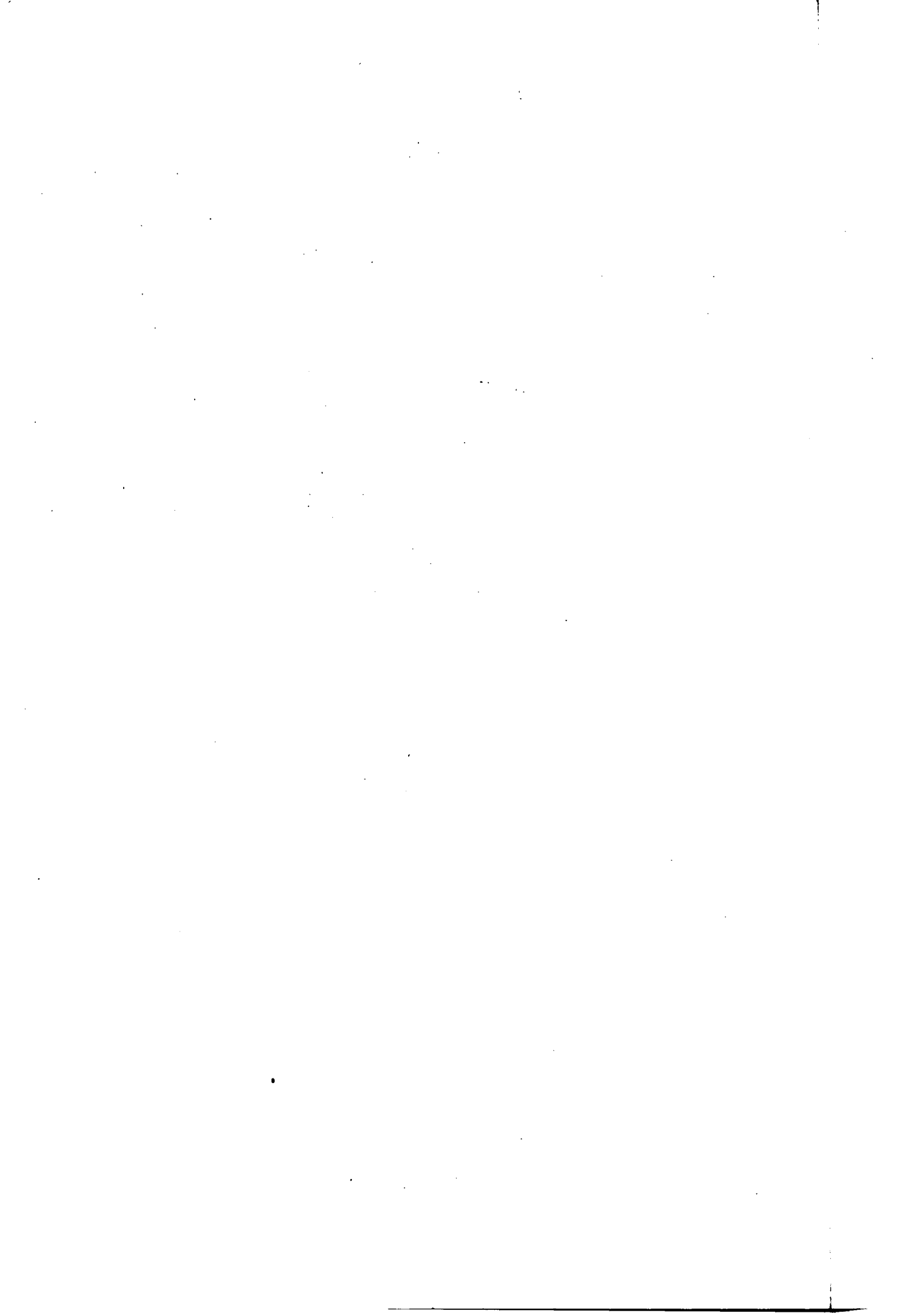
czap - dos - tat - tot, czuf - ság - nak tar - tat - tot, ki - nek
 Co - ro - na hel - lyet, fe - i - ben nyo - má - nak tö -
 vé - sēt, pög - dös - sék os - to - ro - zák, ne - ve - zék
 ka - rom - lö - nak. [4]Óh oh te - rem tet ál - la - tok,
 va - la - hól è föld - nek szi - nyén lak - tók, fe - ien -
 kēnt egy - be gyü - lye - tek, ki - vál - kép - pen ti é -
 lö em - be - rek, zo - kög - uán, bán - kod - ván, jai - gat -
 uán, köny - ve - ze - tēk meg' vál - ton - kon, sir - ja - tok
 è ször - nyü dol - gon, Asz - szo - nyok és szü - zek, Vé - nek
 és gyer - me - kek, szo - mor - kod - gya - tok szent An - gya - lok,
 tün - dek - lö Hold és csil - lá - gók, Nap ne vi - lá - gos -
 ko - gék, mert ma U - runk kin - za - tēk. [5]Óh e - gek -
 nek me - nē - ze - ti, bán - ko - gya - tok ten - ger - nek

ör - vé - nyi, köny - vész föld - nek ke - rek - sé - ge, le - ve -
 gö ég - nek tágh ü - re - sé - ge, ez ná - pon, vi - lá -
 gon, lött dol - gon, or - di - csa - tók fe - ne va - dak,
 ör - vé - nyek - ben la - ko ha - lak, röp - dö - sö ma - da -
 rak, csu - szo má - szo csu - dak, csur - go vi - zek ma, ne
 fol - lya - tok, he - gyek meg' in - dül - lya - tók, sza - ka -
 gya - tok kö szik - lák, mert ma U - run - kat kin - zák.
 [6] Oh tér - ie - tek meg hi - tet - le - nek, ti ke - vély
 és fer - tel - mes ém - bé - nek, pi - rüll - já - tok
 ke - gyet - le - nek, io - bul - ja - tok meg' is - ten - te - le -
 nek, nag' kē - nyán, fai - dal - mán, ha - la - lán, id - uő - zi -
 tő Js - ten tek - nek, meg' ke - gyel - mez bü - ne - tek - nek,
 A - tyá - i vol - tá - búl, ir - gal - ma - sá - gá - búl, mert

f 155v

ö min - den bü - nö - se - kért, a ke - reszt fán ual - lá
 nagy kēnt, ha - lá - lá - nak ál - ta - la, ez vi - lá -
 got meg' vál - ta. [7] Oh Je - sus Js - ten - nek Bá -
 rán - nya, bü - nös né - pek - nek meg' val - to - ia
 em - lé - kéz - zél meg' ki - nod - rul, mel - lyet el szen -
 vet - tél ár - tat - la - nul, ál - doz - uán, a - jul - ván,
 ke - reszt fán, ius - son e - löd - ben ha - lá - lod, gya -
 lá - za - tos csap - do - zá - sod, vé - res ve - ri - tik - kel,
 ki on - tot szent vé - red, a mely ál - tal mi ne - künk
 meg' bo - czá - ta - sék bü - nünk, légy ne - künk köz - ben íá -
 ronk A - tyad e - lött szó - szó - lunk. [8] Fe - ien - ként mind
 e - zek - ről gon - dol - kod - gyunk s ű - runk kin szény - ve - dé -
 set mi si - rás - sük, had - gyük él mi bü - ne -

in - ket, io - bi - csuk meg' à mi é - le - tün - ket,
 ha - lã - lát, szent ki - nyát, Chri - stus - nãk, hit - tel ma -
 gunk - hoz kap - cso - lyuk, ér - de - mét szi - vünk - ben ved -
 gyünk, hogy vé - le e - gyem - ben, ö - rök di - czö - ség -
 ben, ö al - ta - la ré - sze - sül - hes - sünk, ö - rö - kös
 tar - sã - ua lē - hes - sünk, mely - re min - ket se - gé -
 lyen, szent Ha - rom - sãg' egy Js - tēn.

PASSIO DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI SECUNDUM MATTHAEUM

f 156

Discantus [262] CHORUS

Az mi U-runk Je - sus Chri - stus - nak kén szen - ve - dé - sét,

Az mi U-runk Je - sus Chri - stus - nak kén szen - ve - dé - sét

Az mi U-runk Je - sus Chri - stus - nak kén szen - ve - dé - sét

Az mi U-runk Je - sus Chri - stus - nak kén szen - ve - dé - sét

ec-kép-pen ir - ta meg' Szent Ma - the E - uan - ge - lis - ta.

ec-ké - pen ir - ta meg' szent Ma - the E - uan - ge - lis - ta.

ec-kép-pen ir - ta meg' szent Ma - the E - uan - ge - lis - ta.

ec-kép-pen ir - ta meg' szent Ma - the E - uan - ge - lis - ta.

EVANG.

Az i - dö - ben mi - ko - ron el kö - zel - get - ne az Hus -

[vét]-nek id - ne - pe nap - ia, mon - da U - runk Je - sus

az ö Ta - nit - uá - né - nak. Tud - gyá - tok hog' ket nap

u - tán Hús - vét lé - szen, és az em - ber Fi - a el á -

f 156v

EVANG.

rúl - ta - tik, hog' meg' fe - szí - te - sék. Ak - kor egy - be
 gyü - lé - nek a Pa - pi Fe - ie - del - mek, és a nép -
 nek vé - ne - i, a Fő Pap pit - ua - ná - ba, ki mon -
 da - tik va - la Ka - i - phás - nak, és ta - ná - czot tar -
 tá - nak, hog' Jé - sust ál - nok - ság - gal meg' fog - nák, és meg'
 öl - nék. Mon - dá - nak pe - dig'.

CHORUS

Ne az id - nep na - pon, hog' tá - ma - dás ne lé - g'en az nép kö - zöt.
 Ne az id - nep na - pon, hog' tá - ma - dás ne lé - g'en a nép kö - zöt.
 Ne az id - nep na - pon hog' tá - ma - dás ne lé - g'en a nép kö - zöt.
 Ne az id - nep na - pon hog' ta - ma - das ne le - g'en a nép kö - zöt.

EVANG.

Mi - kor pe - dig' Je - sus Be - ta - ni - á - ban vól - na,
 a pok - los Si - mon há - zá - ban, iá - rú - la ö hoz -
 zá - ia egy Asz - szo - ny - á - lat, ki - nek drá - ga

ke - ne - tö a - la - bast - ro - ma va - la, és az asz -
 tal - nál ü - lö - nek a fe - ié - re ön - té. Lát - ván pe -
 dig' à ta - nyít - uá - n'ok, bo - szon - ko - dá - nak mond - van:

CHORUS

Mi - re va - lo è té - koz - las? mert ez[t] drá - gán el ad -
 [M]i - re va - lo é te - koz - las? mert ez[t] drá - gán el ad -
 [M]i - re va - lo é te - koz - las? mert ez[t] dra - gan el ad -
 [M]i - re va - lo é té - koz - las? mert ez[t] drá - gán el ad -

ha - tak vol - na, és à sze - gé - nyek - nek ad - hat - tak vol - na.
 ha - tak uol - na, és a sze - gé - nek - nek ad - ha - tak uol - na.
 ha - tak uol - na, es az sze - gé - nyek - nek ad - ha - tak uol - na.
 ha - tak uol - na, és a sze - gé - n'ek - nek ad - ha - tak uól - na.

EVANG. JESUS

Tud - ván pe - nig' Jè - sus mon - da né - kik. Mi - ért uat -
 tok ez - asz - szo - ny' ál - lat - nak bán - tá - sá - ra? mert jo

cze - le - ke - de - tet cze - le - ke - dett ve - lem, mert min - den -

kor uad - nak sze - gé - nyek ue - le - tek: én pe - dig' nem min -

den - kor ua - gyok ue - le - tek. Mert ez é ke - ne - tet à

tes - tem - re önt - uén, az én te - me - té - sem - re cze - le - ked - te.

Bi - zony mon - dom nék - tek, ua - la - hol ez az E - van - gé - li -

um prae - di - cál - ta - tik az e - géz vi - lá - gon az is meg'

mon - da - tik à mit ez cze - le - ke - dett az ő em - le - ke -

ze - ti - re. ^{EVANG.} Ac - kor el mé - ne egy à ti - zen ket - tö

köz - zül, ki, mon - da - tik ua - la Ju - das Js - ka - ri - ó -

tes - nek, à pa - pi fe - i - del - mek - hez: és mon - da né - kik.

^{JUDAS} Mit a - kar - tok e - né - kem ad - ni, és én ö - tet ke - ze -

tek - be a - dom? ^{EVANG.} A - zok pe - dig' ren - de - [lé] - nek ne - ki

har - mincz e - züst pénzt. Es at - tól fog - va al - kol - ma - to -

sá - got ke - res va - la hogy ö - tet el á - rúl - na. Es az
 Hus - vét id - ne - pe e - lött ua - lo hét - nek el - sö nap - ian,
 já - ru - lá - nak à ta - nit - uá - nyok Je - sus - hoz mond - uán.

CHORUS

Hol a - ka - rod, hog' el ké - szét - czük, az Hus - vé - ti ba - rán - nak e - le - de - lét.
 Hol a - ka - rod, hog' el ké - szét - czük, az hus - vé - ti bá - rán - nak e - le - de - lét.
 Hol a - ka - rod, hog' el ké - szét - czük az hus - vé - ti bá - rá - nak e - le - de - lét.
 Hol a - ka - rod, hog' el ké - szét - czük, az hus - vé - ti ba - ra - nak e - le - de - lét.

EVANG. JESUS

Ié - sus pe - dig' mon - da: Men - nye - tek à vá - ros - ba
 egy né - mely hez, és mond - gyá - tok an - nak: À mes - ter mond -
 gya: az én i - döm kö - zel va - gyon, ná - lad szer - zem az Hús -
 vé - tet az én ta - nit - uá - nym - mal. EVANG. Es cze - le - ke - dé -
 nek à ta - nit - vá - nyok à mint ren - del - te va - la né -
 kik Je - su[s] és el ké - szí - ték à Hus - vé - tet. Est - ue

lé - vén pe - dig, le te - le - pe - dett ua - la à ti - zen
 két ta - nít - uá - nyá - ual. Es mi - dõn õk en - né - nek, mon -
 da: ^{JESUS} Bi - zony mon - dom nék - tek, hog' egy köz - zü - le - tek el
^{EVANG.}
 á - rúl en - gem. Es i - gen meg' szo - mo - rod - uán, kez -
 dik eggyen - ként mon - da - ni:

CHORUS

U - ram, én va-gyok é az?
 U - ram, én va-gyok é az?
 U - ram, én va-gyok é az?
 U - ram, én va-gyok é az?
 U - ram, én va-gyok é az?

EVANG.

Õ pe - dig' fe -
 lel - vén mon - da:
^{JESUS}
 A ki à ke - zét
 ve - lem à tál - ba

már - tya, az á - rúl el en - gem. Az em - ber Fi - a el mé -
 gyen u - gyan, à mint ír - va va - gyon fe - lõ - le: iay pe - dig an -
 nak az em - ber - nek, à ki ál - tal az em - ber Fi - a el á -
 rúl - ta - tik: iob lõt uól - na ne - ki, ha nem szü - le - tett uól - na

EVANG.

az az em-ber. Te - lel - vén pe - dig' Jú - dás, à ki el

JUDAS

á - rúl - ta ö - tet, mon - da: Val - lyon én va - gyok é Rab - bi?

EVANG.

JESUS

Mon - da ne - ki Je - sus: Te mon - dád. Ők pe - dig' va -

czo - rál - ván, vé - vé Je - sus à ke - nye - ret, és meg' ál - dá, és

meg' sze - gé, és a - dá à ta - nít - uá - nyin - nak ezt mond - uan.

EVANG.

Ve - gyé - tek és e - gyé - tek, ez az én tes - tem. És vé - vén

JESUS

á po - hárt, há - lá - kat a - da: és né - kik a - dá mond - uan.

I - gya - tok eb - ből min - nyá - ian: mert ez az én vé - rem, az

Új tes - ta - men - to - mé; melly so - ka - kért ki ón - ta - tik à

bü - nök bo - czá - nat - tyá - ra. Mon - dom pe - dig' nék - tek: nem i -

szom mos - tan - tul fog - va é szö - lö ter - mé - sé - bül, à na -

pig', mi - kor a - maz ú - jat i - szom ve - le - tek, az A - tyám

EVANG.

or - sza - gá - ban. Es di - czé - re - tet mond - uan ki me - né - nek

az o - lai - fák he - gyé - re. Ak - kor mon - da ne - kik Je - sus.

JESUS

Ti min - nyá - ian meg bot - rán - koz - tok én ben - nem ez é - yel. Mert

ír - va va - gyon: meg' ve - rem à pasz - tort, és el o - szol - nak à

nyá - i iu - ha - i. Mi - nek u - tán - na pe - dig' fel - tá - ma - dok,

e - lö - tö - tek vé - szem Ga - li - lae - á - ban. Fe - lel - vén pe -

dig' Pé - ter mon - da né - ki? Ha min - nyá - ian meg' bot - rán - koz -

nak is ben - ned, én so - ha meg' nem bot - rán - ko - zom. Mon - da

né - ki Je - sus. Bi - zony mon - dom né - ked, hog' ez é - yel, mi -

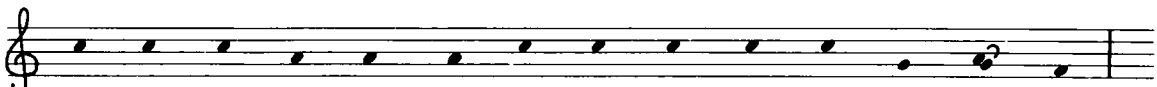
nek e - löt - te à ka - kas szöl - lyon, há - rom - szor ta - gadsz meg

en - ge - met. Mon - da né - ki Pe - ter. Ha meg' kell hal -

nom - is ve - led, meg' nem ta - gad - lak té - ged. Ha - son - ló kép -

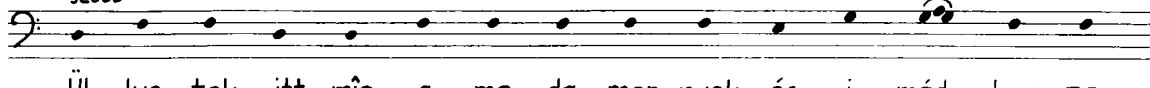
pen mon - dá - nak à ta - nít - uá - nyok is min - nyá - ian. Ac - kor

mé - ne Je - sus vé - lek à ma - ior - ba, mely Ge - tse - ma -

ní - nak mon - da - tik, és mon - da à ta - nít - uá - nyi - nak;

JESUS

ül - lye - tek itt, míg a - mo - da men - nyek és i - mád - koz - zam.

EVANG.

Es el vi - vin Pe - tert, és az Ze - be - dae - us két fi - át,

kez - de bán - kod - ni és szo - mor - kod - ni. Ac - kor mon - da né -

JESUS

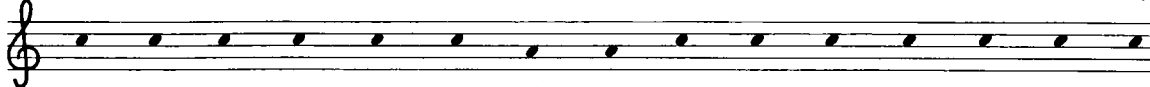

kik Je - sus: Szo - mo - ru à lel - kem mind ha - lá - lig: vá -

EVANG.

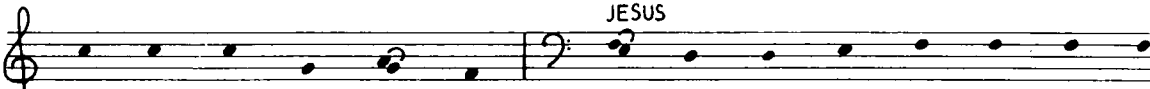

ra - ko - za - tok itt, és ví - gyá - za - tok ve - lem. Es egy

ke - ves - sé e - léb men - vén, or - czá - iá - ra bo - rú - la i -

JESUS

mád - koz - uán és mond - uan: A - tyám, ha le - het - sé - ges, múlt -

lyék el è po - har tö - lem, mind az ál - tal, nem à mint én

EVANG.

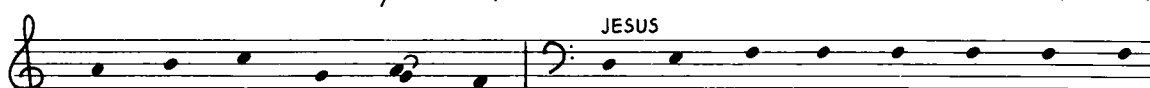

a - ka - rom, ha nem à mint te a - ka - rod. Es mé - ne

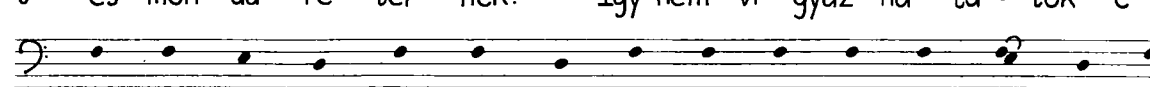

à ta - nít - uá - nyi - hoz, es a - lu - vá ta - lá - lá ö - ket,

JESUS

és mon - da Pé - ter - nek. Így nem ví - gyáz - ha - ta - tok é

ue - lem egy ó - rá - ig? Ví - gyáz - za - tok, és i - mád - koz - za -

f 160v

tok, hogy ké - sér - tet - be ne es - se - tek. A lé - lek kész u -

gyan, de a test e - rőt - len. EVANG. Is - még' má - sod - szor el mé -

ne, és i - mád - ko - zék mond - uán. JESUS A - tyám, ha è po - hár

el nem múl - ha - tik, ha nem ha aszt meg' i - szom, lé - gyen a

te a - ka - ra - tod. EVANG. Es el jö - ve is - még', és a - lu -

va ta - lá - lá ö - ket: mert az ö sze - mek meg' ne - he - zít -

tet - ue va - lá - nak. Es el hagy - uán ö - ket, is - még' el mé -

ne, és i - mát - koz - zék har - mad - szor, a - zon be - szé - det

mond - uán. Ak - kor a ta - nit - uá - nyi - hoz jö - ve, és mon - da

né - kik. JESUS A - lud - gya - tok im - mar, és nyú - god - gya - tok:

i - mé el kö - zöl - ge - tett az ó - ra, és az em - ber Fi -

a a bü - nö - [s]ök ke - zé - be a - da - tik. Kel - lye - tek fel,

men - nyünk el: i - mé el kö - zel - ge - tett a ki en - gem el

EVANG.

á - rúl. Es mi - dőn meg' szől - na, i - mé Jú - das egy à

ti - zen ket - tő köz - zűl el jő - ve, és ő vé - le sok

se - reg', kar - dok - kal és do - ron - gok - kal, kül - det - vén à

Pa - pi fe - ie - del - mek - tűl, és az nép - nek vé - ne - i - tűl.

A ki pe - dig' el á - rűl - ta ő - tet, ielt a - dott né - kik

JUDAS
mond - uan. Va - la - kit meg' czó - ko - lok, ő az fog - íá - tok ő - tet.

EVANG. JUDAS
Es min - gyárt Je - sus - hoz já - rűl - ván, mon - da. Id - uőz légy

EVANG.
Rab - bi. Es meg' czó - ko - lá ő - tet. Es mon - da né - ki Je - sus:

JESUS EVANG.
Ba - rá - tom, mi - re jőt - tél? Ak - kor hoz zá - ía me - né -

nek, és ke - ze - ket Je - sus - ra ve - ték, és meg' fo - gák

ő - tet. Es i - mé egy a - zok köz - zűl kik Jé - sus - sal va -

lá - nak, ki nyűit - uán ke - zét, ki uo - ná kar - gyát, és czap - ván

à Pa - pi fe - [je] - de - lem szol - gá - íát, el vá - gá an -

JESUS
nak fü - lét. Ak - kor mon - da né - ki Jé - sus. Tedd he - lyé-

re kar - do - dat: mert min - nyá - ian a kik fegy - vert fog - nak,

fegy - ver - rel vesz - nek el. Vé - led é, hog' nem kér - het - tem

az A - tyá - mat, és ád én - né - kem most töb - bet ti - zen

két Lè - gi - o An - gyal - nál? De mint tel - lye - sed - nek bé te-

hát az i - rá - sok, mert így kell len - ni. EVANG. A - zon ó - rá -

JESUS
ban, mon - da Je - sus à se - reg - nek: Mint la - tor - ra úgy

jöt - te - tek ki kar - dok - kal és do - ron - gok - kal en - gem meg' fog -

ni: min - den nap ná - la - tok ü - lök va - la ta - nít - ván à

temp - lom - ban, és meg' nem fog - ta - tok en - gem. Ez pe - dig' mind

lön hog' bé tel - lye - sed - né - nek à Pro - phé - ták i - rá - si.

EVANG.
Ak - ko - ron à ta - nít - uá - [nyo]k min - nyá - ian, el hagy - ván ö -

tet, el fu - tá - nak. A - zok pe - dig' meg' fog - ván Je - sust, vi -

vék Ka - i - phas - hoz à pa - pi fe - i - de - lem - hez, à hól
 az i - rás tú - dók és à vé - nek egy - be gyöl - tek va - la.
 Pé - ter pe - dig' kö - ve - ti va - la ö - tet tá - vúl, à
 pa - pi fe - ie - de - lem pit - va - rá - ig'. Es o - da bé
 meny - vén, ül va - la à szol - gák - kal, hogy lát - na à vé -
 gét. A pa - pi fe - ie - del - mek pe - dig', és az e - giz
 gyü - le - kö - zet, ha - mis bi - zon - sá - got ke - res - nek va - la
 Je - sus el - len, hog' ü - tet ha - lál - ra ad - nák: és nem ta -
 lá - lá - nak, no - ha sok ha - mis ta - núk jöt - tek vól - na
 e - lö. U - tol - szor pe - dig' jö - vé - nek ket ha - mis ta -
 núk és mon - dá - nak. Ez mon - dot - ta: El ront - ha - tom az Js -
 ten temp - lo - mát, és hár - mad nap u - tán fel é - pit - he - tem
 azt. Es fel - kel - vén á pa - pi fe - ie - de - lem mon - da

PRINCEPS

né - ki: Sem-mit nem fe - lész é a - zok - ra, à mit ez - zek

EVANG.

el - le - ned bi - zo - nyít - nak. Ie - sus [pe - dig] hal - gat ua - la.

PRINCEPS

Es a Pa - pi fe - ie - de - lem mon - da ne - ki: Kén - sze -

rít - lek té - ged az é - lö Js - ten - re, hogy meg' mond - gyad ne -

EVANG.

künk, ha te vagy à Chri - stus az Js - ten - nek fi - a. Mon -

JESUS

da né - ki Je - sus. Te mon - dád: mind az ál - tal mon - dom

nék - tek, ez u - tán meg' lát - tyá - tok az em - ber fi - át ül -

ni az Js ten e - re - i - nek job - ián és el jö - ni az

EVANG.

ég - nek fel - hö - i - ben. Ak - kor à Pa - pi fe - ie - de -

PRINCEPS

lem meg' szag - ga - tá ru - ha - it, mond - uan: Ká - rom - ko - dék:

mit szü - köl - kö - dünk még' ta - núk nél - kül? i - mé most hal - lá -

tok a ká - rom - lást: mi te - czik nék - tek. A - zok pe - dig'

fe - lel - vén mon - dá - nak.

CHORUS

Mél-to ha-lál-ra.
 Mel-to ha-lál-ra.
 Mél-to há-lal-ra.
 Mél - to há - lá - la.

EVANG.

Ak-ko-ron az or-czá-ia-ra
 pök-dö-sé-nek, és nya-kon czap-
 do-sák ö-tet. Né-mel-lyek pe-
 dig' fe-lel-vén mon-da-nak:

f 163

CHORUS

Pro-phé-tál ne-künk Chri-stus: ki-czo-da ü-te té-ged.
 Pro-phé-tál ne-künk Chri-stus: ki-czo-da ü-te té-ged.
 Pro-phé-tál ne-künk Chri-stus: ki-czo-da ü-te té-ged.
 Pro - phé - tál ne - künk Chri - stus: ki - czo - da ü - te té - ged.

EVANG.

Pe-ter pe-dig' ki-vül a pit-var-ban ül va-la: és
 hoz-za já-rú-la egy szol-gá-lo le-ány ezt mon-da:
 ANCIILLA
 Te is az Ga-li-le-a-bé-li Je-sus-sal va-lál.
 EVANG.
 Oe pe-dig' ta-ga-da min-den-nek e-löt mond-uan:
 PETRUS EVANG.
 Nem tu-dom mit mon-dasz. Ki mén-vén pe-dig' ő az aj-tón,

f 163v

más szol - gá - lo le - ány lá - tá ö - tet; es mon - da a -
zok - nak kik ott val - lá - nak. Te is az Na - za - ret - be -
li Je - sus - sal va - lál. Es is - még' tá - ga - dá es - kü -
vés - sel hog' Nem is - mé - rem ezt az em - bert. Es ke - vés
i - dő mul - va, hoz - za - ia men - né - nek à kik ál - la -
nak va - la; és mon - dá - nak Pé - ter - nek:

CHORUS

Bi - zonyte is a - zokköz - zül vagy: mert à szó - lá - sod is ki je - lent té - ged.
Bi - zonyte is a - zokköz - zül vag': mert à szó - lá - sod is ki je - lent té - ged.
Bi - zonyte is a - zokköz - zül vag'; mert à szó - lá - sod is ki ie - lent té - ged.

Bi - zonyte is a - zokköz - zül vagy: mert à szo - la - sod is ki ie - lent te - ged.

EVANG.

Ak - kor kez - de át - ko - zód - ni és es - күn - ni, hog'
nem is - mér - te vól - na az em - bert. Es min - gyárt meg'
szól - la - la à ka - kas. Es meg' em - le - ke - zék Pe - ter'

á Je - sus i - ge - i - röl, mel - lyet mon - dot ua - la ne -
 ki - e: Mi - nek e - lö - te à ka - kas szol - lón [há -
 r]om - szor ta - gadsz meg' en - ge - met. Es o - da ki men - vén
 ke - ser - ve - sen si - ra.

f 164

Pars secunda Matt. 27.

EVANG.

Reg - gel lé - vén pe - dig, ta - ná - czot tar - tá - nak min -
 nyá - ian à pa - pi fe - ie - del - mek, és à nép - nek vé -
 ne - i Jé - sus el - len, hog' ü - tet meg' ül - né - iek. Es
 köt - ve vé - vék ö - tet, és a - dák Pon - ti - us Pi - lá - tus
 tiszt tar - tó - nak. Ak - ko - ron lát - uán Jú - das a - ki ö - tet
 el á - rúl - ta, hog' ha - lál - ra kar - hoz - tat - ta - tot vól - na;
 meg' bán - ván, vi - sza vi - vé á har - mincz e - züst pénzt à pa -
 pi fe - ie - del - mek - nek, és az vé - nek - nek mond - uan: Vét - kez -
 tem, el á - rúl - ván az ár - tat - lan vért. Ők pe - dig' mon - dá - nak:

EVANG.

CHORUS

Mi gon - dunk vé - le? te lás - sad.

Mi gon - dunk vé - le? te lás - sad.

Mi gon - dunk vé - le? te lás - sad.

Mi gon - dunk vé - le? te lás - sad.

EVANG.

Es el vet - vén à tem - plom - ba, az e - züst pén - ze - ket,
 uisz - sza té - re, és el men - vén, fel a - kasz - tá ma - gát.
 A pa - pi fe - ie - del - mek pe - dig, fel vé - vén az e -
 züst pén - ze - ket mon - dá - nak.

CHORUS

Nem sza - bad a - zo - kat à tem - plom pén - ze köz - zé vet - ni: mert vér ar - ra.

Nem sza - bad a - zo - kat à tem - plom pén - ze köz - zé vet - ni: mert vér ar - ra.

Nem sza - bad a - zo - kat à tem - plom pén - ze köz - zé vet - ni: mert vér ar - ra.

Nem sza - bad a - zo - kat à tem - plom pén - ze köz - zé vet - ni: mert vér ar - ra.

EVANG.

Ta - ná - czot tart - uán pe - dig, meg vé - vék a - zo - kon à

f 164v

fa - ze - kas me - ze - it, az jö - ve - vé - nyek te - me - té -
 sé - re. A - zért hé - vat - ta - ték az à me - ző: Ha - kel -
 da - má - nak, az az, vér me - ze - i - nek é má - i na -
 pig! Ak - kor be tel - lye - se - dék à mi meg' mon - da - tott
 Je - re - mi - as Pro - phé - ta ál - tal, mond - uán: Es vé - vék
 az har - mintz e - züst pénzt, à meg' bö - czül - tet - nek á - rát,
 kit bö - czül - ve vót - [tek] meg' az Js - ra - el Fi - a - i - tul;
 és a - dák a - zo - kat à fa - ze - kas me - ze - i - ért,
 à mint né - kem ren - del - te az Ur. Je - sus pe - dig à
 tiszt tar - to e - lött ál - la, és meg' kér - dé ö - tet à
 tiszt tar - to, mond - ván: Te vagy é à Si - dók - nak ki -
 rá - lya. Mon - da ne - ki Je - sus. Te mon - dod. Es
 mi - dön vá - dol - tat - nék à pa - pi fe - ie - del - mek - tül,

f 165

és az vé - nek - tül, sem - mit nem fe - le - le. A - kor
 mon - da né - ki Pi - la - tus: Nem hal - lod - é, men - ni
 bi - zon - szá - go - kat mon - da - nak el - le - ned? Es nem
 fe - le - le né - ki egy sza - vá - ra is, úgy hog' fő - löt -
 te i - gen czu - dál - koz - nék à tiszt tar - to. Az id -
 nep na - pon pe - dig', el szo - kott ua - la bo - czá - ta - ni
 à tiszt tar - to à nép - nek egy fog - lyot, à kit a -
 kar - ná - nak. Va - la pe - dig' ak - kor egy hi - res fog -
 lya, ki mon - da - tik va - la Ba - ra - bás - nak. Egy - be
 gyül - vén a - zért a - zok, mon - da ne - kik Pi - la - tus:
 Kit a - kar - tok hog' el bo - czas - sák nék - tek: Bar - rab - bást -
 é, á vag' á Je - sust, ki Chri - stus - nak mon - da - tik. Mert
 tud - gya va - la hog' i - rigy - ség - bül á - rúl - ták vol - na ö -

f 165v

tet. Ul - vén pe - dig' ő az i - té - lö - szék - ben, hoz - zá -
UXOR PILATI
 ia kül - de à fe - les - sé - ge mond - ván. Sem - mi kö - zöd
 né - ked az - zal az i - gaz - zal; mert so - kat szeny - ued - tem ma,
EVANG.
 á - lom - ban ő mi - at - ta. A pa - pi fe - ie - del - mek
 pe - dig' és az vé - nek el ál - ta - ták à né - pet, hogy
 Ba - rab - bást kér - nék, Je - sust pe - dig' el vesz - te - nék. Fe -
PILATUS
 lel - vén pe - dig' à tiszt tar - to mon - da né - kik: Mel - lyi -
 ket a - kar - ia - tok è ket - tö köz - zül, hog[y] el bo - czás - sam
EVANG.
 té - nék - tek. Ők ke - dig' mon - da - nak:

CHORUS

Az Ba - rab - bást.
 Az Ba - rab - bast.
 Az Ba - ra - bast.
 Az Ba - rab - bast.

EVANG.

Mon - da né - kik Pi - la - tus:
PILATUS
 Mit cze - le - ked - gyem te - hát a
 Je - sus - sál, ki Chri - stus - nak mon -

da - tik? Mon - dá - nak ne - ki min - nya - ian:

CHORUS

Fe - szitt - zsek meg!

Fe - szét - sék meg!

EVANG.

Mon - da ne - kik a tiszt tar - to.

PILATUS

S - mi - czo - da go - noz - sa - got cze -

EVANG.

le - ke - dett? A - zok pe - dig' in -

kabb ki - ál - ta - nak va - la mon - dú - an:

CHORUS

Fe - szet - sék meg!

Fe - szét - ssék meg!

Fe - szet - sék meg.

Fe - szét - sék meg!

EVANG.

Lát - uán pe - dig Pi - lá - tus

hog' sem - mit nem hasz - nál - na,

ha nem in - kab tá - ma - dás len -

ne: vi - zet vé - vén, meg' mo -

sá ke - ze - it á nép e - lött mon - du - an: Ár - tat - lan va -

PILATUS

gyok én ez i - gaz - nak vé - ré - töl: am ti lás - sa - tok.

EVANG.

Es fe - lel - vén az e - gész nép mon - da

CHORUS

Az ö vé - re mi raj - tünk: és à mi Fi - a - in - kon.
 Az ö vé - re [mi] rai - tünk: és az mi Fi - a - in - kon.
 Az ö vé - re mi raj - tünk: es az mi Fi - a - in - kon.
 Az ö ué - re mi raj - tünk: es à mi fi - a - in - kon.

EVANG.

Ak - kor el bo - czá - tá ne - kik Ba - ra - bást: à meg' os -
 to - rosz - ta - tott Je - sust pe - dig' ke - zek - be a - dá, hog'
 meg' fe - szét - tet - nék. Ak - kor á tiszt - tar - to vi - té - zi
 el vé - vin Je - sust à ta - nác z ház - ba, egy - be gyüi - ték
 hoz - za - ia az e - gysz tar - sá - sá - got: és le - vet - köz - tet -
 vén ö - tet, ve - res kar - ma - zin szi - nü fel - sö ru - hát
 a - dá - nak re - á; és tö - vis - bül ko - ro - nát fony - ván,
 à fe - i - re té - vék, és ná - dat a jobb ke - zé - be.
 Es tér - det hait - uan e - lö - te, czu - fol - lyák va - la ö -
 tet mon - du - án

f 166v

CHORUS

Ud - uöz légy te Si - dok - nak ki - rá - lya.
 Ud - uöz leg' te Si - dok - nak ki - ral - lya.
 Ud - uöz legy te Si - dok - nak ki - ral - ja.
 Ud - uöz legy te Si - dok - nak ki - ra - lya.

f 167

EVANG.

Es re - a pök - dös - vén, vé - vék à ná - dat, és a fe -
 iét ve - rik va - la. Es mi - nek u - tán - na meg' czú - fol -
 lyák ö - tet, le vet - köz - te - ték az fel - sö ru - ha - bul
 és fel öl - tez - te - tek az ö ru - há - i - ba, és vé -
 vék ö - tet hog' meg' fe - szí - te - nék. Ki men - vén pe - dig'
 ta - lá - lá - nak egy Si - mon ne - vö Czy - rè - ne - i em - bert:
 ezt kén - sze - rí - te - ték, hog' fel ven - né az ö ke - resz - tét.
 El jö - vé - nek à hely - re, mely Gol - go - tá - nak mon - da - tik,
 mely az Agy - ka - po - nyá - nak hel - lye. Es a - dá - nak ne - ki

in - nya e - pé - uel e - gye - lít - te - tett bort. Es mi - kor meg'
 kós - tol - ta vól - na, nem a - ka - rá in - nya. Mi - nek u - tán -
 na pe - dig meg' fe - szé - ték ö - tet, el osz - ták az ö ru -
 há - it, sor - sot vet - vén, hogy be tel - lye - sed - nék, à mi meg'
 mon - da - tott à Pro - phé - ta al - tal, mond - van: El osz - tot -
 ták ma - gok - nak az én ru - há - i - mat, és az én ru -
 hám - ra sor - sot ve - tet - ték. Es ül - vén ör - zik va - la
 ö - tet. Es té - vék à fe - ie - fő - li - be az ö ü -
 gyét ir - va: Ez à Je - sus Si - dok - nak ki - ral - l'a. Ak -
 ko - ron meg' fe - szét - te - ték ö ué - le e - gyüt két la -
 tort, eggyé - ket job kèz fe - löl, má - si - kat bál ke - ze
 fe - löl. Az e - lö mè - nök pe - dig, ká - rom - lyák va - la
 ö - tet, hai - to - gat - uán à fe - iö - ket és mond - uan.

f 167v

CHORUS [C]

Ha ha ki az Js - ten tem - plo - mát el ron - tod,
 Ha ha ki az Js - ten tem - plo - mat el ron - tod,
 Ha ha, ki az Js - ten tem - plo - mat el ron - tod,
 Ha ha ki az Js - ten tem - plo - mat el ron - tod;

es har-mad nap-ra azt fel e - pi - ted: sza - ba - dicz meg ma-
 es har-mad nap-ra azt fel é - pi - ted: sza - ba - dicz meg' ma-
 és har-mad nap-ra azt fel é - pi - ted: sza - ba - dicz meg' ma-
 es har-mad nap-ra azt fel é - pi - ted; sza - ba - dicz meg ma-

ga - dat: ha Js - ten - nek fi - a uag', szal le az ke - reszt fá - röl.
 ga - dat, ha Js - ten - nek Fi - a vag', szal le à ke - rezt fa - rol.
 ga - dat; ha Js - ten - nek fi - a uagy, szal le a ke - rezt fa - rol.
 ga - dot: ha Js - ten - nek fi - a vag', szál le à ke - reszt fa - röl.

EVANG.

Ha - son - ló kép - pen à pa - pi fe - ie - del - mek is, czu - dál - koz-

uan az i - rás tu - dóc - kal es az vé - nec - kel ezt mond-uan.

CHORUS

E - gye-be - ket meg' sza - ba - di - tott, ma - gát meg' nem sza - ba - dit-hat.

E - gye-be - ket meg' sza - ba - di - tott ma - gat meg' nem sza - ba - dit-hat.

E - g'e be - ket meg' sza - ba - di - tott, ma - gat meg' nem sza - ba - dit-hat.

E - gye-be - ket meg' sza - ba - di - tott, ma - gat meg' nem sza - ba - dit-hat.

tyá meg: há Js - ten - nek fi - a, szal - lyon le az ke - reszt fa - ról; és

tyá meg: há Js - ten - nek fi - a, szal - l'on le az ke - reszt fa - ról; és

tyá meg há Js - ten - nek fi - a, szal - l'on le az ke - reszt fa - ról: és

tyá meg: há Js - ten - nek fi - a, szal - l'on le az ke - reszt fa - ról: és

hi - szünk né - ki: há Js - ten - ben bi - zot: sza - ba - di - cza meg' most, há

hi - szünk ne - ki: há Js - ten - ben bi - zot: sza - ba - di - cza meg' most há

hi - szünk ne - ki: há Js - ten - ben bi - zot: sza - ba - di - cza meg' most há

hi - szünk ne - ki: há Js - ten - ben bi - zot; sza - ba - di - cza meg' most há

a - kar - ja ö - tet; mert azt mon-dot-ta, hog' Js - ten fi - a va - g'ok.
 a - kar - ia ö - tet, mert azt mon-dot-ta, hog' Js - ten Fi - a va - gyok.
 a - kar - ia ö - tet: mert azt mon-dot-ta, hog' Js - ten fi - a va - gyok.
 a - kar - ja ö - tet: mert azt mon-dot-ta, hog' Js - ten fi - a va - gyok.]

f 168v

EVANG.

U - gyan a - zont hán-nyák va - la sze - mé - re à lat - rok
 is, kik meg' fe - szét - te - ték va - la vé - le. Hat ó - rá - túl
 fog - va pe - dig, se - tét - ség' lön az e - giz föl - dön ki - lencz
 ó - rá - ig. Es ki - lencz ó - rá fe - lé, fel ki - al - ta
 Je - sus nag' szó - vál mon - du - an: HE - - LY
 HE - - LY la - ma za - ba - tha - ni. EVANG. Az az,
 én J - - ste - nem, én J - - ste - nem, mi - ért had - tal
 el en - ge - met. Né - mel - lyek pe - nig' ott ál - ván és hal -
 ván mon - da - nak

CHORUS

Jl - l'ést hi - jó ez.
 Jl - lyést hi - a ez.
 Jl - lyést hi - a ez.
 Jl - lyést hi - a ez.

EVANG.

Es min-gyárt el fu - ta -
 mod - ván egy köz - zü - lők,
 spon - gi - at vé - vén meg'
 töl - té e - czet - tel, és

nád - ra té - vé, és in - nya ád va - la né - ki. A töb -
 bi pe - dig' mon - da - nák:

CHORUS

Hadd lás - suk ha el jö é Jl - lyés, meg' sza - ba - dit - uán öt - tet.
 Hadd las - suk ha el jö é Jl - lyés, meg' sza - ba - dit - uan öt - tet.
 Hadd las - suk ha el jö e Jl - lyés, meg' sza - ba - dit - van ö - tet.
 Hadd las - suk ha el jö e Jl - lyés: meg' sza - ba - dit - uan öt - tet.

f 169

EVANG.

Ie - sus pe - dig' is - még' ki - ált - ván nag' szó - val, lel - két ki
 bo - cza - ta. Es i - mé à tem - plom su - por - lá - tya két rész -
 re sza - ka - da à fö - li - tül fog - va az al - lyá - ig', és à

f 169v

föld meg' in - dú - la, és az kö szik - lák meg' re - pe - de - zé - nek,
és az ko - por - sók meg' nyí - lá - nak: és sok szen - tek tes - te - i,
kik el a - lut - tak va - la fel - tá - ma - dá - nak. Es ki meny - vén
à ko - por - sok - búl az ü fel - tá - ma - dás - sa u - tan, iö - vé -
nek à szent vá - ros - ba, és so - kak - nak meg' ie - le - né - nek.
Az szá - za - dos pe - dig, és à kik vé - le va - lá - nak o - riz -
vén Je - súst, lát - ván à föld in - dú - lást, és a - zo - kat mel - lyek
léz - nek va - la, i - gen meg' fé - lem - lé - nek, mon - du - an.

CHORUS

Bi - zony ez az Js - ten Fi - a volt.
Bi - zon' ez az Js - ten fi - a volt.
Bi - zony ez az Js - ten fi - a volt.
Bi - zony ez az Js - ten fi - a volt.

EVANG.

Va - lá - nak pe - dig' ott sok asz - szo - ny - á - la - tok tá - vúl,

kik kö - vet - ték va - la Je - sús - t Ga - li - lae - á - búl, szol - gál -
 ván né - ki; kik kö - zött va - la Ma - ri - a Mag - dol - na, és
 Ma - ri - a à Ja - cab és Jo - seph An - nya, és à Ze - be -
 dae - us fi - a - i an - nya. Mi - kor pe - dig' est - ue lött vól -
 na, [.] iö - ve egy A - ri - ma - tae - a - i Jo - seph ne - vö gaz -
 dag' em - ber, ki ö is Je - sus ta - nít - uá - nya va - la, és
 el mé - ne Pi - la - tus - hoz, és meg' ké - ré a Je - sus tes -
 tét. Ak - kor Pi - lá - tus meg ha - gyá, hog' meg' ad - nák à tes -
 tet. Es el vé - vén à tes - tet Jo - seph, be ta - ka - rá azt
 à tisz - ta gyólcz - ba. Es té - vé azt az ö úy ko - por - só -
 iá - ba, mel - lyet à kö szik - lá - ban vá - got va - la. Es nagy
 kö - vet hen - ge - rí - te à ko - por - so ai - ta - iá - ra, es
 el mé - ne. Ott va - la pe - dig' Ma - ri - a Mag - [d]ol - na, és

f 170

à má - sik Ma - ri - a, ül - vén à ko - por - so el - le - né - ben.
 Má - sod nap pe - dig, mely az id - nep ké - szü - le - te u -
 tán ua - gyon, egy - be gyü - lé - nek à pa - pi fe - ie - del - mek,
 és a pha - ri - sae - u - sok Pi - la - tus - hoz, mond - uán:
 U - ram, meg' em - le - kez - tünk a - ról, hog' à mà hi -
 te - tö még' él - té - ben ezt mon - dot - ta: har - mad nap u -
 tán fel tá - ma - dok. Hadd meg' a - zért hog' ö - riz - zik à
 ko - por - sót har - mad na - pig': hog' ua - la - mi kép - pen el ne
 iö - ie - nek az ö ta - nít - uá - nyi, és el lop - iák ö -
 tet, és azt mon - gyak à Kö - ség - nek: Fel - tá - ma - dot ha -
 lot - ta - i - búl, és az u - tól - so té - vel - gés, go - noszb
 lé - szen az el - sö - nél. Mon - da ne - kik Pi - lá - tus:
 Va - gyon ö - ri - zö - tők, men - nye - tek el, ö - riz - zé - tek à

f 170v

mint tud-gyá - tok. A - zok pe - dig' el men - vén, meg' e - rös - sí - ték
 à ko - por - sot ö - ri - zök - kel meg' pe - cze - tel - vén à kö - vet.

CONCLUSIO

Ki szen - ve - dél mi ért - tünk, Je - sus Chri - stus,
 Ki szen - ve - del mi ert - tünk, Je - sus Chri - stus,
 Ki szen - ve - del mi ért - tünk, Je - sus Chri - stus,
 Ki szen - ve - dél mi ért - tünk, Je - sus Chri - stus,

kö - n'ö - rül' mi rai - - tünk, [A - - men,] a - men.
 kö - nö - rul' mi raj - - tunk [A - men] A - men.
 kö - nyö - rul' mi rai - - tünk [A - men,] A - men.
 kö - nyö - rül' mi rai - - tunk, A - men A - men.

Passio Domini Nostri Jesu Christi Secundum Johannem

f 171

Discantus CHORUS

[263]

Altus

Tenor

Bassus

A mi U - runk je - sus Kri - stus - nak kin szen - ve -

A mi U - runk je - sus Kri - stus - nak kin szen - ve -

A mi U - runk je - sus Kri - stus - nak kin szen - ve -

A mi U - runk je - sus Kri - stus - nak kin szen - ve -

dé - sét; ek-kép-pen ir - ta meg' szent Já - nos E - van - ge - lis - ta.

dé - sét: ek-kep-pen ir - ta meg szent Já - nos E - van - ge - lis - ta.

dé - sét: ek-kép-pen ir - ta meg' szent Já - nos E - van - ge - lis - ta.

dé - sét ek-kép-pen ir - ta meg szent ja - nos E - uan - ge - lis - ta.

EVANG.

Az i - dö - ben: ki mé - ne Je - sus à ta - nit - va -

nýi - val a Ced - rón pa - tā - kán ál - tal, hol - lott egy kert

va - la: melly - ben bé - mé - ne ő, és à ta - nit - vá - nyi.

Tud - gya va - la pe - dig' Jú - dás - is, à ki el - á - rú -

f 171v

lá ö - tet à helyt: mert Je - sus gya - kor - ta o - da gyült
 va - la à ta - nit - va - nyé - val. Jú - das a - zért mi - dön
 se - re - get vött vól - na, és à Fó pa - pok - túl s-a
 Fa - ri - sae - u - sok - tól szol - gá - kat, o - da mé - ne lám -
 pá - sok - kal és szö - vét - ne - kek - kel és fegy - ve - rek - kel.
 je - sus a - zért tud - ván min - de - ne - ket à mel - lyek re -
 á - ja jö - ven - dök va - lá - nak, e - lö - mé - ne, és
 mon - da ne - kik. ^{JESUS} Kit ke - res - tők? ^{EVANG.} Fe - le - lé - nek né - ki.

CHORUS

A na - za - re - ti je - sust.
 A Na - za - re - ti je - sust.
 A Na - za - re - ti je - sust.
 A Na - za - re - ti je - sust.

f 172

^{EVANG.} Mon - da ne - kik je - sus: ^{JESUS} En va - gyok. ^{EVANG.} Vé - lek áll

va - la pe - dig Jú - dás - is, à ki el - á - rul - lya va -
 la ö - tet. Hogy a - zért mon - dá né - kik; én va - gyok: hát -
 ra me - né - nek és à föld - re e - sé - nek. Js - még meg -
 kér - dé a - zért ö - ket je - sus. Kit ke - res - tők?
 EVANG.

A - zok pe - dig mon - dá - nak.

CHORUS

A Ná - za - re - ti je - sust.
 A Ná - za - re - ti je - sust.
 A Ná - za - re - ti je - sust.
 A Ná - za - re - ti je - sust.

A Ná - za - re - ti je - sust.

EVANG. JESUS

Fe - le - le je - sus. Meg mon - dóm nek - tek, hogy én va -
 gyok; ha a - zért en - ge - met ke - res - tők, e - resz - szé - tek
 el e - ze - ket. Hogy bé - tel - lye - sed - nék à be - széd,
 EVANG.

mel - lyet mon - dott: hogy à ki - ket né - kem at - tál, sen - kit

a - zok kez - zül el nem vesz - töt - tem. Si - mon Pé - ter - nek
 pe - dig kard - gya lé - vén, ki vo - ná azt: és cza - pá á
 Fő pap szol - gá - ját: és el - vá - gá an - nak jobb fü - lét.
 A szol - gá - nak pe - dig' Mal - kus va - la ne - ve. Mon - da
 a - zért Jé - sus Pé - ter - nek: Tedd à hü - vely - be à kar -
 do - dat, á po - hárt, mel - lyet né - kem az A - tyám a - dott, ne i -
 gyam - é meg azt? A se - reg' a - zért és à had - nagy és
 á Zi - dók szol - ga - i, meg - fo - gák Je - sust, és meg - kö -
 to - zék ö - tet. Es vé - vék ö - tet e - lö - szer An - nás -
 hoz, mert i - pa va - la Ka - i - fás - nak, ki fő - pap va -
 la a - zon esz - ten - dö - ben. Ka - i - fás pe - dig az va -
 la, á ki ta - ná - czot a - dott va - la à Si - dok - nak:
 hogy hasz - nos, egy em - ber - nek meg - hal - ni à né - pért.

Kö - ve - ti va - la pe - dig je - sust Si - mon Pé - ter, és
 egy más ta - nit - vány. Az pe - dig à ta - nit - vány is -
 mé - rö - je va - la à fő - pap - nak, és be mé - ne Je -
 sus - sal à Fő - pap pit - va - rá - ba. Pé - ter pe - dig az
 aj - tón - ki - vül áll va - la. Ki - mé - ne a - zért à más
 ta - nit - vány, ki is - mé - rö - je va - la à Fő - pap - nak,
 és szól - la az aj - tón - al - lo le - any - zo - nak, és be -
 vi - vé Pé - tert. Mon - da a - zért az aj - tón - ál - lo le -
 án - zo Pé - ter - nek. ANCILLA Nem de te - is ez em - ber - nek
 ta - nit - vá - nyi köz - zül vagy é. EVANG. Mon - da ne - ki Pé - ter.
PETRUS EVANG. Nem va - gyok. Al - la - nak va - la pe - dig' à szol - gák és
 az i - na - sok à szén - nél, mert hi - deg va - la, és fő -
 töz - nek va - la: ö vé - lek va - la pe - dig' Pé - ter - is

f 173v

ál - ván, és fő - tűz - vén. A fő - pap a - zért meg - kér - dé
 Je - sust, az ö ta - nit - vá - n'i és tu - do - má - nya fe -
 löl. Fe - le - le né - ki Je - sus. En nyíl - ván szól - lot -
 tam é vi - lág - nak: én min - den - kor à sy - na - gó - gá - ban
 ta - nít - tot - tam, és à tem - plom - ban à ho - va gyöl - nek
 mind - nyá - jan a Zí - dók: és rej - tek - ben nem szól - lot - tam
 sem - mit. Mit kér - desz en - gem? kérd - gyed a - zo - kat à
 kik hal - lot - ták mit szól - lot - tam né - kik: i - me e - zek
 tud - gyák à mi - ket én mon - dot - tam. E - ze - ket pe - dig
 mi - dön mon - dot - ta vól - na, egy az ott - á - lo szol - gák - kö -
 zül, ar - czúl cza - pá Je - sust, mond - van. Így fe - lész é à fő -
 pap - nak? Fe - le - le né - ki Je - sus. Ha go - no - szúl szól -
 lot - tam tégy bi - zon - sá - got à go - nosz - ról; Ha pe - dig jól,

f 174

lot - tam tégy bi - zon - sá - got à go - nosz - ról; Ha pe - dig jól,

EVANG.

mi - ért versz en - gem? Es kül - dé ö - tet An - nas meg
kö - töz - ue à Ka - i - fás Fő - pap hoz. Si - mon Pé - ter
pe - dig áll s - fő - tö - zik va - la. Mon - da - nak a - zért né - ki.

CHORUS

Nem de te - is az ö ta - nít - vá - nyé köz - zül vagy te?
Nem de te - is az ö ta - nít - va - nyé köz - zül vagy te?
Nem de te - is az ö ta - nít - va - nyé köz - zül vagy te?
Nem de te - is az ö ta - nít - va - nyé köz - zül vagy te?

EVANG. PETRUS. EVANG.

Meg ta - ga - dá ő, és mon - da. Nem va - gyok. Mon - da
né - ki egy à Fő - pap szol - ga - i - köz - zül, an - nak
ro - ko - na, à ki - nek Pé - ter el - vág - ta à fü - lét.
SERVUS
Nem lát - ta - lak - é, én té - ged à kert - ben ö vé - le.
EVANG.
A - zért is - mét meg - ta - ga - dá Pé - ter, és min - gyárt szól -
la à ka - kas. Hoz - zák a - zért Jé - sust Ka - i - phás - tól

à tör - vény - ház - ba. Reg - gel va - la pe - dig: és ök nem
 me - né - nek - bé à ta - nóc z ház - ba, hogy meg ne fer - tez -
 tet - né - nek, ha nem hogy meg - en - nék à hus - vé - tet.
 Ki - mé - ne a - zért Pi - lá - tus hoz - zá - jok és mon - da:
PILATUS EVANG.
 Mi - czo - da vá - do - lást hoz - tok ez em - ber - el - len? Fe -
 le - lé - nek né - ki és mon - dá - nak.

CHORUS

Ha ez go - nosz té - vö nem vól - na: nem ad - tuk vól - na ö - tet ke - zed - be.
 Ha è go - nosz té - vö nem vól - na: nem ad - tuk vól - na ö - tet ke - zed - be.
 Ha è go - nosz té - vö nem vol - na: nem ad - tuk vól - na ö - tet ke - zed - be.
 Ha è go - nosz té - vo nem vol - na: nem ad - tuk uol - na ö - tet ke - zed - be.

f 175

EVANG. PILATUS
 Mon - da a - zért né - kik Pi - lá - tus. Ve - gyé - tek el - ti
 ö - tet, és tör - vé - nye - tek - sze - rént i - tél - lyé - tek meg
EVANG.
 ö - tet. Mon - dá - nak né - ki à Si - dok.

CHORUS

Ne - künk nem sza - bad sen - kit meg - öl - nünk.
 Ne - künk nem sza - bad sen - kit meg' - öl - nünk.
 Ne - künk nem sza - bad sen - kit meg - öl - nünk.
 Ne - künk nem sza - bad sen - kit meg - öl - nünk.

EVANG.

Hogy à Jé - sus be - szé - de meg - tel - lye - sed - nék, mel - lyet
 mon - dott, je - lent - vén mi - czo - da ha - lál - lal hal - na meg.
 Be mé - ne a - zért is - meg à ta - nác - ház - ba Pi - lá -
 tus, és szó - li - tá Je - sust és mon - da ne - ki. Te vagy
 é à Si - dok ki - ral - lya? Te - le - le Je - sus.
 Ma - gad - tól mon - dod - é ezt, vagy e - gye - bek mon - dot - tak
 né - ked én fe - lö - lem. Te - le - le Pi lá - tus.
 Nem de Si - do va - gyok - é én? à te nem - zet - sé - ged
 és à Tö - pa - pok ad - tak té - ged ke - zem - be, mit mi -

f 175v

vel - tél? ^{EVANG.} Fe - le - le ^{JESUS} Je - sus. Az én or - szá - gom nem
 é vi - lág - ból - va - ló, ha é vi - lág - ból vol - na az én
 or - szá - gom, az én szol - gá - im har - czol - ná - nak u - gyan hogy
 kéz - be ne a - dat - tat - nam á Zi - dók - nak: most pe - dig az
 én or - szá - gom, nem in - nét - va - lo. ^{EVANG.} Mon - da a -
 zért ne - ki ^{PILATUS} Pi - lá - tus. ^{EVANG.} Te - hát ki - raly vagy te? Fe - le - le
 Je - sus. ^{JESUS} Te mon - dod hogy ki - rály va - gyok én. En ar -
 ra szü - let - tem és ar - ra jöt - tem è vi - lág - rá hogy bi -
 zon - sá - got te - gyek az i - ga - ság - ból: min - den à ki az
 i - gas - ság - ból va - gyon hal - gat - tya az én szo - mat.
^{EVANG.} Mon - da ne - ki ^{PILATUS} Pi - lá - tus. ^{EVANG.} Mi - czo - da az i - gas - sag?
^{EVANG.} Es mi - dön azt mon - dot - ta vól - na, is - még ki mé - ne
^{PILATUS} à Si - dók - hoz, és mon - da ne - kik. Én sem - mi o - kot

nem ta - lá - lok ö ben - ne. Szo - kás - tok pe - dig nék - tek,
 hogy egyet el - bo - czás - sak nék - tek Hus - vét - ben: a - kar -
 já - tok é a - zért hogy el bo - czás - sam nék - tek à Zi -
 dok ki - rá - lyát. EVANG. Ki - al - tá - nak a - zért is - még min - nya -
 ian mond - uán.

CHORUS

Nem ezt: ha nem Ba - ra - bast.
 Nem ezt, ha nem Ba - rab - bast.
 Nem ezt, ha nem Ba - rab - bast.
 Nem ezt, ha nem Ba - rab - bast.

EVANG.

Ba - rab - bás
 pe - dig tol -
 vai va - la.

Pars secunda Cap: 19

Ak - kor a - zért fo - gá Pi - lá - tus Je - sust, és meg - os -
 to - ro - za: és à vé - te - zek ko - ro - nát fony - ván tö -
 vis - sek - böl, az ö fe - je - re té - vék, és ve - res bár -

f 176v

sony ru - hát a - dá - nak re - á - ja. Es hoz - za - ja men -
nek va - la, és mon - dá - nak va - la.

CHORUS

Id - vöz légy Si - dók - nak ki - ral - lya.
Id - vöz légy Si - dok - nak ki - ra - l'a.
Id - vöz légy Si - dok - nak ki - ral - l'a.
Id - vöz légy Si - dok - nak ki - ral - l'a.

EVANG.

Es ar - czúl czap - dos - sák va - la ö - tet. Ki mé - ne a -
zért Pi - lá - tus és mon - da ne - kik. I - mé ki - ho - zom
nék - tek ö - tet, hogy meg - is - mér - jé - tek, hogy sem - mi o - kot
nem ta - lá - lok ö ben - ne. Ki - mé - ne a - zért Jé - sus
á tö - vés ko - ro - nát vi - sel - vén, és à ve - res bár -
sony ru - hat. Es mon - da né - kik. I - hol az em - ber.

PILATUS

EVANG.

PILATUS

EVANG.

Mi - don a - zért lát - tak vól - na ö - tet à Fö - pa - pok,
 és à szol - gák, ki - ált - nak va - la mond - van.

CHORUS

Fe - sziczd meg, fe - sziczd-meg ö - tet.
 Fe - sziczd meg, fe - sziczd meg ö - tet.
 Fe - sziczd meg, fe - sziczd meg ö - tet.
 Fe - sziczd meg, fe - sziczd meg ö - tet.

EVANG. PILATUS

Mon - da né - kik Pi - lá - tus. Ve - gyé - tek ti ö - tet,
 és fe - szitt - sék - meg: mert én nem ta - lá - lok o - kot
 ö ben - ne. Fe - le - lé - nek ne - ki à Zi - dok.

CHORUS

Ne - künk tör - vé - nyünk va - gyon, és á tör - vény - sze - rént meg
 Ne - künk tör - vé - nyünk va - gyon, és à tör - vén' sze - rént meg
 Ne - künk tör - vé - nyünk va - gyon, és a tor - vén' sze - rént meg
 [Ne - künk tör - vé - nyünk va - gyon, és á tör - vény - sze - rént meg

kell hal - ni - a, mert Js - ten fi - a - va töt - te ma - gat.
 kell hal - ni - a, mert Js - ten Fi - a - va töt - te ma - gat.
 kel hal - ni - a, mert Js - ten fi - a - va töt - te ma - gat.
 kell hal - ni - a, mert Js - ten fi - a - va töt - te ma - gat.]

f 177v

EVANG.
 Mi - dön a - zért Pi - lá - tus hal - lot - ta vól - na è be -
 szé - det, in - kabb meg - i - je - de. Es is - mét bé - mé - ne
 à ta - nacz - ház - ba és mon - da Je - sus - nak. Hon - nan - va -
 lo vagy te? Je - sus pe - dig' nem a - da fe - le - [le] - tet
 né - ki. Mon - da a - zért né - ki Pi - lá - tus. Né - kem
 nem szol - lasz - é: nem tu - dod é hogy ha - tal - mam va - gyon à
 te meg fe - szí - té - sed - re, és ha - tal - mam va - gyon à te
 el - bo - czá - tá - sod - ra? Fe - le - le Je - sus. Nem vól -
 na sem - mi ha - tal - mad el - le - nem, ha te né - ked on - nan -

fel - lyül nem a - da - tott vól - na a - zo - ká - ért à ki en -
 gem kéz - be a - dott né - ked, na - gyob bü - ne va - gyon. Es
 at - tol - fog - va, i - gye - ke - zik va - la Pi - lá - tus el - bo - czá -
 ta - ni ö - tet. A Zi - dok pe - dig' ki - ált - nak va - la mond - van:

f 178

CHORUS

Ha ezt el - bo - cza - tód, nem vagy a Czá - szar ba - rát - tya, mert min -
 Ha ezt el bo - czá - tod, nem vagy à Czá - szar ba - rát - tya, mert min -
 Ha ezt el - bo - cza - tod, nem vagy à Cza - szar ba - rát - tya mert min -
 Ha ezt el - bo - czá - tod nem vagy à Czá - szar ba - rá - tya, mert min -

den à ki ma - gát ki - rál - lya té - szi, el - le - ne - mond à Czá - szár - nak.
 den à ki ma - gát ki - rál - lya té - szi el - le - ne - mond à Cza - szar - nak.
 den à ki ma - gát ki - rá - lya té - szi el - le - ne mond à Cza - szar - nak.
 den à ki ma - gát ki - rá - lya té - szi el - le - ne mond à Cza - szar - nak.

EVANG.

Pi - lá - tus pe - dig mi - dön é be - szé - de - ket hal - lot -

f 178v

ta vól - na, ki - hoz - za Jé - sust: és az i - té - lö - szék -

be ü - le, à hel - lyen mely Li - to - stro - tos - nak mon - da -

ték, Zi - dó - úl pe - dig Gab - ba - tá - nak. Va - la pe -

dig à Hus - vét - nek ké - szü - le - te, ugy mint hat ó - ra

taj - ban: és mon - da Pi - lá - tus à Si - dók nak: I -

PILATUS

hon à ti ki - rály - tok. A - zok pe - dig ki - ál - tá - nak:

EVANG.

CHORUS

Vidd - el vidd - el, fe - szítsd meg ö - tet.

Vidd - el vidd el, fe - szítsd meg ö - tet.

Vidd - el vidd el, fe - szítsd meg ö - tet.

Vidd - el vidd el, fe - szítsd meg ö - tet.

Vidd - el vidd el fe - szítsd meg ö - tet.

Mon - da né - kik Pi - lá - tus. A ti ki - ra - lyo - to - kat

EVANG.

PILATUS

fe - szét - sem - é meg? Fe - le - lé - nek à fő pa - pok:

EVANG.

CHORUS

Nincz ki - rá - lyunk, ha nem csak czá - szá - runk.
 Nincz ki - rá - lyunk, ha nem csak czá - szá - runk.
 Nincz ki - rá - lyunk, ha nem csak czá - szá - runk.
 Nincz ki - ral - lyunk ha nem csak Czá - szá - runk.

f 179

EVANG.

Ak - kor a - zért ke - zek - be a - dá ő - tet, hogy meg - fe - szét -
 tet - nék. Vé - vék a - zért Je - sust, és ki - vé - vék. Es à ke -
 resz - tet hor - doz - ván ma - gá - nak, ki mé - ne ar - ra à hely - re,
 mely Agy - ka - po - nya he - lyé - nek mon - da - ték, Si - dó - ul pe -
 dig' Gol - go - tá - nak: a - hol meg - fe - szí - ték ő - tet és ő
 vé - le más ket - töt, ket fe - löl, ko - zép - ben pe - dig' Jé - sust.
 Te - löl va - lo i - rást - is i - ra pe - dig Pi - lá - tus: és
 à ke - reszt - fő - lé - be té - vé. Va - la pe - dig ir - va:
 A Ná - za - re - ti Je - sus à Si - dók ki - rá - lya. Ezt

f 179v

a - zért à fe - löl - va - lo i - rást so - kan ol - va - sák à
Si - dók köz - zül, mert köz - zel va - la à vá - ros - hoz à hely,
à hol meg - fe - szít - te - ték Jé - sus. Es ír - va va - la Si -
dó - ul Gö - rö - gül és De - á - kúl. Mon - dá - nak a - zért Pi -
lá - tus - nak à Si - dók Fő - pap - ia - i:

CHORUS

Ne ír - jad, hogy à Si - dok ki - rá - lya; ha nem
Ne ír - jad hog' à Si - dok ki - rá - lya; ha nem
Ne ír - jad hog' à Si - dok ki - rá - lya; ha nem
Ne ír - jad hog' à Si - dok ki - rá - lya; ha nem

hogy ö mon - dot - ta a Si - dok ki - ral - lya va - gyok.
hog' ö mon - dot - ta a Si - dok ki - ral - la va - gyok.
hog' ö mon - dot - ta a Si - dok ki - ral - la va - gyok.
hog' ö mon - dot - ta a Si - dok ki - ral - la va - gyok.

EVANG. PILATUS EVANG.

Fe - le - le Pi - lá - tus: A mit ír - tam azt ír - tam. A
vé - té - zek a - zért mi - dön meg - fe - szí - tet - ték vól - na ö -
tet, vé - vék az ö ru - há - it (és négy rész - re osz - ták
min - de - nik vi - téz - nek egy részt): s - à kön - töst - is. Var - rat - lan
va - la pe - dig' à kön - tös, à fö - li - töl fog - va e -
gész - len szöt - te - tett. Mon - da - nak a - zért egy más - nak:

f 180

CHORUS

Ne me - tél - lyük - el azt, ha nem ves - sünk sor - sot re - á - ja ki - é lé - gyen
Ne me - tél - lük - el azt, ha nem ves - sünk sor - sot re - á - ja ki - é lé - gyen
Ne me - tél - lük - el azt, ha nem ves - sünk sor - sot re - á - ja ki - é lé - gyen
Ne me - tél - lük - el azt, ha nem ves - sünk sor - sot re - á - ja ki - é lé - gyen

Ne me - tél - lük - el azt, ha nem ves - sünk sor - sot re - á - ja ki - é lé - gyen.

EVANG.

Hogy az i - rás bé - tel - lye - sed - nék, mond - uan: El osz - ták az
én ru - há - i - mat ö - ma - gok - nak: és à kön - tö - sem - re
sor - sot ve - té - nek. Es à vi - té - zek e - ze - ket cze - le -

f 180v

ke - dék u - gyan. Al - la - nak va - la pe - dig à Je - sus
ke - resz - te - mel - lett az ő an - nya, és az an - nyá - nak
nén - nye Má - ri - a Klé - o - fe, és Ma - rí - a Mag - dol - na.
Mi - kor a - zért lát - ta vól - na Je - sus az an - nyát, és à
ta - nit - vánt ott ál - la - ni, à kit sze - ret va - la, mon - da
az an - nyá - nak. ^{JESUS} Asz - szo - ny - ál - lat i - mé à te Fi - ad.
^{EVANG.} Az u - tán mon - da à ta - nit - ván' - nak. ^{JESUS} I - mé à te a -
^{EVANG.} nyád. Es az ó - rá - túl - fog - va, vé - vé ő - tet à
ta - nit - vány ma - ga - hoz. Az u - tán tud - van Je - sus hogy
min - de - nek el - vé - gez - tet - ték, hogy bé - tel - lye - sed - nék
az i - rás, mon - da: ^{JESUS} Szom - ju - ho - zom. ^{EVANG.} Va - la a -
zért egy e - dény le - té - ve, té - li e - czet - tel. Ám a -
zok pe - dig az e - czet - tel te - li spon - gi - át, i - so - pot té -

vén kör-nyü - le, à szá - já - hoz vi - vék. Mi - dön a - zért el
 vöt - te vól - na Je - sus az e - cze - tet, mon - da. Bé tel -
 lye - se - dett. Es le - hajt - ván à fe - jét, ki - a - dá
 à lel - két. A Si - dók a - zért, mi - vel hogy az in - nep
 ké - szü - le - te va - la, (hogy ne ma - rad - ná - nak à ke -
 resz - ten à tes - tek szom - ba - ton mert à - ma nagy szom - bat -
 nap va - la) ké - rék Pi - lá - tust hogy meg - tö - röt - né - nek
 a - zok - nak szá - ra - i, és le - vé - tet - né - nek. El - jö -
 vé - nek a - zért, a vé - te - zek: és az el - sö - nek meg
 tö - rék u - gyan à szó - ra - it, à ma - sik - nak - is ki
 meg - fe - szit - te - tett va - la ö vé - le. Je - sus - hoz pe -
 dig mi - kor jöt - tek vól - na, hogy lá - ták ö - tet hogy már
 meg - holt, nem tö - rék - meg à szá - ra - it: ha nem egy à

f 181

vi - té - zek - köz - zül lán - czá - val meg nyi - tá az ö ol -
 da - lát, és leg - ot - tan vér es viz jö - ve - ki. Es a
 ki lát - ta, bi - zony - sá - gott tött: és i - gaz az ö bi -
 zony - sá - ga. Es ö tud - gya hog' i - ga - za - kat mond;
 hogy ti is hid - gye - tek. Mert e - zek a - zért löt - tek, hogy
 az i - rás bé - tel - lye - sed - nék: czon - tot meg ne ron - cza -
 tok ö ben - ne. Es is - még más i - rás mond - gya: meg
 lát - tyák kit ver - te - nek ál - tal. E - zek u - tan pe -
 dig ké - ré Pi - lá - tusít az A - ri - ma - ti - a - i Jo -
 sef (a - zért hogy ta - nit - vá - nya va - la Jé - sus - nak, de
 tit - kon - va - lo à Si - dók - tól va - lo fé - le - lem mi - a)
 hogy le - ven - né à Je - sus tes - tét. Es meg - en - ge -
 dé Pi - lá - tus. El jö - ve a - zért, és le - vé - vé

f 181v

à Je - sus tes - tét. El jö - ve pe - dig Ni - ko - dé-

mus is, (ki Je - sus - hoz e - lö - szer é - yel jött va -

la,) myr - rá - nak és a - lö - és - nek e - gye - lí - té -

sét hoz - ván úgy mint száz fon - tot. Vé - vék a - zért à

Je - sus tes - tét, és azt ru - hák - ba kö - tö - zék fü - szer -

szá - mok - kal, à mint szo - ká - sok à Si - dök - nak te -

met - ni. Va - la pe - dig à he - lyen à hól fel - fe -

szít - te - tett egy kert; és à kert - ben egy uy ko - por - so melly -

be még sen - ki nem té - te - tett va - la. Az - o - ka - ért

à Si - dök - nak in - ne - pé - hez - va - lo ké - szü - le - te - kért, mi -

vel hogy köz - zel va - la à ko - por - so, o - da té - vék Je - sust.

f 182

CONCLUSIO

Ki szen - ve - dél mi ér - tünk; Je - sus Kri - stus:
 Ki szen - ve - dél mi ér - tünk; Je - sus Kri - stus:
 Ki szen - ve - dél mi ér - tünk: Je - sus Kri - stus:
 Ki szen - ve - dél mi ér - tünk: Je - sus Kri - stus:

kö - nyö - röly mi raj - - - tunk. A - men a - men.
 kö - nyö - rüly mi raj - - - tunk. A - men A - men.
 kö - nyö - rüly mi raj - - - tunk. [A - men a - men.]
 kö - nyö - rüly mi raj - - - tunk: A - men A - men.

Az Adam siralma

[264] **M** i - kor A - dam ü - ze - ték à Pa - ra - di -
 czom - ból à szent hely e - löt ál - ván, e - se - tét bús szi -
 bö, jái - ga - tya ha - lál - nak, lát - ván ki - nyát láng - nak, Fi -
 a - it ösz - ve hi - ván, mon - dá ne - kik ac - kor sir - ván.

f 182v

Jáj nékem nyavalyasnak,
és bűnös embernek
meg nem győzöm számlálni,
számát inségemnek
mert meg sebesödtem,
gonosz bűnben estem,
ördög czálárdságából
meg fosztattam minden jótól.

Nem illyik meg tagadnom,
keserűségemet,
halgasd beszédem Fiam,
gondold meg bűnemet
mely bűn read szálot
minden gyötrő kínod
nyavalya és betegség
rajtad vagyón minden inség.

Ki legyek? ha kívánod,
Adam Atyad vagyok,
Jstentől alkottattam,
hasonlot nem tudtam,
az ő szent képére,
és szent személyére,
Paradiczomban laktam,
mindennek királya voltam.

Szentségben tisztaságban,
bűn s-makula nélkül
igaz ártatlanságban,
teremtet kedvéből,
szabadságot adá
kedvemre boczátá,
csak ő szent beszédének,
hagya hogy örzöje legyek.

En bennem az Ur Jsten,
gyönyörkedik vala
azért minden állatot,
ennékem ájánla
Angyaloknak hagyá
ream gongyok volna
idő halladván menyben
be vénnének diczőségben.

Hogy Isten szabadsága
töndöklet én rájtam
Istenemhez hasonló
lennie akartam
jóval nem jól élvén
ördögnek engedvén
tiltot fának gyömelczét
vesztemre kóstoltam ízét.

Minden ártatlanságom,
azonban ell vesze
Istenemnek szent képe,
szivemből ki düle
testem lelke fénye
gyalázatra méne
igaságom szentségem
távul vadnak immar tölem.

Ki mondhatatlan jóktól,
az ördög meg foszta,
mezételenül hagyá,
szégyenben jutató,
jai már hova legyek
szavát Istenemnek
megvétettem szégyenlem,
hogy kigyó meg czallot engem.

Oh az én sok mentségem,
nem lön elégséges
hogy Éva czalt meg engem,
ez-is nem lön helyes,
kertből ki üzettém,
meszsze kergettettém,
mezételenségemre
koss bürt vetének testemre.

Jme é világon már,
nyavallyák közt lakom
á régi sok szép jókról
mikor gondolkodom
búsúl az én szívem
könyvez à ket szemem
kívánván segítséget
nincz ki meg szánná engemet.

Jaj nékem minden felől,
bú bánat szorongat
testemben és lelkemben
félelem tantorgat
bűn mardossa lelkem
ninczen czendeségem
karhozat, halál, pokol,
szorongatnak minden felől.

Munkával faradsággal
à földet kapálom
à terhet-is vállamon,
görbedve hordozom
tövis czipke bokrok
haszontalan kórók
bűven teremnek nékem
bűnemért azt érdemlettem.

f 183v Felette sok szomorú,
sárgéto betegség
kegyetlen kin nyavalya,
sok féle nagy inség
testemben lakozék
mind szintén holtomégh,
jái nekem nyavalyásnak
hogya fia lészek halálnak.

Ti ki terjesztet egek,
sírjatok én rajtam
Hold czillagok és Nap fény,
gyázban jár miattam,
hogya így kely elvesznem
és kezében esnem
à kegyetlen ördögnek
hogya örökké rabja lészek.

Az egész nemzetségem,
meg romlá nagy szörnyen
nem czelekedhetik jót,
bár rá kedve légyen
bün minden[t] meg rutít
szentséget nem épét
senki ártatlanságban
nem élhet miattam mostan.

Oh nagy irgalmu Jsten
végy fel kegyelmedben
mert vagy könyörülő jó,
hatalmas mindenben
bünömet pediglen
boczásd meg kegyessen
és ne fizes pokollal
örökke valo kénockal.

Imhol bennem szüntelen,
lelki esméretem
engem ezzelis mardos,
hogya sok az én vétkem
ördöggel fenyeget
törvényel éyezget
nagy setétes veremtől
fély szívem pokol lángjától.

Rajtam senkít nem látom,
hogya meg könyörülne
à vagy jó segítségével,
ördög ellen lenne
utál minden állat
engemet kárhosztat
kegyetlen Lucipernek
hatalma rajtam bünöknek.

f 184

Jáj nékem balgatagnak
mit kely czelekednem
oh te föld széles tenger,
adgy tanácztot nékem
ti élő emberek
nagyok és kiczének
szányatok meg engemet
és szomorú életemet.

En hozzád folyamodom,
irgalmas Ur Jsten,
benned van bizodalomom,
te jób karod menczen
vallom bünös vóltom
szent irgalmad várom
ninczen semmi mentségem,
ha nem boczasd meg nagy vétkem.

Az ördögnek kezében,
ne jutasd képedet
à ki nagy czalardsaggal,
engem bünben ejtet
söt szabadícz engem
biztasd szoddal engem
ezt czeleked nevedért
Jsteni nagy jó kedvedért.

Az Angyal vigasztalya Adamot

[265]

Oh ki kiált oly igen,
szomorodot szívvel
keseregh zokogással,
néz keserves szemmel
Oh te vagyé Adam
é nagy nyavalyában
ezt izené az Jsten
hogy meg segít inségedben.

Reád szál majd jó kedve,
ne busúly söt örüly,
kétségben-is ne essél,
nem maradz árvájúl
mert meg halgattattot
à te ímádságod,
lészen néked éz jó hír
és meg gyógyétó kedves ír.

Szarmazék tiszta Szüztül,
Istennek szent Fia
idvözítő Ur JESUS
Angyalok királlya
éz meg rontya fejét,
ördögnek erejét,
és téged meg szabadét
nyavalyaidbúl ki segít.

Világra jö emberi,
tiszta természetben
kereszt fát szegénséget,
vésely kint eltében,
rut halá[!t] éretted
szened hogy lelkedet
vérével meg tiszticza
és boldogságra jutassa.

f 184v

Szómat jól eszedben vedd,
honnán lészen à megh
hogy te Isten kedvében,
fogattatol ismegh
ez à jó tétemény
vigasztalo örvény
nem à te érdemedből
de Istennek jó kedvéből.

Peczétlé eskövését,
az önnön nevével
hogy mind be tellyeséti,
jövendő időben
higy fogadásának
hágy békét gonosznak,
vessd benne reménséged
nem téssen más képpen veled.

Az Adam felel Jstennek hálát advan

[266]

Igen meg vigasztalál,
édes Atyam fia
hogy szép beszédet hallam,
szivem meg vidúla
örömem nagy vóltát
czendes álapattyat
nyelvem ki nem mondhattya
ez jó hírt hogy fülem hallya.

Nagy hálát az Jstennek,
jó téteért adok
hogy szent ígéletéből,
vigasztálást hallok
lelkem vidámódék
czendeségben nyugszék
ígeje Jstenemnek
ígért irgalmat fejmenek.

Tellyes szíbul el hiszem
teremtöm beszédét
hogy be tölté mindenben
ö szent izenetét
ki mint ö akarja
azt mindgyart meg adgya
ö hozzá folyámodom
igaz hittel támázkodom.

Mint hogy immár külemben
é véghez nem mehet
ha nem midön az halál,
végezi éltemet
lelkem elevenen
meg marad örökkén
kévanom hogy meg hallyak
megváltomhoz hamar jussak.

f 185

Reám azért az halált,
örömet fel veszem
ez által diczőségem
végső nap ell nyerem
mert hittem jutalma
testem nyugodalma
ez után Kristusommal
menyben élek minden jókban.

No immár magos egek,
föld és minden állat
örüly velem meg nyertem,
jö tévő fő Urat
vigadgy hát kedvesen
minden nemzetségem
fiaim és leanyim
örüllyetek mind örökké.

Valamit esetemmel,
elvesztettem ker[t]ben
meg téréte az Jsten,
imé czuda képpen
az ő szent Fiában
Ur JESUS Kristusban
ki vállára fel vévé
mi terhünket s-meg fizeté.

Adgy azért hálát neki,
emberi nemzetség
mert csak à Kristus által,
adatik idvőség
bűnök boczánatya
Jstennek ország[a]
Angyalok fényes szépség
à menyei nagy diczösség.

Ebben à diczőségben,
végy bé JESUS minket
à te szent haláloedért,
vedd hozzád lelkünket
hogy ez élet után
minden bünt le rázván
te velled magos menyben
Uralkodhassunk örömben.

Anno 1642. die 8 Aprilis: continuata
per me Danielem B[anszki] B[reznobanensem]
p[ro] t[empore] Can[torem] Hung[aricum]

f 185v

Maria Siralma

[267]

aj al - dot mé - hem - nek, é - des dra - ga gyü - möl -
cze, ar - va - i sze - gény fe - jem - nek, ked - ves re - mény - sé - ge.

The musical score consists of two staves. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). It contains a large bracketed section starting with a 'J' time signature. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody with a treble clef and a key signature of one flat (Bb). The lyrics continue below the notes.

Oh drága születtem,
artatlan édes Jesus,
mi bünt töttél hogy fán fügesz,
szeléd kegyes Kristus.

Koronad most tövis,
kezed labodban clavis,
szent n'akadon czapás ütés,
vagon és nem cláris.

Te szent oldaladból,
büven czepegh piros vér,
azért egész világ szerte,
fut à szomorú hír.

Most édes italod,
méreg eczettel tell'és,
minden tagod sok számtalan,
kinnal igen tellyes.

Jaj de ki nem szána,
látvan illy esetedet,
könyvez szemmel meg-siratna,
nézvén szent testedre.

Jaj minden el-hadgyot,
szolgaid el-futottak,
mint mezőben egy virág szál
egyedül úgy hadtak.

Gyazban ölteztének,
minden féle allatok,
sirat à föld ohajt à nap,
sirnak à czillagok.

Siratlak születtem,
én-is keserves szível,
read nézek téged szanlak,
könyvező szememmel.

Jaj mely árvaságra
hadgyod arva fejemet,
ninczen immar, kire vetnem,
az én szemeimet.

Szányátok-meg engem
erdőknek ékes fai,
keserőlyen az hegyeknek,
szép czorgo forasi.

Légyen vége immar,
keserves panaszimnak,
mert latom nincz ki szanoja
az én kinaimnak.

f 186

Sequuntur Concentus Pii DE RESURRECTIONE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

Introitus

[268]

F

PUERI CHORUS

el ta - mat - tam. Es ve - le - tek va -
gyok Al - le - lu - ja. En re - am ve - ted az
te iob ke - ze - det al - le - lu - ia. Czu - da - la -
tos lön à te böl - czes - sé - ged, di - czé - ret lé - gyen
mind ö - rök - ké A - tya Úr Js - ten - nek. U - ram
Js - ten meg' ké - sér - tél en - ge - met és meg' es - me -
rel. Te es - me - red az én e - se - te - met és
az én Fel - tá - ma - da - so - mat. Di - czös - seg A -
tya - nak és Fi - u - nak és Szent Lé - lek Js - ten - nek.
Mi - kep - pen kez - det - ben di - czös - sé - ges ua - la, mos - tan
és mind ö - rök - kön ö - rök - ke úgy le - gyen. [Fel tamattam]

Omnibus diebus manè praemitta[tur]

Introitus et Prosa: Vel Feria 1 Invitatorium:

Eandem Cantio sequatur aliqua de tem[ore]

Alius

[269] **E** o - rüly és ör - ven - dez ke - rez - tyé - nek - nek
 gyü - le - ke - ze - ti. Di - czé - ret Ur Js - ten te -
 né - ked. Mert az Chri - stus ki al - do - zik é - ret - tünk.
 Diczér[et] Fel - ta - ma - dot mint meg' mon - ta. Diczér[et]
 Ké - rünk té - ged i - gaz hit - bül tisz - ta szí - vel. Id - vö -
 zi - tö Chri - stus Szüz Ma - ri - á - nak szent Fi - a, en - gedg'
 ne - kunk id - uő - sé - günk - re va - lo é - le - tet. Mert té - ged
 il - let min - den tisz - tes - ség Ur Js - ten, ki ha - lo - ta -
 i - bül fel tá - ma - dál ke - gyel - mes ki - rály. Hi - szünk te -
 ge - det szüz Ma - ri - á - nak Fi - á - nak, ki nagy ha - lált
 az Si - dók - túl szen - ve - dél é - ret - tünk. Min - den bü - ne - in -
 kért szen - ve - dél Chri - stus, a - zért né - ked min - den - ko - ron há - lá -
 kat a - dünk. Tarcz meg' min - ket Ur Je - sus az i - gaz hit - ben.

Proza

[270] **F** el tá - mat Chri - stus - nak há - la - dás - sal al -
do - zúnk mi ke - resz - tye - nek. Mert ő ar - tat - lan lé -
vén ér - tünk ha - lált szen' - ve - de, és At - tyát mi ne -
künk meg' en - gez - te - lé. Az há - lál és az Chri - stus
czu - da kép - pen szem - ben szá - lá - nak ha - la - lon, az Chri -
stus ha - tal - mat vön. Mít la - tal u - tad - ban mond meg'
ne - künk Ma - ri - a? E - lö Chri - stus - nak ko - por - so -
iat, és fel - ta - matt - nak lá - tam di - czös - sé - get. An -
gya - li ta - nu - kat, kez - ke - nőt és ru - ha - kat: Fel - tá -
mad Chri - stus én re - mén - sé - gem, Ga - li - le - a - ban var -
ja ta - nét - va - nit. In - kab il - lik hog' hid - g'ünk az egy
i - gaz mon - do Ma - ri - a - nak, hog' sem mint Si - dok - nak,
ha - mis sok - sa - gá - nak. Nyíll - van hi - szük hog' Chri - stus fel

f 188v

ta - mad id - uő - sé - gun - kert. Chri - stus Fel ta [-ma - da..] Tē győ -
ze - del - mes ki - ra - lyunk Chri - stus ir - gal - maz ne - künk.

INVITATORIUM

[274] **F** ^{Pueri} el tá - ma - dot ki - raly Je - sus Chri - stus[t]
[Chorus] Mi min - nya - ian ke - resz - tyé - nek i - mád - gyunk.
^{Pueri} Ier - tek el ör - ven - dez - zünk U - runk - ban, és vi - gad -
gyunk id - vő - zi - tő Js - te - nünk - ben, meny - vén az ő
te - kén - te - ti - nek e - le - i - ben di - czi - re - tec -
kel és vi - gas - sa - gos é - nek - lés - sec - kell é -
ne - kel - lyunk ne - ki. ^{Chorus} Fel tam[adot] ^{Pueri} Mert nag' Ur az
mi Js - te - nünk és fel - sé - ges ki - ral' min - de - nek -
nek fe - let - te, el sem vet - ti tū - le, az ő né -
pét, mert ő ha - tal - ma - ban vad - nak min - den föld - nek

ha - ta - ri, és min - den he - gyek - nek ma - gas - szá -
 git al - tal lat - tya. Chorus Pueri Mi minnyaián. Mert ö - vé a
 ten - ger, és ö te - rem - tet - te ö - tet és az föl -
 det az ö ke - ze - i é - kes - si - tek, Jer - tek el
 a - zért i - mád - gyunk ö - tet nagy a - la - za - tos - sag -
 gall, és sir - iunk a mi te - rem - tö Js - te - nünk e -
 löt, mert ö az mi U - runk, Js - te - nünk, és mi
 va - gyunk az ö né - pe, és az ö me - ze - i - nek
 ju - ha - i. Chorus Pueri Feltama[dot] Ez na - pon ha szá - vát
 hal - land - gya - tok a ti szi - ve - i - te - ket meg' ne
 ke - mé - nyi - czé - tek, mi kép - pen az pusz - ta - ban az
 in - ger - lés - nek és ké - sér - ge - tés - nek i - de - in,
 hol meg ké - sér - te - nek en - ge - met a ti A - tyá -

i - tok meg' es - me - re - nek en - ge - met és meg'
 Chorus
 lá - tak az én cze - le - ke - de - ti - met. Mi minnyaián.
 Pueri
 Negy - ven esz - ten - de - ig' ban - tat - tam az nem - zet - seg' - tül,
 és mon - tam hog' e - zek té - ve - leg - nek az ö szi - uek - ben min -
 den - ko - ron, és ök nem is - mé - rék az én u - ta -
 i - mat, ki - nek meg' es - küt - tem én ha - ra - gom -
 ban, hog' so - ha be nem men - nek az én nyu - go -
 Chorus Pueri
 da - lom - ban. Feltamadot. Di - czös - ségh A - tya - nak
 es Fi - u - nak es az szent Lé - lek - nek, mi - ként volt
 e - le - i - tül fog - van mos - tan és min - den - ko - ron,
 és mind ö - rök - kön ö - rök - ké Ugy lé - gyen.
 Chorus]
 Mi minnyaián...

HYMNI

F [272]

Énlik az nap fényességgel,
 zöng' az ég' nag' diczérettel
 è világ' eröly örömmel
 ordit à pokol rettegéssel.

Mert az erös kiral' Christus
 halált ereit meg' gyöze,
 pokol torkát be rekezte,
 minket nag' kéntől meg' mente.

Koporsóban temetteté,
vitezektül örizteték,
hatalomban diczekedék,
halal töle meg' gyözeték.

Meg' ment immar az kenoktul,
és az pokol ellenség'tül,
mert fel támad az halalbul,
mint mondaték az Angyaltul.

Meg' holt vala büneinkért,
fel támad igazulásunkért,
mijs véle egyetemben
támadnank örök életre.

Ez Husvétí idnepekben,
vigadozzunk örömkben,
mert az Christus nag' örömmel,
fel támadott diczőölt testben.

Te kegyelmes kiraly Christus,
biriad à mi sziveinket,
hog' te néked dicziretet
mondhassunk és diczösséget.

Kérönk téged Christus Jesus
ez Husvétí örömkben,
oltalmaz minket mindenben
testi lelki veszélyekben.

Hálákat adunk teneked,
ki az halalbul felkelél,
uralkoddol most Atyaddal,
és szent Lélek Ur Jstennel. Ug' leg'en.

f 190v

Alius Ad eandem notam

A [273]
z világnak fényessége,
Christus Jesus és reménye,
földnek mennek teremtoie,
és szenteknek iduössége.

Kegyetlen halalt meg' gyöze
ördög' hatalmat el véve
pokol torkat be rekezte,
bününket rolunk elvöve.

Te általad meg' valtattunk,
te általad szabadultunk,
te általad igazultunk,
te általad idvözültönk.

Alazatos könyörgéssel,
kérünk teged sziveinkkel,
hog' mi nekünk segétséggel,
bünönk boczasd kegyesseggel.

Szent Léleknek aiandékat,
adgy örök élet iutalmat,
engeszteld Atyadnak haragiat,
lathassunk ö szent irgalmat.

Te vagy meny ország' kapuia,
és iduőségnek ajtaia,
bűneseknek szoszoloia,
es nekik közben jarioia.

f 191

Diczösség' Atya Jstennek
diczélet Fiu Jstennek
tisztesség' szent Lélek Jstennek
szent Haromsag' egy Jstennek. Ug' lég'en.

Alius Chorus nove Hierusalem:

[274]

K e - resz - tyé - nek - nek se - re - ge di - czé - rik

Hus - vét - nek id - ne - pét, esz - ten - dö - ként é - ne -
kel - vén, nag' fel szo - val vi - gad - nak.

Hog' az Ur Jesus Christus,
ki mondatik győzhetetlen,
orozlant, sárkant, es ördögöt,
feltámadvan meg' ronta.

Kinek az ő nag' hatalma,
meg' teczik itilet napian,
mikoron eg' szavával,
à meg' holtakat fel költi.

Pokolnak kegyetlen torka
a mely foglokat be nyelt vala
Christus halala meg' valta
ezek ötet követik.

Uralkodik most az Christus,
nag' diczösséges hatalomban,
földet mennyet egye tévén,
szerez hiveknek lakodalmat.

Ötet mindnyaian diczérök,
ugy mint hatalmas kiralyunkat
kérük ötet hog' minket is
az ő országában fel vigyen.

Örökké valo időben,
diczösseg' légyen Jstennek
ő szent Fianak tisztesség'
szent Lélekkal egyetemben. Ugy légyen.

f 191v

Alius Vita Sanctorum de[us angelorum]

[275] zen - tek - nek te vag', Chri - stus é - kes - sé - ge,
es min - den ke - rez - tyé - nek - nek ol - tal - ma, ki az ke -
gyet - len ör - dö - göt meg' gyö - zed, ha - lalt szen - ved - vén.

Te nag' örömmel, minden szolgálodat,
mostan meg' tarczad, ez idnep napokon,
hog' mindenkoron, nagy gyözedelmet,
ök tiztelhessék.

Ez az Husvétnek, gyözedelmes napia
mikoron Christus, az halalt meg' gyözé,
és feltámadvan tulaidon ő testét,
menyben fel vive.

Mostan mint eg' Ur, magas menyországban,
nag' diczösséggel, Christus Uralkodik,
és el jövendő, igazán itélni,
mind ez világot.

Kérünk mi téged, kegyes Urunk Christus,
ki vag' menyégben, lakozal szívünkben,
hog' fel támadván, az utolso napon,
el ne kárhozzunk.

Ezt meg' engedgye, az Atya Ur Jsten,
és egyetemben, szent Lélek Ur Jsten
kikkel az Christus, mostan Uralkodik
minden időben. Ug' lég'en:

f 192

Alius

siessen gyölekezetre,
az nag' vigasságos örömré,
véghetetlen diczöségré.

Mert Christus halalt szenvedén,
bünök iutalmát fizetuén,
ördög' hatalmat meg' törvén,
az örök halált el vesztuén.

Ezektül Christus meg' mente
halálával am meg' vette,
feltámaduán jó kedvében,
Atyanak vön szerelmében.

Fel támadván békéltete,
ő Atyával egyeséte,
igasságban öltéztete,
az életben részeséte.

Mostan immar mindeneken,
uralkodik földén mennyén,
ellenségünkön s-ördögön,
és minden kegyetleneken.

f 192v

Az Christusért immar szeret,
mint fiait Jsten minket,
szent Léleckel vezérly minket,
mindentül oltalmaz minket.

Mélto azért öt minekünk,
illy io voltaért diczérnök,
örökké fel magasztalnök,
neki nag' hálákat ad[n]ünk.

Ha emberre nem löt volna,
halált nem szenvedet volna,
minnyaian el vesztünk volna,
örökké karhoztunk volna.

Es könyörüllén mi raitünk
az ő szent Atyanal értünk
kérünk hogy légyen szoszolunk
mindenemő gond viselőnk.

Mert Adam Atyánk vétkezék,
paranczolattat Jstennek,
engedvén gonoz ördögnek,
meg' töré ő Felsségének.

Adgya nekünk igasságát
szent Atyanak ajandékat,
bönöknek meg' boczanattat,
örökke való országot.

f 193

Ezért esünk nag' halálban,
az törvének ő átkában,
nag' Jstennek haragiában,
véghetetlen karhozatban.

Diczéret légyen Atyanak,
és egyetlen egy Fianak,
ezeknek ajandékanak,
az diczö szent Haromsagnak. Ug' leg'en:

Antiphonae

iu - ta - nak az ko - por - so - hoz az nap im - mar fel
 kel - vén al - le - lu - ia. [278] **A** z Js -
 ten - nek An - gya - la mon - da az Ma - ri - a - nak ne
 fel - lye - tek mert íól tu - dom, hog' à Chri - stus[ti] ke -
 re - sé - tők al - le - lu - ia. [279] **A** z Js -
 ten - nek An - gya - la, sza - la le à meny - bül és
 ia - rul - van, le for - di - ta à kö - vet, és üll'
 ua - la rai - ta, al - le - lu - ia al - le - lu - ia.
 [280] **A** z ke - gyel - mes Je - sus Chri - stus, kö - nyö - rü -
 le em - be - ren ha - tal - mat uön ör - dö - gön mi el -
 len - sé - gün - ken al - le - lu - ia. [281] **H** al - val
 reg - gel hus - vet nap - ian nag' si - et - ség - gel à
 szent Asz - szo - nyok el meny - vén Chri - stus - nak ko - por - so -

ja - hoz. [282] **A** z An - gyal - tul va - lo fél -
 tek - ben meg' re - te - né - nek az Asz - szo - nyok és al -
 nya - na lö - nek mint eg' meg' holt al - le - lu - ja.

[283] **F** el tá - mad - ván az Chri - stus meg' ie - le - nék
 az ö ta - nit - ua - né - nak ezt mond - uan; bé - kes - ség'
 lé - gen te né - ked, al - le - lu - ia, ne fél - le - tek sem -
 mit mert én ua - gók al - le - lu - ia. [284]

A z mi Ú - runk Je - sus Chri - stus, meg' ha - la az
 mi bü - ne - in - kért és fel tá - ma - da à mi i -
 ga - zu - la - sun - kért al - le - lu - ia. [285]

F el tá - mad az Chri - stus ha - lo - ta - i - bul, ki
 mi ér - tünk fü - ge az ke - reszt fán al - le - lu - ia.

[286] **F** el tá - mad az mi Ú - runk Je - sus Chri - stus.

[287] **A** z jo Pász - tor az ö é - le - tét ad - gya
 az ju - ho - kért al - le - lu - ia.

[288] Dominica 2
En vagyok amaz io Pasztor, és esmérem az én juhaimot, és ésmértetem én is azoktul alleluia.

f 194

[289] **M** i - czo - da ez, hog' az[.] mond-gya Egy ke -
 ves - sé? nem tud - gyuk mit mond, al - le - lu - ja. [290]

Dominica 3 pascha
Es e - röl - ni fog' à ti szi - ve - tek al - le -
 lu - ia és à ti ö - rö - mö - te - ket sen - ki el nem
 ve - szi tö - le - tek al - le - lu - ia.

Dominica 4 Pascha
 [291] **M**ert nem szol ö ma - ga - tul: ha nem va - la -
 mi - ket hal[.] a - zo - kat szol - lya és a mel - lyek jö - ven -
 dök meg hir - de - ti nék - tek al - le - lu - ia.

Seqvuntur Psalmi

Psalmus 96

Dominus regnat exultet terra

[292] **A**z Ur Jsten Uralkodik öruöndezzen az föld: örölyenek mind az sok szigetnek.
 Felhö és homaly uag[y]on ö keröle: igassag' és itilet az ö kiral'i szekének erőssege.

Egő tűz iar ő előtte: mellyel az ő ellenséget minden felé égeti.
 Az ő villamasi fénlének ez vilagon: lattya ezt à föld és meg' retten ötöle.
 Az hegyek el olvadnak mint à viaz az ő szénve elöt: mind az egéz föld uranak orczaia elöt.
 Hirdessék az egek az ő igasságat: es lássak minden nepek à[z] eő diczösségét.
 Meg' szégyenülenen minnyaian à kik baluanyokat tisztelnék: és à kik à semmi Jsteneben dicze- f 194v
 kednek, minden Angyalok imadgyatok ütett.
 Halla ezt à Sion leánya és öröle raita: és örüöndönek az Judanak leányi à te itileteden Ur Jsten.
 Mert te Ur Jsten sokkal fellyeb valo vagy minden földön valo allatoknal: és igen fel magasztaltattal
 minden Jstenekek felette.
 Az kik az Ur Jstent szeretitek gyüölletiek à gonozt: és örzi meg' az ő hiveinek lelkeket es az ő
 életeket meg' menti az Jstenteleneknek kezekből.
 Vi[lá]gasságot hintet az igazaknak: és örömet adot az igaz szívö embereknek.
 Öröletek igazak az Ur Jstenben: és tarczátok böczületben az ő szent emlekezetit.
 Diczösség: Miképpen.

Psalmus 23

Domini est terra et ple[nitudo ejus]

A^[293]z Uré à föld minden ő tellyes voltával: övé à földnek kereksege mind az ő benne valókkal.
 Mert ő à földet à tengerre helheztette: és à vizeken állatta öket.
 Haat ki még'en fel az Urnak hegyére: à vagy az ő szent helyen ki fog' meg' álhatni.
 Az kinek kezei ártatlanok és tiszta az ő szive: es ki nem veti elmeit hiúságos reménségre, sem es-
 köszik čzalardsággal.
 Es veszi Urának bö kezöséget: és irgalmasságot iduözítő Jstennek. f 195
 Illyen az Jsten kerösöknek nemzetségek: Jacob à ki meg' leli az ő orczaiat.
 Nyissátok fel oh Feiedelmek kaputokat: és nyilatkozanak fel az örökké valo kapuk hog' be men-
 nyen à diczöségnek kiralya.
 Kiczoda az à diczöségnek kiralya: és az erősegnek és hatalmaságnak Ura, és erős diadalmu Jsten.
 Nyssátok fel oh fejedelmek kaputokat: és nyilatkozzanak meg' az örökke valo kapuk hogy be
 menn'en à diczöségnek kirallya.
 Kiczoda ez à diczöségnek kiralya: és à seregeknek Ura Jstene és à diczösség'nek kirallya.
 Diczöség': Miképpen:

Psalmus 113

In exitu Jsrael de Aegypto:

I^[294]zraelnek Aegyptombul valo ki jövésében: az Jstennek népe ki jöve az pogany népe közzül.
 Sidosag' lön meg' szentelésse: és Jsrael az ő hatalma.
 Az veres tenger, meg' lata és hatra folyamék: az Jordánnak vize hátra tére.
 Az hegyek örüöndeznek mint az kosok: és az halmok mint à bárányok.
 Mi lele téged tenger hogy hatra futamal: és te Jordánnak vize hogy hatra térell.
 Miért örüöndeztek hegyek mint à kosok: és ti halmok mint az bárányok.
 Az Ur Jstennek előtte meg' indula az föld: az keresztyeneknek Jstenne elöt.
 Ki az kö széklákat folyo vize változtattya: és az nagy köveket folyo vizekkel.
 Nem minekünk Uram Jsten nem minekünk: ha nem à te nevednek ad az diczéretet. f 195v
 Irgalmasságodért és szantalan jo tétemenyédért segéts és oltalmaz: hog' à poganyok ne mondhas-
 sak hol vagyon à keresztyéneknek Jstenne.

Mert à mi Jstennunk meny országban vagyon: es mindenekeket kiket akart meg' szerzet.
 Az poganyoknak Jstennek aranybul és ezüsbül öntettenek: emberekul czénáltattának.
 Fölek vagyon de nem halhatnak: orrok uagyon és nem illatozhatnak.
 Kezek vagyon és nem tapogathatnak: labok vagyon és nem járhatnak és nem kialhatnak az ö
 torkokkal.

Azokhoz hasonlatossokka legyenek kik azokat czinállyak: és mind azok kik biznak azokban.
 Izraelnek nemzetssége bizik az Ur Jstenben: kinek segétoie és oltalmazoia az Jsten.

Aaronnak nemzetsége bizik az Ur Jstenben: és az Ur Jsten lön ö segedelmek és oltalmazoiok.
 Kik félik Jstent Jstenben biznak: kiknek segétoiek és oltalmazoiok az Jsten.

Az Ur Jsten meg' emlékezék mi rolunk és meg' alda minket: meg' alda Jsraelnek hazat és Aaron-
 nak nemzetségét.

Meg' ald mindenekeket kik ötet félik: gyermekeket öröggökkel egyetemben.

f 196 Örökbicze Jsten mi rajtunk az ö szent lelkét: fiainkon és minden öbenne hívökön.

Aldgon meg minket az Ur Jsten: ki à mennyet és földet teremtette.

Az mennyet az Ur Jsten magának tulajdonita: à földet penig' nekünk ada lako hazul.

Uram Jsten à meg' hóltak téged nem diczernek: sem azok kik pokolra alá szálnak.

De mi kik it élönk aldunk tégedet: matul fogvan mind örökkön örökké.

Diczösseg'. Miképpen.

Dominica Quasimodogeniti

[295] U r Is - ten: ö - riz - tük a te be - szé -
 de - det.

Psal: 119

Zain. Memor esto verbi [tui] Et Heth. Portio mea [Domine]

M[296]

meg' emlékezél Ur Jsten à te hiveidnek töt fogadásodroll: mellyben reménséget attal mine-
 künk.

Az reménség' vigasztalt meg' minket à mi nyomoruságinkban: mert à te beszéded éltetet minket.

Az kevélyek igen hamissan czelekednek mi ellenünk: de azért el nem tavozunk à te törvényedtől.

Meg' emlékeztünk haboruságinkban à te örökké valo beszédedről Ur Jsten: és meg' vigasztaltat-
 tunk.

Jgen bankottunk à gonoszokon: kik el hattak à te törvényedett.

Szerettük énekleni à te igidet: az mi életünkben.

Meg' emlékeztünk haboruságinkban à te szent neuedrol Ur Jsten: és öriztük à te beszidedet.

f 196v Te vagy à mi jutalmunk Ur Jsten: el végeztük mi magunkban hogy örizuk á te törven'edet.

Tellyes szivel könyörgöttünk te néked: könyörüly mi raitunk à te beszéded szerint.

Meg' gondoltuk az mi gonoz czelekedetinket: es tertünk à te beszédedre.

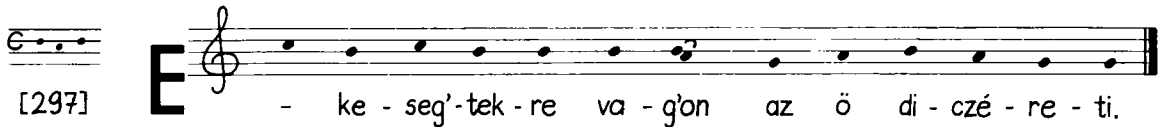
Készek vagyunk és nem restelkedünk: hog' örizük à te paranczolatidat.

Az gonoszok környül vettenek minket: de azért el nem feleityük à te törvényedet.

A' mi haboruságinkban segétségül hittunk tégedet: a' te igaz beszédedért.

Részessek uagyunk mindenekel kik félnek tégedet: és kik őrzik à te paranczolatidat.
 A te irgalmassagoddal tellyes è föld: tancz minket à te beszédedre.
 Diczőség'. Miképpen.

Cantiones sint de Resurrectione Domini: [f 203v]

Psalm: 32

Exultate justi in Domino

E [298]

Eröllyetek igazak az Ur Jstenben: mert ékesegtekre vag'on az ö diczéreti.
 Annak okaért diczérietek az Urat: és diczéretetek minden féle ezközit indiczatok.
 Enekellyetek az Urnak uy éneket: indiczátok az orgonat nag' szentséggel.
 Mert az Urnak igie szentséges: és minden czelekedeti álhatatos.
 Szereti az igassagot és irgalmassagot: az egiz föld rakua az ö irgalmassagával.
 Az Urnak igeivel szeresztetnek az egek: az egiz föld rakua az ö irgalmaságával.
 Eozve gyüiti à tenger vizét egy rakasban: ismét az örvényekben el bé reiti öket.
 Féllye az Urat mind az egiz föld: czudálatok ötet kik lakoztok è széles vilagon.
 Mert ö monta ezottan löttének: ö paranczolta és ottan teremtvén voltak.
 Széllel szagattya az Ur embereknek tanaczit: és nepeknek gondolasit hiaban=valova tézsi.
 Az Urnak kedig' tanáci örökké meg' maradnak: es az Urnak gondolati mind nemzetségrül nemzetsegre.

f 197

Boldog' nép à kinek az Ur Jsten tulajdona: es à nép kit valasztot örökségül maganak.
 Az égbül be tekéntet az Ur: az ö erős szekébül nézi mind azokat kik lakoznak è földön.
 Mert egyedül ö szerette embereknek sziveket: és eg'edül esmeri minden ö czelekedetét.
 Nem szabadéttya meg' à kiralyt seregének sokasaga: és ereinek nagysága meg' nem menti az hatalmast.

Az lovaknak meg' szabadétságában meg' czalatkozol: és à seregnek soksága nem szabadét meg.
 Ime az Urnak szemei azokon kik ötet böczülik: és azokon kik biznak az ö jovoltában.
 Hog' az halalbul ki szabadicza az ö lelkeket: el tarcza öket az éhségnek idein.
 Az mi lelkünk anakokaért tamaszkodik az Ur hoz: mert ö à mi erős oltalmazunk.

f 197v

Mert à mi szívünk ö benne meg' örüöndez: hog' csak bizzunk az ö szentssges nevében.
 Légyen mi raitunk Ur Jsten à te kegyelmeséged: mi képpen mijs biztunk te benned.
 Diczőség'. Meképpen.

Szent Daud Propheta ének [Iő könyvének]

Bizodalmunk Christus által. [f 380]

Az Ur enekem erőző pasz [torom; f 365]

Dominica Misericordias

Psal: 22
Dominus me pascit

A [300]
Az Ur legeltet engemet: es semmi fogyatkozásom nem léssen.
Az szépségő mezőken helheztetet engemet: és viszen az czergő vizekhez.
En lelkemet meg' elevenittete: az igasagnak utan visel az ő neveért.
Söt ha elbudosandom az halal völgyének arnikabanis sem félek: azért hogy te en velem vagy.
A te pasztoriveszöd és istapod: azok engemet meg vigasztalnak.
Mert asztalt készétél ennekem: azok ellen kik haborgatnak engemet.
El köverited feiemet olaival: az én meg' részegítő poharom de lasd ki dragalatos.
Követ engemet à te irgalmaságod: életemnek minden napiaiban.
Hogy én lakozam az Urnak hazaban: ideimnek minden hoszszuságában.
Diczőség: Mikeppen.

Psalm: 135
Confitemini Domino quo[niam bonus]

f 198 **H** [302]
Hálát adgyatok az Urnak mert jo: mert örökké az ő irgalmasága.
Hálát adgyatok Jstennek Jstenének: mert örökké az ő irgalmasága.
Hálát adgyatok az Urak Urának: mert örökke az ő irgalmasága.
Ki nag' czodákat czelekeszék egyedül: mert örökké az ő irgalmasága.
Mert az eeket bölczen teremtette: mert örö[kké az ő irgalmassága.]
Ki meg' erőssítete à földet à vizek fölöt: mert örökke az ő irgalmasága.
Ki nag' vilagositokat teremtett: mert örökke az:
A napot hog' nappal uralkodnék: mert örökke az:
A holdat és à czillagokat hogy eytszaka uralkodnanak: mert örökke:
Ki meg' verte Aegyiptust az ő első szölöttivel: mert örökke:
Ki Jsraelt ki hozta közzülek: mert örökke az:
Hatalmas kézzel és ki nyuitott karral: mert örö:
Ki a veres tengert oszlasokra osztotta: mert ör:
Es által hozta Jsraelt annak közöpin: mert örö:
Es be vetette Faraót, és az ő ereit a veres tengerbe: mert örök:
Ki által vitte az ő népét à pusztan: mert örök:
Ki meg' verte à nagy kiralyokat: mert örök:
Es meg' ölte az erős kiralyokat: mert örökké:
Sehont az Amorraeusok kiralyat: mert örökké:
f 198v Es Ogot a Básan királyat: mert örökke az ő irgalmasága.
Es adá azok földét örökségül: mert örök:
Oerökségül Jsraelnek az ő szolgálíának: mert ör:
Mert à mi alázatoságunkban meg' emlekezett rólunk: mert örökke:
Es meg' szabaditott minket à mi ellenséginktül: mert:
Ki eledelt ad minden testnek: mert örökké az ő:
Hálát adgyatok az ég' Jstenének: mert örökké:
Hálát adgyatok az Urak Uranak: mert örökké az ő irgalmasága.
Diczösseg'. Mikeppen:

Dominica Jubilate

[303]

Psal: 65

Jubilate Deo omnis terra psal[mum dicite nomini ejus]

[304] rvöndeztetek föld az Jstennek diczéletet mondgyatok az ö nevének: adgyatok diczösséget az ö diczéletinek.

Mondgyatok az Jstennek mely rettenetesek à te czelekedetid Uram! à te erödnek nagy vóltáért hazudnak néked à te ellenségid.

Az egiz föld imádgyon téged, és énekellyen néked: diczéletet mongyon à te nevednek.

Jöjjetek elő, és lássátok az Jsten czelekedetit: retenetes az ö tanacziban az emberek Fiain.

Ki à tengert szárazzá változtattya à folyo vizen lábbal mennek által: ott uigadunk ö benne.

Az ki Uralkodik az ö ereie által örökke, az ö szemei à nemzetségekre néznek: à kik búsíttják fel ne fualkodgyanak magokban.

Aldgyátok poganyok à mi Jstenünket: és hallattasátok az ö diczéletinek szavát.

Ki az én lelkemet az életbe helyezettette: és nem eresztette tantorodasra à labaimat.

Mert meg' késértettél minket Jsten: tüzel probaltal meg' minket, à mint az ezüst meg próbáltatik.

Törbe-vittél minket, haboruságokat töttel à mi hátunkra: embereket ültettél fejekre.

Altal mentünk à tüzön és vizen: és ki vittél minket à hivesre.

Be mégyek à te házadba éppen égő áldozatokkal: meg' adom néked fogadásimat mellyeket az aiakim ki magyaráztak.

Es szállott à szám: az én haboruságomban.

Vellös éppen égő áldozatokat téznek néked à kosok jó illattyával: aldozok néked ökröket bakokkal.

Löjjetek el halljátok meg' minnyáian kik félték az Urat: és meg' beszéllem minemöket czelekedet az én lelkemmel.

Hozzáia kiáltottam à száimmal: és fel magasztaltam à nyelvemmel.

Ha hamissagra tekintettem az én szivemben: nem halgat meg' az Ur.

Azért halgatott meg' az Jsten: és az en könyörgésem szávara figyelmezett.

Aldot az Jsten ki el nem tavasztatta imádsagomat: és az ö irgalmaságot én tölem.

Diczösseg'. Mi[képpen]

f 199

Psal: 99

f 199v

Jubilate Deo omnis terra ser[vite Domino]

 [305] rvöndeztetek az Jstennek minden föld: szolgállyatok az Úrnak vigasággal.

Mennyetek az ö szine eleibe: örvöndezéssel.

Tudgyátok hog' az Ur ö az Jsten: ö alkotott minket, és nem mi magunkat.

Ö népe, és az ö legeltetése juhái: mennyetek bé az ö kapuin háláadásal az ö pituariba diczéretekekkel adgyatok hátat neki.

Diczérjetez az ő nevéz mert édes az Ur örökké az ő irgalmásága: és nemzetségről nemzetsege az ő igaz mondása.
Diczőség'. Mikeppen.

Sok jo téteményén nagyot czudal[kozván]
Aki ueti segedel[mét]
Erős uarunk nek[ünk az Isten]
Te hozzáz tellyes [szívbul; f 355v]

Halgas meg mostan [felséges Isten]
Mint kiunkozék [az szarvas]
Felséges Jsten néked [jelentyük]
Jer emlékezunk ke[resztyén népek]

Dominica Cantate

[306] E - ne - kel - le - tek az Ur - nak uy é - ne - ket. 2

Psal: 97

Cantate Domino canti[cum novum]

E [307] nekellyetek az Úrnak uy éneket mert czuda dolgokat czelekedet: szabádétást adot neki az ő jobia es az ő szent karja.

Meg' jelentette az Ur az ő meg' szabádítását: à nemzetségek szinye elöt ki nyilatkoztatta az ő igasságát.

Meg' emlékezett az ő irgalmáságárul: és az igaz mondásárul az Jsraél házához.

Láták à földnek minden hatari: à mi Jstenunknek meg' szabádítását.

Örvendezz az Jstennek minden föld: énekellyetek es vigadgyatok és diczéretet mondgyatok.

f 200 Diczéretet mondgyatok az Urnak Czitarával, czitarával és Soltar szavával: vert trombitákkal és szarükürt szavával.

Örvendezzetek az Ur kiraly szine elött: indullyon meg' à tenger és az ő tellyes volta, à föld kereksege, és à kik azon laknak.

A folyó vizek kézzel tapsollyanak egyetemben örvöndezzenek à hegyek az Ur szine elött: mert el jöt à földet meg' itélni.

Meg' itéli à föld kerekségét igaságban: és à népeket tekélltetességben.

Diczőség. Mikeppen.

Cantiones

Adgyunk halat mindnya[jan]

Az Jsraelnek népe:

Semit ne bankodgyal [Krisztus szent serege]

Sok emberek uadnak

Felséges Jsten mennek [földnek Ura; f 267, vel 270]

Halat adunk tenéked.

Psal: 149

Cantate Domino canticum [novum]

E [308] nekellyetek az Úrnak uy éneket: az ő diczérete a szentek gyülekezetiben.
Vigadgyon Jsraél abban á ki ottet teremtette: és a Sion Fiai vigadgyanak az ő kiralyokban.

Diczerjék az ő nevét az éneklő karban: dobbal és orgonával énekellyenek neki.
 Mert gyönyörködik az Ur az ő népében: és fel magasztalja a szelideket a szabadulásra.
 Örvendezenek a szentek a dicsőségben: vigadnak az ő agyas házokban.
 Az Jstennek fel magasztalási az ő torkokban: és két élű kardok az ő kezekben.
 Hog' boszszút állyanak a nemzetségeken: meg' fedgyék a népeket.
 Hog' azok királyit békókba verjék: és a nemessit vas belinczekbe.
 Hog' a meg' irt ítéletet tegyék ő fölölök: dicsossege ez minden ő szenteinek.
 Dicsőség'. Miképpen.

f 200v

Dominica Vocem jucundi[tatis]

Psalmus 144

Exaltabo te Deus meus

F [310]

el magasztalunk Ur Jsten mi kiralyunk tegedet: és diczerjük a te szent nevedet mind örökkön örökké.

Minden napon tégedet diczerünk: és diczerék a te szent nevedet mind örökkön örökké.

Nag' az Ur Jsten és igen diczeretes: és az ő igaságának ninczen vége.

Minden nemzetség' diczeri a te czele[ke]deted Ur Jsten: és hirdeti a te hatalmat.

A te szentségednek ü dicsőségének nagyságot hirdetik: es az te hatalmas voltodat mondgyak.

Es a te rettenetessednek jóságát beszéllyek: és a te czudalatos dolgaidat mondgyak.

A te búséges jovoltodnak emlekezetit hirdetik: es a te igassagodban örvendeznek.

Irgalmas és kegyelmes az Ur Jsten: nag' türo és igen kegyelmes.

Kegyelmes az Ur Jsten mindeneknek: és ő irgalmasága az ő teremtet allatin vagyon.

Diczernek teged Ur Jsten minden teremtet allatok: és a te szentid fel magasztalnak tégedet.

A te orszagodnak dicsőségét hirdetik: és a te hatalmatat beszéllyik.

Hogy meg' ielenczed az embernek fiainak a te hatalmatat: és a te orszagodnak nagysaganak dicsőségét.

A te orszagod örökké valo orszag' és a te Uralkodasod minden nemzetségrül nemzetségre vagyon.

Igaz az Ur Jsten minden beszédiben: és szentseges minden czelekedetiben.

Meg' tartya az Ur Jsten azokat kik el essendök volnanak: és meg' vigasztalja a bünösöket.

Mindeneknek szemei te benned biznak Ur Jsten és te benned remenllenek: es te adtz ü nekik eledelt alkalmatos időben.

Meg' nitod Ur Jsten a te kezeidet: és be töltez minden allatokat a te aldasoddal.

Közzel vagyon az Ur Jsten kik ütet segítségul hiak: és a kik hiak minden igassagban.

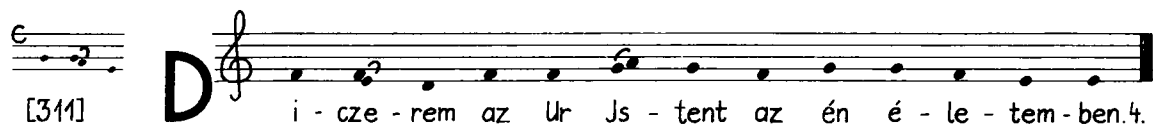
Az hiveknek akarattyokat teszi az Ur Jsten: meg' halgattya az ő könyörgéseket és meg' tartya őket.

Meg' örzi az Ur Jsten az ütet szeretöket: és az hitetlen bünösöket mind elveszti.

Diczeriék a mi sziveink az Ur Jstent: és minden aldgya az ü szent nevét mind örökkön örökké.

Dicsőség': Miképpen.

f 201

[311] i - cze - rem az Ur Js - tent az én é - le - tem - ben.4.

Psalm: 145

Lauda anima mea Domi[num]

f 201v **D** [312] iczéried én lelke az Ur Jstent: diczérem az Ur Jstent az én életemben éneklek ö neki mig' élek.

Ne bizzatok az fejedelmekben: embereknek fiaiban kik meg' nem tarthatnak.

Meg' hal az ember és földé léssen: akkoron az ö gondolati semive léssnek.

Bodog' ember à kinek segétoie az Jacobnak Jstenne: es à ki az ö Uraban Jstenében bizik.

Ki teremtette à földet mennyet à tengert és mind ezekben valo allatokat: ki igaz az ö ígéletiben mind örökké.

Igaz itéletet téssen az boszusag' szenvedöknek es eledelt ád az ehezöknek: az Ur Jsten fogll'okat szabadit.

Az Ur Jsten szemet ád az vakoknak és felemeli az elesteket: az Ur Jsten szereti az igazakat.

Az Ur Jsten meg' örzi à jövevényeket arvakat és özüegyeket fel emely: és az Jstenteleneknek utat elveszti.

Uralkodik à te Urad Jstened keresztyén nép: mind örökkön öröкке.

Diczöseg' Miképpen.

Cantiones

Mi Atyank ki uagy menyég[ben]
 Mi kegyes Atyank [kit vallunk hitünkben]
 Sies nagy Ur Jsten én segét[ségemre]
 Az mely embernek jo [hite vagyon]
 Halat adunk tené[ked]

f 202

Cantio Paschalis

[313] z nap mi mind ö - - rül - lyünk, Chri - stus
 lé - gyen mi re - mén - sé - günk, né - ki kö - nyör - günk, mert ö
 nagy ha - tal - - má - val, val - ta min - ket kén - nya - i -
 val, di - czé - re - tet né - ki - e mond - gyunk, mind - - ö - rök - ké.

Ez olly igen diczéretes nap,
 mellyet senki nem diczérhete,
 sem tekélhete;
 ha nem az egy Jstennek Fia,
 ki a poklot meg' töré,
 benne valo ördögöket,
 abban meg' köté.

Ez olly igen fényeséges nap,
 mellyen pokol meg' töretteté;
 és meg' rontaték:
 hogy Eva elkárhozott vala,
 ördögnek czalárdsága miat,
 ez nap Christus meg' ielenté,
 nagy gyözedelmét.

Téged kérünk szent Ur Jsten,
 adgy hitet az mi sziveinkben,
 hogy benned bizzunk,
 és légyünk szerelmedben,
 mind örökkön örökké,
 téged kérünk Urunk Jesus,
 Jrgalmazz nekünk.

Antiphonae

[314] **M** ost à hoz me - gyek a ki en - gem kül - döt
 al - le - lu - ia és és - mét el jö - vek hoz - za - tok
 al - le - lu - ia al - le - lu - ia.

Dominica 5 Pasch[ae]

[315] **E** d - dig' nem kér - te - tek sem - mit az én ne -
 vem - ben; kér - je - tek és él - ve - szi - tek, Al - le - lu - ja.
 [316] **K** i jöt - tem az A - tyá -
 túl, és é vi - lag - ra jöt - tem, Al - le - lu - ja, is -
 meg el had - gyom é vi - la - got és az A - tyam - hoz
 me - gyek Al - le - lu - ia.

f 202v

Antiphonae Communes ex Psal[mo] preceden[te] p[er] [f 194]

[317] **Ö** röl - lye - tek i - ga - zak az Ur Js - ten - ben:
 [318] **A** z Js - ten - nek ne - pe ki
 jö - ve à po - ga - ny nép ke - zöl.

Responsorium

[319] e - sus Kri - stus é - lö Js - ten - nek szent Fi - a.
 Jr - gal - maz mi ne - künk. Ki ez na - pon nagy di - czö -
 ség - gel ha - lo - ta - i - ból fel ta - ma - dal. [Jr - gal -
 maz mi ne - künk.] Di - czö - seg A - tya - nak és Fi - u - nak
 és szent Lé - lek Js - te[n]-nek. Jé - sus [Kri - stus]

- Ki az Emausba menő tanítványoknak meg jelenél.
 Ki az jerusalemben együtt lévő Apostolidnak magad meg jelenél.
 1. Ki az hitetlen Tamással magadat meg ismért[et]jed.
 2. Ki vagy amaz Jstentől ígéretet jó Pasztor.
 3. Ki minket ígéreted szerint ismeg meg látogatsz.
 4. Ki a vigasztalónak eljövételével Apostolidat meg vigasztalad.
 5. Ki a te nevedben könyörgöket szent Atyadnak kegyelmével meg biztattal.

f 203

A ^{In Resurrectione} szom - bat - nak est - ve - in mi - kor Hus -
 vét nap - ia - ra vi - rad - na, jö - ve Ma - ri - a Mag - da -

le - na és a ma - sik Ma - ri - a lat - ni a ko -
por - sot, al - le - lu - ja. [321] **E** *Quasimodo:* n va - gyok

a Kri - stus és az én ta - na - czo - mat nem köz - lem az
hi - tet - le - nec - kel de az Is - ten - nek tör - vé - nyé - ben
va - gyon az én a - ka - ra - tom al - le - lu - ja. [f 95v] *Ps. 1 p 240*

A *Misericordia* jó pasz - tor az ő é - le - tét ad -
[322] gya az ő ju - ha - ért al - le - lu - ia. [323] *Jubilate*

M i - czo - da a mit mi - ne - künk mond: Egy ke -
ves - sé. Nem tud - gyuk mit szol - lyon al - le - lu - ia.

M *Cantate* i - ko - ron el jö - vend a vi - gasz - ta -
[324] lo az i - ga - sag - nak a - ma lel - ke, a meg fed -
di e vi - la - got a bün - ről az i - ga - sag - ról
és az é - té - let - ről, al - le - lu - ia. [325] *Vocem jucunditatis*

E ke - dig - len nem kér - te - tek sem - mit az én

ne - vem - ben kér - je - tek és el - ve - szé - tek al - le -
lu - ja.

f 203v
f 204

[326] Ma Chri - stus gyö - ze - del - mes lött, az

5 ha - la - bul mert im fel költ, al - le - lu - ia, al - le - lu -

12

ia, fé - nye - ség - gel s - di - czö - ség - gel, ki - ért áld - gyuk... vig'

19

lé - lec - kel, al - le - lu - ia, al - le - - lu - ia.

Mint erős baj vivo vitez,
 ellenségét meg' ejté,
 alleluia aeua,
 ördögöt halált meg' rontá,
 minden igaját el bontá,
 alleluia, aeua.

Oh Jesus Jstennek Fia,
 bünösöknek meg' valtoia,
 Aeua, Aeua
 irgalmadbul országodba,
 hoztal minket bodogságba,
 aeua aeua.

Nem árthat mar ellenségünk,
 bár fenekedgyék ellenünk,
 aeua aeua
 nincz ereje, ne retteghiünk,
 lám Jsten Fiai vagyunk,
 aeua aeua.

Kik à Christust hiven vallyák,
 è vilagon boszszujat lattyak,
 aeua aeua,
 bár ként halalt szenvedgyenek
 véle viszont diczöülnek
 aeua, aeua.

Ezért neki egyetemben,
 adgyunk hálát örömkben
 aeua aeua
 hozza menybe igyekezzünk
 Jsten légyen segítségünk,
 aeua aeua.

Diczéret lég'en Atyanak,
 szent Fianak à Christusnak,
 aeua aeua
 Szent léleknek azon képpen,
 örökké tisztesség' menyben,
 Aeua aeua.

Surrexit Christus

f 204v
 f 205

[327]

Je - sus Chri - stus Fel - tá - ma - da

6

Al - le - lu - ja [Al - le - lu - ja Al - le - lu - ja] El - vö - vé ör - dög

14

ha - tal - mat Al - le - lu - ja [Al - le - lu - ja Al - le - lu - ja.]

Ki szörnyü halalt szenvedé
 Meg' jelenék Marianak
 Annak utana Péternek
 Látának fejr ruhaban
 Ki monda nekik neféllyetek
 Ti félelmes szent Aszszonyok
 Tanitványoknak meg' mondgyatok
 Neki légyen nag' diczéret
 Es kérünk teged kirallyunk
 Diczértessék szent Haromssag'

Al -
 le -
 lu -
 ja

Embereknek valtságaért.
 Es bünös Magdalenának.
 Es à töb Apostoloknak.
 Az öröm mondo szent Angyalt,
 Meg' feszült Jesus[t] keresétek.
 Galilaeában mennyetek.
 Hog' à Christus feltámadot.
 Christus Urunk mind örökké.
 Lég' mindenkor mi oltalmunk.
 Mind örökké nag' boldogsag'.

Al -
 le -
 lu -
 ja.

[328]

U - runk Fel - tá - ma - das - sán Ör - vön - de - zünk,

f 205v
 f 206

7

[ör - vön - de - zünk.] Ki meg' ha - la ke - reszt fán Vi - ga - do - zunk, [vi - ga - do - zunk.]

Ha fel nem támad volna
Az ő szent halálául,
Jmmar énekellyetek,
Legyen diczéret Urnak,
Es szent Lélek Jstennek

Ör-
vön-
de-
zünk

Mi mind elvesztünk volna.
Minket meg' szabadita.
Vinek ifiak gyermekek.
Tisztesség' szent Fiának.
Ki Uralkodik menyben.

Vi-
ga-
do-
zunk.

J [329]
Jesus Christus mi meg' váltónk,
halaltul meg' mentő[n]k,
ki fel támadál,
minket meg' szabadítál,
Jrgalmaz mi nekünk.

Ki az te szenvedésseddel,
Atyád engeszteléd,
engedelmeddel nekünk
kegyelmet nyerél
Jrgalmaz mi nekünk.

Az bün ördög pokol az halál,
vadnak hatalmadban,
meg' szabadéted
à te benned bizókat
Jrgalmaz mi nekünk.

f 206v

J. S.

[330] **K**

ri - stus ha - lál fog - sá - ga - ba, a - da - ték [mi] bü - ne - in - kért.
De is - mét im fel - tá - ma - da, és mi ne - künk é - le - tet nyert.
E - zen mi mind ör - vend - gyünk, és Js - ten - nek há - lát ad - gyunk,
é - ne - kel - ven al - le - lu - ja al - le - lu - ja.

Az halált földön közzülünk,
senki nem gyűzheti vala:
ezt hozta à mi esetünk,
bün nélkül senki sem vala:
igy az halál reank jött,
és rajtunk birodalmat vött,
minnyajunkat fogva tartott:
aeuia.

A Kristus Jstennek Fia,
mi helyetünk alá jöve:
bűneinket fel-vállalá,
az halált semmisé töve:
ő hatalmát el-ronttá
csak szinte képét maraszta
ninczen már semmi fulankja:
aeuia.

Melly czoda bay-vivas ez lön
hol az élet s-halál küzdöt:
az élet gyözedelmet vön
és az halál el-nyeletött:
az irás jövendölte
egy halált à más mint ölne
az halalból czuffot tenne.
aeuia.

f 207

Ez ám az husvéti Bárány
kiröl az Jsten paranczolt
ki kereszt-fának oltáran,
buzgo szeretetben meg-sült:
vére jedzi szívünket,
halál ellen biztat minket,
hozzank öldöklő nem térhet:
aeuia.

Idlyük tehát ez nagy napot
szívünk örvendezésével:
kit az Ur nekünk támasztot
Kristus fényeskedésével:
kegyelemnek világja
szívünket vilagosittya
bün setétséget elhajtya:
aeuia.

Ez igaz husvét Jdneppen
ô kovasznak lenni nem kell:
ne éllyunk régi bünökben,
Kristust kövessük uy szivel:
ö lelkünkben taplalni,
hitünkben akar nyugotni,
halálból életre vinni:
Alleluja.

Concentus Pij
DE ASCENSIONE DOMINI
Nostri Jesu Christi

f 224

Introitus

[334] **G** [Pueri] Chorus
a - li - lae - a - i fér - fi - ak: Mit ál -
la - tok az ég' - be néz - vén? Al - le - lu - ja. A
mint lát - ta - tok ö - tet az ég - be men - ni úgy jö
el Al - le - lu - ia Al - le - lu - ja Al - le - lu - ja.
Pueri Chorus
Min - den né - pek tap - sol - lyá - tok ke - ze - tek - kel. Ör -
vön - de - ze - tek az Js - ten - nek vi - ga - ság - nak sza -
vá - val. Pueri
Di - czö - ség A - tyá - nak és Fi - u - nak és
Chorus
szent Lé - lek Js - ten - nek. Mi - kép - pen kez - det - ben di -
czös - sé - ges va - la, mos - tan és mind ö - rök - kön ö -
rök - ke Ug' lé - gen. [Galilaeai férfiak:]

HYMNUS

Festum nunc celebre:

[332] **M**

os - ta - ni nag' id - nep, és ez je - les ö -
rö - mök, kén - sze - réj - tek lel - kün - ket, di - czi - re - tet
mon - da - ni, mi - kor à mi U - runk ke - gyes i - té -
lö bi - ro, ma - gas meny - ég - ben fel mé - ne.

f 224v

Nagy diczóséggel, meny országban fel méne,
szenteknek sokasaga, tiszteli Urunkat:
az Angyali sereg', éneкли egyetemben,
kiralyunknak gyözedelmét.

Ki menyég'ben fel menyvén, à mi fogságunkat meg' gyozé
ád à földi embereknek, nag' sok ajandékokat,
jövendő ítéletre, kemény ítélő biro,
ki most kedvessen fel ménne.

Könyörgünk te néked, mi nemes teremtünk,
tekincz meg' szolgálodat, és oltalmazd őket,
hog' az ördögnek, irigy czálárdsága
minket pokolra nevégyen.

Hogy mikor meg' térendez, à fényes kedben itélni,
ki nyilatkoztatvan, embereknek titkait,
à mi bűneinkért, neves az örök tűzre,
de végy be te országodban.

Enged meg' ezeket, Felséges Atya Ur Jsten,
oh te Jstennek Fia, és szent Lélek Jsten,
diczö szent Haromsag', ki Uralkodol,
mind örökkön örökké. Ug' lég'en.

Idem: alio modo:

M^[333]ostani ékes idnep nap, és lelki nag' örömek,
indiczak elménket dicziretet mondani:
mert ime à Christus, fel mene szekiben,
mennyeknek kegyes kirall'a.

f 225

Fel mene nag' örömmel, vigadvan az menyegben,
szenteknek seregi, hirdetik diczööltnek
éneklik az eg'ben, az Angyali karok,
gyözönek nag' diczösseget.

Ki menvén az menyégben, poklokat meg' köte,
advan mind é földieknek, sok ajándékokat,
meg' diczöült testben, jö el minket itélni,
ki kegyességgel fel mene.

Könyörgünk tenéked, nemes teremto Jstennönk,
ajtatos szolgálodat, hog' te meg' oltalmazd
hog' az meg' döhödöt, pokolbéli ördög',
minket pokolra ne vigyen.

Hog' mikor fényes ködben, meg' térz az itéletre
el titkolt böneinket, igazan itélni,
ne adg' rettenetes kinokat, à mi büneinkért,
de igazaknak ad' érdemed.

Engedgyed ezt nekünk, örök mindenható Ur Jsten,
oh te Atya Jstennek Fia, és szent Lélek Ur Jsten,
diczö szent Haromsag', ki Uralkodol
most és mind örökkön örökké. U.L.

Antiphonae

[334] **F** el men - vén Chri - stus men' - ég - ben al - le - lu - ja
fog - va vi - ve à fog - sa - got Al - le - lu - ja al - le -
lu - ja. [335] **E** k - kép - pen jö el mi - kép -
pen lat - tya - tok ö - tet meny - ég - ben fel men - vén Al - le -

f 225v

lu - ja. [336] **M** on - da Chri - stus

az ö ta - nét - va - nyé - nak, nem had - lak té - te - ket ar - va -

jul Al - le - lu - ja. [337]

E l me - gyek és hoz - zá - tok jö - vek Al - le - lu -

ja: és ör - ven - dez a ti szi - ve - tek Al - le - lu - ia.

[338] **G** a - li - lae - a - be - li fér - fi - ak, mit néz -

tek az ég' fe - lé, ez Je - sus ki fel vi - tet - tet

tö - le - tek az meny - ben, ek - kép - pen jö i - té - let - re

Al - le - lu - ja. [339] **C** hri - stus U - runk Je - sus

è ma - j na - pon me - nyek - nek or - szá - gá - ban mé - ne

di - czö - ült test - ben Al - le - lu - ia. [340] **F** el

me - gyek az én A - tyam - hoz, és à tü A - tyá - tok -

hoz: az én Js - te - nem - hez és a tü Js - ten - tek - höz

Al - le - lu - ia. [341]

per Psal: 46

ven - de - ze - tek az Js - ten - nek vi - ga - sag - nak sza -

va - val. 7.t.

Psal: 46
Omnes gentes plau[dite manibus]

f 226

M[342]inden népek tapsollyatok kezeikkel: örvendezetek az Jstennek vigaságnak szavával.
Mert az Ur Felséges, rettenetes: nag' király az egéz földön.
Alánk vetette à népeket: és à nemzetségeket lábaink alá.
Közöttünk választotta az ő örökségét: à Jacob szépségét mellyet szeretett.
Fel ment az Jsten örvendezéssel: és az Ur trombita szóval.
Énekellyetek à mi Jstenünknek énekellyetek: énekellyetek à mi királyunknak énekellyetek.
Mert az egéz földnek királya az Jsten: énekellyetek bölczen.
Országol az Jsten a' Poganyokon: az Jsten az ő szent székiben ül.
Az föld népeinek feiedelmi az Abraham Jstenihez gyűltek: mert à földnek erős Jsteni igen fel emelkedtek.
Diczőség: Miképpen:

Antiphona et Psalmus
pro impetrandis pluvijs et serenitate
Domine Rex:

[343] U r Js - ten me - nye - i ki - ra - lyunk, à mi

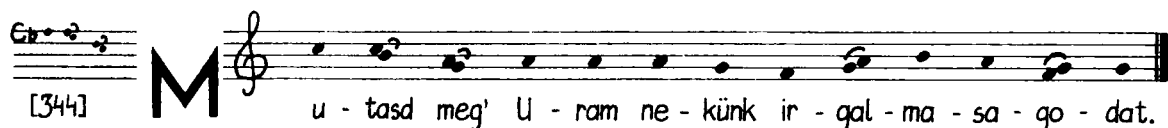
U - runk Je - sus Chri - stus - nak A - tya, adgy tiszt - ta {i - döt es - söt

ne - künk à föld - nek szé - nyé - re, hogy meg' is - mér-

jék min - den ne - pek, hog' te vagy à mi U - runk

Js - ten - nünk Al - le - lu - ia.

f 226v

[344] **M**

Psal: 84

Benedixisti Domine terram [tuam]

M [345]

Meg' áldottad Uram a te földedet: el fordítottad a Jakob fogsagat.
 Meg' boczáttad a te néped hamisságát: bé földözted minden ő bünöket.
 Meg' enyhítetted minden haragodat: el fordúltál a te búsulásod haragiátúl.
 Térícz meg' minket mi szabadító Jstennünk: és fordíczd el rólunk a te haragodat.
 Vallyon örökké haragszol é reank? á vag' ki terjesztedé haragodat nemzetségrúl nemzetségre.
 Jsten te meg' térvén meg' elevenítesz minket: és a te néped örvendez benned.
 Mutasd meg' Uram nekünk irgalmasságodat: és szabadításodat adgyad nekünk.
 Meg' hallom mit szóll bennem az Úr Jsten: mert békeséget szóll az ő népének.
 Es az ő szenteinek: és azoknak kik szívökhöz térnek.
 Bizony az ötet félökhez közzel az ő szabadétása: hog' diczóság' lakék a mi földünkön.
 Az irgalmaság és az igaz mondás elől találák egy mást: az igaság' és az békesség meg' czokollyak
 eg' mást.
 Az igaz mondás a földbül nevedekék: és az igaság' menybül alá tekinte.
 Mert az Ur jót ad: és a mi földünk meg' adg'a az ő gyümelczét.
 Az igaság' előtte jár: és az útba helyhezteti az ő lépésit.
 Diczőség': Miképpen.

f 227

Dominica Exaudi

Antiphona

[346] **M**

Ex Psal[mo] Antip[hona] vide p. 239 [f 95] Könyörüly raj[tunk Ur Jsten]
 Can[tiones] Mikor az Sido nemzet:
 Oh mint keseregnek:
 Halgas meg' mostan:

Psal: 26

Dominus illuminatio mea:

A [347]

Az Ur az én világosításom: és szabadulásom ki tül félek.

Az Ur az én életemnek oltalmazója: ki töl rettegjek?

Midön reám közelgetnek à gonoszok: hog' meg' egyék az én husomat.

Az én ellenségim kik engem háborgatnak: azok meg' erőtelenültek és el estek.

Ha tabor áll ellenem: nem fél à szívem.

Ha harcz támad ellenem: én abban bizom.

Egyet kértem az Úrtúl: és=mégazt kérem, hog' az Ur házában lakjam életemnek tellyes napiban.

[Hogy lássam az Úr gyönyörűségét, és meg-látogassam az ő templomát.]

Mert el rejtett engem az ő hajlékába: à veszedelemnek napián meg oltalmazott engem az ő hajléka rejtekében.

A' kö sziklára emelt fel engem: és most felmagasztalta feiemet ellenségim fölibe.

Körül jártam és áldoztam az ő hajlékában éneknek áldoztattyát: éneklek, és diczéretet mondok az Urnak.

Halgas meg' Uram szómat, mellyel hozzád kialtottam: könyörüly rajtam, és halgas meg' engemet.

Néked szállott à szívem az orczám téged keresett: à te orczádat keresem Uram.

Ne fordicz el tülem az orczádat: ne téry el à szolgádtúl haragodban.

Légy segétöm, ne hadg' el engem: se meg ne útály engem én üdvözítő Jstennem.

Mert az atyám és anyám el hattak engem: az Ur pedig' fel vött engem.

Törvén't adg' nekem Uram à te útabban: és igazitz engem igaz ösvényre az én ellenségimért.

Ne adg' engem az én haborgatoim lelkeinek: mert hamis tanúk tamadtak ellenem és à hamiság meg' hazudta magát.

Hiszem hog' meg' látom: az Ur javait az élök földében.

Várjad az Urat, emberkedgyél: és erőssödgýék meg' à szived és varakozzá az Úrra.

Diczőség: Miképpen:

f 227v

f 228

Sequuntur Cantiones

Ad notam: Czudálatos nag' bölcz[eség]

A [348]

Az Christus menyben fel méne,
minden éeknek fölötte,
honnét az élet le jove,
ismég' oda méne.

Meg' rontá ellenségünket,
ördögöt, poklot, bünöket,
meg' szerzé idvösségünket,
örök életünket.

A mely testet szüztül föl vön,
Jstenséggel egyesülvén,
azon testet fel emelvén
fel méne menyég'ben.

No azért mi keresztyének,
vessünk véget à bünöknek,
éllyunk immár úy életnek,
tegyük jelét hitnek.

Hadgyúnk-el minden hívságot,
ördögi czálaradságot,
testünkbeli kivánságot,
minden gonozságot.

Hog' mijs menybe mehessünk,
Christussal együt lehessünk,
örökké véle élhessünk,
és örvendezhessünk.

Kérünk mi Christus tégedet,
boczasd meg' mi büneinket,
végy fel menyben veled mínket,
adg' örök életet.

Diczőség' légyen Atyának,
és ő Fiának, Christusnak,
mi kegyes Vigasztalónknak,
à szent Háromságnak.

f 228v

Alia ex Psal: 46

Ad notam: Adg'unak hálat az Ur[nak; f 356v]

M^[349]inden népek örülvén tapsoll'anak,
az Jacob Jstenének vigadg'anak.

Mert ő rettenetes Ur az egekben,
és Felséges kiraly ez széles földön.

Meg' haytot ő mi nekünk sok népeket,
és lábunk alá sok nemzetségeket.

Kiket szent igiével eg'be gyöytöt,
az Evangelium alá meg' haytot.

Es választá magának o mind minket,
és örök Fiaiva szörze minket.

Es szörze ő minekünk örökséget,
az Jakob áldomását és szépséget.

Fel mégyen az Ur Jsten nag' örömben,
és nag' trombita zengésében.

Az az Christus Urunk magasztaltatik,
mikoron az írásban hirdettetik.

Diczirjetek az Jstent diczérjetekek,
és az mi kiralyunkat tisztellyétekek.

Mert ő nagy kiraly mind ez széles földön,
diczérjetekek azért ötet nag' bölczen.

Országol az Ur Jsten sok népeken,
és regnál ő kiralyi szent szekiben.

Népekek fejedelmi egyben gyültekek,
Abraham Jstenéhez egyesültekek.

Ezek ez világ'nak bölcz tanitoi,
ez földnek nag' erős óltalmazoi.

Oh mely igen az Jsten diczértetekek,
mindeneknek felotte fel emeltetekek.

f 229

Diczéret légyen az Atya Jstennek,
Christussal egyetemben Szent Lélekeknek.

Alia

Ascendit Christus hodiè: [f 230v]

C^[350]hristus menyben ma fel méne Alleluja
az menyei diczőségbe Alleluja.

Latasára Apostoloknak Alleluja.
kiknek Angyalok mondanak. alleluja.

Ti Férfiak mit czudalkoztok, alleluja
az Christus czuda hatalman. alleluja.

Ez az mint menybe fel méne, alleluja
ugy jó ismét itéletre, Alleluja.

Fog'ságot fogva fel vivé, alleluja
à menyei diczőségbe. Alleluja.

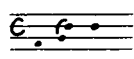
Ő meg' gyözvén ellenségünket, alleluja
meg' adá szabadulásunkat, Alleluja.

Nekünk menybe útat szerze, alleluja
mikor mene diczőségbe. Alleluja.

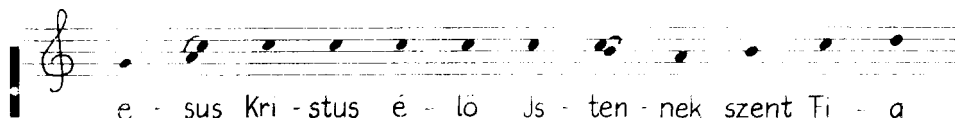
Azért ötet most diczérjük, alleluja
és csak benne örvendezzunk Alleluja.

f 229v

Responsorium

[351]

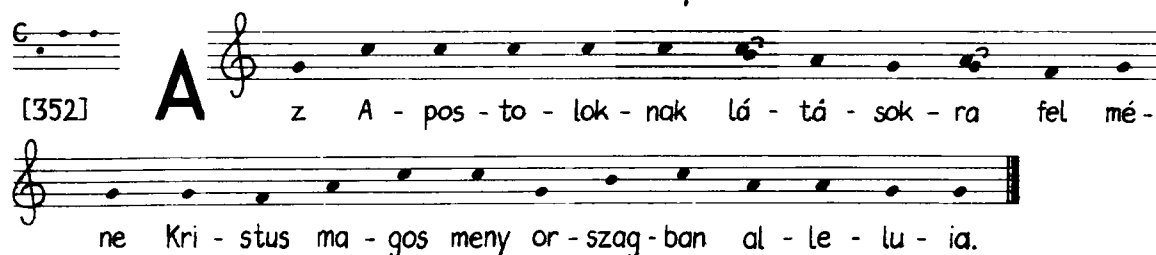

Jr - gal - [mazz] mi [ne - künk.] Ki é ma - i na - pon az e - gek -
 be di - czö - sé - ge - sen fel - me - nél. Jr - gal - maz mi - ne - künk.
 Di - czö - ség A - tyá - nak és Fi - u - nak és szent Lé - lek Js -
 ten - nek. Je - sus [Kristus]

6 Ki az kegyetleneknek haborgatások ellen hivedet eleve meg erőséted.

Antiphona

[352] **A** z A - pos - to - lok - nak lá - tá - sok - ra fel mé -
 ne Kri - stus ma - gos meny or - szag - ban al - le - lu - ia.

Hymnus

[353]

Jesus Kristus mi meg' váltonk
 szeretetünk és kívánságunk
 mindeneknek teremtője
 ki testben értünk öltözél.

Honnan érdemlettünk tőled
 hogy bűnünket te el mossád
 kegyetlen halált szenvedvén
 minket nagy kintúl meg' mentél.

Pokólrá érettünk szálván
 az nagy fogságból ki-mentél
 nagy diadalommal meg térvén
 atyádnak jobbjára ültél.

Kérünk azért áldot Kristus
 légy érettünk egy szoszolnok
 hogy halálunknak utanna
 szent szénedet meg lathasunk.

Diczőség néked Ur Jesus
 ki ez nap menyben fel menél,
 Szent Atyáddal és szent Lélekkel
 mind örökkén és örökké. Ugy lég'en.

f 230

f 230v
f 231

[354] **A**z Kri - stus meny-be fel mé - ne Há - lá le - gén à

8
Js - ten - nek Hogy mi - ne - künk helt szö - rez - ne Di - - czé - ret Js - ten - nek.

Bizonyítá emberségét
Üle Atyának jobjára.
Negyven napig' vigasztala
Kiknek ígére szent Lelkét
Világra őket boczátá
Beszédekét erősété
Azért bizzunk az krisztusban
Könyörög most szent Atyának
Diczértessél Atya Jsten

Hála
légyen
az
Jsten -
nek

Bizonyítá Jstenségét.
Hogy mi érettünk könyörgene.
Az ő hiveséges szolgait.
Hogy ki nyerné ő Atyától.
Hogy akaratyat hirdetnék.
Következendő czudákkal.
Mert mindeneken hatalmas.
És rolunk visel nagy gondot.
Fiu Jsten és szent Lélek.

Dicze -
ret
Jsten -
nek.

Concentus Pij DE SPIRITU SANCTO

f 248

Introitus Sap: 1

[355] **A**

Pueri z Úr - nak szent Lel - ke: *Chorus* Be töl - töt -
te à föld ke - rek - sé - get, Al - le - lu - ja és
à ki min - de - né - ket be fog - lal an - nal va -
gyon à szó ér - tel - me Al - le - lu - ja Al - le -
lu - ja Al - le - lu - ja. *Pueri* E - rö - sits meg' Js - ten
Chorus à mit ben - nünk cze - le - ked - tél: A te szent Tem -
Pueri plo - mod - tul, mely Je - ru - sa - lem - ben va - gyon. Di - czö -
ség' A - tya - nak és Fi - u - nak és szent Lé - lek Js -
Chorus ten - nek. Mi - kép - pen kez - det - ben di - czös - sé - ges
va - la, mos - tan és mind ö - rök - kon ö - rök - ké
Ugy lé - gyen. [Az Úrnak szent Lelke:]

HYMNI

Veni creator Spiritus:

[356]

ö - vel szent Lé - lek Ur Js - ten, la - to -
 gasd meg' hi - ve - id - nek el - mé - jet, tölcz be me - nye - i
 ma - lasz - tal, te tö - led te - rem - te - tet szi - vö - ket.

Ki vigasztalónak mondatol,
 örök Jstennek ajandéka,
 élokut fő szeretetre,
 indító tűz és lelkünkbeli nag' öröm.

Meszsze távoztasd ellenségünket,
 adg' lelki békeséget,
 hogy te vezérünk lévén,
 mindenemő bünt eltavasztathassunk.

Te czudalatos Jstennek,
 szent Fia, te szent Lélek Ur Jsten,
 Atyának méltó igiretet,
 beszédébül szólásokat erőssitez.

Ad örömünknek jutalmat,
 ad malasztodnak ajandékat,
 roncz ell minden,
 háborusagot és adgy jo békességet.

f 249

Terjez világot elménkben,
 adgy szeretettet szívünkben,
 szüntelen erőssitez,
 az mi gyarlok testünket, nag' hatalmaddal.

Ad hog' te általad ésmérjök,
 az Atya Jstent és Fiu Jstent,
 téged mind kettőtül,
 származonak hidgyünk minden időben.

Diczéret lég'en Atyának,
 Fiunak egyetemben szent Léleknek,
 és az Fiu Jsten,
 nekünk boczássa szent léleknek malasztjat. Ug' lé[gyen.]

Alius

Ad eandem notam:

[357]

Jövel szent lélek Ur Jsten,
 szentely meg' minket hitünkben,
 erősicz meg' reménség'ben,
 és a szent szeretetedben.

Sok ajandéknak adója,
 jóknak vag' osztogatója,
 lelkünknek igazgatója,
 és meg' bodogítója.

Te vag' nekünk batoritónk,
 banatinkban vigasztálónk,
 lelkünkben meg' vidamitónk
 és mi meg' világosítónk.

Szívünknek nag' sötétséget,
 és minden hitetlenséget,
 távoztassad el kétséget,
 és minden nag' gyölelséget.

f 249v

Christusnak esméretére,
vezérly minket igaz hitre,
hog' iuthassúnk idvöségre,
menyei örök életre.

Az hitnek erőségével,
atyafiu szeretettel,
ajandékoz reménséggel,
és az örök étlettel.

Diczértessék szent Haromság'
egy Jsten örök bodogság'
kitől adassék meny ország,
és az diczö szent haromság'. Ug' lég'en.

Alius

J [358]
övel szent lélek Ur Jsten,
ki Atyával vag' egy Jsten,
tég' mivelünk kegyelmesen,
Az Christusnak érdemejért.

Bünösök vagyunk előted,
mert nem fogattunk intésed,
mi bünönket födezd ell.
Az Chri:

Ald meg' szent Lélek szívünket
szenteld meg' à mi lelkünket
uýtzt meg' mi természetünket:
Az Chr:

Te vag' szívünknek világa,
minket tart bünök soksága,
ne legyünk ördögnek orszaga:
Az Chr:

f 250

Hüetlenségünknek bünét
kegyetlenségünknek terhét,
roncz el karhozatnak kötelét.
Az Chri:

Visellyed à mi gondunkat,
néked attuk mi magunkat,
vezérellyed à mi utunkat.
Az Chri:

Sent Lélek Jsten irgalmazz,
és minden büntül oltálmaz,
kárhozat ellen légy nag' támasz,
Az Chr:

Minden keserőségünkben,
és életünknek rendében,
bátoricz minket hitünkben.
Az Chri:

Az igaz hitnek gyümölczét,
a szeretetnek egyeségét,
plantallyad mindenöt jo hitét
Az Chri:

Setétségünknek világa,
mi szívünknek nyaiasága,
lelkünknek légy bódogsaga,
Az Chri:

Szent Lélek kérünk tégedet,
oltalmázd à te igidet,
ésmérhessünk meg' tégeder.
Az Chri:

Diczéret Atya Jstennek,
mi Urunk Jesus Christusnak,
és szent Lélek Ur Jstennek
szent Háromság' eg' Jstennek. Ug' lég'en.

Alius

f 250v

J [359]
övel szent lélek Ur Jsten,
banatunkban vígasztaly meg'
félelmünkben batoricz meg',
Az Christusnak érdemeért.

Iövel kérünk oh szent Lélek,
adgyad nekünk hivednek,
te kedves ajandékodat.
Az Christus:

lövel rontz meg' miközötünk,
az atkozot gyüölöséget,
és tégy minket egyesekké
Az Chris:

Diczéret neked Atyának,
és te Fiadnak Christusnak,
az szent Lélek Ur Jstennek
Az Christusnak érdemeért. Ug' lég'en.

Antiphonae Veni sancte spiritus

[360]

ö - vel szent Lé - lek Ur Js - ten, la - to -
gasd meg' à te hi - ve - i - det, és ö ben - nek sze -
re - tet - nek tu - zét ger - jezd fel, ki az egy i - gaz
hit - nek, te - kél - le - tes val - la - sá - ra, kü - lem - be -
ző nyel - ven szo - lo ne - pe - ket gyüi - tez. Di - czé -
ret te - né - ked ál - dot Js - ten. Vel Al - le -
lu - ia al - le - lu - ia al - le - lu - ia al - le - lu - ia.

f 251

[361]

zol - nak va - la kö - lömb kö - lömb nyel - ve -
ken az A - pos - to - lok Js - ten - nek nagy - sá - gos dol -
ga - i - rül al - le - lu - ia al - le - lu - ia. [362]

[362]

M i - ko - ron be töl - te - nek vol - na az öt -

ven na - pok va - la - nak a ta - nit - ua - nyok egy-gyöt di-
 czer - ven az Ur Js - tent. [363] **B** e té - lé -
 nek min - nya - jan szent Lé - lek - kel, és kez - dé - nek szó - la-
 ni kö - löm - bö - zö nyel - ve - ken al - le - lu - ja.

[364] **A** z Ur - nak szent Lel - ke be töl - tet - te
 à föld ke - rek - sé - get Al - le - lu - ja. [365] **N** e
 vess el en - ge - met és az szent Lé - lek Ur Js - tent ne
 vedd el én tö - lem Al - le - lu - ja. Vide Psal Miserere mei Deus
 p. 264 [F 406]

[366] **A** z e - gek Js - ten di - czö - sé - gét be - szél - lik.

Psal: 18
 Coeli enarrant gloriam [Dei]

f 251v

A [367]
 Az egék az Jsten diczőségét beszélük: és az ő kezei alkotmányát hirdeti az erősség'.
 A nap à napnak meg' beszélük az ígét: és az éj az éjnek meg' jelenti à tudomán't.
 Nincz szólások sem beszédek: melynek szavok ne hallattassék.
 Minden földre ki ment az ő zengések: és à föld kerekése hatarira az ő ígéjek.
 A napba helyeztette à sátorát: és ő mint az ágyas házából ki jövö vö legény.
 Vigadott mint az Óriás az út futására: az ő ki jövele à leg' felsőbb égből.
 Es az ő elő jövése à másik végéig': és nincz à ki el rejtze magát ő rnelegségétül.
 Az Ur törvénye makula nélkül való, lelkeket térítvén: az Ur bizonyság tétele hiv bölcseséget ad-
 ván à kisdedeknek.
 Az Ur igassági igyenessek, vigasztalván à sziveket: az Ur paranczolatya világos, meg' világositván
 à szemeket.

Az Ur félelme szent, meg maradván örökkön örökké: az Ur ítéleti igazak, meg' igazúltak ő ma-
gokban.

- f 252 Kívánatosbak az aranyból és sok drága kőből: és édesbék a szín méznél és lépes méznél.
Mert a te szolgád meg' őrizi azokat: azoknak meg' őrizésében sok a jutalom.
A vétkeket ki érti? az én titkon valóimból tiszticz meg' engem: és az idegenektől szabadicz meg'
a te szolgadat.
Ha rajtam nem Uralkodnak, akkor makula nélkül lések: és nag' vétekből tisztúlok meg'.
Es kedvesek lesznek az én szám beszédi: és a szívem elmélkedése te előtted mindenkor.
Uram én segétöm: és én meg' váltom.
Diczőség: Miképpen.

Psal: 110

Confitebor tibi Domine in [toto corde meo]

H [368]

Hálát adok néked Uram tellyes szívemből: az igazak tanácsában és gyülekezetiben.
Nagyok az Ur czelekedeti: tekéltetesek minden ő akaratya szerint.
Diczélet és diczőség' az ő czelekedete: és az ő igassága meg' marad örökkön örökké.
Emlékezetet szerzett az ő czudatételinek az irgalmas és könyörülő Úr: eledelt adott az ötet fé-
lőknek.

- f 252v Meg' emlékezik örökké az ő szövetségéről: czelekedetinek erőségét hirdeti az ő népének.
Hog' nekik adgya a nemzetségek örökségét: az ő kezeinek czelekedeti, igaz mondás és [it]élet.
Bizonyosok minden paranczolati: meg' erősítetttek örökkön örökké, valóságban és igaságban
löttek.
Váltságot küldett az ő népének: meg' paranczolta örökké az ő szövetségét.
Szent és rettenetes az ő neve: a bölcsesség' kezdeti az Ur félelme.
Jo értelem mindeneknek a kik azt meg' cselekeszik: az ő diczéleti meg' marad örökkön örökké.
Diczőség: Miképpen.

Huc pertinet Psalmus 50: Vide: pag: [261 ; f 106]

Seqvuntur Cantiones

[369]

f 253

Te szentségnek úy Világa,
 igédnek vezérly utára:
 Tanícz az jót meg' ismérnünk,
 Jstent Atyánknak neveznünk:
 Őriz hamis tudománytúl,
 hog' mi ne tanúlyunk mástúl,
 és ne légyen töb más senki,
 ha nem Christus kiben kel bizni.
 Alleluja alleluja.

Oh mi édes idvözitönk
 lég' kegyes meg' oltalmazunk;
 Hog' maradgyunk dolgainkban,
 meg' ne szünnyünk háborunkban:
 eröddel elménket keszicz,
 gyenge szívünket erössécz,
 hog' halál és élet által,
 hozzád siessünk hamarsaggal.
 Alleluja alleluja.

Alia

R[370]

Régi Pünköstnek idein,
 jöve Sionbúl a törvény,
 az utan Christus ideien,
 öröm adaték ö helyyén.

Világ' hallá szózattycokat,
 látták Jstennek hatalmát,
 vévék az hivek szent Lelkét,
 és birjak ö nag' jutalmát.

Atya Fiu ajandéka,
 hivöket menybül megszála,
 bátoritván vigasztala,
 nyelveckel ajandékoza.

Szentely meg' mostis Ur Jsten,
 nevedet terjezd igédben,
 roncz meg' à gonoszt erödben,
 leg'ünk teveled örömben.

Valamit hirdetnek vala,
 czudák erössétik vala,
 világ gyalásztaték vala,
 idvösség adaték vala.

Diczöség' Atya Jstennek,
 véle Fiunak Christusnak,
 ezeknek ajandékanak,
 à szent Haromságnak.

f 253v
 f 254

The musical score is written for four staves. The top staff is the vocal line in G major (one sharp) and 4/4 time. It begins with the lyrics "Az szent lélek - - nek ke-gel - - me, A - pos-to-lok-". The second staff is a treble clef accompaniment. The third staff is a bass clef accompaniment. The fourth staff is a bass clef accompaniment. The score includes a rehearsal mark [371] at the beginning of the vocal line.

6

nak szi - ve - ket, be töl - té az ö ke - gyel - me - sé - gé -

11

vel, ad - van ne - kik kü - lömbnyel - - ve - ket [kü - lömbnyel - ve - ket.]

Mert Christus nékik azt meg' igérte,
mikor menybe ö fel méne,
hog' nékik a Vigasztalót meg' adg'a,
à napok utan nem sok idő mulva.

Küldé őket é széles világra,
az Jstennek nag' hatalmával,
hog' ök à szent Euangeliomot,
hirdessék minden teremtet alattnak.

Monda nekik: ime veszétek,
é maj napon à szent Lelket,
à ki meg' jelenti tü néktek,
az elmult dolgokat és jövendöket,
es mindeneket.

Mondván nekik midön vitetetek,
kiralyokhoz és fejedelmekhez
ne legyetek szorgalmatosok,
miképpen à vag' mit kell'en szolnotok.

Mert ugyan azon órában,
az én menyei szent Atyam,
ád nektek szent Lélek bölczességét,
à kit meg' nem gyözhet emberi eszeség'.

Diczösség à vigasztalónak,
az igasságra jo tanitonak,
ki az Atyaval és Fiu Jstennel,
Uralkodik menyei diczösegeben,
most es mind öröké.

Azért nag' lelki örömmel,
adg'unk hálát mi Jstennünknek,
diczértessék szent Haromság,
kinel vag'on amaz örök bodogság.

[372]

K ö - ny ö - r ö g ' - j ü n k ke - resz -

f 254v
f 255

tyé - nek az Js - ten - nek, szent Lé - lek - nek, hog' meg'

10
szen - te - lye[n] be - nün - ket, bá - to - rit - ván szi - vün - ket.

lővel szent Lélek Ur Jsten,
vigasztaly minket lelkünkben,
bodogicz reménségünkben,
nevely idvösségünkben.

Világositz meg' elménket,
igazgasd jora nyelvünket
biztas szomorú szívünket,
és áldd meg' életünket.

Tavasztad el büneinket,
roncz el hitetlenségünket,
épícz meg' természetünknek,
és adgy meg' szükségünket.

Erősítz minket hitünkben,
adgy szeretettet szívünkben,
tarcz meg' mind végig' ezekben,
hog' ne essünk kétségben.

Te vagy Christus ígéréte,
és igasságnak mestere,
tanicz minket igaz hitre,
mehessünk az életre.

Hol Atyának diczössége,
és Fiunak szent Felssége,
fénlik a te tisztességed,
mind örökkön örökké.

f 255v **A** [373]
z szent Lélek Jstennek malasztya,
az Jstennek akaratyá,
Christus Jesusnak szép ajandeka,
minden hiveknek nag' io biztatoja
és batoritoja.

lövel szent Léleknek malasztya,
és lelkünknek világossága,
jövel szívünknek te nag' bátorsága
és mi lelkünknek te nag' vigasága
lelki nyajassága.

lövel lelkünknek édes vendége,
üdvösségünknek gyönyörúsége,
fáratságunknak nag' könnyöbsége,
te hiveidnek szép czendesitöje
lelki idvössége.

Oh szent Léleknek nemes kegyelme
keresztvényeknek jo segedelme
és nyomoruít árváknak vagy vezére,
benned bizóknak nag' erős fegyvere
nag'sagos ereje.

Tölczdd be hiveknek sziveket,
vilagosiczd meg' lelki szemeket,
mosogassad meg' ö minden sebeket,
és kegelmessen töröld el vétkeket,
boczasd meg' bünöket.

Diczértessék az Atya Ur Jsten,
véle együt az Fiu Ur Jsten
à szent Lélekkel az egy Jstenségben
harom személyben bizony egy felségben
minden diczösségben.

f 256v

Prosa

Veni Sancte Spiritus et emitte coelitus

[374]

ö - vel szent Lé - lek úr Is - ten, bo - czasd à
Iö - vel nyo - mo - rultak - nak A - tyá, jö - vel ma -
mi szi - ve - ink - ben, à te vi - lá - god - nak tü - zét.
lasz - tok - nak a - do - ja, jö - vel szi - vek - nek vi - lá - ga.

Vi - gaz - ta - lás - nak kut fe - je, lel - künk - nek ked - ves ven -
 Fa - rat - sá - gunk - ban nyu - go - tonk, hév - sé - gunk - ben légy eny -
 de - ge, é - des meg hi - vö - sé - tö - je. O bo - dog
 hi - tonk, si - ral - mink - ban vi - da - mi - tonk. Te Js - te -
 szent vi - lá - gos - ság, bölcs be szi - vek haj - lé - kat, à te
 ni e - rőd nel - kül, sem - mi jó az em - ber - töl, nem le -
 va - lasz - tott hi - ve - id - nek. Mosd meg ben - nünk à mi
 het sem - mi vé - tek nel - kül. Hajts meg à mi ke - mé -
 rú ^b ön - tözd à mi sza - ra - dott, gyo - gycz à mi seb -
 nyült me - le - gicz à mi hi - de - gült, i - ga - zit[ca] mi té - ve -
 he - töt. Ad à te hi - ve - id - nek, kik té - ge - det
 lö - döt. Adgy e - röt min - den jó - ban, bol - dog vé - get az
 tisz - tel - nek à te szent a - jan - dé - kid - nak ne - me - it.
 ha - lal - ban, végy ö - röm - ben a te szent or - sza - god - ban.

f 257

Concentus Pij DE SANCTA TRINITATE

f 259

Introitus

[375] **A**

Pueri l - dot lé - gyen: *Chorus* A szent Ha - rom - ság':
és el va - laszt-ha - tat - lan e - gye - ség': Ald - gyuk ö -
tet, mert ir - gal - ma - sá - got cze - le ke - det ve -
Pueri lünk. Ald - gyuk az A - tyát és á *Chorus* Fi - ut: A szent
Pueri Lé - lek kel. Di - czö - ség A - tyá - nak, és Fi - u - nak és
Chorus szent Lé - lek Js - ten - nek: Mi - kép - pen kez - det - ben di -
czö - sé - ges va - la, mos - tan és mind ö - rök - kön ö -
rök - ké Ugy lé - gyen. [Aldot légyen:]

Hymni

○ lux Beata Trinitas:

[376] ○

h te - rem - tö A - tyá Js - ten, ki U - ral -
ko - dol di - czö - ség' - ben, te - kincz re - ank in - sé - günk - ben,
ne ve - szünk el bü - ne - ink - ben.

f 259v

Oh meg'váltó Jesus Christus,
egyetlen egy mi szószólónk,
engesztellyed szent Atyadat,
oltalmazza egy hazunkat.

Vigasztalo szent Lélek Jsten,
lakozal à mi lelkünkben
tarcz meg' minket igaz hitben,
és nag' buzgo szeretetben.

Dicziertessél szent Haromság'
véghetetlen nag' bódogság'
romollyon el az haboruság'
maradgyon meg' az igasság'. Ug' lég'en.

Alius

Ad eandem notam:

○ [377]

áldot Atya Ur Jsten,
ki Uralkodol menyégben,
mindeneknek teremtőie,
könyörgünk mostan tenéked.

Halgas meg' minket Christusért,
kiért ígérted bizonyál,
bűnőinknek boczanatyát,
es à te segítségedet.

f 260

Mostan szükségünknek idein,
oltalmaz meg' minket Ur Jsten,
és győzd meg' ellenségünket,
hog' lassuk segítségedet.

Hatalmas Jsten könyörgünk,
ne nézzed az mi bűneinket,
ha nem Jesusnak jó voltát,
kiért mondatol Atyanak.

Ne hadgyad azért minekünk,
hog' arczon gonosz ellenség,
kiket Fiadnak vérevel,
meg' szabadétal gonosztúl.

Ne hadgy hog' el mul'ik héiaban,
hazzank valo ígéreted,
támad fel mostan mell'etunk,
hogy lassuk segítségedet.

Diczerünk téged mi Atyank,
és kérünk à te Fiadért,
maradgyon velünk örökké,
à te nevednek oltalma. Ugy leg'en.

Alius

Ô Pater Sancte mitis:

[378] Musical notation for the hymn 'Ô Pater Sancte mitis'. It consists of three staves of music in G major, 4/4 time. The first staff begins with a large circle containing the number 378. The lyrics are: h mi Szent A - tyank, ke - gyes és ke - gyel - mes, oh Je - sus Chri - stus tisz - te - len - dö Fi - u, és vi - gasz - ta - lo él - te - to szent Lé - lek egy ö - rök Js - ten.

f 260v

Te szent Háromság, és erős egyeség'
bizony Jstenség, és felséges jószág'
Angyaloknak világa, arvaknak idvősége
mindeneknek reménye.

Néked szolgálnak, kiket teremtettél,
teged diczérnek, teremtet alatid,
mijs tenéked diczéretet mondunk,
Hálgas meg' minket.

Diczőség' néked mindenható Jsten
személyben három álatyaban csak egy
tégedet illet diczéret és tisztesség'
most és örökké. Ug' lé[gyen.]

Antiphonae

[379] T é - ged egy - nek á - lat - ban es ha - rom - nak
sze - mel' - ben i - gaz hit - tel val - lunk min - den - ko - ron
fel - sé - ges Ur Js - ten. [380] - gaz hit -
bül ké - rünk té - ged, di - cző szent ha - rom - ság', hog' ne
hagy el szük - sé - günk - ben. [381] U - ral - ko - do
szent Ha - rom - ság' ki - ral - lyok - nak ki - ral - lya, ki - nek
ke - zé - ben vad - nak à Te - je - del - mek - nek szi - ve - i,
és à te ve - zér - le - séd - bul min - den i - ga - zat ért -
het - nek, hal - gas meg' ké - rünk Ur Js - ten à te hi - ve -
id - nek kö - nyör - gé - se - ket.

Antiphonae super Psal: 109.

quae diebus Dominicis in Vespertinis cum aliquot Psal[mis] seq[uentibus] à Dominica Tri[nitatis] usque
Adven[tum] decan[tatur]

f 261

[382] **E** - ne - kel - lyünk ke - resz - tyé - nek à Chri - stus - nak ki - ra -
 ly és Pa - pi mál - to - sá - gath. [383]

Ü ly én - né - kem jób ké - zem fe - löl, mon - da az
 A - tya Js - ten az Fi - u Js - ten - nek.

[384] **E** gy ha - tal - mu legy én ve - lem, A - tya Ur
 Js - ten mon - da az ö szent Fi - a - nak.

Psal: 109

Dixit Dominus Domino meo

A [385] z Atya Ur Jsten monda az én Uramnak à Fiu Jstennek: egyenlő hatalomban uralkodgyal én velem.

Mert à te ellenségedet meg' rontom: és talpad alá vetem tenéked őket.

A te országodnak birodalma léssen keresztyénsségben: hatalmasson uralkodgyal én velem.

Mikoron hatalmaságodnak jeleit meg' mutatod: jelen léssen tenéked à te néped.

f 261v Örömet és vígan áldozik tenéked: nem fogyatkozik el de inkább meg' sokasul mint az hajnali harmat.

Meg' eskövék ezen az Atya Jsten és eskövését soha meg' nem banya: hog' te Ur Jesus Christus örökké valo Papságot viselz Melchisedek Papnak rendi szerint.

Oh Ur Jesus Christus á te szent Atyad kívül Uralkodol egyenlő diczőségben: az ő haragiának napian keresztyénekért meg' rontya è földnek kiralyt.

Jtéletet téssen népek közöt akkoron minden helyeken bé telnek holt testekkel: sokaknak meg' rontya fejeket è földön.

Mert te Ur Jesus embereknek valtságaért igen meg' alazád magadat: annakokaért fel magasztaltal mindeneknek felete.

Diczőség: Miképpen.

Jdem Psal: modo rectiori

M [386] onda az Úr az én Uramnak: Üll' az én jóbbomra.
 Míg' az ellenségedet zsamolyá: tésszem á te labaidnak.

A te erőd pálczájat ki boczáttya az Ur Sionbul: uralkodgyál á te ellenségedne[k] közepete.
Te veled az elsőség' à te erődnek napian à szentek fényességiben: méhembül á hainali czillag'
előtt szültelek téged.

Meg' eskütt az Ur és meg' nem bánnya: te Pap vagy örökké à Melchisedek rendi szerént.

Az Ur à te jobb kezed felől: meg' rontata az ő haragja napian à kirallyokat.

Jtéletet teszen à nemzetek között, meg' tölti à romlásokat: sokaknak egybe rontya fejeket à földön.

A patakból iszik az úton: azért magasztallya fel à fejét.

Diczőség'. Miképpen.

f 262

Antiphona

[387] **T** e pa - ran - czo - lad Ur Js - ten hog' mi meg'
tar - czük a te pa - ran - czo - la - ti - dat.

[388] **A** _____ ből - cze - ség' kez - de - ti az Ur fé -
lel - me. [389] **B** i - zo - nyo -
sak min - den pa - ran - czo - la - ti meg e - rő - sit - tet - tek
ő - rök - kön ő - rök - ké. T.4.

Psal: 110

Confitebor tibi Domine

H [390]

álát adok néked Uram tellyes szivembül: az igazak tanácsában és gyülekezetiben.

Nagyok az Ur czelekedeti: tekéletesek minden ő akarattya szerént.

Diczéret és diczőség' az ő czelekedete: és az ő igassága meg' marad örökkön örökké.

Emlekezetet szerzett az ő czodatételinek, az irtalmas és könyörülő Ur: edelt adott az ötet fé -
lőknek.

Meg' emlekezék örökké az ő szövetségéről: czelekedetinek erősségét hirdeti az ő népének.

Hog' nékik adgya à nemzetségek örökségét: az ő kezeinek czelekedeti, igaz mondas és itélet.

Bizonyosok minden paranczolatí: meg' erőssítotték örökkön örökke, valóságban, és igasságban
löttek.

f 262v

Valtságot küldött az ő népének: meg' paranczolta örökké az ő szövetségét.

Szent és rettenetes az ő neve: a bülczeség kezdeti az Ur félelme.

Jó értelem mindenknek a kik azt meg' czelekeszik: az ő diczéreti meg marad örökkön örökké.

Diczőség. Miképpen.

Antiphona

[391] **F** el ma - gasz - tal - ta - tot min - den ne - pek fö -
lött az Ur.

Psal: 112

Laudate pueri Dominum

D [392]

íczérjétek szolgák az Urat: diczérjétek az Ur nevét.

Légyen aldott az Úr neve: mostantúl fogva és mind örökké.

Nap kelettől fogva nap nyugatig: diczéretes az Ur neve.

Fel magasztaltatott minden népek fölött az Ur: és az egek fölött az ő diczősége.

Kiczoda mint a mi Urunk Jstenünk ki a magassag'ban lakik: és az alazatosokat nézi menyben és a földön?

Fel emelvén a földről a nyomorultat: és a ganéjbül fel allatván a szegént.

Hog' a fejedelmekkel helyeztesse ötét: az ő népének fejedelmivel.

Ki a magtalant a házban laktattya: a fiakon örvöndező anyáva.

Diczösség:

f 263

[393] **D** i - czér - je - tek ö - tet min - den né - pek.

Psal: 116

Laudate Dominum omnes gen[tes]

D [394]

íczérjétek az Urat minden pogányok: diczérjétek ötét minden népek.

Mert meg' erőssödött rajtunk az ő irgalmasága: es az Ur igaz vólta örökké meg' marad.

Diczőség': Miképpen:

[395] **M** eg' ál - dot - ta à Fi - a - i - dat te
ben - ned.

Psal: 147
Lauda Jerusalem Dominum

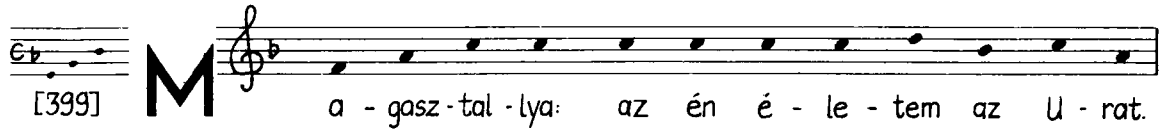
D [396] iczérd Jerusalem az Urat: diczérd Sion à te Jstenedet.
Mert meg' erőssétette à te kapuid zárjait: meg' áldotta à Fiaidat te benned.
Ki békeségesse tőtte à te határidat: és à gabona zirjával meg' elégít téged.
Ki el boczáttya az ő szőlését à földre: gyorsan fút az ő beszéde.
Ki a havat mint à gyapiat adgya: à ködöt mint à hamvat hinti.
Az ő kristályát darabonként ereszti: ki tūrheti el annak hideg'ségét?
Ki boczáttya az ő igéjét és meg' olvasztya azokat: az ő szele fúí, és vizek folynak.
Ki az ő igéjet Jákobnak hirdeti: az ő igasságát és ítéletit Jsráélnek.
Nem czelekedett így semmi nemzetséggel: és az ő ítéletit nem jelentette meg azoknak.
Diczőség: Miképpen.

f 263v

Antiphona

[397] **S** züz Ma - ri - an - nak di - czé - re - ti - vel, di -
czér - iök az Ur Js - tent[ ] szi - vünk sze - rent, és ma - gasz -
tal - lyuk ő - tet min - de - nek - ben lám mél - to di -
czé - ret - re. [398] **H** a em - be - rek - nek és
An - gá - lok - nak nyel - ve - ken szol - nék, de sze - re - te -
tem nem vól - na, ol - yan vól - nék, mint az zen - gö
ércz, és az pen - gö czim - ba - lom.

Luc: 1 Magnificat anima [mea]

Es vigadoz az én lelkem: az en idvözítő Jstenembe.

Mert meg' tekinte az ő szolgáló leányának alazatos vóltat: ime azért engemet bódognak mondanak minden nemzetségek.

Mert töt én velem nag' sok jókat az hatalmas Jsten: diczéretes és szent az ő neve.

f 264 Es az ő irgalmasága nemzetségrül nemzetségre vagyon: kik ő benne bíznak.

Hatalmaságot az ő ereibül czelekedék: kevélyeket az ő igyekezetekben meg' ronta.

Az birodalomról le vette az hatalmasokat: és fel magasztala az alazatosokat.

Isteni igazságnak éhezöjt minden jókkal bé tölté: és az gazdagokat öressen boczáta.

Minden keresztyén hö szolgálait az Jsten hozza fogada: meg' emlékezvén az ő irgalmaságárül.

Miképpen irgalmaságábül fogatta vala à mi Atyainknak: Abrahamnak és az ő maradékanak mind örökké.

Diczőség': Miképpen.

Canticum Zachariae Luc: 1

Benedictus Dominus Jsráél quia visitavit nos

A [400]

Idott az Ur Jsráélnek Jstene: mert meg látogata, és meg' valtotta az ő népét.

Es fel emelte nekünk az üdvesség' szarvát: Davidnak az ő szolgálaiának házában.

Amint szóllott az ő szent Prophétái száia által: kik eleitöl fogva vóltak.

Szabadúlast à mi ellenséginktül: és mindeneknek kezébül kik minket gyölöltek.

Hog' irgalmaságot czelekednék az Atyáinkal: és meg' emlékeznék az ő szent testamentomáról.

Az eskövésröl mellyel meg' eskött Abrahamnak az Atyanknak: hog' meg' adna nekünk.

f 264v Hog' félelem nélkül ellenségink kezébül meg' szabadúlván: szolgallyünk néki.

Szentségben és igasságban ő elöte: minden mi napiainkban.

Es te gyermek à magaságbéli Prophetaiának hivatvatol: mert az Ur orczája előtt mégy el készíteni az ő útajt.

Hog' az üdvösség tudományát adgyad az ő népének: az ő bünöknek meg' boczátására.

A mi idvőségünknek nag' irgalmasága által: mellyel meg' latogatott minket à magasagbul támado.

Meg' világosítani azokat kik à setétségben és à halál árnyékában ülnek: à mi labainkat igazgatni à békeségnek útára.

Diczőség': Miképpen.

Canticum Simeonis

Lucae 2

Nunc dimittis servum tuum

M [401]

ost boczátod el Uram à te szolgadat: à te igéd szerént békeségben.

Mert látták az én szemeim: à te idvözítödöt.

Kit szerzettél: minden népek szine elejbe.

Világoságül a pogányoknak meg' világosítására: és diczőségül a te nepednek Jsráélnek.

Diczőség': Miképpen.

Te Deum laudamus

f 265

[402] **T** é - ged Ur Js - ten di - czé - rünk: té - ged Úr -
 nak val - lunk. Té - ged ö - rök A - tya Js - tent: min - den föl -
 di a - lat tisz - tel. Né - ked mind az An - gya - lok: né - ked
 min - den men - nye - i ha - tal - mas - sá - gok. Né - ked Che - ru -
 bin és Se - ra - phin An - gya - lok: min - den - ko - ron é - ne -
 kel - nek. Szent à mi Js - te - nünk: Szent à mi Js - te - nünk:
 Szent se - re - gek - nek ha - tal - mas U - ra és Js - te - ne.
 Tel - lyes meny - or - szág és à föld: Js - te - ni föl - sé -
 ged - nek di - czö - sé - gé - vel. Té - ged A - pos - to - lok - nak:
 di - czö - sé - ges ka - ra. Té - ged Pro - phe - tak - nak: di - czé -
 re - tes szá - ma. Té - ged Mar - ty - ro - mok - nak: fé - nyes - sé -
 ges se - re - ge di - czér. Té - ged föld - nek ke - rek - sé - gén:
 A - nya - szent - egy - ház ö Js - te - ni - nek val. A - tyat mér -

f 265v

he - tet - len föl - ség - nek: à te tisz - te - le - tes egy i - gaz
 Fi - ad - dal. Es à vi - gaz - ta - lo Szent Lé - lek Js - tent:
 mind ö - rök - ké egy bi - zony Js - ten - nek tisz - tel. Te di -
 czö - ség - nek vagy ki - ra - lya Kri - stus: te A - tya Js - ten -
 nek ö - rök Fi - a vagy. Te az em - be - ri nem - zet - nek meg
 sza - ba - dú - lá - sá - ért em - be - ri test - ben öl - tö - zél:
 az Szüz - nek mé - het nem u - tá - lad. Te meg gyöz - vén az
 ha - lál - nak seb - he - tö nyi - la - it: meg nyi - tad ben - ned
 bi - zok - nak men - nyek - nek or - sza - gat. Te Js - ten - nek job - já -
 ra ülz: A - tya Js - ten - nek di - czö - sé - gé - ben. Jö - ven -
 dö Bi - ró - nak hi - szünk té - ge - det len - ni: mert te i -
 ti - led meg mind é vi - lá - got. Té - ged a - zért ké - rünk
 jöi à te szol - ga - id - nak se - gét - sé - gé - re: ki - ket
 drá - ga szent vé - red - del meg vál - tál. Ö - rök di - czös - ség -

ben en - ged - gyed: à te szen - te - id - nek meg a - jan - dé -
 koz - tat - ni. Jd - vö - zi - czed U - ram Js - ten à te né -
 pe - det: és meg ald - gyad à te ö - rök - sé - ge - det.
 Bir - jad à te hiv - sé - ges Fi - a - i - dat: és fel ma -
 gasz - tal - lyad ö - ket mind ö - rök - ké. Ke - gjel - mez men - nye -
 i Szent A - tyank: à mi U - run - kért Je - sus Chri - stu - sért.
 Min - den na - pon - ként ald - dunk té - ge - det: és di - czér - jük
 à te ne - ve - det mind ö - rök - ké. Mél - toz - tas - sal U -
 ram Js - ten ez na - pon: bün - tül min - ket meg ö - riz - ni.
 Kö - nyö - rüly U - ram Js - ten mi raj - tunk ir - gal - maz
 mi ne - künk. Lé - gyen Ur Js - ten à te ir - gal - mas -
 sá - god mi raj - tunk: mi kép - pen mi biz - tunk te ben -
 ned. U - ram te ben - ned én biz - tam: hogy én so -
 ha meg ne szé - gye - nül - tes - sem. A - men.

f 266v

Hymni DE OPERIBUS SEX DIERUM

f 267

Primi Diei Lucis creator optime

[403] **F**

el - sé - ges Js - ten men - nek föld - nek U - ra,
és min - de - nek - nek nag' bölcz al - ko - to - ja, vi - la - go -
ság - nak czu - da - la - tos A - tya, és for - ma - lo - ja.

Hogy meg' mutatnad te nag' jo voltodat,
bölcsegedet és nagy hatalmadat,
te foghatatlan vilagoságotat,
bölcsegedet.

Akkor változik é testi világunk
és következik csendes nyugodalmunk,
jusson eszedben azért imádságunk,
fohaszkodasunk.

f 267v

Az mennek földnek ő teremtésében,
hogy meg' ez világ' volna setétségben,
vilagoságot teremtél az égben,
szép tündöklésben.

Ne hadd lelkünket bűnnek el birnia,
örök élettől itt el szakadnia,
gonosság miá ne hadd kárhoznia,
meg' romlania.

Te el valasztad akkoron a napot,
a setét éytől az vilagoságot,
dolog télre rendeled az napot
a szép világot.

De gerjessz minket a mennyei ióra
örök életnek szép kívánságára,
minden bűnneknek tavoztatására
utálására.

Fáratság után el aluvásunkra
szerzéd az éyjet mi nyugodalmunkra
és hogy ez élet minket el ne hadna
de meg' nyugotna.

Add meg ezeket nekünk kegyes Atyánk
te szent Fiaért ki minekunk Urunk
és szent Lélkeddel lég' kegyelmes hozzánk
tekincz mi reánk. U. I.

Secundi Diei Immense Coeli conditor:

M[404]
ennek és földnek nemes teremtője
minden dolgoknak bölczen rendelője
az ég' az földel hog' együt ne lenne
de külön lenne.

Te el választád másod napon őket,
az égh és föld közt szörzél meszszeséget,
az felegeknek tágas ürességet,
az hidegeket.

Hog' az nag' vizek mind az egész földet,
el ne borulnák az szép szigeteket,
czudálatossan föl függesztéd őket,
ugy éltetz minket.

Annak felötte az éghi tűz minket,
el ne vesztené mind à földieket,
te azok által meg' enyhited őket
ugy éltetz minket.

Ne essünk ismét uy veszedelemben,
az ördög miat nag' keserűségben,
mikor vétkezünk ne hadg' az bűnökben,
ördög' kezében.

f 268

Adgy igaz hitet ez világon nekünk,
melly minden jóval tündöklék mi bennünk,
minden hivságot utáltas meg' velünk,
lakozzal bennünk.

Add meg ezeket: etc: Ugy légyen.

Tertij Diei Telluris ingens conditor:

A [405]
z széles földnek nag' bölcz teremtője
és tengereknek czuda intézője
hog' az víz és föld mind csak eg' ne lenne
de külön lenne.

Te harmad napon hog' teremtesz vala,
mikor à vízzel à föld együt volna,
minden vizeknek paranczoltál vala,
igy szoltál vala.

Vállyanak magoknak à vizek à földtül,
és légyen külön à föld az vizektül,
emberek vadak birjak lako helyül,
és örökségül.

Hog' bővölködjék minden féle fakkal,
sok külömb külömb nag' szép viragokkal,
es gyümölczözék eltető sok jókkal,
drága magokkal.

f 268v

Akkoron lönek az széles tengerek,
az egész földön nag' szép folyo vizek,
czorgo patakok és kedves kút fejek,
à kik éltetnek.

Gyogyicz meg' Uram lelki sebeinket,
tiszticz meg' à mi fertelmeségünket,
adgyad siratnünk hitetlenségünket,
sok bűneinket.

Birja szent Lelked az mi sziveinket,
semmi gonoszra ne boczásson minket,
de minden jóban épitzen bennünket
erőtleneket.

Es bátoricza félelmes szívünket,
tarcza czendessen te benned hitünket
semmi rettegés ne illessen minket
te hiveidet.

Add meg' ezeket: etc: Ugy légyen.

Quarti Diei Coeli Deus sanctissime

O [406]
h magas menyek szentséges Jstene,
széles tengernek meg' erősítője,
negyedik napon bölczen építője
és rendelője.

Ki fejünk fölött mint egy fel vont sátort
meg' ékesited az nag' magaságot
akkor czinálád te az fényes Napot
és az szép Holdot.

Hogy ez világnak az Nap ö fényével,
nappal szolgálna el kerülésével,
à Hold világis azon képpen éyjel,
szolgálna szerrel.

f 269

Kik ezen képpen az ö folyásokkal,
jegek lennének ö el forgasokkal,
esztendő, holnap, és hét szám tartással,
lennének bizonyal.

Ezekkel szerzed az szép czillagokat,
mint egy hatalmas nag' országos hadat,
hog' meg' mutatnad te nagy hatalmadat,
birodalmaidat.

Világosicz meg' az embereket is,
veddel homállját à mi szívünknek is
old meg' az bűnnek kemény kötelét is
te biry minket is.

Add meg' ezeket: etc: Ugy légyen.

Quinti Diei Magnae Deus potentiae

[407]

h nag' hatalmu Fölséges Ur Jsten,
ki czudálatos Ur vag' az vizeken,
onnan teremtéd kik járnak az égen
az viz feneken.

Némellyek pedig' vizeknek fenekén,
széles tengernek ő nag' sok örvényén,
vag' örvényeknek mélséges nag' völgyén,
szabadon elvén.

Ötödik napon adál madarakat,
szép kivanátos szarvas állatokat,
ő vélek együt az vízben valokat,
à sok halakat.

Adgyad minekünk bűnös Fiaidnak,
te szent Fiadban meg' igazultaknak,
vethessünk véget minden gonozssagnak,
és alnoksagnak.

f 269v Val'on nem elég' czudaé ez nekünk,
azon egy vizbül mit adtál minekünk
kiknek némellyik egen jar fölöttünk,
mesze mi tölünk.

Ne birjon minket az lelki nag' vakság',
à bálványozo szertelen kabaság',
és az poganyi sok utalatoság',
és az hamisság'.

Add meg' ezeket: etc: Ugy légyen.

Sexti Diei Plasmator hominis Deus:

[408]

Emberi nemnek teremtő Jstene
minden dolgoknak szépen rendelője
valamit éltet az egéz föld széne
te vagy szerzője.

Örizz Ur Jsten nag' oktalanságtúl,
minden szertelen gonoz kivanságtúl,
testi rabságtúl minden bú bűnattúl
és nag' romlastúl.

Hatod nap adád az fene vadakat,
akkor teremtéd földre à barmokat,
és czúszo mászo földi állatokat,
és az Adamot.

Birjad lelkeddel à mi erkölczünket,
és vezérellyed czelekedetünket,
Kristus vérevel mosd el bűneinket
sok vétkeinket.

f 270 Te így rendeléd azoknak dolgokat,
hog' ember birna ez földön azokat,
minden nag' testü erős allatokat,
mint egy rabokat.

Az magos menybül adgy örömet nekünk,
szent ajandékodat közöllyed mi velünk,
minden gyűlölség tavoly légyen tölünk,
lakozzal bennünk.

Add meg' ezeket: etc: Ugy légyen.

Septimi Diei Deus creator omnium

F [409]

elséges Jsten mennek földnek Ura
ki mindeneknek vag' kegyelmes Atya
az magas egeknek szépen alkotoja,
te vagy biroja.

Az mi kedvünkért à szép fényes nappal,
te meg ruházád az egeket nappal,
és az éytszakat à világos holdal,
mint egy lampassal.

f 270v Hog' meg' nyugosson à mi munkainktúl
törödésünktúl és faradsagunktúl,
néha pediglen mi nagy bánatinktúl,
és siralminktúl.

Nagy hálát adunk kegyes Atyánk néked,
hogy te ez napon nekünk ezt engedted,
nag' szép békével élnünk te előtted
diczőség néked.

Immar az napnak az ő kezdetiben
néked könyörgünk Atyánk igaz hitben
segitz meg minket mi könyörgésünkben
aldgy meg' lelkünkben.

Hog' tiszta szibül aldhasunk tegedet,
szep ének szóval diczérjük nevedet,
józan elmével ímádhassunk tégedet,
mint Jstenünket.

A sötét éynek az ő jövésében,
adgyad hogy lelkünk ne légen sötétben,
se penig hitünk tökéletlenségben,
és tévelgésben.

Hog' à mi testi szemeink el hunnak,
lelki szemeink reád vigyazzanak,
à mi büneink mind el aludgyanak,
és meg' hallyanak.

Tarcz tisztán Uram testünket elménket
örizz meg' büntül almunkbanis minket
az alnok ördög ne birjon el minket
erötleneket.

Adgy békeséges nyugodalmat nekünk,
és tennen magad vigyaz Uram értünk,
hog' szép békével légyen felkelésünk,
tell'es életünk.

f 271

Tégedet kérünk Jstennek szent Fia,
néked könyörgünk Urunknak szent Atya,
hog' az mit kérünk szent Lelked meg adgya,
s-meg' confirmall'a. U. lég'en.

Alius

S [410]

Sok nyavallyankban Atyánkhoz kialczunk,
mert segedelmet sohol nem találunk,
csak ő minekünk Atyánk és gyamolunk,
minden oltalmunk.

Tégedet azért alázatos szível,
kérünk oltalmaz Atyánk job kezeddal,
és táplálly minket à te szent igéddel,
lelki étellel.

Itt ez arnyékban miglen mi nyomorgunk,
csak segedelmed alá mi folyamunk,
mert igen kegyes Atyánk vagy minekünk,
minden oltalmunk.

Pokol aytaja bünért reank nyila,
hogy az Jstennek haragia indula,
minden nyavallya ottan reank szálla,
bűnnek jutalma.

Azért könyörgünk ne nézd büneinket,
de tekincz kegyes szemeiddal minket
à te fiadért szeres ingyen minket,
szabadicz minket.

f 271v

Ne tégy mivelünk à mi bününk szerént,
de tekincz minket kegyességed szerént,
à Kristus Jesusnak kedves volta szerént,
érdeme szerént.

Végyl mi rólunk enn'í sok inséget,
adgy nekünk kérünk immar czendességet,
ne fogyatkozzunk el sok inség' közöt,
adgy nekünk eröt.

Sok nyavallyaink le czendesedgyenek,
hog' hatalmasok tegedet féllyenek,
és mindenkoron téged ismérjenek,
örök Jstennek.

Diczéret légyen az Atyának menyben
ö szent Fianak örök diczőségben
és szent Léleknek vélek egyetemben
örökké Amen. Ug' leg'en:

Alius

[411] **A**

- tya Js - ten - nek egy Fi - a, ez vi -
lag' - nak ö bi - ro - ja, Chri - stus Je - sus meg val - to -
ja, ar - vák - nak vi - gasz - ta - lo - ja.

Atyának vagy bölcsesége
abrazattya diczősége,
kegyességnek idvősége,
irgalmaságnak szentsege.

Szüz Mariának szent Fia,
segécz ajándékok mia,
végy fel irgalmassagod miá,
el ne vesszünk bününk miá.

Le szállál magas mennyégbül:
Atya Jstennek kebelébül,
emberi testet értünk völ,
hog' mentenél meg' bününkböl.

Tellyes vagy fölséges jóval,
latogas meg' minket azzal,
el ne vesszünk gonossággal,
ördögnek czálaradságával.

Ezt nem mi nagy érdemünkböl,
sem jó czelekedetünkböl,
de miveléd kegyességdböl,
hozzank valo szeretetböl.

Adgy nekünk nyugodalmas időt,
békeséget, igaz hitet,
atya fiui szeretettett,
hozzad valo tiszta szivet.

Iesusnak kegyességére,
neki nag' diczőségére,
térdet hajtunk szent nevére,
ez világ három részére.

Meg' latvan te jóvóltodat,
hozzank valo nagy gondodat,
magasztallyuk te magadat,
örökké méltóságodat.

Ö minekünk váltságunkra,
kereszt fát fel vön vállára,
ekképpen méne halálra,
mind é vilagnak lön ára.

Diczőség menyben Atyának,
és egyetlen egy Fiának,
ezeknek ajándékanak
à dicző szent Haromsagnak. Ug' leg'en:

f 272

f 272v

Alius

[412]

Az éytzakaj setéség,
melly é földet el borittya,
tavul' légyen mert immaron,
az Nap nekünk világosit.

Mellyen szívünknek világa,
az igaz hitnek miatta,
üzettség el mi tölünk,
hog' légyen Jsten mivelünk.

Czak téged Christus ismérünk,
néked elménkbül könyörgünk
szent igéd lakozék bennünk,
az leg'en nekünk vezérünk.

f 273

Az mi bününknek sokságat,
tiszticz el szent érdemmedel,
tégy kedvessé szent Atyadnal,
részeltes szent országgodal.

Diczőség' légyen Atyanak
és egyetlen egy Fianak
Szent Lelekkel egyetemben
most és örökön örökké. Ugy légyen.

Alius

[413]

Oh Felséges aldot kiraly
te szentidnek diczósége
bünösöknek reménsége
és egyetlen egy segedelme.

Vallást tészünk te előtted,
hog' el vesztettük magunkat,
haragodat ingerlettük
és az halált érdemlettük.

Imé azért mi büneink,
el nyomoritottak minket,
ellenségünknek ereje
el hatalmazot mi rajtunk.

Nincz szívünknek reménsége
nincz lelkünknek batorsága
el fogyatkoztunk magunkban
nyomorgunk mi halálunkban.

f 273v

Könyöruly rajtunk mi Urunk,
könyöruly kérünk Ur Jsten,
tekincz à te szent Fiadra,
és érette végy fel minket.

Vessed reank szemeidet,
tavoztsad el büneinket,
igazitz meg' mihitünket,
és vigasztalyad szívünket.

Diczóság néked szent Atyank,
mi Urunk Jesus Christussal,
és szent Lélek Ur Jstennel
ki Uralkodol örökké. Ug' légyen.

Alius

[414]

Oh mennyei mi szent Atyank
tekincz menybül most mi reank
jusson eszedben nyavall'ánk
ne hadgy kérünk mi szent Atyank.

Mert jól láttjuk büneinket,
jól ismérjük elvesztünket,
érezzuk mi sebeinket,
nem viselhettyük terhünket.

El árattunk vétkeinkben,
sokasultunk bűneinkben,
mind elvesztünk sebeinkben,
nyomorottunk életünkben.

f 274 Ninczen nekünk segedelmünk,
sohul ninczen bátorságunk,
egyedül vagy te óltalmunk,
sebeinkből gyógyulásunk.

Ha minket te el hagyandasz,
jó voltodtul meg' fosztandasz,
kezeidből ki vetendesz,
óltalmadból ki rekesztesz.

Kész praeda lészünk ördögnek,
vigassag' ellenségünknek,
tiedből neked boszszuság',
nekünk csak az nyomoruság'.

Indicz fel te hatalmatat
szánnyad Atyank halalunkat,
diczöiczed jó voltodat,
neveszed el szolgálodat.

Tekincz reank az Christusért,
tekincz az ő halalaért,
érdemlyé ezt à mi Urunk,
mi egyetlen egy érdemünk.

Diczöseg' néked szent Atyank,
diczöség' te szent Fiadnak
az szent Lélek Ur Jstennek
ki uralkodol örökké. Ugy légyen.

Hymni Quotidiani Iam lucis orto sydere

f 274v

[415]

Immaron az nap föl-jövéen,
könyörögjünk az Jstennek,
hogy mind ez egéz napon,
büntül minket meg' őrizzen.

Nyelvünket meg' tartoztassa,
bűnre hog' ne mozdullynak,
szemeinket bé-fedezze,
gonoszokra ne nezzenek.

Tiszták legyenek mi szeiveink
gonoszt bünt be nevegyenek
kevéltséget meg' enyhiczen
ételt étalt mértékellyen.

Hogy mikor az nap el nyugszik
és az éy el közelitend
ez vilagon tiszták legyünk
diczérjük az nagy Ur Jstent.

Diczéret légyen Atyanak
és egyetlen egy Fianak
szent Lélekkel egyetemben,
mind örökkön és örökké. Ugy légyen.

Alius Nunc Sancte nobis Spiritus

[416]

f 275 Immár mostan oh szent Lélek,
egy Atyával es Fiuval,
nagy vigan à mi szívünkben,
méltoztással bé-szallani.

Testel lélekkel tégedet,
hog' mi szüntelen diczérjük,
szeretet légyen mi bennünk,
és mi felebaratinkban.

Adgyad ezt kegyelmes Atya,
és te Atyadnak egy Fia,
az vigasztalo szent Lélekkel,
most és örökkön örökké. Ug' leg'en.

Alius

Rector potens verax Deus

[417]

Lgaz biro nag' Ur Jsten,
ki állatokat el-rendelsz,
az reggelt meg' világosítod,
és a délt meg' melegéted.

Olcz-meg' patvarkodoknak tüzét,
veddel büneinknek terhét,
adgy eg[y]jességet minekünk,
és a lelki békességet.

Diczőség légyen Atyanak,
és az ő egy szent Fiának,
és szent Lélek Ur Jstennek,
most és örökkön örökké. Ugy légyen.

Alius

Á [418]

Alhatatos nagy Ur Jsten,
az nap világnak idein,
valtozasokkal végezvén.

Adgy minekünk olly estvelét,
kiben mi el ne kárhozzunk,
de az halálnak jutalma,
légyen az örök diczőség'.

Diczőség' légyen Atyanak,
és az ő egy szent Fianak,
es a szent Lélek Ur Jstennek,
most és örökkön örökké. Ugy légyen.

Alius

[419]

Latod Jsten sziveinket,
jól latod alnoksaginkat,
el nem reytyük büneinket,
várjuk kegyelmességedet.

Világosaga Lelkednek,
fel gerjessze mi szivünket,
hog' diczérhessünk tegedet,
nevednek diczösségével.

Mindnyaian arczal borulván
könyörgünk néked szent Atyank,
feleyts el mi büneinket
tengerben el bé vesd őket.

Hajlékoddá mi szivünket,
szentellyed kérünk Ur Jsten,
lakodalmat mi szivünkben
szerezz és nagy nyugodalmat.

Engedd ezt nekünk szen Atyank
mi Urunk Jesus Christussal
és szent Lélek Ur Jstennel
ki Uralkodol örökké. Ugy légyen.

Alius

M [420]

Mindenkor téged Ur Jsten,
magasztalunk mi szivünkben,
bizakodunk jo voltodban
diczökedünk szent nevedben.

Örvendez lelkünk szent Atyánk,
mert biztat minket mi Urunk,
békeségre hogy dolgunkat,
viselte minden igyünket.

Büneinket hogy fel vövé,
teged Jsten engesztel,
minket akkor igazíta,
félelemből szabadíta.

Immár kegyelmeségedet,
varjuk à te jovoltodat,
magasztaljuk mi Urunkat,
illy búséges érdemünket.

f 276v Mert ö rajtunk keseredik,
bünei[n]kben bé oltezék,
halalunkban veszekedik,
haragod ellen röytezik.

Hamissak valánk előtted,
rettegünk te töled,
el tévedet juhaidat,
meg' téríté te szent Fiad.

Vállan őket az akolban,
be vévé bizodalomban,
mert biztatá kegyelmében,
meg gyógyitá sérelmében.

Néked azért örvöndezünk
te benned most diczekedünk,
eggyetlen egy mi életünk
téged örökké éneklünk.

Diczösege néked szent Atyánk
mi Urunk Jesus Christussal
és szent Lélek Ur Jstennel
ki uralkodol örökké. Ugy légyen.

Alius

[421] el - se - ges A - tya Ur Js - ten, ez nap - nak
ö kez - de - ti - ben, kö - nyör - günk tarcz meg' hi - tünk - ben,
és az i - gaz szé - re - tet - ben.

f 277 Büneinket meg' boczássad,
és szivunket vigasztaljad,
vallasunkat batoriczad,
à szent Lelked nekünk adgyad.

Hog' ne árczon az ellenség',
távoly légyen minden kétség',
testi lelki fertelmesség',
és à gonoz eretnekség.

Oltalmaz kérünk Ur Jsten,
ördög'tül hitelenségtül,
az bűnnek kísértetítül,
hirtelen valo halaltül.

Adgyad nekünk életünkben,
szerethessük egy mast szivel,
élhessünk nagy békeségben,
és hitnek jo gyümölczében.

Munkainkat nekünk áldgyad,
eledelünket szaporiczad
hivolkodásra ne boczás
és tobzodástul távosztásd.

Lelkünket és mi testünket
neked ajanlyuk magunkat
vezérlyed à mi utunkat
visellyed jora gondunkat.

Engedd ezeket Christusért
à te egyetlen egy Fiadért,
és minekünk szoszolonkért,
és igaz áldozatunkért.

Hálákat adunk Ur Jsten,
te szent Fiadnak akképpen,
szent Lélekkel egyetemben,
mostan és minden időben. Ugy légen.

f 277v

Alius

K [422]

Könyörögjünk az Jstennek,
Christus által mint Atyának,
hog' ismérjen Fiainak,
kegyelmezzon bűneinknek.

Az ördögnek hatalmától
ellenségtől és halaltól
és bűnönknek sokságától
oltalmazzon kegyelmessen.

Vigasztaljon szent Lelkével,
igazgasson beszédével,
ne boszszonczuk bűneinkkel,
nagy sok hitetlenségünkkel.

Ez maj nap életünkben,
ne essünk semmi vétekből,
nagy józanság életünkben,
légyen, és mi italunkban.

Látásunkban bűn ne légyen,
gonosz kivánság hozzánk ne férjen,
mi beszédünk tiszta légyen,
gondolatunk jóra légyen.

Hitünk légyen tökéletes,
mi életünk olly szentséges,
nalunk légyen utálatos,
hitetlenség mert kárhozatos.

Szent Angyalid őrizzenek,
és kezeiben viseljenek,
nyomorgatni ne hagyjanak
se embernek se ördögnek.

Diczéret Atya Ur Jsten,
ki minket néz kegyelmessen,
halgas mostan nagy kegyessen,
hogy könyörögjünk szükségünkben. Ugy légyen.

f 278

Alius

M [423]

Mi keresztyének tenéked,
Atya Ur Jsten könyörögjünk,
hogy minket ma megh oltalmazz,
adgy igaz hitet mi nekünk.

Nyelvünket te megh' szenteljed,
és szívünket megh' őrizzed,
hogy ma teneked mondhassunk,
örvöndetes diczétetted.

Az mi szívünkben tégedet,
adgyad igazan valhassunk,
hog' minden gonoz bűnünkben,
te általad megh' tarthassunk.

Diczéret légyen Atyának,
es mi Urunknak Christusnak,
szent Léleknek egyetemben,
egy dicző szent Háromságnak. Ugy lég'en.

f 278v

Alius

E [424]

Ez napnak ő kezdetiben,
légyen velünk az Ur Jsten,
ki indicza fel sziveinket,
szent Lélek ajándékaval.

Int ő minket vigyázásra,
és a szép könyörgésekre,
hogy ne essünk késértetben,
és lelki remülésekben.

Könyörögjünk mi minnyaián,
az Christushoz fohaszkodgyunk,
adgyon nekünk józan elmét
tiszta szívet igaz hitet.

Te Christus üzd el mi tőlünk,
az ördögnek czálárdságot,
töröld el a mi bűneinket,
adgy szívünkben igaz hitet.

Diczőség légyen Atyának
és egyetlen egy Fianak,
szent Lélekkel egyetemben,
most és örökkön örökké. Ugy légyen.

Alius

B^[425]

írjad Ur Jsten à mi sziveinket,
hajcz ide hozzank kegyes főleidet
à te szent Fiad vezérellyen minket
az idvösögre.

f 279

Ez világ immár bünökben el árad,
minden igasság' közzülünk ki szárad,
csak szent nevednek kérhettyuk óltalmatt
hog' meg' menekegyünk.

Ielenczed mostán hatalmaságotad,
à czálárd ördög' tanáczat el ronczad,
mert mi magunktúl nem tarthatunk ellent
az sok ellenségnek.

Tarcz meg' sereged è czálárd világban,
mutasd meg ezzel hog' te oltalmadba
vagyunk minnyajan kik te szent Fiadban
biznia tudunk.

A te szent igéd közöttünk maradgyon,
életünket is arra igazgassad,
tavol mi tölünk minden gyölölséget
el hany Ur Jsten.

Czak te magadnak adassék diczéret,
mert téged illet Atyai tisztesség,
Aty és Fiu, szent Lélek Jsten,
à magasagban.

Responsoria Dominicalia

Dominica Trinitatis

[426]

e - sus Kri - stus é - lö Js - ten - nek szent Fi -
 a. Jr - gal - maz mi ne - künk. Ki à szent Ha - rom -
 ság - nak tit - kat ki - nyi - lat - koz - ta - tod. Jr - gal -
 maz] mi [ne - künk.] Di - czö - seg A - tya - nak és Fi -
 u - nak és szent Lé - lek Js - ten - nek. Je - sus Kri - stus

- 1 Ki à joknak és gonoszoknak holtok után valo sorsokat meg jelentéd.
- 2 Ki à mennyei boldogságnak közlésére sokakat hivogatsz.
- 3 Ki à meg térő bűnéseket hozdad fogadod.
- 4 Ki minket à mi Atyainknak példajával irgalmaságra tanítal.
- 5 Ki az halaszokat emberek fogokka tövéd.
- 6 Ki az ál ortzas hamis igasságot mi előttünk le gyalazad.
- 7 Ki het kenyerekkel és kevés halaczkackal négy ezer éh embereket jól tartal.
- 8 Ki az hamis Prophetákat gyömolczökről velünk meg ésmérteted.
- 9 Ki à gazdagságnak igaz végét minekünk meg jelentéd.
- 10 Ki Jerusalem városának romlását meg jövendölvén siratad.
- 11 Ki az magok alito igazaknak hiúsagos voltokat meg mutatad.
- 12 Ki az akadozva szólo siketet meg gyógyítad.
- 13 Ki à törvényből valo meg igazulásnak modgyat meg mutatad.
- 14 Ki az elődben ment tiz bél-poklosokat meg tisztítad.
- 15 Ki az hitetlen szorgalmatoskodástól minket el-tiltád.
- 16 Ki az Nainból ki vitetet halotat feltamasztad.
- 17 Ki az viz korságost szombat napon meg gyógyítad.
- 18 Ki à gutta ütöttnek bűnét meg boczatvan labra allatad.
- 19 Ki az haladatlan Sidokat meg vetvén az hívö poganyokat fel vévéd.
- 20 Ki à törvénybeli nagy paranczolatot meg magyarazad.
- 21 Ki à Kapernaumi kis Királynak vonogo Fiat fel élesztéd.
- 22 Ki à mi tiz ezer talentominkat ingyen meg engedéd.
- 23 Ki minket az Jstenhez és à Czaszarhoz valo tisztünkre meg tanítal.
- 24 Ki az lairust leanyat az halalból fel költéd.
- 25 Ki jerusalemnek végső romlását meg' jövendöléd.
- 26 Ki el jöz az utolso napon itélni jókat és gonoszokat.

Antiphonae Dominicales

Dominica Trinitatis

[427] **S** e - gécz meg min - ket min - den - ha - to A - tya

Fi - u és szent Lé - lek Js - ten. [428] **F** i - am

Prima

jus - son e - szed - ben, hogy él - ted - be el - vö - ted à

te ja - va - i - dat a - zon - kép - pen Lá - zar az ö

go - no - szét. [429] **M** eny ki ha - mar à

Secunda

va - ros - nak ut - za - i - ra és si - ka to - ri -

ra s - az sze - gé - nye - ket és az e - röt - le - ne - ket

à san - ta - kat és va - ko - kat hozd - be i - de hogy

be tel - lye - se - dék az én ha - zam. [430]

Tertia

M on - dom té - nék - tek ö - röm lé - szen az Js -

ten - nek An - gya - li e - löt csak egy poe - ni - ten -

ti - a tar - to bü - nö - sön is. [431]

f 291

A *Quarta*
 - mely mér - té - kel ti mi - ren - de - tek u -
 gyan a - zo - nal mér - nek té - nék - tek is. [432]

P *Quinta dominica*
 a - ran - czo - lo Je - sus, mind az éy - cza - ka
 fa - ra - doz - van sem - mit nem fog - tunk, de meg - is
 a te pa - ran - czo - la - tid - ra meg ve - tem az

ha - lot. [433] **H** *Sexta*
 a in - kab nem bü - völ -

kő - den - dek à ti i - gas - ság - tok az i - ras -
 tu - dok és szer - ze - tes Si - do - ke - nal; be nem me -
 he - tek à me - nyek - nek or - sza - ga - ban. [434]

K *Septima*
 e - se - rö - lem é so - ka - sa - got mert im -
 mar har - mad nap - ia hogy én ve - lem vad - nak és nin -
 czen mit e - gye - nek, s - ha el bo - cza - tan - dom ö - ket
 ét - len ha - zok - hoz meg fo - gyat - koz - nak az u - ton.

[435] **O** *Octava* - ja - tok meg' ma - ga - to - kat az ha - mis
 Pro - phe - ták - tól, ki[k] jö - nek ti hoz - za - tok ju - hok -
 nak ru - ha - já - ban: de on - nan be - löl ra - ga - do -
 zo far - ka - sok. [436] **E** *Nona* vi - lág - nak fi -
 a - i az ö nem - zet - sé - gek - ben e - szes - bek à
 vi - la - go - sag - nak fi - a - i - nál. [437]

N *Decima* em hagy - nak kö - vet kö - ven te ben - ned mert
 nem is - mér - ted meg à te meg la - to - gat - ta - ta -
 sod - nak i - de - it. [438] **M** *Undecima* in - den à ki
 fel ma - gasz - tal - lya ma - gát meg' a - laz - ta - tik: és
 á ki meg' a - lá - za ma - gat fel ma - gasz - tal - ta - tik.

[439] **D** *Duodecima* ol töt min - de - ne - ket à si - ke - tek - nek
 hal - last a - dot à ne - mők - nak is szó - lást. [440]

A *Tridecima*

Sa - ma - ri - ta - nus ma - sod na - pon ki vöt
ket ga - ra - so - kat es a - da à gaz - dá - nak és
mon - da ne - ki: Vi - seld gond - gyat é se - bes - nek, s - va -
la - mit e - zek - nek fe - le - te re - a köl - ten - desz,
mi - kor én meg té - ren - dek meg a - dom te né - ked.

E *Quatuor Decima*

[441] s mi - kor me - né - nek hogy meg mu - tat - nak
ma - go - kat a Pa - pok - nak, lá - ta az e - gyik hogy
meg tisz - tult vol - na, és ez visz - sza té - re és
nagy fel szó - val di - czé - re az Js - tent. [442]

L *Quindecima*

eg' e - lö - szer ke - re - sé - tek az Js - ten - nek
or - szá - gát és an - nak i - ga - sá - gát s - mind e - zek
hoz - za - jok a - dat - tat - nak té - nék - tek. [443]

N *Sedecima*

agy Pro - phe - ta tá - ma - dot mi kö - zöt - tünk, és

ki meg la - to - ga - ta az ö ne - pét. [444]

B Septem decima
a - ra - tom, üly fel - lyeb, ac - kor tisz - te - sé -

ged lé - szen te né - ked mind az e - gye - tem - ben le

te - le - ped - tek e - löt. [445] **S** Octo decima
ze - re -

sed à te U - ra - dat Js - te - ne - det à te tel -

lyes szi - ved - böl, a te tel - lyes lel - ked - böl és

à te tel - lyes el - méd - böl. [446] **L** Novem decima
égy jo

re - mén - ség - ben Fi - am meg' bo - cza - tat - tak né -

ked à te bü - ne - id. [447] **K** Vigesima
isz u - gyan

à me - nye - ke - zö, de à kik hi - va - ta - lo -

sok vol - ta - nak nem vol - ta - nak mel - tok. [448]

U Vigesima Prima
- ram jöi a - lá mi - nek e - löt - te meg -

hal - na az én fi - am: Mon - da ne - ki Je - sus:

f 292v

meny el ély à te fi - ad. [449] **L** Vigesima a - tor

szól - ga mind az e - giz a - do - sa - got meg en - ged -

tem te né - ked mi - vel hogy kö - nyör - ge - tél en -

né - kem. [450] **M** Vigesima Tertio es - ter tud - gyuk hogy i - gaz

mon - do vagy és az Js - ten - nek u - ta - ra i - ga -

sag - gal tá - ni - taz. [451] **B** Vigesima Quarta i - zal le - á -

nyom à te hi - ted meg gyo - gyi - tot té - ged.

[452] **V** Vigesima Quinta a - la - hol le - jend à dög, o - da gyül -

nek a sas ke - sel - lyök.

f 293

Dominica Trinitatis Antiphona

f 295

[453] **D** i - czé - ret lé - gyen te né - ked szent Ha - rom -
 ság, és né - ked e - gyen - lö Js - ten - ség' mind e - le - i -
 tül fog - ván most és mind ö - rök - ké.

Cantiones

Szent Haromság [és] csak [egy Istenség]
 Jmadunk mi téged [Szent Háromság]
 Szent uagy öröke [Atya Ur Jsten]

A ki akar iduözülni
 Oh menyei nagy bodo[gság; f 357v]

Symbolum Athanasij

Quicumque vult salvus esse, ante [omnia opus est]

V [454]

Valaki idvözülni akar: mindenek elöte szükség' hogy a közönséges Hitet tarcza.

Mellyet valaki éppen és felbontatatlanúl nem tart: kétség' nélkül örökké el vész.

Ez pedig' a közönséges Hit: hogy tisztellyünk egy Jstent a Szent Háromság'ban. és Szent Háromságot az eg'gyesség'ben.

Sem a személyeket egybe nem elegyítvén: sem a természetet el nem választván.

Mert más az Atyának személlye, más a Fiúé: más a Szent Léleké.

De az Atyának, és Fiunak, és Szent Léleknek, egy Jstensége: egyenlő diczössége, egyenlő képpen örökké való Felsége.

Minémö az Atya, olyan a Fiu: olyan a Szent Lélek.

Nem teremtetet az Atya, nem teremtetet a Fiu: nem teremtetet a Szent Lélek.

Mérhetetlen az Atya, mérhetetlen a Fiu: mérhetetlen a Szent Lélek.

Örökké való az Atya, örökké való a Fiu: örökké való a Szent Lélek.

Es mind az által nem három örökké valók: ha nem egy örökké való.

Mi képpen nem három a nem teremtetet, sem három a mérhetetlen: ha nem egy a nem teremtetet, és egy a mérhetetlen.

Hasonló képpen mindenható az Atya, mindenható a Fiu: mindenható a Szent Lélek.

Es mind az által, nem hárman mindenhatók: ha nem egy a mindenható.

Azon képpen Jsten az Atya, Jsten a Fiu: Jsten a Szent Lélek.

Es mind az által, nem hárman Jstennek: ha nem egy az Jsten.

Azon képpen, Ur az Atya Ur az Fiu: Ur az Szent Lélek.

Es mind az által nem hárman Urak: ha nem egy az Ur.

Mert miképpen a keresztyéni igazságtul kénszeritetünk: külön mindenik személ't Jstennek és Urnak vallani.

Ugy tiltatunk a közönséges Jstenni tudománytúl: hogy három Jstenekeket, vagy három Urakat mondgyunk.

f 295v

f 296

Az Atya senkitül nem alkottatott: sem teremtetet sem születtetet.

A Fiu csak az Atyától vagyon: nem alkottatott sem teremtetet ha nem születtetet.

A szent Lélek, az Atyától és Fiútul: nem alkottatott sem teremtetet, sem születtetet, ha nem származot.

Egy azért az Atya és nem hárman vadnak az Atyak, egy a Fiú, nem hárman vadnak a Fiak: egy a szent Lélek, nem hárman vannak a Szent Lelkek.

Es ebben a szent Háromságban, semmi nincz eléb vagy utólsob, semmi nagyobb vagy kisebb ninczen: ha nem éppen a három személyek, egyenlő képpen örökké valók, és egy más hoz egy arányúk.

Ugy hog' a mint eléb mondok mindenekben, az eg'esség a Háromságban: és a Háromság' az egységben tisztelendő legyen.

Aki azért idvözölni akar: ilyen értelemben legyen a szent Háromsagrúl.

De szükség az örök idvőségre: hog' a mi Urunk Jesus Christusnak testesülését is tekéltessen hidgye.

Ez azért az igaz hit, hogy hidgyük és vallyuk: hog' a mi Urunk Jesus Christus Jstennek Fia Jsten és ember.

Jsten, üdöknek előtte az Atyának allattya-bul születtetet: ember, idő szerént anyyának állattya-bul születet.

f 296v Tekéltetes Jsten, tekéltetes ember: okos lélekbül és emberi testbül allapodván.

Egyenlő az Atyához, Jstensége szerént: kisebb az Atyánál emberssége szerént.

Ki noha Jsten és ember: mind az által nem kettő, ha nem csak egy Christus.

Egy pedig', nem az Jstenségnek testé változásával: ha nem az emberi természetnek Jstenhez=való fel-vételével.

Egy ugyan, nem a természeteknek egybe-elégnyitése által: ha nem a személynek egyessége által.

Mert, miképpen az okos lélek, és a test, egy ember: ugy az Jsten, és ember, egy Christus.

Ki idvösségünkért szenvedet, pokóira szállot: hármad napra halottaibül fel-támadot.

Fel ment mennyekbe, ül az Atya mindenható Jstennek jobjára: onnan lészen el-jövendő itélni eleveneket és holtakat.

Kinek eljövételire, minden embereknek fel kel kelni testekkel együt: és számot kel adni tulydon czelekedetekrül.

Es a kik jót czelekedtek, örök életre mennek: a kik pedig' gonoszt, örök tűzre.

Ez a közönséges Hit: melyet valaki hiven és álhatatosan nem hiend, idvösségre nem juthat.

Diczőség Atyának és Fiunak: és szent Lélek Jstennek.

Miképpen:

f 297

Dominica I Post Trinitatem Antiphonae

[455] i - am, jus - son e - szed-be hog' el vöt - ted
ja - va - i - dat a te él - ted - ben, és La - zar a - zon

kép - pen go - no - szit. [456] A - tyam

Ab - ra - ham, kö - nyö - rüly én raj - tam, mert gyöt - ret - te - tem

é lang - ban. [457] A z én szám

böl - cze - sé - get szöll.

Cantiones

Szükség' mi nekünk mi keresz[tyének; f 370]
O mely igen rövid volt lám [ez világ; f 371v]

Az mely embernek jó hiti vagy[on]
Az Ur Jstent magasztalom jó [voltáról emlékezem]

Psal: 48

Audite haec omnes gen[tes]

H [458]

Hallyatok ezeket minden pogányok: vegyétek füleitekbe mindnyáian kik a föld kerekiségén laktok.

Minnáian a föld lakoi, és az emberek fiai: mind együtt a gazdag' s-a szegény.

Az én szám bölcsességet szöll: és a szívem elmélkedése okosságot.

A fületem példa beszédre haitom: meg nyilatkoztatom az orgonan bölcz mondasomat.

Miért féllyek a gonosz napon? az én sarkam hamissága környül vészen engem.

A kik erejekben biznak: és gazdagságok sokasagaban diczekednek.

Az Atyafi meg' nem váltya, meg' nem váltya az ember: nem adgya meg' az Jstennek az ő váltságát.

Es az ő lelke váltságának árrat: és örökké munkalkodik, és még' is végig él.

Nem láttya a halált, midön lattya a bölczeket meg' halni: egygyüt vesznek el az esztelen és a boldond.

Es idegeneknek hadgyák az ő gazdagsagokat: és az ő koporsoiok az ő hazok örökké.

Az ő hajlékok nemzetségről nemzetségre: az ő nevekről nevezték az ő földeket.

Es az ember, midön tiszteletben vólna, nem értette: hasonlított az esztelen barmokhoz, és hasonló lött azokhoz.

Es az ő útok botránkozás nékik: és az után kérkednek a szájokkal.

Mint az juhok pokolba helyeztettek: a halal el rágia őket.

Es Uralkodnak rajtok az igazak jó reggel: és az ő diczösegektul-valo segetések el fogy pokolban.

Mind az által az Jsten meg' szabadíttya lelkemet a pokol kezébül: midön elvész engem.

Ne fély mikor gazdagga leszen az ember: és mikor meg' sokasodék az ő [házának] diczösége.

Mert az ő lelke éltében áldattatik: hálát ad néked mikor jól czelekeszel véle.

Bé mégyen az Atyainak nemzetségekhez: és örökké nem lát világosságot.

Az ember, midön tiszteletben vólna, nem értette: hasonlított az esztelen barmokhoz, és hasonló lött azokhoz.

Diczőség' Atyanak és Fiunak: és szent Lélek Jstennek.

Miképpen kez[detben]

f 297v

Psal: 12

Usquequo Domine oblivi[sceris me in finem]

U [459]

Uram míg' felejtess el engem mind végig? míg' fordítod el orczádat tölem.

Meddig' tartok tanacoztatást lelkemben: fájdalmat szívemben naponként.

Meddig' magasztaltatják fel fölötte az ellenségem? tekíncz meg' és halgas meg' engem én Uram Jstenem.

Vilagosíts meg' szemeimet hog' valaha el ne aludgyam a halalban: hog' valamikor ne mongya az ellenségem, hatalmat vettem rajta.

A kik haborgatnak engem, örvöndeznek ha meg' mozdúlok: én pedig' irgalmassagodban biztam. Örvöndez a szívem a te szabadításodban: éneklek az Urnak a ki jókat adott nékem, és diczérteket mondok a felséges Ur nevének.

Diczőség: Miképpen.

Dominica II Post Trinitatem

Antiphona

[460] **M** on - dom pe - dig' nék - tek, hog' sen - ki a - maz
 fér - fi - ak köz - zül a kik hí - vat - tat - tak, meg' nem kós - to -
 lya az én va - czo - rá - mat. [461] **J** ö -
 ie - tek mert már min - de - nek el ké - szít - tet - tek.
 [462] **T** e U - ram' meg tar - tasz min - ket ö - rök - ké.

Psal: 11

Salvum me fac Domine

S [463]

Szabadíts meg' engem Uram, mert elfogyott a szent: mert meg' kevesedtek az igaz mondások az emberek Fiainál.

Hiuságokat szóllot kiki az ő fele baráttyanak: az alnok ajakok, kettős szível szóllottak.

Veszesse-el Jsten mind az álnok ajakokat: és á kérkedő nyelvet.

Kik mondanak, nyelvünket fel-magasztallyuk: az ajakink velünk vadnak, kiczoda à mi Urunk.

A szükölködők nyomoruságáért, és à szegények fohazkodasaért majd fel kelek, ugymond az Ur:
meg' szabadétom, bízvást czelekeszem véle.

Az Ur beszédi, tiszta beszédek: tüzzel meg' próbáltatott ezüst, à földtül el-valasztatott, hétszer
meg' tisztított.

Te Uram meg' tartasz minket: és meg' örisz minket è nemzetség'tül örökké.

Az istentelenek kerengenek: à te magasságod szerint meg' sokassítottad az emberek Fiai[t].

Diczőség': Miképpen.

Cantiones

Iertek hozam Christus [mondgya; f 372 v]

Szolít minket Christus U[runk]

Ebregjél fel uilag [büneidbül; f 374v]

Jer örvende[zzünk az Ur Istennek]

Halgas meg mostan:

Szent Daud Prophe[ta]

Szükseg nekünk eröl [f 378v]

Emlekezel Ur Jsten hi[veidről]

Dominica III Post Trinitatem Antiphona

[464] **M** on - dom nék - tek: ö - röm lé - szen az Js - ten An -
gya - li e - löt, egy pe - ni - ten - ti - a tar - to bü - nö - sön.
[465] **É** s mor - go - lód - nak va - lo à Fa -
ri - ze - u - sok mond - van: hog' ez a bü - nö - sö - ket be fo -
gad - gà es vé - lek é - szik. [466]
T e - kincz re - am és kö - nyö - rül' raj - tam mert sze -
gény va - g'ok.

f 299

Cantiones

Haborusaga Daud Kiraly[nak]

Ur Jsten irgalmaz nekem:

Szent Daud Kiraly bünei [ellen]

Meg bantunk Jsten szün[te]len tégedet]

Felséges Jsten hozzad [kiáltunk]

Te benned bizom Uram

Psal: 24

Ad te domine levavi animam [meam]

T [467]

Te hozzad emeltem-fel Uram à lelkemet: én Jstenem te benned bizom meg' ne pirúlyak.
Se meg' nenevessenek engem az én ellenségim: mert mindenek à kik teged várnak, meg' nem szegyenülnek.

S[z]égyenüllyenek meg' minnyáian à kik hamisagot czelekesznek ok nélkül: à te útaidat Uram mutasdmeg nékem, és à te ösvényidre taniczmeg engem.

Igazgass engem à te igazságodban, és tanicz engem: mert te vag' az én üdvözítő Jstenem, és téged vártalak egész nap.

Emlkezzél meg' Uram könyörületességidről es irgalmaságidról: mellyek öröktül fogva vadnak. Ifiuságom vétkeiről: és tudatlanságimról ne emlékezel.

Irgalmassagod szerént emlékezzél meg' te én rólam: á te jó vóltodért Uram.

Edes és igaz az Ur: azért ad törvént az útban vétkezőknek.

Igazgattya az engedelmeseket az itéletben: meg' tanittya à szelídeket az ő útaira.

f 299v Az Urnak minden útai irgalmassag és igazság: az ő testamentoma és bizonyság-tételi keresőinek.

Az te nevedért Uram kegyelmez meg': az én bűneimnek mert sok.

Kiczoda az ember à ki az Urát féli? törvént szabott annak az úton à mellyet választott.

Annak lelke à jókban meg'-marad: és az ő mag'va örökségül bírja à földet.

Az Ur az ötet félőknek erősege: és az ő testamentoma hog' meg'-nyilatkoztassék nékik.

Az én szemeim mindenkor az Úrra: mert ő vonza ki à lábaimat à törből.

Tekincz reám és könyörully rajtam: mert én eg'gyes és szegény vagyok.

A szívem haborusagi meg' sokasodtak: az én szükségimbül mencz ki engem.

Lássad alázatosságomat és munkámat: és boczásd-meg' minden vétkeimet.

Tekincz-meg' az ellenségimet mert meg-sokasodtak: és hamis gyűlöséggel gyűlöltek engem.

Orerizd-meg' lelkemet, és mencz ki engem: meg nem pirúlok mert benned bíztam.

Az ártatlanok és igazak hozzam ragaszkodtak: mert téged vartalak.

Szabadicz-meg' Jsten az Jsraélt: minden haboruságibül.

Diczőség. Miképpen.

Dominica III Post Trinitatem

Antiphonae

[468] **L** e - gye - tek a - zért ir - gal - ma - sok, mint à
ti A - tyá - tok is ir - gal - mas azt mond-gya az Úr.

[469] **N** e i - tél - lye - tek, es nem
i - tél - tet - tők; mert à mely i - té - let - tel i - tél - tek,

az - zal i - tél - tet - tek meg, azt mond-gya az Ur.
 [470] - ram légy ke - gyel - mes à mi bü - ne -
 ink - nek.

f 300

Huc pertinet Psal: 31 Beati quorum remiss[ae sunt iniquitates; f 104v]

Cantiones

Halat adunk néked [menybeli Jsten; f 369]

Az én életemnek min[den ideiben; f 375v]

Halat adunk tenéked:

Boldog az ilyen ember [ez világon]

Szabadicz meg es [

Emlekezel meg Ur Jsten.

Psalmus 78

Deus venerunt gentes:

[471]

Isten à pogányok à te örökségedbe jöttek meg' - ferteztették szent Templomodat: Jerusalemet alma-örizetté tötték.

A szolgálidnak hólt testeit, eledelül adták az égi madaraknak: à szenteid húsát à földi vadaknak.

Ki ontották mint à vizet azoknak vérét Jerusalemköröl: és nem vólt ki eltemetné.

Gyalázzattá löttünk à szomszédinknak: nevetség' és czúfolás azoknak, kik mi körülünk vadnak.

Meddig' haragszol Uram mind végig': fel gerjed é mint à tűz à te búsulásod.

Öncz ki à te haragodat a poganyokra, kik téged nem ismérnek: és az országokra mellyek à te nevedet nem hittak segítségül.

Mert meg' ötték Jácobot: és az ő helyét el pusztítottak.

Meg' ne emlekezzél régi hamisságinkról: hamar vegyenek elől minket à te irgalmasagid, mert igen szegényekké löttünk.

Segécz meg' minket mi szabadito Jstennünk és a te neved diczösségeért Uram szabadicz meg' minket: és légy kegyelmes à mi büneinknek à te nevedért.

f 300v

Hog' valamiképpen ne mondgyak à poganyok közöt hol vagyon az ő Jstenek? és nyilván légyen à nemzetségek közöt à mi szemeink elöt.

A te szolgálid ki öntött vérekért valo boszszú állás: mennyen szened eleibe à foglyok fohzkodása.

A te karodnak nagy vólta szerént: tarcz meg' à meg' - ölettetteknek fiait.

Es fizess meg' à szomszédinknak hétszerte az ő kebelekbbe: az ő szidalmokért, mellyel Uram téged szidalmaztak.

Mi pedig' te néped és à te legeltetésed juhjai: hálát adunk néked örökké.

Nemzetségről nemzetségre: hirdettyuk à te diczéretedet.

Diczőség: Miképpen.

Dominica V Post Trinitatem Antiphona

[472] **M** enny ki tö - lem U - ram, mert bü - nös em - ber va - gyok.
 [473] **M** es - ter, e - gész ét - za -
 ka mun - kál - kod - van, sem - mit nem fog - tunk: de à te
 i - géd - re meg' e - resz - tem á há - lót.
 [474] **T** e - kincz mi ol - tal - ma - zo Js - te - nünk, és
 néz à te szol - gá - i - dat.

f 301

Psal: 83

Quam dilecta taber[nacula tua]

M[475] mely szerelmesek a te hajlékid erőnek Ura: kivánczók és elájúl az én lelkem az Ur pitvari után.

A' szivem és à testem: örvendeztek az élő Jstenben.
 Mert á veréb házat talalt magának: és à gerlicze fiszket magának à hová helyeztesse à fiait.
 A te óltáridat erőnek Ura: en kiralyom és én Jstenem.
 Bodogok, a kik à te házadban laknak Uram: örökkön örökké diczernek téged.
 Boldog' a firfiu à kinek töled vagyon segítsége: fel meneteleket rendelt az ő sziviben à könnyu -
 latások völgyében à helyen à mellyet szerzet.
 Mert áldomást ad à törvény - szerző erőségrül erőségre mennek: meg láttatik az Jstenek Jstene Si -
 onban.
 Erőnek Ura Jstene halgasd - meg' imádságomat: vedd füleidbe Jacobnak Jstene.
 Mi óltalmazó Jstenünk tekincz: és nézz áte Kristusod orczájára.
 Mert jobb egy nap à te pitvaridban: ezerek fölöt.
 Inkább választottam el - vetett lenni az én Jstenem hazaban: hog' sem à bönösök hajlékiban lakni.
 Mert az irgalmaságot és az igazságot szereti az Jsten: kegyelmet és diczőséget ad az Ur.
 Nem foztya - meg' à jóktúl azokat kik az artatlanságban jarnak: erőnek Ura boldog az ember á ki
 benned bízik.
 Diczőség: Miképpen.

Antiphona

f 301v

[476] **H** a te meg' nem tar - tasz U - ram Js - ten, he - ja -
ba vi - gyaz - nak à mi sze - me - ink.

Cantiones

Boldog az olyan ember az [Istenben; f 357v]
Segétségül hiuk az meny[beli Istent]
Az ki akar iduözülni életét [kell iobbítani]
Halat adunk néked minden[hato irgalmas Ur Isten]

Hala adasunkban rolad [emlékezünk]
Mindenek meg hal[lyák]
Szent uagy öröke [Atya Ur Isten]

Psal: 126

Nisi Dominus aedificaverit [domum]

H [477] a az Ur nem építi á házat: heába munkalkodtak à kik azt építik.
Ha az Ur nem örzi à várast: heába vígyáz à ki azt örizi.
Héába néktek virradta előtt felkelnetek: kellyetek fel minék utánna le-ültek, kik à fájdalom ke-
nyerét észitek.
Midön az szerelmesinek álmod ad imé az Úr öröksége a fiak: jutalom à méhnek gyümölcsze.
Mint à nyilak à hatalmas kezében: ugy à serény fiak.
Bóldog' à férfiu á ki bé töltette kívánságát azokból: meg' nem szégyenül midön az ő ellenségével
szóll á kapuban.
Diczőség': Miképpen.

Dominica VI Post Trinitatem

Antiphona

[478] **H** al - lot - tá - tok hogy mon - da - tott à ré - gi - ek -
nek; Ne ölly: à ki pe - dig öl, i - té - let - re kö -
te - les. [479] **B** i - zony mon - dom
né - ked: ki nem jöz on - nét, mîg' nem meg' fi - ze - ted

f 302

az u - tol - so fél - lyért. [480]

A z Ur az ö né - pé - nek e - rös - sé - ge és ol-

tal - ma - zo - ja.

Cantion[es]

Mi kegyes Atyánk.
 David prophetanak [imádkozásáról]
 Emlekezzél Ur Jsten hiu[eidről]
 Felseges Jsten hozzad ki[áltunk]
 Az Ur Jsten nékem édes [táplalom; f 365]
 Mire bankodol oh [te én szívem; f 335v]

Cantio[nes] pro VI

Boldog' az olyan ember ez ui[lágon]
 Halgas meg: Jesus Christus az meg [szomorodott]
 Tanuly meg te az uton el men[ni]
 Meg bantunk Jsten [szüntelen tégedet]
 Sok emberek uadnak [ez széles világon]

Psalmus 27

Ad te Domine clamabo:

H[481]ozzád kiáltok Uram én Jstenem ne vedd halgatásra: mert né-talám ha halgatz nékem a verembe alá menökhöz hasonlíttatom.
 Halgasd-meg' Uram könyörgésem szavát mikor imádkozom te hozzád: mikor fel-emelem kezeimet a te szent templomodra.
 Ne vonny engem együtt a bűnesökkal: és a hamisság tévökkel ne veszess el engem.
 A kik békeséget szállanak barattyokkal: gonosz vagyon pedig' az ő szívökben.
 Fizess meg' nekik czelekedetek szerint: és az ő találmányok gonossaga szerint.
 A kezek czelekedeti-szerént fizes nekik: add meg' nekik jutalmokat.
 Mert nem értették az Ur czelekedetét, és az ő kezei téteményiben el rontod őket: és meg' nem épited őket.
 Aldot az Ur: mert meg' halgatta az én könyörgésem szavat.
 Az Ur az én segétöm és oltalmazóm: ő benne bizott a szívem, és meg'- segéttetem.
 Es újonnan meg' virágzott a testem: és az en akaratomból hálát adok néki.
 Az Ur az ő népének erőssége: és oltalmazója a Christusa szabadulasinak.
 Szabadicz meg' Uram a te népedet és áld meg' örökségedet: és igazgasd őket, és magasztald fel őket örökke.
 Diczösség': Miképpen:

f 302v

Dominica VII Post Trinitatem Antiphonae

[482] **V** a - la - nak pe - dig' à kik öt - tek va - la,
 ugy mint négy e - ze - ren: és el bo - cza - ta ö - ket.
 [483] **S** za - nom à se - re - get
 mert i - mé mar har - mad nap - ia hog' ve - lem vad - nak
 és nincz mit en - ni - ek. [484]
M in - de - nek - nek sze - me - i te ben - ned biz - nak Ur
 Js - ten.

Psal: 144 Exaltabo te Deus meus: vide: [f 200v] Vel:
 psal: 46. Omnes gentes plau[dite manibus] vide [f 226]

Cantiones

Szent Dauid propheta ének[lő könyvének]
 Mire bankodo[l] oh te én szívem [f 335v]
 Hála adassunkban rolad emlé[kezünk]
 Segétségül hívunc az meny[beli Istent]

Mi Atyánk kiuagy meny[ekben]
 Nagy hála adással [magasztallak téged]
 Draga dolog [az Ur Istent diczérni]

Dominica VIII Post Trinitatem Antiphona

[485] **N** em te - rem - het à jo fa go - nosz gyü - möl - czö -
 ket: sem à go - nosz fa jó gyü - möl - czö - ket nem te -

f 303

rem - het. [486] - já - tok ma - ga -
to - kat à ha - mis Pro - phé - ták - túl kik hoz - zá - tok ju -
hok ru - há - za - ti - ban jö - nek, be - löl pe - dig ra - ga -
do - zo far - ka - sok. [487] N ag'
az Ur és i - gen di - czé - re - tes.

Psal: 47

Magnus Dominus et laudabi[lis nimis]

N [488]

Nagy az Ur és igen diczéretes à mi Jstenünknek varasaban: az ö szenthegyén.

Az egész földnek örvöndezésével fondáltatik à Sion hegye: az észak oldalai à nag' kiraly várasa.

Az Jsten annak hazaiban meg ismértetik: midön azt meg óltalmazza.

Mert imé à föld királyi öszve gyültek: egyyüvé jöttek.

Ök azt így látván elczodálkozanak, meg' haborodanak, meg' indulának: à reszketés foga el őket.

Ott à faldalmak mint à szülőé: à sebes széllal el rontod à Tarsis hajoit.

A' mint hallottunk, úgy láttuk az erök Ura várasában à mi Jstenünk varasaban: az Jsten fondálta az[t] örökké.

El vöttük Jsten à te irgalmasagodat: à te Templomod közepett.

A te neved szerént Jsten, úgy à te diczéreted-is à föld hataraig: igassaggal tellyes à te jobb-kezed.

f 303v Vigadgyon à Sion hegye, és örvöndezenek à Juda leányi à te ítéletidért Uram.

Környékezzétek-meg' Siont és által-fogiatok azt: beszéllyetek az ö tornyaiban.

Adgyátok sziveteket az ö erejébe: és oszszatok el az ö hazait, hogy meg' beszéllyétek más nemzetségnek.

Mert ez az Jsten à mi Jstenünk örökké és örökkön örökké: ö igazgat minket örökké.

Dizcösség: Miképpen:

Cantiones

Mindenható Ur Jsten mi [bűnös emberek]

Hála adassunkban [rolad emlékezünk]

Mi Atyánk ki uagy me[nyekben]

Halgas meg mostan:

Emlekezél meg Ur Jsten

Felseges Jsten néked jel[entjük]

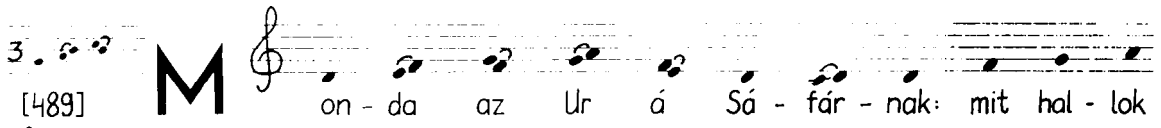
Szabadicz meg es tarz [meg Uram Jsten]

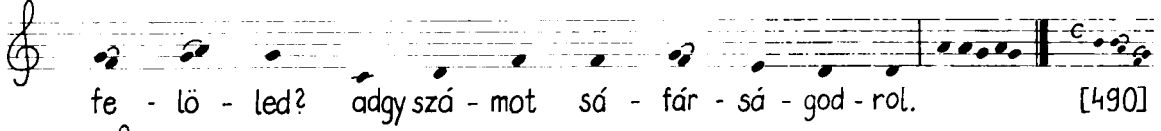
Halgas meg Atya Jsten [az mi szükségünket]

Czak te benned Ur[am] Jsten [vagyon bizodalunk]

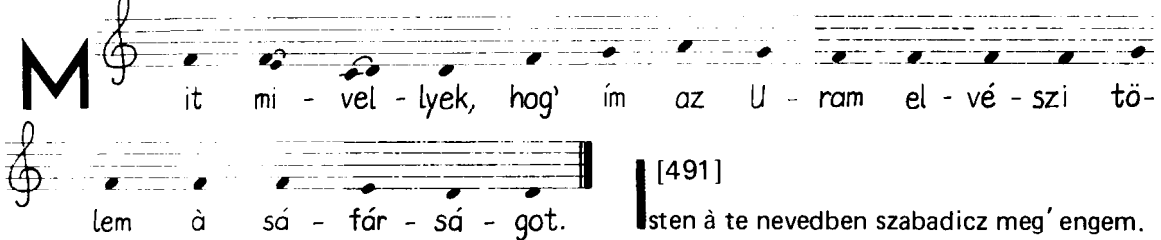
Oh mint keseregnek [most az keresztyének]

Dominica IX Post Trinitatem Antiphona

3. **M** on - da az Ur á Sá - fár - nak: mit hal - lok

 fe - lö - led? adgy szá - mot sá - fár - sá - god - rol. [490]

M it mi - vel - lyek, hog' ím az U - ram el - vé - szi tö -

 lem à sá - fár - sá - got. [491] Isten à te nevedben szabadicz meg' engem.

Cantiones:

A ki az Jstent meg es[merheti]

Boldog az illen emb[er]

Mint bizik è világ: ö [álnokságában; f 384v]

Hogy panaszkodék:

Jer öruöndezunk [az Ur Istennek]

Kérlyek es intlek [mostan tégedet]

Oh mely igen ró[vid vólt lám ez világ; f 371v]

Diczérd az Jsten[t] mo[stan oh én lelkem]

Mely czalard ez vi[lág oh emberi állat]

Diczerd à Jsten[t] te hü [keresztýén]

Psal: 49

Deus Deorum Dominus locutus [est]

A [492] z Jstenek Jstene az Ur szólla: és szállítá à földet.
Nap kelettől fogva nap nyugatig: Sionbul vagyon az ö szépségének ékessége.

Az Ur nyilván eljö, à mi Jstenuk is nem halgat: tűz gyulad az ö széne elöt, és környüle sebes szél vész.

Elö szollittya az eget onnan felyül: és a földet az ö népét meg ítélni.

Gyüjczétek egybe néki az ö szenteit: à kik szövetséget tésznek véle az áldozatok által.

Es az egek hirdetik az ö igazságot: mert az Jsten à biro.

Hallyad én népem és szollok Jsrael, és tudományt tészek néked: én vagyok az Jsten à te Jstened.

Nem fedlek-meg' téged az aldozatokért: à te éppen égő aldozatid pedig' színem elöt vadnak mindenkor.

[Nem vészek a' te házadból borjúkat: sem a' te nyájaidból bakokat.]

Mert enyimek az erdőknek minden vadai: à barmok à hegyeken és az ökrök.

Jsmérem mind az éghi madarakat: és à mező szépsége vélem vagyon.

Ha éhezem nem mondom meg néked: mert enyim à föld kereksege és annak tellyesége.

Vallyon à tulkok húsát észemé? à vagy à bakok vérét iszomé?

Áldozd az Jstennek à diczeret aldozattyat: és add meg fogadasidat à Fölségesnek.

Es hý segítségül engem à háboruság napian: meg mentlek téged és tisztelsz engem.

Az bünsöknek pedig' monda az Jsten: Miért hirdeted te az én igazságot, és szádba vészsz szövetséget.

Te pedig' gyüölöted à fégyelmet: és hatra vetted beszédimet.

f 304

f 304v Ha lopót láttal véle futottál: és a házasság rontokkal volt részed.
 A' szád bévelkedett gonossággal: és a nyelved alnokságokat készített.
 Le ülvén az atyád fia ellen szóllottál, és az anyád fia ellen botránkozást tettél: ezeket czelekedted,
 és halgattam.
 Azt alftottad te hamis hog' hasonló lések hozzád: meg' fedlek téged, és orczád eleibe rakom.
 Erczétek [ezeket] kik el felejtitek az Jstent: hogy valamikor meg' ne [ha]ragudgyon és ne
 légyen a ki meg' mentzen.
 A dicziret áldozattya tisztel engem: és ott az út mellyen meg mutatom neki az Jsten szabadítását.
 Diczőség: Miképpen:

Dominica X Post Trinitatem Antiphona

[493] **A** z én há - zam i - mad - ság - nak há - za, ti
 pe - dig' azt lat - rok - nak bar - lang - já - vá töt - té - tek.

E [494] I jönek te read a napok és környül véznek tegedet azt mondg'a az Ur.

Psal: 136 Super flumina baby[lonis]

f 305 **A** [495] z Bábylon folyo vizei mellet ültünk és sirtünk: midön Sionrül emlekeznénk.
 Az füz-fák közepett fel-fügesztettük: a mi musika szerszamunkat.
 Mert ott a kik fogva-vittek minket: ének szót kérdeztek tölünk.
 Es a kik el vittek bennünket: diczéretet énekellyetek nekünk a Sion éneki közül.
 Hog' énekellyük az Ur énekét: idegen földén.
 Hog' el feletkezem rólad Jerusalelem: el felejtve légyen a jób kezem.
 Torkomhoz ragadgyon a nyelvem: ha meg' nem emlekezem rólad.
 Ha nem tészem Jerusalemet: az én fő vigaságomnak.
 Emlekezzél meg' Uram az Edom fiairól: Jerusalemmek napian.
 Kik mongyák, pusztíttátok-el: pusztíttátok-el ötet fundamentomig'.
 Bábylonnak nyomorult leánya: boldog' a ki meg fizeti néked a te fizetésedet, mellyel nekünk
 fizettél.
 Boldog' a ki fogia: és a kö-sziklához czapja a te kisdededet.
 Diczőség: Miképpen:

Cantiones

Menni sokat szol az Jsten emb[ernek]
 Felséges Jsten néked jelent[yük]
 Emlekezzél mi történek:
 Hog' Jerusalemet draga tem[plomát]
 Veddel Ur Jsten rolunk ha[ragodat; f 354v]

Keserves szivel Magyar or[szágban]
 Tekincz reank immar [nagy Ur Jsten]
 Mikor az Sido nemzet [tartatnék Babylloniában]
 Mikor Senacherib a Jerusa[lemet]
 Felseges Jsten mennek [földnek Ura; f 267, vel 270]

Dominica XI Post Trinitatem Antiphona

[496] **P** ub - li - ká - nus tá - vúl ál - ván, sze - me - it
sem a - kar - ja va - la fel e - mel - ni az ég - re:
ha nem à mel - lyét ve - ri va - la, mond - ván: Js - ten
légy ke - gyel - mes né - kem bü - nös - nek.

[497] **M** in - den à ki ma - gát fel ma - gasz - tal -
lya meg a - láz - ta - tik; és à ki ma - gat meg a -
láz - za fel ma - gasz - tal - ta - tik.

f 305v

Psal: 27 Ad te Domine clamabo [f 302] Vel: Psal: 6 Domine ne infuro[re; f 104]

Cantiones

Dávid Prophetanak imád[kozásáról]
Nagy banatban Dávid mikoron v[ála]
Ur Jsten irgalmaz nékem à te ir[galmasságod szerint]
O mely igen rövid volt lám ez [világ; f 371v]
Kérlek és intlek mostan tege[det]
Te benned bizom [Uram Isten]

A mely embernek jó hiti [vagyon]
Haborusága David kiraly[nak]
Aki az Jstent meg esmér[heti]
Bodog az ilyen ember ö lel[kében]
Tanul' meg te az uton [el menni]

Dominica XII Post Trinitatem Antiphona

[498] **M** in - de - ne - ket jól cze - le - ke - dett: à si -
ke - te - ket is hal - lók - ká töt - te, s - à ne - má - kat is

szól - lók - ka. [499] el te -

kint-vén Je - sus meny-be, fo - hasz - ko - dik es mon - da: Ef -

fa - ta, az az nyi - lat - koz - zal meg!

Psal: 33

Benedicam Dominum in omni tem[pore]

A^[500]

Aldom az Urat minden időben: az ő diczéréti mindenkor az én szamban.
 Az Úrban diczekedik az en lelkem: hallják meg' ezt à szelídek és vigadgyanak.
 Magasztalljátok az Urat én velem: és diczöiítsük az ő nevét egyenlő képpen.
 Kerestem az Urát, és meg halgatott engem: és minden haborusagimbúl meg mentett engem.
 larullyatok hozzája és vilagosodgyatok-meg: es à ti orczáitok meg nem szégyenülnek.
 E szegény kiáltott, és az Ur meg halgatta ötet: és minden haboruságibúl ki szabadíttotta ötet.
 Az Ur Angyala az ötet félök körül lakozik: és meg' menti őket.
 Kostollyátok és lássátok hog' édes az Ur: boldog ember à ki ő benne bizik.
 Féllýetek az Urat minden szentei: mert nincz fogyatkozások az ötet-félöknek.
 A gazdagok szükölködtek és éheztek: az Ur keresői pedig semmi jobban meg nem fogyatkoznak.
 löjetek elő fiaim halgassátok engem: az Ur félelmére tanitlak titeket.
 Kiczoda az ember à ki életet akar: jó napokat szeret latni.
 Tílcz el nyelvedet à gonosztól: és az ajakid neszollyanak czalardságot.
 Téry el à gonosztól és czelek[e]dgyél jót: keresd à békeséget és kövesd azt.
 Az Ur szemei az igazakon: és az ő fülei azok könyörgésén.
 Az Ur tekintete pedig' à gonoszok tévökön: hog' elveszesse à földről azok emlekezetét.
 Kiáltottak az igazak, és az Ur meg halgatta őket: és minden haborusagokból ki szabadította őket.
 Közel vagyon az Ur azokhoz kik törödelmes szível vadnak: és az alázatos lelküeket meg' segíti.
 Sok az igazak haborusaga: és mind azokból ki szabadétya őket az Ur.
 Meg örizte az Ur minden ő czontyokat: és azok közzül meg nem rontatik.
 A bünösök halála igen gonosz: és à kik gyüölilik az igazat vétkeznek.
 Meg szabadétya az Ur az ő szolgainak lelkeit: és minnyaian kik ő benne biznak nem vétkeznek.
 Diczőség Miképpen.

f 306

f 306v

Cantiones

Halgas meg' Jesus Christus à meg [szomorodott]
 Diczérjed aldyad en lelkem: [f 336v]
 Halgas meg' mostan Felséges [Isten]
 A jo hitö ember [szelid ez világon]

Halat adok néked minden[hato irgalmas Ur Isten]
 Meg bantunk Jsten szün[telen tégedet]
 Mennek és földnek: [f 267v]
 Urnak szolgai no di[czérjétek]

Dominica XIII Post Trinitatem Antiphona

[501] **K** i lát-ta - tik né - ked hog' fe - le - ba - rát - ta
volt an - nak, à ki à tol - va - jok - kö - zi - be a - ka -
dott? A - ma pe - dig mon - da: à ki ir - gal - ma - sa -
got cze - le - ke - det vé - le. [502]

B ol - do - gok à sze - mek mel - lyek lát - tyák a mi -
ket ti lát - tok. [503] **M** en - nyen
szé - ned e - le - i - be az én i - mad - sá - gom.

Psal: 87

Domine Deus salutis meae:

É [504]

En szabadulásomnak Ura Jstene: nappal kiáltottam és eyjel te előted.
Mennyen széned-eleibe az én imadságom: hajcz meg füleidet az én könyörgésemre.
Mert meg' tölt gonoszokkal az én lelkem: és az életem à pokolhoz közelgetett.
Számíltattam à verembe alámenökhöz: olyan löttem mint à segítség nélkül valo ember, à halottak között szabados.
Mint à meg'-sebesültek à koporsókban aluván kirkrol meg nem emlekezel többé: és ök à te kezdebül ki vettetek.
Az also verembe töttek engem: à setétségbe és a halál arnyékába.
Meg erössödött rajtam à te búsulásod: és minden habiaidat reám hoztad.
Távúl vitted tolem isméröimet: utalatoságúl töttek engem magoknak.
Kézbe adattam és ki nem megyek vala: az én szemeim el lankadtak à fogyatkozás miat.
Kiáltottam Uram hozzad nap estig: ki terjesztettem hozzád kezeimet.
Vallyon a holtakkal czelekeszel-é czodákat: à vagy az orvosok tamasztyák é fel s-hálát adnak néked?

f 307

Beszelli-é valaki à koporsóban à te irgalmasságodat: és à te igaz mondásodat à veszedelemben?
 Meg' tudatnak é à setétségben à te czoda tételid: és à te igasságod à feledékenség földön?
 Es én Uram hozzád kiáltottam: és reggel meg előz téged az én imádságom.
 Miért veted meg Uram imádságomat: el fordítod orczaodat tölem?
 Szegény vagyok én, és munkákban ifiuságomtól fogva: fel magasztaltatván pedig' meg' aláztattam
 és meg' haborodtam.

f 307v Altal mentek rajtam à te haragid: és à te rettentésid meg' haborítottak engem.
 Környül vöttek engem mint à viz egész nap: környül vöttek engem mind egygüt.
 El tavoztattad tölem az én barátomat és társomat: és az én ismerőimet à nyavallyaért.
 Diczőség: Miképpen.

Cantiones

Hala adasunkban rolad emleke[zünk]
 Tanuld meg te az uton el men[ni]
 Ier diczerjünk az Jstenek Fi[át]
 Emlekezel Ur Jsten hiveidről.

Szükség meg tudnunk idvö[sségnek dolgát]
 Las meg Uram én igye[met]
 Idvöz legy örök Ur Jsten:
 O Israel szerető népem.

Dominica XIV Post Trinitatem

Antiphona

[505] **N** em de tí - zen tisz - túl - tak - é meg? és à
 ki - len - cze hol va - gyon? nem ta - lál - ta - tott à ki meg'
 tér - ne, és di - czö - sé - get ad - na az Js - ten - nek,
 ha nem csak ez i - de - gen nem - zet, kel fel menny el: mert
 à te hi - ted meg sza - ba - dí - tott té - ged. [506]
M és - ter Je - sus kö - nyö - rüly mi raj - tunk.

Psal: 89

Domine refugium factus es:

U [507] ram óltalmunk löttél nekünk: nemzetségről nemzetségre.

Minek előtte à hegyek lennének uagy á föld formaltatnék és à világ: öröktől fogva és örökre Js - ten vag' te.

Ne fordiczd az embert meg' alázásra, és mondal: térjetek meg' emberek fiai.
 Mert ezer esztendő à te szemeid előtt: mint à tegnapi nap mely el múlt.
 Es az éyeli örízet, melyek semminek tartatnak: olyanok léznek az ő esztendejek.
 Reggel mint à fü el-múlylék, reggel viragozzék és el mullýék: estve le-húllýon meg' keményedgyék
 és el száradgyon.
 Mert el fogytunk haragod miatt: és búsulásod miatt fel haborodtunk.
 Hamisságinkat elődbe raktad: idejünket orczád világosága-eleibe.
 Mert minden napink el fogytak: és à te haragodban el-fogytunk.
 A mi esztendeink alíttatnak mint à pók: à mi esztendeink napiai hetven esztendő.
 Ha pedig erősek, nyolczvan esztendő: és azok fölött munka és fájdalom.
 Mert el érkezett à kegyesség: és meg dorgáltatunk.
 Ki isméri à te haragod hatalmaságát: és à te félelmed miatt meg szamlalhattyá-é haragodat?
 A te jobb kezedet így ismérted meg: és tégy tudós szívüekké à bölcsességben.
 Meg' térsz-é Uram valaha? és légy könyörületes à te szolgálidhoz.
 Bé töltünk reggel irgalmassagoddal: és örvendeztünk és gyönyörködtünk minden napiainkban.
 Vigadtunk à napokért mellyekben minket meg aláztál: az esztendőkért mellyekben nyomorusá-
 gokat láttunk.
 Tekincz à te szolgálidra és alkotmányidra: és igazgasd azoknak fiait.
 Es légyen rajtunk à mi Urunk Jstenünk fényessége, és à kezeink czeleked[et]it igazgasd rajtunk:
 és à kezeink munkáját igazgasd.
 Diczőség:

f 308v

Cantiones

Halgas meg Atya Jsten [az mi szükségünket]
 Atya Jsten tarcz meg [minket]
 Jer emlékezünk keresztt[yén népek]
 Az egek beszélik az Ur:

Nag' halaadással ma[gasztallak téged]
 A ki az Jstent meg es[merheti]
 Halat adunk néked min[denható irgalmas Ur Isten]

Dominica XV Post Trinitatem

Antiphona

[508] **K** e - res - sé - tek e - lö - szer az Js - ten or -
 szá - gat és az ö i - gas - sá - gát: és mind hoz - za a -
 dat - nak nek - tek e - zek: Al - le - lú - ia.

[509] **N** e le - gye - tek a - zért szor - gal - ma - to - sok, mond -
 van: Mit e - szünk, à vagy mi - vel ru - ház - ta - tunk, mert

tud - gja à ti A - tyá - tok, hog' e - zek nel - kül mind
szü - köl - köd - tek: al - le - lu - ia. 8.

f 309

Psal: 91

Bonum est confiteri Domino

J[510]

o az Urat diczérni: és éneket mondani à te nevednek oh Felséges.

Hog' reggel hirdetessék irgalmasságod: es igaz mondásod éyel.

A tiz-húrú lantal, orgonával: énekel czitarával.

Mert gyönyörködtettél engem Uram à te alkotmányodban: és á kezeid czelekedetiben örvönde-
zek.

Mely nagyok Uram à te czelekedetid: à te gondolatid igen mélységesekké löttek.

Az esztelen ember nem vészi eszébe: és à bolond nem érti ezeket.

Midön ki-kelnek à bünyösök mint à fű: és meg jelennek minnyaján à kik hamissat czelekesznek.

Hogy el-veszszenek örökkön örökké: te pedig Uram fölséges vagy örökké.

Mert imé Uram à te ellenségéd, mert imé à te ellenségid el-vesznek: és el hányattatnak minnyaján
à kik hamissagot czelekesznek.

Es fel-magasztaltatik az én szarvam mint az Unikornisé: és az én vénségem büvséges irgalmasság-
ban.

Es meg' útálta à szemem az én ellenségimet: és à reám-támado gonosz-tévökről hallani fog à fü-
lem.

Az igaz mint à palma fa viragzik: mint à Libanus czédруса meg sokasodik.

Az Úr házában el plántáltattak: à mi Jstenünk háza pitvariban viragoznak.

Meg' sokasodnak az erős vénségbenis: és jo állapotúak lesznek hogy hirdessék.

Hog' igaz a mi Urunk Jstenünk: és nincz hamisság ö benne.

Diczőség: Miképpen:

f 309v

Cantiones

Segetségül hiuk az meny[eli Istent]

Hala adasunkban rolad em[lékezünk]

Szent vagy örökké Atya [Ur Isten]

Mint kiunkozik az Szar[vas]

Mire bankodol óh te én [szivem; f 335v]

Sies nag' Ur Jsten én se[getségemre]

Minedennek meg hally[ák]

Aldot az Ur Jsten öröké.

Dominica XVI Post Trinitatem

Antiphona

[511] **N**agy Pro - phé - ta tá - ma - dott kö - zöt - tünk,
és hogy az Js - ten meg' lá - to - gat - ta az ö né - pét.

[512] E l fo - ga pe - dig min -
 nya - jo - kat à fé - le - lem: és ma - gasz - tal - lyák va -
 la az Js - tent. [513] L égy né - kem ol -
 tal - ma - zo Js - te - nem, és meg' sza - ba - dicz en - gem.

Psal: 70

In te Domine speravi non con[fundar]

T [514]

Te benned biztam Uram soha meg ne szégyenüllyek: à te igassagod által szabadícz meg engem, és mencz meg engem.

Hajcz hozzám füledet: és szabadícz meg engem.

Legy nékem oltalmazó Jstenem és erős helyyem: hogy meg' szabadícz engem.

Mert az én erősségem: és óltalmam te vagy.

En Jstenem mencz meg engem à bünös kezébül: és à tervény ellen czelekedő és à hamis kezébül.

Mert te vagy az én békeséges türesem Uram: Uram én reménségem iffiuságomtól fogva.

Te általad erőssödtem-meg az Anyám méhétől fogva: az anyám méhétől fogva vagy az én oltalmazom.

Te felöled vagy az én éneklésem mindenkor: ugy mint czodája löttem sokaknak; és te erős segítő.

Tellyék-meg' az én szám diczéréttel, hogy énekellyem diczőségedet: egész nap à te nagy vóltodat.

Ne vess-el engem à vénség' idején: midön meg' fogyatkozá az erőm, nehagy el engem.

Mert szollotak nékem az én ellenségém: és à kik örizik vala à lelkemet együtt tartottak tanácsot.

Mondván; az Jsten el-hatta ötet, kergessétek és fogiatok meg ötet: mert nincz à ki meg' mencze.

Isten ne tavozzál-el tőlem: en Jstenem tekincz segítségemre.

Szégyenüllyenek-meg, és fodgyanak el az én lelkem ragalmazói: buríttasanak bé gyalázattal és szégyennel, à kik gonoszt keresnek nékem.

En pedig' mindenkor bízom: és minden diczérétedet örögbitem.

Az én szám hirdeti à te igassagod: egész nap à te szabadításodat.

Mivel hogy iras tudatlan vagyok bé megyek az Ur hatalmasagiba: Uram egyedül à te irgalmaságod-ról emlekezem.

Isten tanítottál engem iffiuságomtól fogva: és mind ez ideig beszéllem czodáidat.

Es vénségemig' s-öszülésemig: Jsten nehagy el engem.

Mig' à te karodat hirdessem: minden következendő nemzetségnek.

A te hatalmaságodat és igasságodat Jsten à te leg felsőbb nagy dolgaidig mellyeket czelekedté: Jsten kiczoda hasonló hozzád?

Minémő sok és gonosz háboruságokat mutattál nekem és meg-térvén meg-elevenítettél engem: és à föld mélségébül ismét vissza hoztál engem.

f 310

f 310v

Meg sokasítottad nagy vóltodat: és meg-térvén meg vigasztaltal engem.
Mert énis diczérem éneklő szerszámokkal à te igaz-mondasodat: Jsten éneklek néked cziparával
Jsráélnék szente.

Örvendeznek az ajakim midön éneklek néked: és à lelkem, mellyet meg-váltottal.
De a nyelvem-is egész nap beszélì à te igazságot: midön meg-szégyenülnek és meg' pirúlnak à
kik gonoszt keresnek nékem.

Diczöseg: Miképpen:

f 311

Cantiones

Ember emlekezél utolsó nap[dról]
O mely igen rövid volt [lám ez világ; f 371v]
Mennyi sokat szól az Jsten em[bernek]
Oh te meg halando embe[ri nemzetség]
Szolít minket Christus Ur[unk]

Gyötrődik az én lelkem. [f 337v]
Tudgyuk Uram Jsten:
Adgy idvöséges ki mu[lást]
Diczérd az Jsten[t] te hív ke[resztván]

Dominica XVII Post Trinitatem Antiphona

[515] **B** a - rá - tom, menny fel - lyebb, a - kor lé - szen
di - czö - sé - ged à ve - led e - gyütt le - te - le - ped -
tek - e - lött. Al - le - lu - ia.

Antiphonam aliam huc pertinentem vide p. 787 [f 305]

Psal: 118

Coph: Clamavi in toto [corde meo]

Res: Vide humili[tatem meam]

K[516]iáltottam tellyes szivembül halgas meg engem Uram: à te igazságot keresem.
Hozzád kiáltottam szabadícz meg' engem: hogy örizzem meg' paranczolatidat.
Az időt elől-vettem és kiáltottam: mert à te igéidben igen biztam.
A szemeim elő-siettek reggel hozzád: hogy elmélkedném beszédiről.
Halgasd-meg' szómat Uram irgalmasságod szerint: és ítéleted szerint elevenítz-meg engem.
Az én üldözöim à hamisághoz közölgettek: à te törvényidről pedig' meszsze távoztak.
Közel vag' te Uram: és minden útaid igaz mondás.
Eleitől-fogva ertettem bizonyosságid felől: hogy örökké fondáltad azokat.

Lásd meg' aláztatosságomat és szabadícz meg' engem: à te beszédedért elevenicz-meg' engem.
Távul vagy az Jstentelenektől à szabadulás: mert à te igazságot nem keresték.

f 311v

Sok à te irgalmasságod Uram: ítéleted szerint elevenicz-meg engem.
 Sokan vadnak à kik engem üldöznek és engem Haborgatnak: à te bizonyosagi[d]túl el nem hajlot-
 tam.

Látam à törvény-szegőket és meg-epedik: mert meg nem tartottak à te beszédidet.
 Lássad Uram mert à te paranczolatidat szerettem: irgalmasságod szerint elevenitz meg engem.
 A' te igéid kezdete igaz-mondás: örökké valo à te igasságodnak minden ítéleti.
 Diczőség: Miképpen.

Cantiones

Mikoron David nag' busul[tában]
 Szükség meg tudnunk idu[össégnek dolgát]
 Halat adok tenéked örök Jsten:

Irgalmaz Ur Jsten imaron [énnékem]
 Az jo hitö ember szelid [ez világon]
 Hala adasunkban rolad [emlékezünk]

Dominica XVIII Post Trinitatem

Antiphona

[517] **M** es - ter, mel - lyik à nag' pa - ran - czo - lat à
 tör - vény - ben? Mon - da ne - ki Je - sus: sze - res - sed
 à te U - ra - dat Js - te - ne - det tel - lyes szi - ved -
 bül Al - le - lu - ia. [518]

S ze - res - sed fe - le ba - rá - to - dat mint ten -
 nen ma - ga - dat ugy mond az Ur.

[519] **U** - ram te hoz - zád ki - al - tot - tam hal - gas
 meg en - gem.

Clamavi ad te exaudi me:

U [520]

Uram te hozzád kiáltottam halgas meg engem: figyelmez az én szómra mikor te hozzád kiáltok. Igazíttassék az én imádságom mint a jó illat a te színed-eleibe: a kezeimnek fel-emelése mint az estveli áldozat.

Tégy Uram őrizetet a számnak: és környül-vévő ajtót az ajakimnak.

Ne hajcz a szívemet gonoz igékre: a bűnökben-valo mentségek mentségére.

A' hamisság czelekedő emberekkel: és nem részesülek azoknak valasztottival.

Az igaz meg-fedd engem irgalmasságban, és meg dorgal engem: a bűnos olaja pedig ne sirositcza az én fejemet.

Mert még' az imádságom-is az ő kivansagokra: el nyelettették a kö-sziklához foglaltatván azok bírái.

Meg'hallyák az én igéimet mert hathatók voltak: mint a föld temérdeksége el-töretett a földön.

El hanyattanak a mi czont'aink a pokól mellyet: mivel hogy te rajtad Uram, Uram az én szemeim, te benned biztam, el ne vedd lelkemet.

Őrizz-meg engem a törtöl mellyet nékem vetettek: és a hamisság czelekedők botránkozásitol.

Az ő hálójába esnek a bűnösök: magam vagjok én mig el-megyek.

Diczőség. Miképpen.

f 312v

Cantiones

Szükség meg' tudnunk idvösé[gnék dolgát]

Hogy panaszkodik az hatal[mas Isten]

Regen o törvénybe Moyses[nek könyvében]

Tanuly meg te az uton [el menni]

Boldog az olyan ember ő [lelkében]

Az Jsraélnek nepe.

Dominica XIX Post Trinitatem

Antiphona

[521] **M** on - da Je - sus az i - na - sza - kat - nak:
 Biz - zál fi - am meg' bo - czat - tat - nak ne - ked a te
 bü - ne - id. [522] **F** el - ke-
 le pe - dig és ha - za mé - ne fel - ma - gasz - tal - van
 az Js - ten[t].

Psal: vide 22 [f 197v] vel: Psal: 31 [f 104v]

Cantiones

Szent David kiraly bünei [ellen]
 A ki az Jstent meg esmér[heti]
 Mondgyatok diczére[tet]

Diczérjed aldgyad én lel[kem, f 336v]
 Mindenható Ur Jsten mi bü[nös emberek]
 Meg' bantunk Jsten szünte[ten tégedet]

Dominica XX Post Trinitatem
 Antiphona

[523] **M** ond-gya - tok meg' à hi - va - ta - lo - sok - nak:
 I - me el - ké - szé - tet - tem az e - bé - de - met jö -
 ie - tek à me - nyeg - zö - re. [524]
V es - sé - tek ö - tet à kül - sö se - tét - ség - re;
 ott lé - szen si - ras és fog' czi - kor - ga - ta - sa. Ugy
 mond az Ur.

Psal: 144 Exaltabo te Deus meus [f 200v]

Cantiones

Hog[y] Panaszolkodik à hata[Imas Isten]
 Veddel Ur Jsten rolunk hara[godat, f 354v]
 Szent David Propheta ének[Iő könyvének]
 Az Ur ennékem eriző Paszto[rom; f 365]

Aki az Jsten[t] meg esmer[heti]
 Hálát adunk néked minden[hato irgalmas Ur Isten]
 Mi Atyank ki vagy me[nyekben]
 Veddel Ur Jsten rolunk ha[ragodat; f 354v]

f 313

Dominica XXI Post Trinitatem
 Antiphona

[525] **U** - ram, jőj a - lá mi - nek - e - löt -
 te meg hal - lyon à fi - am. [526] **M** on - da

a - zért Je - sus: a te Fi - ad él, és hűn ő, és
 az ő e - gész ha - za.

Psal: 119

Kaph. Concupivit salutem: Lamed: In aeternum [Domine]

E [527]

El-fogyatkozott a te szabadításodért a lelkem: és a te igédben igen biztam.
 El-fogyatkoztak a szemeim a te beszédedért, mondvan: mikor vigasztal-meg' engem?
 Mert olyanna löttem mint a tömlő a zúzmarázon: a te igasságodat el nem felejttem.
 Menyi napiai vannak a te szolgáltnak: mikor itéled-meg üldözőimet.
 Hiuságokat beszélletek nékem a hamissak: de nem mint a te törvényed.
 Minden paranczolatid igasság: hamissan öldöztek engem, segély engem.
 Czak nem meg-emésztének engem a földön: én pedig' el nem hattam a te paranczolatidat.
 Irgalmasságod-szerént elevenicz-meg engem: és meg-örizem a te szádnak bizonyságit.
 Uram a te igéd örökké: meg'-marad menyben.
 Nemzetségről nemzetségre a te igaz mondasod: fondáltad a földet és meg marad.
 Rendelésedből meg' marad a nap: mert mindennek néked szolgáltnak.
 Há a te törvényed nem lött volna én elmélkedésem: talám már elvesztem volna alázatosságomban.
 Örökké el nem felejem a te igasságodat: mert azokban elevenítettél meg' engem.
 Tied vagyok én, szabadicz meg' engem: mert a te igasságodat kerestem.
 Vartak engem a bünösök hogy el vesztenének engem: a te bizonyságodat meg-érttettem.
 Minden tellyesítésnek végét láttam: igen széles a te paranczolatod.
 Diczőség: Miképpen.

f 313v

Dominica XXII Post Trinitatem

[528] **A** l - nok szol - ga, min - den a - dos - sá - god
 meg en - ged - tem né - ked mi - vel hogy kér - tél en - gem,
 a - zért nem kel - lett vól - na - é, né - ked - is kö - nyö-

f 314

rül - ned à szol - ga tar - sa - don. [529] L égy bé - ké -
 vel hoz - zám, és min - de - ne - ket meg fi - ze - tek né - ked.

Psal: 114

Dilexi quod exaudivit

S^[530]

zerettem, mert meg-halgattya az Ur: az én imádságom szavát.

Mert hozzám hajtotta à fülét: es az én napjaiban segítségül hívom.

Környül vöttek engem à halál fájdalmi: es à pokol veszedelmi ream találtak.

Haboruságot és fájdalmat találtam: és az Ur nevét segítségül hitam.

Oh Uram szabadícz-meg à lelkemet: irgalmas az Ur és igaz és à mi Jstenünk könyörül.

A' kisdedeknek meg őrizője az Ur: meg aláztattam és meg'-szabadított engem.

Téry nyugodalomba: mert az Ur jól tött veled.

Mert meg-mentette lelkemet à haláltúl: à szemeimet à könyhulatasoktól à labaimat az esettől.

Kedves lészek az Úrnál: az élők tartományaban.

Diczőseg: Miképpen.

Antiphona

[531] **H** oz - zám az Ur haj - tot - ta az fü - lét.

Cantiones

f 314v

Sok nyilván valo bizonysa[gokkal]

A ki veti segedelmét az [Istennek hatalmába]

Tekincz reank immar nagy [Ur Isten]

Mi Atyánk ki vagy meny[e]kben]

Szent David kiraly bü[nei ellen]

Jer emlekezünk kerez[tyén népek]

Boldog az olyan ember ez [világon]

Veddel Ur Isten rolunk [haragodat, f 354v]

Dominica XXIII Post Trinitatem

Antiphona

[532] **M** es - ter tud - gyuk hogy i - gaz vagy és az
 ú - tát i - gas - sag - ban ta - ni - tod al - le - lu - ia.

[533] **A** d - gya - tok - meg te - hat à mi a Czár -
 szá - ri à Czár - szár - nak; és à mi az Js - te -
 né az Js - ten - nek. [534] **A** z Ur ha -
 za - ba, ö - röm - mel me - gyünk.

Psal: 121

Laetatus sum in his

V [535]

igadtam azokban à mellyek nékem mondattak: az Úr házába megyünk.
 Fenn-álva voltak à mi mi lábaink: á te pitvaridban Jerusálem.
 Jerusalelem, mely mint egy város építették: mellynek gyölekezete egyenlő-képpen vagyon.
 Mert oda-fel mentek à nemzetek az Ur nemzeti: az Jsraél bizonsága az Ur nevének hálát adni.
 Mert oda tétették à székek az ítéletre: à David hazaba-valo szekek.
 Kérjétek à mik Jerusalelem békesé[gé]re vannak: és bévség' à te szeretődnek.
 Légyen békeség' à te erődben: és beüség à te tornyaiddban.
 Az atyám-fiaért és barátimért: békeséget szollottam felöled.
 Az mi Urunk Jstenünk hazaért: jókat kerestem néked.
 Diczőség: Miképpen:

f 315

Cantiones

Halat adok néked minden[hato irgalmas Ur Isten]
 Czak te benned Uram Isten [vagyon bizodalunk]
 Halgas meg mostan felseg[es Isten]
 Sokan vadnak most ollyate[n emberek]

Halgas meg' Atya Jsten [az mi szükségünket]
 Zugod[ik] dúl fúl [magában] az [világ]
 Az én életemnek minden [ideiben; f 375v]
 Irgalmaz Ur Jsten imaron [énnékem]

Dominica XXIV Post Trinitatem

Antiphona

[536] **H** á csak à ru - ha - zát - tyát il - le - tem - is
 meg gyo - gyu - lok. [537] **B** iz - zál

le - a - nyom à te hi - ted meg gyo - gyé - tot té - ged.
 [538] **A** z An - gya - lok szé -
 ne e - lött é - nek - lek né - ked Ur Js - ten.

Psal: 137
 Confitebor tibi in [toto corde meo]

H [539]

Halát adok néked Uram tellyes szivembül: mert meg halgatad az én szám ígéit.
 Az Angyalok színe-előtt éneklek neked: imádkozom à te szent templomodban és halat adok à te nevednek.

A te irgalmaságodért és igazságodért: mert fel-magasztaltad mindenek fölött à te szent nevedet.
 Vala mely napon segítségül hilak téged, halgas meg engem: meg' többited az erőt az én lelkem-ben.

f 315v

Hálát adgyanak neked Uram à földnek minden kiralyi: mert à szádnak minden beszédét hallottak.
 Es énekellyenek az Ur útaiban: mert nagy az Ur diczösége.

Mert felséges az Ur és az alazatosokat nézi: és à magasakat távúl meg'-isméri.

Ha à haboruság közepett járandok meg elevenitesz engem: és az ellenségém haragia ellen ki nyuitotad kezedet és meg szabadított engem à jobb-kezed.

Az Ur meg fizet érettem; Uram à te irgalmassagod örökké: à te kezeid alkotmányit meg ne utal-lyad.

Diczőség: Miképpen.

Cantiones

Oh mely igen rövid volt lam [ez világ; f 371v]

Jer emlekezünk keresztyeny [népek]

Diczérd az Jsten[t] mostan oh [én lelkem]

Mi Urunk Jesus Christusnak.

Mikor á Senacherib [a Jerusalemet]

Jer örvendezünk [az Ur Jstennek]

Diczerjed aldgjad [én lelkem; f 336v]

A ki veti segedelm[ét]

Dominica XXV Post Trinitatem
 Antiphona

[540] **A** mint à vil - lá - más ki mé - gyen nap ke -
 let - röl és fel - tet - szik nap nyú - ga - tig: ugy lé - szen
 az em - ber Fi - a - nak el - jö - ve - te - le - is.

f 316

[541] - mát - koz - za - tok hogy
ne lé - gyen à ti fu - tas - tok tél - ben.

Psal: 9

Confitebor tibi Domine:

H[542]

Álát adok néked Uram tellyes szivemből: ki hirdetem minden czodaidat.

Vigadok és örvendezek te benned: diczéteret mondok à te nevednek oh Felséges.

Az ellenségem hatra térítésében: meg-erőtlenülnek és el-vesznek szined előtt.

Mert végbe vitted ítéletemet és ügyemet: à királ'i szekben ültél à ki igassagot ítélsz.

Meg dorgaltad á poganyokat és el-veszett az istentelen: az ő neveket el-töröltted örökké és örök-
kön öröкке.

Az ellenség karqvai végig' el fogytak: és az ő varosokat el-rontottad.

Zörgéssel veszett el az ő emlékezetek: és az Ur örökké meg-marad.

El készítette ítéletre az ő kiralyi szekét: és ő ítéli meg à föld kerektségét igazan meg ítéli à népeket
igassaggal.

Es az Ur oltalma lön à szegénynek: segétoje az alkolmatosságokban à haborusagban.

f 316v Es biznak benned à kik ismérik à te nevedet: mert nem hattad-el à te keresödöt Uram.

Enekellyetek az Urnak ki Sionban lakik: hirdessétek à poganyok között az ő igyekezitit.

Mert fel keresvén à vért meg emlékezett azokról: el nem felejtette à szegények kialtasat.

Könyörüly rajtam Uram: lássad ellenségimtől valo meg alázásomat.

Ki fel-magasztalsz engem à halál kapuiból: hog' hirdessem minden diczéteridet à Sion leanyi ka-
puiban.

Örvendezek à te szabadításodon: meg-akadtak à poganyok à veszedelemben, mellyet kiszitettek.

Ez törben mellyet el-rejtettek: fogattatott meg az ő lábok.

Meg ismértetik az Ur ítéletet tévén: kezeinek czelekedetiben fogattatott-meg à bünös.

Pokólba térjenek à bünösek: minden poganyok kik el felejtik az Jstent.

Mert nem mind végig' léssen el felejtve à szegény: à szegények türeése nem-vesz-el mind végigh.

Kelly-fel Uram ne erőssödgyék meg az ember: ítéltesenek meg' à poganyok szined előtt.

Rendelly Uram törvény adot reajok: hogy tudgyák-meg à nemzetségek hogy ök emberek.

Diczö[ség.]

Cantiones

Kerlyek és intlek mostan [tégedet]

Ebregyéi fei világ' büne[idből]

Keserves szivel Magyar [országban]

Mikor à Sido nemzet tar[tatnék Babylloniában]

Menyi sokat szol az Jsten em[bernek]

Tekincz reank immar nagj [Ur Isten]

Finis

Finitum per me Danielelem

Banszki Breznoban[ensem]

p[ro] t[empore] Can[torem]

Hung[aricum] Eper[iensem]

die 9 Octob: Anno M.D.C.XXXV

Dominica XXVI Post Trinitatem Antiphona

f 317

[543]

ö - je - tek - el én A - tyám - nak al - do - ta -
i, bír - já - tok à Vi - lát kez - de - ti - tól - fog - va
nék - tek ké - szit - te - tett or - szá - got.

Psal: 9 Confitebor tibi Domine p: 812 [=811; f 316]

Vel: 27. Ad te domine clamabo: p. 781. [f 302]

Kérlyek és éntlek mostan te[gedet]

Az én életemnek minden ide[iben]

Az nap el jö nagy haraggal.

Dominica XXVII Post Trinitatem Antiphona

[544]

i - gya - za - tok a - zért mert nem tud - gya - tok
mely o - rá - ban jo el az Ur.

Psal: 27 Ad te Domine clamabo p. 781. [f 302]

Ami mesterunk minket ara int:

Kérlyek és éntlek mostan tége[det]

Làs meg' Uram én igye[met]

f 334v
f 335

Psal: Confitemini Domino quoniam bonus est

[545] Di - cird az U - rat, di-cird az U - rat mert

i - gen ke-gyel - mes, dra - ga szép do - log az Js - ten(t) di -

czer - ni, az Js - ten(t) di - czer - ni di - cze - re - ti szép s-nag'

gyö - nyö - ru - sé - ges. Di - czérd az U - rát, di - czérd az U - rát.

Enekellyetek enekellyetek és hálát adgyátok,
és diczérjétek lántban hegedőben az mi Jstenünket,
mert ő nag' erős és hatalmas Jsten: Diczérd az Urát.

Eo az egeket eo az egeket köddel bé vonhattya,
essöt ád nekünk mikoron akarja mikoron akarja
föveket nevel az magos hegyeken: Diczérd az Urát.

Ki minden teste ki minden teste életét meg' adgya,
oktalan álatnak abrakját meg' adgya abrakját meg' adgya
hollo fiaknak hozza kialtóknak: Diczérd az Urát.

Nincz neki kedve nincz neki kedve az lonak ereiben,
sem gyönyörúség' valaki szaraban valaki szaraban
néki teczenek kik ő benne biznak: Diczérd az Urát.

Adgyatok hálát adgyatok hálát teremptő Jstennek,
életnek kút feje származik belöle származik belöle
az magas menybül dicző szent szekibül Diczérd az Urát.

Oh Jesus Christus oh Jesus Christus Jstennek szent Fia,
kegyelmez nekünk te keresztyénidnek te keresztyénidnek
hog' á te neved diczérjuk örökké: Diczérd az Urát.

Psal: Laudate Deum omnes

[546] Di - czer - je - tek az U - rat, mert il - lik

The first system of the musical score consists of four staves. The top staff is the vocal line, starting with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The lyrics are written below the notes. The second and third staves are accompaniment for a piano, with the second staff in treble clef and the third in bass clef. The fourth staff is a basso continuo line in bass clef. The music is in 4/4 time and features a mix of quarter and eighth notes.

ö - tet űy é - nek - lés di - czé - ret és é - kes tisz - te - let.

The second system of the musical score also consists of four staves. The top staff is the vocal line, continuing from the first system. The lyrics are written below the notes. The second and third staves are piano accompaniment, and the fourth staff is the basso continuo line. The music continues with similar rhythmic patterns and includes some accidentals like flats and sharps.

Lám ö Jerusalemet, szépen építi.
az annya szent egy-hazat, bodogúl be gyüiti.

Ö szomorú sziveket, ajúlt lelkeket
vigasztallya gyógyitya ö betegségekét.

Azért te Jerusalemb diczérd Uradat
magasztald keresztyénség à te meg valtodat.

[547] **Mi** - re bán - ko - dol_ oh te énszi - vem, tö -

This system contains the first four measures of the piece. It features a vocal line in the upper staff and piano accompaniment in the lower three staves. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is common time (C). The lyrics are: "Mi - re bán - ko - dol_ oh te énszi - vem, tö -".

f 335v

f 336

5 rőd ma - ga - dat il - lyeni - gen, im à tes - ti jó - kért, biz - zal csak

This system contains measures 5 through 8. The vocal line continues with the lyrics: "rőd ma - ga - dat il - lyeni - gen, im à tes - ti jó - kért, biz - zal csak". The piano accompaniment provides harmonic support.

12 az Ur Js - ten - ben, ki U - ral - ko - dik meny - ég - ben [meny - ég - ben.]

This system contains measures 12 through 15. The vocal line continues with the lyrics: "az Ur Js - ten - ben, ki U - ral - ko - dik meny - ég - ben [meny - ég - ben.]". The piano accompaniment continues with a steady rhythmic pattern.

Nem hág' tégedet az nag' Ur Jsten,
adgya ő minden szükségedet,
mind ez világ' övé,
azért minden nyavallyadban,
bizzal csak az Ur Jstenben.

Ioseph Aegypt[usban] el adattaték,
kiralytul fogva tartattaték,
ő jamborságaért,
kit az Jsten elki véve,
Aegyptusban Urrá téve.

En Uram és én Jstenem te vagy,
szegény szolgádat engemet ne hádg[y]
oh én édes Atyám,
én te szegény Fiaid vagyok,
senkiben bizni nem tudok.

Nem hagyá az kegyelmes Ur Jsten,
az három iffiat hog' meg' ég[i]en,
tüzes kemenczében,
de őket épen meg' tartá,
és onnét ki szabadíta.

A gazdag' bizik az ő kinczében,
de én bízom csak az Ur Jstenben
noha szegény vagyok,
mert à ki ő benne bizik,
soha meg' nem czalatkozik.

Oh Jsten mostis ugyan azon vagy,
régii hatalmad mostan is olly nag',
kérlek engem ne hadgy,
add meg' lelki szükségemet
és áld meg' én életemet.

Illyes Prophétát vallyon s-ki tartá,
mikor sokáig' esső nem vala,
az drága időben,
egy özvegy aszszonyhoz méne,
ki neki gondgyát viselé.

Nem kérek töled én gazdagságot,
à mi szükségem azt jól tudod,
és mindeneket látsz,
de főképpen erre kérlyek,
Uram hog' én veled légyek.

Egy fa alat mikor el alut vala,
az Angyal hozza jöt vala,
étel[t] hozot vala,
mellyel negyven nap meg' ére,
mig' fel méne Horeb hegyére.

Minden à mi è vilagon vagyon,
ezüst arany és egyéb marha,
akar mi légyen az,
csak egy kevés ideig' tart,
és idvösséget nem adhat.

Az Danielről sem feletkezék,
mikor veremben bé vetteték,
az oroslányoknak,
de neki eledelt küldé,
szolgájától Abakuktul.

Nag' hálát adok Uram te néked,
hog' értenem adtad mind ezeket,
à te szent igédből,
adgy csak végig' meg' maradást,
és iduösséges ki mulást.

Psal: Benedic anima mea

f 336v

f 337

[548]

Di - czér - jed ald-gyad én lel - kem, az
Szép é - nek szó - val szád zeng - jen, va -

6

Ur Js - tent min - de - nek - ben Re - mén - sé - ged em - be - rek - ben, sem -
la - mig él - hetz è föl - dön.

14

mi - né - mö rend - ben, ne lé - gyen bölcz - ben e - rös - ben sem fe - je -

22

del-mek-ben: mert nincz id-vö-ség' e-zek-ben ha nem csak Js-ten-#

30

ben, a-zért biz-zál fel-se-gé-ben, hogy él-hess meny-ég-ben.

Lelkünk ki mulik testünkbul,
 ki adatot vólt mennyégbul
 Testünk vétetet az földbul,
 az hova tér erőtlenu
 Gondolatya is ezekrül
 elvész mindenestül,
 de bóldogság' csak Jstentül
 következik menybul,
 az Jacóbnak Jstenétöl,
 mi reménségüinktül,
 mert meny, föld tenger és minden
 teremtetet attól.

Az igazságot meg'örzi,
 és örökké öregbiti
 Boszszu=allókat meg törí,
 à szegényeket segiti
 Az éhezöket élteti
 foglyokat meg'éppiti,
 vakok szemét meg'éppiti,
 az bennát fel emeli,
 az igazakat szereti
 az jövevént örzi,
 árvát özvegyet fel vérszi
 à bünöst téríti.

Uralkodik az Ur Jsten
 mind örökké felsegessen
 Hatalmas czelekedetiben,
 Sionon kegyelmességben
 Minden rendbéli népekben
 és nemzetségekben,
 azért mi diczérjük szépen
 ötet énekünkben,
 légy áldot Atya Ur Jsten
 és Fiu Ur Jsten,
 tarcz meg' szent Lélek Ur Jsten,
 mind végig' ezekben.

Oh szent Háromság egy Jsten,
 hálát adunk néked ezen
 Hog' vöttél isméretedben,
 be számláltál seregdedben
 Bé irtál élő könyvedben,
 hived közében,
 nehag' kételkednünk ebben,
 tarcz meg' remenségben,
 nag' bátran az itéletben
 álhassunk elődben,
 hog' az jövendő életben,
 diczérhessünk menyben.

[549]

Gyöt-rö-dik az én lel-kem, nag' sok bü-ne-i-mért.
 A-zért kér-lek Js-ten-nem végy fel ke-gyel-me-dért.

f 337v
 f 338

Szün-te-len ki-ál-tok se-gét-sé-get va-rok,

fo - haz - kod - van pa - na - szal, szi - ve - met mu - ta - tom.

Eöromem és reményem,
 csak te vagy ennékem
 Akiben helhez tettem,
 én czelekedettem
 Reád biztam magam,
 és minden én javam,
 és kérlyek maradgy velem,
 Ur Jesus Kristusom.

Czavargással környülem,
 ki jár hogy [el] nyellyen
 Ellen álas nincz tölem,
 Felséged segéllyen
 Hogy ötet meg gyözem,
 Fiad nevesztessen,
 mert elveszék én velem,
 ha nem lesz Jstennem.

Nem más után ohajtok,
 oh te én reményem
 Azért à mit én varok,
 azt adgy meg ennekiem
 Mert nincz töb kö szálom,
 ha nem csak te Uram
 csak hozzád én kiáltok,
 oý meg az ördögtöl.

Szintén ha ki megyek is,
 é világból hozzád
 Kérlek azért tegedet,
 adgy boldog ki mulást
 Hogy bünem meg vallyam
 s-te hozzád folyamjam
 s-igy boldogúl meg' hallyak,
 poenitentiaban.

Psal: 38 Domine ne in furore tuo

f 338v
f 339

[550] Ha - ra' - god-nak nag' vol - tá - ban meg' in - dul - van,

ne feg' meg' U - ram en-gem, bú - súlt ger-je-de-zé-sé - ben

rám te-kint-vén, ne bün - tes meg' Is - te - - - nem.

Nyilaid belém lövették
kik szereznek,
ennekem nag' sérelmet,
kezeid nagy sullyassága
hatam nyomia,
és sanyargat engemet.

Testemnek semmi résziben
épség' ninczen,
te nag' haragod miat,
czontaim el haborottak
nem nyughatnak
én nag' büneim miat.

Mert ez én nagy gyarloságim
én büneim,
fejem felöl hallatak,
kiknek nehéz terhes voltát
sullyoságot,
tagaim nem birhattak?

En sebeim el szenyvedtek
meg' büszedtek,
ki miat nagy siralmom,
de ezeknek inditoja
szerző oka,
az én nagy bolondságom.

En nyavalyaim gyötrennek
le görbejtnek,
ki miat nag' kint latok,
minden napon gyáz ruhában
járok sirván,
sérelmimben ohajtok.

Mert el vajuttak ágyékim
fajnak bélím,
kik szintin el szárattak,
ugy hog' én egész testemben
épség' ninczen,
tagaim el bágyatak.

Igen el erőtlenttem
és törödtem,
ez mondhatatlan kinban,
sirok orditok szüntelen
én szivemben,
ez szertelen nyavalyán.

Minden mostani kérésem
en Jstenem,
vagyon szemeid elöt,
és minden fohászzkodásom
s-ohajtasom,
töled el nem rejtet[et].

Szivem nyugalmat nem le[l]het
igen reszket,
minden eröm el fogyot,
szemeim világosága
vidámsága,
én tölem el tavozot.

Minden én felebaratim
és rokonim,
tülem el iszonyodnak,
Atyamfiai szomszédim,
esmerőim,
melőlem távöly alnak.

Akik életemre törnek
és kergetnek,
halot vettetek titkon,
és a kik engem gyölölnek
but szereznek,
ennékem minden napon.

Kiben süketnek kell lennem
és fülelnem,
noha nagy szitkot hallok,
szajammal szolni sem merek
csak vesztegtek,
mint à néma halgatok.

Mint à süket olyan vagyok
à mit hallok,
hallatlana kel tennem
mint à kinek mentségére,
ninczen nyelve,
ollya kell nékem lennem.

De én az Jstenben bizom
és elvarom,
hog' kérésem meg hall'a,
mert szivem hozza emelem
és elhiszem,
hog' szükségem meg lattya.

Ezt mondom Uram és kérélyek
hog' im ezek,
ne nevesenek rajtam,
mert ha lábam meg' botlanék,
vag' meg' esnék,
gajdolnanak én rólam.

Az én ellenségim ének
és erőnek
erösednek oranként,
à kik ok nélkül gyülelnek
és rám törnek,
sokasulnak naponként.

Hog' ha így kel santikálnom
és bajlodnom,
félek azon hog' nékem,
en szívem el keseredék
és meg' sérzik,
siralmas lész életem.

Ezek ream dühethenek
és kergetnek,
kivel én sok jót töttem,
de ezt csak azért mivelik,
mert irégylik,
hog' én à jót követem.

Hamiságomat meg vallom
nem tagadom,
gonosz téteményimet,
büneim mia löt sebek
kesergetnek,
és gyötretnek engemet.

Uram ne hag' el engemet
nézd ügyemet,
mert egyedül hagyattam,
kérélyek lég' irgalmas nékem
én Jstennem,
mert csak te benned biztam.

Azért tölem ne ally meszsze
szany meg végre,
én keg'elmes Jstennem
segedelmeddel ne késsél
sies jöj el,
én édes iduőségem.

Psal: 19 Coeli enarrant gloriam Dei:

f 339v
f 340

[554]

Az e - gek be - szél - lik, és nyil - ván
Az ég' me - nye - ze - ti, szé - pen ki

hir - de - - - tik, az Ur - nak e - re - jt.
 je - len - - - ti, ke - zé - nek mun - ka - jat.

Az na - pok egy más - nak, tu - do - mányt mu - tat - nak,

az ö bö - l - cze - sé - gé - röl; Egy éy az más éy - nek,

be - szél az Js - ten - nek, ö nagy di - czö - sé - - gé - röl.

Nincs szó sem tartomány,
 hollott é tudomány,
 nem prédicaltatnék
 Minden felé mégyen,
 é föld kerekiségén,
 beszéde ezeknek.
 J[á]rások ki mégyen,
 mind é világ végén,
 holot à fényes napnak,
 hajlékot az Jsten,
 helheztetet szépen,
 ö lako szallasának.

Kiben mint vö legén',
 reggel föl kél szépen,
 ö ágyas házából
 Es ugyan örvendez,
 mint az erős vitéz,
 ha futásra indul
 Az egnek egy végén,
 fel kél és el-mégyen,
 gyorsan à más végire,
 sohol semmi ninczen,
 ö hévsége ellen,
 ki magát el reythesse.

Az Jsten törvénye,
 tiszta ö beszéde,
 lelkeket meg térít:
 Hűség' bizonyosága,
 kisdedeket abba,
 bölcseségre tanít:
 Öe paranczolati,
 igazak mondási,
 kik szivet vigasztalnak;
 minden ö tervényi,
 tisztak szent beszédi,
 szemet világositnak.

Az Jsten féelme,
 tiszta mind örökké,
 meg' marad és meg' ál:
 Az ö itélete,
 igaz mindenekbe,
 tellyes nagy jóssággal:
 Aran'nál ezüstnél,
 kedvesb drága könél,
 és sokkal böczületesb;
 ö szerelmesége,
 és gyönyörüsege,
 még az méznél-is édesb.

A ki szolgál neked,
 Uram, tanúl töled,
 nag'jo tanuságot:
 Es azt ha meg' tartya,
 jól lészen ö dolga,
 mert véssen jutalmot
 Ki tudná bünének,
 számat essetinek,
 és ki gondolhatna meg?
 én sok büneimet,
 titkos vétkeimet,
 Uram nékem boczásd meg.

Szolgádot örizd meg,
 kevélségtől tarcz meg,
 ne essek à bünben:
 Es én tiszta lések,
 semmi bünt nem tések,
 járok te kedvedben
 Szájamnak szolgálása,
 szivem gondolattya,
 kedves légyen tenéked:
 adgyad oh én Uram,
 és erős kö-szálom,
 hogy ne véczek ellened.

Psal: 6 Domine ne in furore tuo:

[552]

U - ram à te nagy ha - ra - god - ban, ki mi - at

va - gyok bu - ban, en - ge - met ne fegy meg, és ha - ra - god - nak tü - ze,

szü - nék meg se - be - sé - ge ki - ben ne bün - - tes meg.

Nékem Uram légy irgalmas,
mert vagyok nagy fajdalmas
ne hagy Uram kérések,
gyógyíts meg sérelmémet,
el rettent tetemémet,
úgy meg hogy éljek.

Lelkem igen haborodék,
inségiben bánkodik,
kesergék szívemben,
Uram meddig hadz engem,
ekképen veszekednem,
ez nagy gyötrelemben.

Térv Uram kegyessen hozzám,
mert iaj el fogyatkozom
te nagy irgalmadból,
szany meg nyavalyáimban,
és ne hagy kinaimban,
mencz meg az halaltól.

Mert ha mindnyajan meghalunk,
é világból ki mulunk,
nincz emlékezeted,
senkénél az halálban,
fekvén a koporsóban,
ki diczné téged?

El farattam banatimban,
egész éyel sirtomban,
könyhulatasimmal,
nedvesétem adgyamat,
asz[t]atom nyoszolyámat,
sűrő siralmimmal.

En sok boszszuságim miatt,
az én orczam el hívrat,
szemem homályosult,
ezt szerzék ellenségém,
vigadnak gyűlölőim,
kin szívem el búsult.

Azért tölem el mennyetek,
kik gonoságban éltek,
tavozatok innen,
mert az Ur kiáltasom,
meg halgatta sirásom,
és be von kedvében.

Könyörgésem meg halgatya,
az Ur, és elfogadgya,
én imadságomat,
és a mit töle kérek,
minden jokat meg nyerek,
ugy kívánnya jómat.

Azért minden ellenségim,
és én haborgatoim,
pironkodgyatok el,
már mind hatra térjetek,
és meg szégyenüllyetek,
nagy hirtelenséggel.

Psal: 8 Domine dominus noster:

f 341v
f 342

[553] Oh Fel - sé - ges Ur mi ke - gyes Is - te - nünk,

mely czu-da-la-tos à te ne-ved ne-künk, nagy di-cző-sé-ged

ez e-géz föld-re, ki ter-jed és föl hat az e-gek-re.

Diczérnek téged még à czech szópókis,
szájokban viselik nevedet ökis,
kik által ellenséget meg eytesz,
és boszszuvalлот meg szégyenitesz.

Nagy vóltat ha meg nézem dolgaidnak,
mellyeket à te ujaid formáltak,
az eget, holdat, à fényes napot,
és szép rendel à sok czillagokat.

Czudálván mondom: miczoda az ember,
ki tetöled ennyi diczöséget nyert,
de miczoda az embernek fia,
kiröl felségednek van illy gondgya?

Az Angyaloknál noha egy kevéssé,
kissebbé töd: de nagy diczöségessé,
teremtéd ötet és magasztalád,
nagy diczöségre fel koronázad.

Kezed munkajan ötet Urra tévéd,
hogy azockal birna neki engedéd,
valamit é világra teremtél,
mindeneket laba alá vetél.

luhot, ökröt, és egyéb alatokat,
az hegyen és völgyön elő vadakat,
kik az erdőken szélel legelnek,
a vagy à sik mezőkön tengenek.

Es az röpösö égi madarakat,
kik hangiczálnak szép melodiakat,
és sok halait à nagy tengernek,
birtokaban adád az embernek.

Oh Felséges Jsten kegyelmes Urunk,
mely czudálatos a te neved nálunk,
felsegednek mely nagy diczösége,
mellyel tellyes é föld kerekége.

Psal: 33 Exultate justi in domino:

f 342v
f 343

[554]

Nosz-sza Js-ten-fé - lö szent hi - vek, ör -
Mert il - lik hogy ö - tet di - czér - jek, kik

ven-de - ze - tek az Ur - nak Áld-gya - tok a - zér - tan,
ö - rül - nek i - ga - - sag - nak. han-gos ci - ta - rá - ban,

az Ur ál - das - sék, Lant-ban he - ge - dö - ben,

czim - ba - lom zen - gés - ben, ma - gasz - tal - tas - sék.

Enekellyetek neki vígan,
gyönyörű szép új éneket
Szép hangiczálo szerszámokban,
mondjátok ékes verseket
Mert igaz mondása,
alhatatos dolga,
à mint az Ur szól,
meg áll igazságban,
minden dolgaiban,
cselekszik jól.

Mert mihelt ő csak egy ígét szól,
azonnal meg léssen minden:
Es valamit ő meg paranczol,
nagy hamarsággal meg léssen:
Pogányok tanácsát,
és minden szandékát,
az Ur meg törí,
és ámit à népek,
magokban végeznek,
semmive tészé.

Szereti ő az igazságot,
az ítélet nála kedves.
Dolgában tart irgalmasságot,
kivel mind é világ tell'és
Az Urnak ígéje,
egeket teremte,
melyeket otfen,
szájának lelkével,
nagy szép seregekvel,
szerze ékessen.

De az Ur Jstennek tanácsa,
megmaradand mind örökké
Es meg áll minden gondolattya,
ki terjed minden időkre
Boldog az à nemzet,
ki illy Urat szeret,
mint ő Jstenét,
boldog à nemzetség,
kit kedvel é fölség,
mint örökségét.

Az Ur Jsten mint egy tömlőben,
szoríttya à tenger vizét
El röjté mint egy kinczes helyben,
ő mondhatatlan mélségét
Minden földi népek,
az Urat féllyetek,
mind é vilagon,
valakik hól laktok,
ő töle tarczatok,
szorgalmatosan.

Az Ur Jsten magas menyégből,
alá tekint szemeivel,
E világra néz onnan felöl,
minden nemzetekre szélel
Szép palotajából,
szeme alá fordúl,
é széles földre,
nagy diczőségessen,
vigyaz nagy fényessen,
az emberekre.

Mert önne maga erejvel,
formalta az ő sziveket
Es minden ő dologra nézel,
lattyá czelekedeteket
Az országlo kiraly,
nagy sűrő taborral,
meg nem tartatik,
és az erős vitez,
az ő erejéhez,
it nem bizhatik.

Gondot tart rajok s-az haláltól,
meg tartya őket éltekben
Szükségtől és éhel halastól,
örzi a draga időben
Lelkünk azért várja,
szüntelen ohajtya,
az Ur oltalmat,
ki paisul végre,
el jö segítségre,
ád diadalmat.

A ki ő gyors lovában bizik,
meg czalatkozék dolgában
A ki karjával diczekedik,
meg nem tartatik az hadban
De a nagy Ur Jsten,
népére szüntelen,
néz szemével,
a kik benne biznak,
és hozza folyamnak,
nem felejté ell.

Azért ő benne a mi szívünk,
igen örvendez szüntelen
Mert ő minékünk reménségünk,
és bizunk ő szent nevében
Nagy kegyelmeség,
mi rajtunk bővéyczed,
légy mi gyamolunk,
ne hagy szükségünkben,
segécz meg éltünkben,
mert téged várunk.

Psal: 42 Quemadmodum desiderat:

f 343v
f 344

[555] Mint a szép hi-ves pa-tak-ra, a szar-vas ki-van-ko-zik
Lel-kem ugy o-hajtU-ram-ra, és hoz-za fo-hász-ko-dik

Te hoz-zad én Js-te-nem, szom-iu-ho-zik én lel-kem,

val-lyonszi-ned e-le-i-ben, mi-kor ju-tok é-lő Js-ten.

Könyhulátásim énekem,
kenyerem éyel nappal.
Midön azt kérdik én tőlem,
hol Jstened, kit vartal.
Ezen lelkem ki ontom,
és házadat ohaytom,
hól az hivek seregében,
örvendek szép éneklésben.

Mert te rólad emlekezem,
ez Jordanak földéről.
Szent helyedre igyekezem,
ez Hermon kis hegy melől
Mélség kiált mélséget,
midön én fejem felet,
à sok sebes viz meg indul,
mint egy erős hab megzudól.

En lelkem mire czüggedsz el,
mit kesergecz ennyire
Bizzál Jstenben, s-nem hagy el,
kiben örvendek végre
Midön hozzád orczáiát,
nyuittya szabadítását,
oh én kegyelmes Jstenem,
melly igen kesereg lelkem.

Sebessége ár vizednek,
és à nagy zugo habok
En rajtam öszve ütkoznek,
mégis hozzád ohajtok
Mert úgy meg tartasz nappal,
hogy éyel vigasággal,
diczéreteket éneklek,
néked erős örizömnek.

Mondvan: Jsten én kö szalam,
 mire felejtessz így el?
 Ellenségim vadnak rajtam,
 gyászban járok veszéllel
 Mert az ő hamis nyelvek,
 czontaimban megsértnek,
 mert így boszszonznak ellened,
 lássuk, hol vagyon Jstened.

En lelkem mire czüggedszel,
 mit kesergecz ennyire
 Bizzal Jstenben: nem hágy el,
 kibem örvendek végre
 Ki nékem szem látomást,
 nyuit kedves szabadulást,
 nyilván meg mutattya nékem,
 hogy csak ő az én Jstenem.

Psal: 61 Exaudi Deus depreca[ti]onem meam]

f 344v

f 345

[556]

Ki - ál - tá - som hald meg Js - ten, vedd fü - led - ben,

az én kö - nyör - gé - se - met, mert én szi - vem nagy in - ség - böl,

mesz - sze föld - röl, ki - ál - ta fel - sé - - ge - - det.

Végy föl engemet kö szalra,
magaságra,
hól batorsagom légyen,
mert te vagy én erős tornyom,
vigasságom,
én ellenségém ellen.

Te hajlikodban lakásom,
én kívánom,
és ohajtom szüntelen,
szarnyaidnak arnyékában,
kivankozvan,
vagyok jó reménségben.

Mert meg halgacz kérésemben,
oh Ur Jsten,
nyuituan kegyeségedet,
örökségeket meg adod,
és meg áldod,
à kik félik nevedet.

Naphoz napot adassanak,
à kiralynak,
nagy sok nemzetségekre,
sokasiczad esztendeit,
nyuicz életit,
véghetetlen időkre.

Országa érjen sok időt,
Jsten elöt,
szép czendes békeségben,
igaságodnak hivsége,
elöl vegye,
és őrizze kegyessen.

Es osztán vigan éneklek,
szent nevednek
mind örökkön örökké:
és a mely fogadást tettem,
megfizetem,
naponként ő nekie.

f 345v

f 346

Psal: 81 Exultate Deo adutori nostro:

[557] Ö er - ven - de - ze - tek, az e - rös Js - ten - nek,

é - ne - kel - lye - tek, di - czé - re - te - ket,

szép é - ne - ke - ket, Já - kob Js - te - né - nek.

Szép diczeretet,
neki mondgyon minden,
lantokban ötet,
és citarakban,
diczérjük vígan,
neki zengedezvéen.

Most ez uy[h]oban,
neki örvendezzünk,
trombita szoban,
rendelt időnkben,
víg innepünkben,
íllik énekelnünk.

Mert Jsraelnek,
Jsten paranczolá,
és à Josephnek,
hogy ők ekképen,
élnének híven,
jelül neki adgya.

Illy kötést szerzé,
Jsten à Josefel,
midön ki jöve,
az Egyiptomból,
holot à nép szol,
esmeretlen nyelvel.

Az tereh alól,
én ki hozám ötet,
hogy sár gyurastól,
tegla vermekből,
és inségekből,
ki mentczék kezeket.

Hozzam kiáltál,
te nagy inségedben,
és meg tartatal,
imátságodat,
meg halgatám ot,
à nagy menydörgésben.

A Meribánál,
én meg kísértélek,
látam azonnal,
nagy keménséged,
megis tenéked,
ilyen szóval szolék.

De az én népem,
engem nem halgata,
noha intetem,
gyakor beszédél,
de az Jsraél,
füleit be dugta.

Halgasd meg népem,
és közlöm te veled,
erős kötéseim,
hald meg Jsraél,
à mit szám beszél,
és azt jól meg érczed.

Kin meg busulék,
és őket el hagyam
hogy már menyenek
önnön kedvekre,
és ösvényekre
szabadon boczatam.

Néked ne légyen,
idegen Jstened,
de egyedül én,
csak engem tisztel,
senkitől nefély,
nevemet becűl'ed.

Ha népem szivel,
szot fogadot volna,
és ha Jsraél,
én utaimban,
és tanaczomban,
jarni akart volna.

En vagyok néked,
Jstened egyedül,
inségben téged,
én meg tartalak,
és kihozálak,
Egyiptom földéből.

Enis leg ottan,
az ő ellenségét,
nagy hatalomban,
elvettem volna,
vetettem volna,
rajok én kezemet.

Táczi fől csak szádat,
és meg töltem bőven,
menten meg látod,
hogy nagy bövséggel,
lész az eledel,
czudalatos képpen.

Ő ellenségét,
néki adtam volna,
jó szerenczejt
én ő nekie,
nagy sok időre,
terjesztettem volna.

Buzat nekie,
szépet adtam volna,
eledelére,
és nagy bevséggel,
à köziklaból,
mézet adtam volna.

Psal: 140 Eripe me Domine:

f 346v

f 347

[558]

Sza - ba - dócz meg en - gem Ur Js - ten,

à go - nosz cza - lard em - ber - töl, ö - riz e - rö - szak

té - vök el - len, mencz meg à vak - me - rö nép - - töl.

Kik csak hamisságot gondolnak,
mindenkor az ő szívekben,
és hogy hadakat indiczanak,
azon vadnak minden képpen.

Elesben fenik é nyelveket,
à kigyónak fulankianal,
mint aspis kigyo egyebeket,
meg sértnek mérges aykokval.

Mencz meg à gonoszok kezéből,
à kik erőszakot téznek,
és igyekeznek szüntelenül,
hogy engemet meg ejczenek.

A kevélyek tört vetnek nékem,
és mindenöt hálot hánnak,
kötéllel meg vonszák ösvényem,
hogy engem meg szoriczanak.

Én pedig mondék: Oh Ur Jsten,
te vagy én erős Jstenem!
beszédem vegyed füleidben,
halgasd meg eszedezésem.

Uram te vagy én segítségem,
mindenemő inségemben,
azért vedelmezd meg én fejem,
az hadakozo időben.

Ne enged az hitetleneknek,
hogy elő vigyék dolgokat,
hog' inkább ne kevéskedgyenek,
roncz meg gonoz szandekokat.

En ream töröknek fejeket,
vonnad méltó büntetésre
ő hamis igyekezeteiket,
fordicz az önnön fejekre.

Száll'on reájok langozo szén,
tűzzel meg emésztésenek,
rekennyenek à földben szörnyen,
többé fel ne kelhessenek.

A hamis ember ő nyelvével,
ne légyen nyomos é földén,
az önnen vakmerőségével,
akadgyon szörnyü veszélben.

Tudom hogy Jsten à szegénnek,
ügyét fel fogja kegyesen,
meg kegyelmez az erőtlennek,
igasságot ki jelentvén.

Az igazak nagy diczőséggel,
diczérik te szent nevedet,
és örökké jó reménséggel,
meg maradnak szined előtt.

f 347v
f 348

Psal: 86 Inclina Domine aurem tu[am]

[559] Hajcz hoz - zam U - ram fü - le - det
Es hal - gas meg ké - ré - se - met

Mert i - gen sze - gén' va - gyok, az én szük - sé - gém na - gyok;

tarcz meg tes - te - met lel - ke - met,
nézd ar - tat - lan é - le - te - met, szol - gad - hoz

tér - jen ked - ved, ki bi - zik csak te ben - ned.

Hozzád minden nap ohajtok
Nag' szükségemben kialtok
Te nagy irgalmad szerint
kegyelmez meg oranként:
Szolgád lelkét vigasztald meg,
Uram kialtasom hald meg,
mert szivemet é végre,
emeltem fel az égre.

Uram jo kedvö s-édes vagy
A te irgalmasagod nagy
Minden emberhez pedig
ki hozzád esedezik:
halgasd meg azért kérésem,
és níz meg esedezésem,
tekintvén kegyelmedre,
figyelmezz beszédemre.

Nagy szükségemben ohajtok.
Te hozzád sziböl kialtok.
Es engem te meg halgacz
nyavallyámban el nem hadz:
ugyan s-nincz sohol töb Jsten,
ki hozzád hasonló légyen,
ninczen töb erős Jsten,
ki illy dolgot tehessen.

E világon minden népek
Kiket teremtél, el jönnek.
És imádnak tégedet
diczöitik nevedet:
mert te nagy és hatalmas vagy,
czuda tételed sok és nagy,
te vagy egyedül Jsten,
sohol Jsten töb ninczen.

Vezérly Uram utaidban
Hogy jarjam igasagodban
Es csak arra hajcz szivem,
hogy szent nevedet félljem;
néked Uram hálát adok,
és tellyes sziböl vigadok,
mind örökké nevednek,
diczéretet éneklek.

Mert meg kegyelmezél nékem
A pokolból kivöd engem
Fel tamasztal uyonna,
az mélségből kihozván:
ime az jstentelenek,
Uram ream dühöttek,
kik csak hatalmaskodnak,
semmit rajtad nem adnak.

De te irgalmas Ur Jsten
Jgaz vagy természetedben
Jo, hív, és engedelmes,
haragra késedelmes:
tekincz ream kegyelmez meg,
Uram szolgadat segécz meg,
szolgáló leányodnak,
fiat fogla[l]d maga[d]nak.
Add jo jelét mivoltodnak,
kit ellenségém lássának,
és szégyenlék, hogy engem,
meg segitesz Jstenem.

Psal: 67 Deus misereatur nostri et [benedicat nobis]

f 348v

Notam aliam vide pag: 880 [f 342v]

f 349

[560]

Ur Is-ten áldgy meg jo vol- tad-ból, és ke-gyes- sen for- dul hoz- zánk.
Ol- tal- maz meg min- den go- nosz- tól, szent szé- ne- det for- dicz re- gnk.

8

Hogy é föl- den min- den, meg is- mer- je szé- pen á te u- ta- dat, és a po- gány

15

né- pek, té- ged tisz- tel- lye- nek, meg tar- to- jo - kat, megtar- to- jo - kat.

És akkoron diczérnek téged,
 diczérnek téged à nepek
 Nagy tiszteséget tesznek néked,
 à pogányokis erőnek
 Midön mindeneket,
 és à pogány nepet, szent igazsággal,
 bírod es itéled,
 és jora vezérll'ed, nagy hatalmaddal,
 nagy hatalmaddal.

Diczérjen téged minden nemzet,
 Ur Jsten téged diczérjen
 A föld teremczen bü gyümölcsöt,
 aldigyon meg minket az Jsten
 Adgya szent malasztyát,
 nyuicza áldomását és ő felségét
 félye és rettegie,
 è föld kereksege, mint ő Jstenet,
 mint ő Jstenet.

Erravi sicuť ovis:

[564]

Té - vely - günk mint à ju - hok, té - vely - günk
 Mu - tasd jó ked - ved hoz - zank, mu - tasd jó

3

mint à ju - hok ke - res fel Ur Js - ten Ne em - le - kez - zél rúť
 ked - ved hoz - zank s - te - kincz rank ke - gyes - sen.

7

vét-ke-ink-nek sok - - szá - ga - ról, sött meg i - ga-zi - tá - sods-mu-

12

tasd ir - gal-ma - sa-god, fo - gad-gyadszol-ga-dat A - tya - i ked-vé - ben.

Psal: 99 Dominus regnavit:

f 349v

f 350

[562]

Az Ur or - szá - gol, és reg-nal nagy jol.
A nép meg ré - mül, hogy ö ot-ton ül.

5

Az Ke - ru - bi - mon, ki e - löt na - gyon, fél - nek és re - teg -

11

nek, è föl - dön min - de - nek, è föl - dön min - de - nek.

Nagy az Ur Jsten, ő ereiben
A Sion hegyen, minden népeken.
Vagyon hatalma őtt minden aldgya,
mert nagy az ő neve,
és dicső szentsége, és dicső szentsége.

Es à Samuel, könyörgésével
Jstent keresé, nagy szükségébe
Es kérésekben, meg halla Jsten,
meg adá nekik,
à mit tőle kértek, à mit tőle kértek.

Ez erős Urnak, mint jó királynak
Nem kell hamisság, csak kell igazság
Jo ítéletöt, à Jacobval töt,
kít ő igen szeret,
mint választot népet, mint választot népet.

Fön à felhőben, oszlop képében
Oeket vezérle, à pusztá helybe
Kik ő tervényét, és szent igéjt,
hiven meg őrizték,
frigyét kedvelleték, frigyét kedvelleték.

Jstent áldgyatok, magasztallyatok
Hajczatok térdöt sámolya előtt
Mert à szentseges Aron és Moses,
az ő szent Papiái,
könyörgötnek neki, könyörgötnek neki.

Meg hallad Jsten, ő kérésekben
Hozzajok térel, és meg engedél
Kegyességéből, de hogy bönökből,
ők ki nem térének,
meg büntettednek, meg büntettednek.

Aldgyatok ötet, mint Jstenünket,
Térdet hajczatok, és imádgycatok
A Sion hegyén ő lako helyen,
dicsértetik itten,
mert szent az Jsten, mert szent az Jsten.

f 350v
f 351

[563] Hal - gas meg U - ram ké - ré - se - met ved fü - led-

ben kö - nyör - gé - se - met, ir - gal - ma - sa - god sze - rént, ke - gyel - mez meg ó - rán - ként.

Szolgadat törvényben ne üzed
haragodat ream ne gerjezd,
én gonoz büneimért,
fertelmes vétkeimért.

Az ellenség kerget engemet
à földhez verte életemet,
hellesztet à setitben
mint halottat à sírban.

Az én lelkem el keseredet
sirelem miat el epedet,
mert már el hagyál engem,
ugy kesereg à szívem.

Ne késél halgas meg kérésem,
mert el fogy bennem az én lelkem,
majd ollyana kely lennem,
mint kik szálnak à sírban.

Tanicz meg engemet szolgadat
hogy tehesem akaratomat,
mert te vagy én Jstennem,
szent lelkeddel vezérly engem.

Uram engemet erősícz meg,
te szent lelkeddel vigasztaly meg,
a te kegyelmeségedből,
szabadicz meg inségből.

Ki élsz à diczöseges menyben,
szent Fiaddal egy diczőségben,
és szent Lélek Jstennel
diczértessél örökke.

Tu Domine exaudi me:

[564]

Te Ur Js - ten, te Ur Js - ten szány meg min - ket,
Té - ged hi - vunk, té - ged hi - vunk mi ve - zé - rünk,

o - haj - ta - sunk ved fü - led - ben
ez in - ség - böl menczki min - ket. Te vagy à mi se - ge - del - münk

te vagy à mi se - ge - del - münk mi el - len - sé - gink - töl tarcz meg,
ül - de - ze - in - ket te roncz meg

hogy fé - lye - nek U - ram té - ged, hogy fé - lye - nek U - ram té - ged.

[565] **M**in - den em - ber é - ne - kely, szó - dat fel e - mel

f 351v
f 352

Je - sus, Je - sus, Je - sus ke - gyel - mes U - runk és Js - ten - nünk,

hoz-zad ki - ál - tunk, kö - nyö - rüly mi raj-tunk te szol-ga - i - don.

Nincz kinek esedeznünk,
és folyamkodnunk: Jesus Jesus
Jesus hogy ha te minket meg vetenedsz,
es el hagyandaz,
nagy haragodat bünért reánk boczatod.

Noha nem érdemletünk
ezt tőled Urunk Jesus Jesus
Jesus mind azon által fölségedhez,
és jó kedvedhez
follyamunk megis mennyei Jstenünkhez.

Ne büntes Uram minket,
reménségünket: Jesus Jesus
Jesus adgyad hogy téged ismerhessünk,
bünt utalhasunk,
és örökké veled menyben lakhasunk.

Oh könyörüly mi rajtunk
tégedet kérünk Jesus Jesus
Jesus légyen velünk kegyelmeséged,
és menyben téged
Atyadat az szent Lélekkel diczérjük.

Si pro nobis Deus:

[566] **H**a mi ve - lünk, lész az Js - ten ki lé-szen
Ha mi ne - künk, Fi - at at - ta ki sza-kasz-

el - len - sé - günk [ki lé - szen el - len - sé - günk] Az ha - lál
 tya el tö - lünk [ki sza - kasz - tya el tö - lünk]

é, vagy a ke - reszt, ül - de - zés é vagy fegy - ver, ül - dö - zés é, vagy

fegy - - - - ver. Oh é - des je - - su - sunk, csak egy re-

mén - sé - günk mi nyo - mo - ru - sa - g'ink - ban, mi nyo - mo - ru - sa - gink - ban.

f 352v
f 353

[567] Ne fegy meg en - - gem, ke - gyes Js - ten -

5 nem a te ke - mény bu - su - lá - sod - ban, de kér - lyek

U - ram, kö - nyö - rul' raj - tam ha - ra - god - nak nap - ian.

Mert beteg vagyok
gyógyulást várok,
te tőled kegyelmes Jstennem,
meg retent lelkem,
háborgat engem
szántalán sok vétkem.

Keserűségben
felette igen
meg' homalyosodék az en szemem,
meg' eméztetek,
ellenségimnek
ö kergetisében.

De te Ur Jsten
még' nem fordítod,
én hozzám te kegyes orczádot,
hogy szabadícz meg',
az én lelkemet
üdvezicz engemet.

Távozatok el,
nagy sietséggel,
én tőlem minden ellenségém,
kik álnokságnak,
és gonozságnak,
vadtok követői.

Mert az halálban,
senki nincz olyan,
ki rólad emlekeznék Uram,
vallyon s-ki lészen,
vallást ki tizen
rólad à pokolban.

Mert meg' halgatta,
és elfogadta
az Ur sirasomnak szózatnyát,
kiáltasomat,
keserves szómat
hozzaja fogada.

Jm el faradtam,
hozzád ohajtvan,
az én keserves kinaimban,
nedves az ágyam,
kit el asztattam
köny hulatasimmal.

Meg' szégyenülvén,
és meg' remülvén,
hatra térjen ellenségém,
szégyent vallyanak,
pironkodgyanak
én haborgatoim.

Exurge Domine

[568]

Ta-madgyfel Ur... Is-ten mel - le-tünk mi et-len-se - gink-re
Roncz meg min-den... ö e-re - - je-ke, nagy ki-seb-se - gek-re

Pi - rul - nya - nak s-meg' ret - te - nye - nek nagy ve - sze - del - mek -

re fu - tam - - - ja - nak, fu - tam - ja - nak, fu - tam -

ja - nak, fu - tam - ja - nak mint Ma - di - a - nak né - pe. - pe.

O Pater Coeli Deus

f 353v
f 354

[569] Oh Me - nye - i szent A - tya, ha - dak - nak

— ron - tó - ja, é mos - ta - ni i - gyünk - ben, kö - nyö - rüly né -

pe - den, nin-czen töb Ur te ná-lad-nál kit à meny és föld szól-gál,

tarcz meg ha - tal - mad - dal, tarcz meg ha - tal - mad - dal.

Oh Jesus ki meg győzted,
 az halált ördöget,
 hald meg könyörgésünket,
 add meg kérésünket,
 viaskodgyál Uram értünk,
 hogy békesegben legyünk,
 hatalmas királyunk,
 hatalmas királyunk.

Oh szeretetnek Lelke,
 békesség kötele,
 lakjál mi sziveinkben,
 czudálátos képpen,
 töröld meg ellenségünket,
 ki teremtettél minket,
 hogy diczérjünk téged,
 hogy diczérjünk téged.

Psal: 128 Beati qui timent [Dominum]

[570]

Bol - do - gok a - zok kik Js - tent fé - lék,

és i - gaz hit - tel kik ö - tet vé - szék, pa - ran - czo - lat - tyót

ne - ki - e té - szék, ke - zek mun - ka - jat kik i - ga - zán é - szék.

Kezek munkáját Jsten meg aldgya,
eledeleket meg szaporittya,
és életeket meg hoszszabittya,
az igaz utra öket igazgattya.

Ö feleségek hozzájok illendö,
hazokban lészen mint jó termö szölö,
fiai néki hitben nevedeknek,
asztala környül mint olaj fa veszszök.

Meg aldgyon téged à kegyes Jsten,
és örögbéczen az igaz hitben,
hogy te valhassad iduöséged menyben,
tégedet végyen örök diczösségben.

Es hogy lathassad fiadnak fiait,
nemzetségednek szaporodásét,
és békességnek draga gyümelczét,
keresztyéneknek, hitben éppülését.

E képpen aldgy meg embert az Jsten,
ki féli ötet minden időben,
és à ki bizik ö igéretiben,
tamaszsa lészen az ö életében.

Szent David irta ez[t] à Söltár könyvben,
ékessen mondgya szaz huszon nyolc részében,
mert kellemetes hazasság Jstenben,
kit meg koronaz örök diczösegben.

f 354v
f 355

sive ad notam: ps: 130
pag: 906 [f 355v]

[571]

Az mi nagy szük-sé-günk-ben ke-se-rü-sé-günk-ben
An-nyi e-rönk nem lé-vén hogy ab-bol ki vi-gyen

Ki-al-czunk az Js-ten-hez a-la-za-tos szi-vel,

8

el hi - vén hogy ö min - ket nem hagy el hi - ve - ket.

Oh mindenható Jsten
légy velünk igyünkben
Éjél nappal szüntelen
tarcz kezéd fejünkben
Mutasd meg te erődet
nagy bölcsőségedet,
mind meg szégyenülének
kik minket üldöznek.

Íme mind fegyverkeznek
à te néped ellen
Szörnyen minket kergetnek
szívek olly kegyetlen
Nehagy hogy uralkodék
rajtunk az ellenség,
hogy tölök te szent neved
ne karomatassék.

Kelyfely erőségedben
felséges Ur Jsten
Halgas meg kérésünkben
à te szent hegyeden
Retennyenek meg tüled
kik nem félnek téged,
kik à te hivedet
sanyargattyak népedet.

Aufer immensam Deus:

[572] **V**edd el Ur Js - ten ro - lunk ha - ra - go - dat,

és a te ke - mény vé - res os - to - ro - dat, nagy bü - ne -

in - kért mi re - ank ne on - czad bosz - szu a - la - so - dat.

Ha bűnünk szerint kezdünk mi fizetni,
 vereségedet nem alhattya senki,
 mint é világnak első veszedelmé,
 nekünk meg jelenté.

Ne hadd el veszni ilyen nagy munkáját,
 ne hádd hejában az ő szent halálát,
 a mi Urunknak keserves nagy kényyát,
 az ő aldozattyat.

Mire mi reank gerjedez haragod,
 oh mi szent Atyank rajtunk nagy czapasod,
 kik nem külömbek vagyunk mint arnékok,
 rothadando porok.

Adgyad mi nekünk a te szent Lelkedet,
 ésmérhessük meg mi közben járónkat,
 mert meg ismértük mi gonozsaginkat
 vedd el haragodat.

Meg fertezettünk Atyanknak vétkével,
 gyarlo mi lelkünk testünknek sebével,
 mi romlasunkat nagy veszedelmünket
 nézd kegyelmes szemmel.

Vegye el rólunk a mi bűneinket,
 és mossogassa vérével vétkünket,
 ki az Atyával és a szent Léleckel,
 bizony örök Jsten.

Psal: 130 De profundis cla[mavi]

f 355v

f 356

[573]

Te hoz-zád tel-lyes szi - bül, ki - ál-tokszün-te-len.
E vi-lag-nak mé-l-ség - bül, hal-gas meg Ur Js-ten.

7

Nyisd meg te fü - le - i - det, mi - dön té - ged hiv - lak,

13

te - kéncz meg én i-gye - met, mert té - ged o - hajt - - - lak.

Ha Uram bűnünk szerént,
 minket büntetnél meg
 Uram ez világ szerént,
 ki áthatna ugy meg?
 De à te irgalma[d] nagy,
 à téged félöken,
 és te engedelmes vagy,
 hogy diczérjen minden.

Ennékem reménségem,
 vagon csak Jstenben
 Es bizik az én szivem,
 ö szent igejében.
 En lelke erős hittel,
 az Urat ohajtya,
 mint à virraszto éjel,
 az virrattat varja.

Jzrael az Jstenben,
 vesd reménségedet.
 Mert szent irgalma böven,
 nagy mesze ki terjed
 Oe segéto mindenben,
 hivein könyörüly,
 az Jsraelt kegyessen,
 ki menti bűnéböl.

Jdem Psal: ad aliam notam: Reggeli Enek

[574]

Di - czér-lek U - ram té - ged, hogy ez el - mult

ey - jel, é - le - tem meg ö - riz - ted ha - tal - mas ke - zed -

del, se - tét - ség - nek tö - ri - böl, mely kör - nyül vet va - la,

i - me en - ge - met ki - vől, oh min - de - nek U - - ra!

Neked adok hálákat,
 én kegyes Jstenem,
 és kérélyek mint Atyamat
 ma is tarcz meg engem,
 hogy szolgálhassak néked,
 akaratod szerint
 életemet vezérlyed,
 légy velem oranként.

Adgyad hogy erős hittel,
 bizam szent Fiadban,
 bűneimet töröld ell,
 tarcz meg irgalmadban,
 hiszem hogy ezt meg adod,
 à mint meg ígérted,
 bűnünket meg boczatod,
 ha könyörgünk néked.

Hogy el ne téveledgyem,
 à te ösvényedről,
 ne arczon ellensegem
 örizkedgyem büntől,
 öriz meg jó voltodból,
 Uram teged kérélyek
 ördög alnoksagától,
 hogy semmit ne félyyek.

Szeres jó reménséggel,
 melly nem ejt szégyenben,
 atyafi szeretettel
 épicz életemben,
 hogy sziből szerethessem,
 fele barátomat,
 és ebben ne keressem,
 csak az én hasznomat.

Enged hogy szent igédet,
 batran meg valhassam,
 tisztemben hívségemet
 néked meg tarthassam,
 senki engem é földön,
 töled el ne vonnyon,
 hiveid seregében,
 felséged meg tarczon.

Hogy szent diczéretedre,
 végezzem é napot,
 töled ne térjek félre,
 vezérlyed utamat,
 ald meg termő földönket,
 őriz életünkben,
 mert minden szerenczénket,
 ajanlyuk kezedben.

f 356v

f 357

Psal: 148 Laudate Dominum:

Oe épiti é földén az Egy házat,
 és gyüti egyben az el széledt nyáját.

Meg' gyógyítja az törödelmeseket,
 és bé kötözi a rut sebesekeket.

Meg' számlálja czillagok sokasságot,
 és nevén nevezi annak nagy számat.

Nagy a mi Urunk Jstenünk ereje,
 s-az ő bölczességének ninczen vége.

Fel emeli ő az nyomorultakat,
 és földig meg alázza gonoszokat.

Enekellyünk az Urnak hálá-adással,
 és mondgyunk diczéretet néki lántál.

Mert ő az eget bé feddi felhövel
és essöt ád é földre nagy böséggel.

Fövet teremt hegyeken az barmoknak
és eledelt ád minden állatoknak.

Abrakot ád és az hólló fiaknak
kik, czuda, ő reaja mint kiáltnak.

Nincz az Urnak gyönyörüsége lóban
se férfiunak ő gyorsáságaban.

De kedve vagyon az ötet félökben,
ő irgalmassaganak edénnyében.

Diczérjétek az Urat diczérietek,
mert lám ő à ti nagy erősegetek.

Határinkat meg áldá békességgel,
gabona Sirjanak is böségével.

Szent igéjét is hirdetteti köztünk,
hogy éhel meg ne hallyon à mi lelkünk.

Adg[y]unk hálát ezekért mi Atyanknak
Jesus Kristusnak mi közben jaronknak.

Szent Lélek Jstennel egyenlő képpen,
ki minket vigasztallyon mondgyuk Amen.

Psal: 1 Beatus vir qui non [abiit]

f 357v

[576] Bol - dog az ol - lyan em - ber az Js - ten - ben,

ki go - no - szok - nak nem [ment ta - ná - czok - ban...

De az Jstennek igéit halgattya,
erre fő képpen vagyon minden [ ]

Mint à foll'ó viz mellyet szép termő fa,
mell'nek levelét az [ ]

De nem úgy leszen mind azoknak dolgok,
kik az ígéről nem [ ]

Mert az hiveknek utokat az Jsten,
birja forgattya kegyelmes [ ]

Minden emberek mikor feltamadnak,
és életekről ha ök sza[ ]

Mikor a Soltár[t] à szent David írja
ebben az ígét minekünk ajan[ ]

[577] Oh men - nye - i nagy bol - dog - sag,

te vagy fén - lö [vi - lá - - gos - ság...

Téged vallunk és diczérünk,
te vagy Jsten egy érde[ ]

Tarcz meg köztünk à bölczetek,
latod Jsten szükség[ ]

Ninczen nekünk töb Jstenünk,
csak te töled visel[ ]

Benned légyen bizodalunk,
rolad légyen tanusagunk,

Uralkodo szent haromsag,
te vagy élő hatalmasag [ ]

Légy mi velünk egy érdemünk,
uyitassék mi szent [ ]

Adgy mi nekünk igaz hitet,
szeretetet egyeséget, [ ]

Batoriczad mi lelkünket,
birjad jóra mi nyelvün[ ]

Diczerhessük szent nevedet,
tanulhassuk szent ígédet [ ]

Diczértessék Jstenséged,
meg adassék tisztéséged, [ ]

[578]

f 358

Psal: 5 Verba mea auribus [percipe]

[579]

Ur Js - ten az én i - mad - sá - gom,

f 358v

f 359

kér - lek ve - gyed fü - le - id - ben és hal - gas meg ké - ré - sem - ben,

én Js - te - nem és én ki - ra - lyom, ércz meg mon - da - som.

Tekénczed meg esedezésem,
és hald meg kialtasomat,
midon hivlak kiralyomat,
meg halgatod én könyörgésem,
bizonyyal hiszem.

Jó reggel meg halgacz engemet,
Uram még virratta elöt,
idein a nap hogy fel jöt,
elődben szamlalom ügyemet,
várván keg'elmet.

Mert te egyedül vagy olly Jsten,
kinek a gonoság nem kely,
és az ki gonosz bünben él,
nem mehet hozzád semmi képpen,
mig él vétebben.

Az kábák és az esztelenek,
nem áihatnak szined elöt,
gyülölz minden gonosz tévöt,
és töled távul üzetettnek,
az illetének.

A kik csak hazugsagot szólnak,
szörnyen el veszted azokat,
és meg átkoz gyilkosokat,
kik embert hamissan meg czalnak,
mind meg rontatnak.

En pedig nagy jó reménséggel,
bé megyek szent templomodban
és imádlak szent hazadban,
nagy jó voltodért félelemmel,
szolgall'ak szivel.

Vezérly Uram igazágodban,
ellenségémnek láttokra,
kik igyekeznek káromra,
oktas hogy a te utaidban,
járhassak jobban.

Mert szájokban ninczen igaz szó,
szivek tellyes nyavall'aval,
ö nyelvek szóal noksaggal,
torkok olly mint a nyilt koporso,
hol nincz semmi jó.

Büntesd meg Uram Jsten őket,
ted semmive tanácsokat,
roncz el ő találmányokat,
verd meg veled ellenkezőket,
à párt ütöket.

Es hogy azok mind örüll'enek,
à kik biznak csak te benned
és sziböl szeretik neved,
enged hogy vigan fölségednek,
énekellyenek.

Mert az igazat te meg áldod,
te nagy irgalmasagoddal
környül veszed mint paisal,
minden gonosz ellen meg tartod,
és óltálmazod.

Psal: 71 In te domine speravi: 31

f 359v
f 360

[580] Te ben-ned bi - zom én Js - te - nem, kér - lyek ol -
tal - maz meg, gya - la - za - tól menz meg, hogy ö - rök szé - gyen - ben ne es -

The musical score consists of two systems. The first system has four staves: a vocal line in G major (one sharp) and 4/4 time, and three piano accompaniment staves in G major and 4/4 time. The second system has four staves: a vocal line in G major and 4/4 time, and three piano accompaniment staves in G major and 4/4 time. The lyrics are written below the vocal lines.

sem, à te nagy jo vol - tod - ból, tarcz meg min - den go - nosz - tól.

Hajcz hozzám füled tarcz meg engem,
 mutasd segedelmed,
 à mint meg ígérted,
 hogy segítségül lész ennékem,
 légy azért én kö sziklám,
 és én erős kö váram.

Mert én ellenségém beszélnek,
 rólam tanaczkoznak,
 állapotban járnak,
 és à kik lelkebben kergetnek,
 noha nincz semmi vétkem,
 kötést tésznek ellenem.

Mencz ki az hamisnak kezéből,
 és annak markából,
 à ki él czalárdól,
 oltalmaz meg à kegyetlentől,
 benned biztam Uramban,
 gyermekségemtől fogvan.

Mondvan: jertek fogjuk meg ötet,
 mert Jsten el-hatta,
 nincz semmi óltalma,
 várom à te segedelmedet,
 Ur Jsten ne légy meszsze,
 sies segedelmemre.

Hogy származám anyam méhéből,
 leg ottan ennékem,
 valal remenségem,
 anyam méhéből engem ki-völ,
 azért néked éneklek,
 és szüntelen diczérlek.

Szégyenicz meg kik életemet,
 kergeték szertelen,
 buricz nagy szégyenben,
 à kik varják veszedelmemet,
 mert én csak téged várlak,
 és diczéréttel áldlak.

Engem czudanak tartnak sokan,
 de te vagy [én]nékem,
 erős remenségem,
 adgy éneklést az én száíamban,
 hogy diczérhessem nevedet,
 aldyam diczőségedet.

Szüntelen hirdeti én nyelvem,
 szent igasagodat,
 és nagy iovoltodat,
 jo tétid minden nap beszéllem,
 sokságot nem titkolom,
 noha számat nem tudom.

Ez én nyavall'as vén koromban,
 erőtlenségemben,
 ne vess el Ur Jsten,
 nehagy el én nyavalaimban,
 midön szegény testemben,
 semmi erősség ninczen.

Az Urnak erejre térek,
 és ő nagy hatalmat,
 szemlélem jovoltát,
 nagy igassagát az Jstennek,
 mindenkor emlegettem,
 soha el nem felejttem.

Gyermekségemtől fogva engem,
híven tanítottál,
czuda dolgaiddal,
és hogy immaron meg vénhöttem,
és az hajam meg öszül,
legy most-is segítségül.

Erőséget örögbétéd,
és fel magasztalál,
dicsőségre hozal,
hozzam tére Uram felséged,
meg vigasztala engem,
midön vala inségem.

Miglen à te karod erejét,
hirdettem mindennek,
jövendő nemzetnek,
és igasságodnak hüségét,
mellyet nyilván lát minden,
magasztalom szüntelen.

A te hüségedet Ur Jsten,
hirdetem éneklem,
mindennek beszélem
diczérlek czýthara zengésben,
oh szentek diczósége,
jzraelnek szentsége.

Hozzad hasonló ki lehet[ne]?
engemet Ur Jsten,
ejtél nagy inségben,
de à föld mélségéből végre,
ismet ki vonál engem,
és meg adad életem.

Ajakimmal vigan diczérem,
à te hatalmadat,
és nagy irgalmadat,
lelkemet te hozzad emelem,
kinek meg tartad életét,
hogy diczérjen tégedet.

Szüntelen néked az én nyelvem,
vigan énekellyen,
nagy kegyeségedden,
mert te à kik gyölölnek engem,
s-varjak veszedelmemet,
meg szégyenited őket.

Psal: 94 Deus ultionum [Dominus]

f 360v

f 361

[581] Oh e - rös bosz - szu ál - lo Js - ten,

ki bü - nün - kért bün - tecz e - rös - sen, je - lencz meg már ha -

tal - ma - dat, mind é vi - lag - nak bi - ra - ja, ta - madgy fel

add meg va - lo - ba, à ke - vé - lyek - nek ju - tal - mát.

Miglen marad ez büntetetlen,
mig fuvalkodnak fel kevélyen,
à gonoz Jstentelenek?
mig élnek illy vigassaggal,
és az ö gonozsagokkal,
vallyon meddig diczekednek.

Uram à te népedet rontyak,
örökségedet sanyargatyak,
minden irgalmaság nélkül,
özvegyet árvát meg ölnek,
szegény jövevént el vesztnék,
mégh ezt mondgyak szemtelenül.

Az jsten è dolgot nem latya,
az jakob Jstene nem tudgya,
à miket mi szerzünk mostan,
én czudalok ti rajtatok,
hogy illy oktalanok vattok,
hannyatok meg magatokban.

A ki à fület teremtette,
és à láto szemet szerzette,
hogy nem látna sem hallana?
a poganyok büntetője,
egyebet hogy ne büntetne,
ki mast tanit hogy ne tudna.

Az jsten minden szívnek titkát,
jól tudgya minden gondolattyát,
hogy semmire kellök látya,
boldog à kit te igazgat,
és törvényedre tanitás,
és kinek vagy oktatoja.

Hogy ha gonoszul lészen dolga,
és érkezék háborusága,
mindent el szenved czendessen,
miglen az jstentelennek,
vermet koporsot készítnek,
hol örömében vég lészen.

Mert nem hadgya Jsten ö népét,
el nem feleiti örökségét,
söt vagyon rajok nagy gondgya,
és midön ideje el jö,
mindent igazan itél ö,
és az hiveket meg tartya.

Ki ment à gonosztol meg engem,
és ki tamad fel én mellyetem
è gonosz tévö nép ellen?
ha Jsten nem örzöt vólna,
mar régen meg holtam vólna,
és most fekünném à sirban.

Midön mondom: im el kel esnem,
leg ottan meg segitesz engem
te nagy irgalmasagodból,
mikor nagy bánatban volnik,
és szívemben kesergetnék,
meg vigasztalál azontól.

Jtéletedhez hogy férhetne,
az Jstentelenek törvénye,
kik jót hamisra forditnak,
nagy sereggel öszve gyűlnek,
hogy az igazat meg ölyék?
és ártatlan vért onczanak.

De én csak az Jstenben bizom,
ö ennékem erős kö várom,
és ezeket meg bünteti,
az ö szamtalan bünekért,
és gonosz téteményekért,
az jsten őket elveszti.

Psal: 23

Dominus me regit

A [582]

Az Ur énnékem őriző Pásztorom,
 azért semmiben meg' nem fogyatkozom,
 gyönyörű szép mezőn engemet éltet,
 és szép kiés folyó vízre legeltet.
 Lelkemet meg' nyugottya szent nevében,
 és vezérl engem igaz ösvényében.

Ha az halál arnyékában járnék is,
 de nem félnék még' ő setét völgyen is;
 Mert mindenöt te jelen vagy én vélem,
 veszzöd és botod meg vigasztal engem,
 és nékem az én ellenségim ellen,
 Asztaít készitesz, eledelt adsz bőven.

Az én fejemet meg' kened olajjal,
 és engemet itatsz tellyes pohárral;
 jóvöltod kegyességed környül vészen,
 és követ engem egész életemben.
 Az Ur énnékem meg' engedi nyilván,
 hog' mind éltéglen, lakjam ő házában.

Alio modo

A [583]

Az Ur Jsten nékem édes táplalom,
 minden dólgaiban csak ő az én igazgatom,
 nem hágy engemet tellyességgel el nyomorodnom,
 életemben nem hág' engem meg' romlanom.

Sok szor történt nekem háboruságom
 az hamissak miatt sok szor esset budosásom,
 de mindenkor io helyen löt én meg' nyugovasom
 jamboroktul meg volt az én táplálásom.

Czak az Jsten én lelkennek vezére,
 az gonosztul én életemnek el térítője,
 az ő áldot szent nevének nagy diczéletire,
 az igaságnak ösvényén viselője.

Nem retegek semmi veszedelemtül,
 míg' az halálnakis ő nagy kegyetlenségétül,
 mert oltalmaz az en Uram engem mindenektül,
 vélem vagyom meg' ment minden ellenségtül.

Ő énnékem meg' őriző pásztorom,
 noha töle bünömért néha ostoroztatom,
 de viszontag' kegyes képpen meg' vigasztaltatom,
 mint Atyamtul soha el nem hagyattatom.

Drága szép ajandékokkal meg' lattal,
 tisztességgel én Jstennem meg' ajandékoztal,
 noha boszontod ellenségimet te azokkal,
 de tartod az én lelkeket vigazsaggal.

Azon kérlek én Jstennem tégedet
 környékezd meg' te kedveddel az en életemet,
 az te irgalmasagod biztassa én szívemet
 te jo voltod birja az én életemet.

Hog' csak néked élhessek ez vilagon,
 vigy engemet örömrre Uram az más vilagon,
 mert nincz tekéletes bódogság' itt ez vilagon,
 te vagy Ur Jsten az én vigaságom.

Ez diczétet az szent David éneklé,
 mikor Jsten ötet haboruibus meg' menté,
 és az Soltar könyvben versekben így helyezteté,
 békeségéért az Ur Jstent diczéré.

Pro impetrandis Pluvijs

[584]

e - kincz re - ank Ur Js - ten, nag' ke - gyel - me -
 se - ged - bü, és hal - gas meg' min - ket A - ty - a - i vol - tod - bul,
 az ma - gas meny or - szag' - bul.

f 366

Sok szükségink Ur Jsten,
 jo lehet vadnak nekünk,
 mellyeket mi mostan
 meg' sem gondolhatunk
 elöl sem szamlalhatunk.

Mind az által Ur Jsten,
 mostani szukségünket,
 meg' ielentyük néked
 mi kévansaginkat,
 és kérünk mint Atyankat.

Adgy mi nekünk Ur Jsten,
 nag' szép siros essöket,
 és gyönyörűséges
 Égi harmatokat,
 és szép nedveségeket.

Nyisd meg' nekünk Ur Jsten,
 à te kinczes ládádot,
 és ne rekezed bē
 az égh czatornájat,
 és drága szép folyását.

Ne téd ércze Ur Jsten,
 fejunk felet az eget,
 és nagy kemény vassa
 alattunk à földet,
 honnét varunk eledelt.

Ne ver minket Ur Jsten,
 szertelen nag' aszallyal,
 es rekenő ártalmas
 sok húségeckel,
 haszontalan szeleckel.

f 366v

Ne ver minket Ur Jsten,
esső helyet nag' porral,
se ragyaval se egyéb
féle férgekkel,
artalmas hűségekkel.

Neveld inkább Ur Jsten,
te szent ajándékidat,
mellyet te felséged
nekünk meg' mutatot,
és életunkre rendelt.

Meg' szarattak Ur Jsten,
mindenféle vetések,
mezők, rétek, vizek,
mindenféle füvek,
el vesztek és meg' égtek.

Szomiuhoznak Ur Jsten,
mindenféle alatok,
barmok, lovak, juhok,
repdeső alatok,
el epettek mindenek.

Szany meg' minket Ur Jsten,
és minden alatidat,
kik csak fölségettul
varnak minden jokat
ételt és italokat.

Sirnak rinak Ur Jsten,
emberek és az vadak,
mert ninczen meg' ele-
delek és italok,
csak bolyognak szegények.

Emlekezzél Ur Jsten,
à te fogadasodról,
emlekezzél immar
kegyelmeségedről,
Atyai jo voltodról.

Ne nézd nekünk Ur Jsten,
szantalan büneinket,
elődben fel hatott
sok gonoszsaginkat,
iszszonyu vétkeinket.

Meg' igirted Ur Jsten,
hogy meg' halgatz kértünkben
és adtz nekünk essöt
alkolmas időben,
csak kériünk szükségünkben.

Aldgy meg' minket Ur Jsten,
testi és lelki jokkal
hogy élhessünk szépen,
és nagy iozansaggal
draga ajándékokkal.

Segithessük Ur Jsten,
ezekből szegényeket
és latogathassunk
à szükelkedőket,
és meg' nyomorultakat.

Ha te minket Ur Jsten,
mostani szükségünkben,
meg halgatz kegyessen
mostan kirisünkben
à mi kivanságinkban.

Diczéretet Ur Jsten,
mind ezekért éneklünk,
szent Fiaddal és szent
Lelkeddel mi aldunk
örökké magasztalunk.

f 367

Cantio Matutina

[585]

á - lát a - dok né - ked U - ram, hog' meg' ö - riz - tél en - gem.
Ez ve - sze - del - mes — eý - jel, mely - ben a - lud - tam mé - lyen

Se - tét - seg - tül kö - rül vé - tet - vén, s - é mel - lyet nag' én - ség - tül,
 mel - lyet el - ke - rül - tem, se - gét - sé - ged - del U - ram Js - ten.

Haládással diczérlek
 téged, oh Uram Jsten;
 Ki nagy vag' magos menyben
 é napon is örizz meg':
 Kérlek téged igen;
 te akaratod lég[y]en,
 és vezérly utaidon
 s-akaratom is úgy légyen.

Szent igidet engedgyed
 é világ' előtt vallanom
 magamat szolgadnak mondanom,
 hátalom, s-pénztől nem félnem:
 melly igazságtul el czallyon,
 könnyen és el szakaszszon,
 a Szentek seregétül,
 ah ne engedd en Jstenem!

f 368

f 367v Hogy Uram esvényidről
 hamar el ne térjek:
 Az orv ellenség magát,
 hozzám ne szénlye, kérlek:
 Tévelgésben hogy ejtzen,
 meg' vetet gonosz törítül
 s-dihős agyarkodasátul,
 jó vóltod meg' örizzen.

E napotis végezzenem,
 tisztességedre engedd:
 neszakadgyak el tüled,
 végig meg' maradgyak veled:
 örizzd testem és lelkem,
 s-minden földi terméssem
 mellyet egész éltemben
 szerelmedbül en Jstennem.

Adgy igaz hitet nékem,
 szent Fiadban à Christusban,
 Büneimet boczasd meg',
 é nyomorult életben:
 s-ne tagad meg' tölem,
 àmint ígértél nékem,
 hog' viseli bünöm
 és meg' oldoz büneimbül.

Aldlak téged Ur Jesus,
 à te nag' jo tédédért;
 mellyet egéz éltemben:
 velem töl szent nevedért:
 azért azt magasztalom,
 s-jónak egyedül valom,
 taplálly engem testeddel,
 s-itass te szent vérreddel.

Reménséget is nékem,
 adgy ne engedgyen vesznem;
 szeretetet azok hoz,
 kik vétkeznek ellenem:
 vélek én jól tegyek,
 s-hasznom abban nem keressem,
 mint magam úgy szeressem,
 s-akaratodat tégyem.

Az Uré á diczőség',
 övé és a tésztesség',
 kinek haragia előtt
 senki el nem rejtezhet:
 légyen áldása rajtunk
 hogy megint czendessen aludgyunk
 hitnek paisát adgya,
 sátan nyilat óltza Amen.

Alia
Ad eandem notam

M [586]

Magasztallyak én téged
Jsten egeknek kirallyat,
hog' tülem meszsze öszted,
à setét eynek homallyat.
Nyavallyam szükségem terhét,
el vötted erejét,
à sötétség' Uratúl,
meg' öríztél szandékatul.

Reménséggel ruhaz fel,
ördög' töríben ne essem,
szívem hozzád gerjezd fel,
magam hasznat ne keressem:
Atyafi szent szeretetet,
adgy czendes életet,
szeres mint sajátodat,
kövessem akarodat.

Szívbul könyörgök néked,
nemes teremtő Jstenem,
é napot is meg' enged,
békeségben vég'hez vinni:
akarodat tanúlnom,
utaidot járnom
óltalmad ne fedezzen,
kedvem kedved szerint lég'en.

Szent igidet vállanom,
adgyad tisztan homaly nélkül
és szolgadnak mondhatnom,
minden kép mutatás nélkül;
kinczet semít nem gondolok,
igaságtúl várok,
à szentek seregében,
tarcz meg' gyülekezetidben.

Igaz utadra tanicz,
hog' véled egyyüt jarhassak
és tüled el ne taszicz,
hog' késértetben ne jussak;
Jó voltodbúl tarcz meg engem,
én edes Jstenem,
az ördög czalardsága,
terjen magának kényyara.

E napot=is békével,
enged Uram el mulatnom,
mezőnek gyümelczével,
tár házamat gazdagitnom:
hog' szent nevedet diczérjem,
óltalmadot nyerjem,
testemnek meg' maradást,
lelkemnek adgy boldog szálast.

f 369

Az igaz hitnek tüzét,
bennem Christusért élessed,
gyarlosagomnak vétket,
szememre soha nevedesd:
fogadasodot tekincz meg',
szent Fiadért tarcz meg',
ki értem eleget töt,
törvény átkatúl meg'-mentet.

Uram egyedül vag' ió,
út, élet, öröm igaság',
az én életem gyarlo,
gondolatom is hamisság':
taplály Christusnak testével,
itas szent vérével,
hog' örökké nevednek,
énekellyek fölségednek.

Amen lég'en Atyának,
Fiunak és szent Léleknek,
ki túl mindennek vadnak,
ne engedgyen az ördögnek,
engem maga=nak valasztott,
gyenge juhoczkájat
lelkem à bodogságban,
végye [a] Paradiczomba.

Más: Regeli és Estueli

H [587]

Hálát adunk néked menybeli Jsten,
szent Fiadnak à Christusnak nevében:
Hogy engemet ez [éyel
napon] meg' őriztél,
minden veszedelemtül meg' mentettél;
tarcz meg' kérlyek ez napon is életem,
büntöl és minden kártul mencz meg' engem.
ve[!]: Boczsd meg kérlyek minden büneimet,
és ez éyel is őriz meg engemet.

Mert Uram én te kezedben ajánlom,
mind testem lelkem és minden jóságom:
à te szent Angyalod légyen én velem,
és soha el nem tavezék én tölem,
hog' à gonoz Sátannak semmi képpen,
raytam semmi hatalma ne lehessen,
hog' à gonosz Sátának semmi képpen
rajtam semmi hatalma ne lehessen.

Alia

Ad notam: Jstenünkhez fo[házkodván]

f 369v

M [588]

Menyei Atyank Ur Jsten,
neked hálát adunk ezen,
hog' ez eyel egészben,
meg' tartottal békeségben.

Ördög' ellen hatalmaddal
óltalmaztal Angyaliddal,
velünk vóltál jó voltoddal,
mi allutunk te gyaztal.

Gonoz ember szandékatúl,
az ördögnek tagiaitúl,
tolvaioktúl és lopóktúl
meg' őriztél mind ezektúl.

Mi lelkünket czendeségben,
tartottad te jób kezedben,
nem engedted retegésben,
ördögnek késértetiben.

Testünketis békeségben,
meg' őrizted egészben,
ez éyeli setétségben,
szolgánk vóltál mind ezekben.

Kérünk mégis mint Atyankat,
tekinczed=meg fiaidat,
áld meg' minden munkaínkat,
téged szolgálunk Urunkat.

Szent ígédet tanulhassuk,
magunkot ahoz szabhassuk
szegényeket taplalhassunk,
mindenekkel jól tehessünk.

Büntül magunkot óhassuk,
szentül jámborúl élhessünk,
mindenben téged félhessünk,
ördögnek ne engedhessünk.

Mint à fényes napra nézzünk,
akaratedra ugy nézzünk,
tegedet elne feleiczünk,
mindenben tüled fűghessünk.

Ezeket add meg Christusért,
à te szerelmes Fiadért,
mi meg valtonkért, Urunkért
légy kegyelmes Atyank ezért.

f 370

De Divite et Lazaro
Ad notam: Jer emlekezünk kereszt[yén népek]

S^[589]

Szükség' mi nekünk oh keresztyének,
hog' hitünk lévén irgalmasak legyünk,
az szegényeken hog' könyörülünk,
szent Lukáczi írja, jól rá figyelmezzünk.

Vala egy ember, nag' gazdagságban,
öltözék vala Biborban Bársonban,
jól lakik vala, Urasságában,
nag' büven fűzet, vala udvarában.

Christus bé hozza ő példajában,
ennek egy szegény vala udvarában
Lazar ő neve ki beteg' vala
ajtója előtt nyomorodik vala.

f 370v

Jgen iszszonyu nyomorult vala,
mert minden teste rut fekélyes vala,
nag' éhség' miat el ayult vala,
csak morzalékot szegény kévánt vala.

G[y]akran az iffiak el jönnek vala,
maradék étet viszssa hoznak vala,
à szegént Lazart utallyak vala
maradék lével arczúl öntik vala.

Emberek közzül senki nem vala,
à ki ő rajta meg' könyörült vala,
ha nem az ebek el jönnek vala,
szegénnek sebét azok nyalak vala.

Végre olly igen el ayult vala,
nag' éhség' miat el epedet vala,
ki miat szegény mihelt meg' hala,
lelke vitteté Jsten országába.

Rövéd idővel ennek utana,
az Gázdag' ember ki jól lakik vala,
végre nekie essék halála,
és holta után vitteté pokolba.

Gyötrelme neki hog' nag' lött volna,
ő két szemeit fel emelte vala,
à szegény Lázárt mihelt meg' láta,
hog' Abrahamnak kebelében volna.

Fel szóval mindgyárt ő kiált vala,
az Abrahamot kére hogy nehadgya,
csak hog' à Lázárt hozza boczássa
hog' kis uyaval kényyat meg enyhítze.

f 371

Erre Abraham monda gazdagnak,
elvöd örömed te à mas világban,
de hog' nem adal ételt Lazarnak,
had' békét immar ő nyugodalmanak.

It mi közöttünk egy nag' köz vagyon,
hog' innét oda senki ne mehessen,
se onnét ide senki ne jöjen,
az gazdag' azért sira keservessen.

Térite szavát az Abrahamhoz,
kére hog' külgyön ött atyafiahoz,
ne ragazkog'ék à gazdagsághoz,
mert à gazdagság' közöl jár pokolhoz.

Külső reménség' kénya pokolnak,
könyu valasza lön it Abrahamnak,
Mozes Prophetak, Tanitok vadnak,
szorgalmatosson őket halgasanak.

Meg' örizd magad ki ezt halgatod,
hog' ne mondassad hog' te nem halottad,
hog' ha à szegént te nem segéted,
meg' valik akkor mint volt safarságod.

Ezt à szent Ambrus, meg' magyarazza,
à nyomorultat à ki nem taplallya
és à éhezöt ehezni hadgya,
lelki gyilkosnak azt bizonnal mondgya.

De à szent David nyilvánban mondgya
meg' boldogulnak mert ő csak azt mondgya
à szükölködöt à kik taplallyak,
özvegyet árvát meg' nem nyomorítottak.

f 371v

Példa értelme már elég' legyen,
hog' minden ember à szegént segéllye
hog' menyországban örökkös legyen,
minden diczélet az Jstenné legyen.

Alia

○ [590]

mely igen rövid vólt lám éz világ',
szénten olyan az Egen mint egy czillag',
kit bé fedez éy után az nap világ'.

Szorgalmatos az ember ez vilagon,
marhat keres, kinczet gyűit minden modon,
azt nem tudgya, hog' ugy ül mint egy agon.

El mulatya nag' sok szor az Jstenét,
nem gondollya lelkének üdvöségét,
örög'biti valamint czak az övét.

Usurával hamis hittel czalárdsaggal,
mind el véshi az masét álnoksaggal,
az Jstennek nem gondol intésével.

Veritekkal fáradsaggal nag' munkaval,
éyel nappal ugy futtya nag' gondockal,
azt tudgya hog' örökké él é vilagon.

Ninczen mostan emberekben jó akarat,
ninczen bizony immaron az szeretet,
teste le[|]ke czak à nagy fősvény élet.

Nem kell immar az jámbor atyafiu
utálatos az szegény Jstenfélő,
meg'vettetet az jámbor bölcz Tanito.

Az sok kinczü jószágu hizelkedő,
mostan kedves embereknél hazudozó,
majdan el fogy az jambor Jstenfélő.

Örök Jsten felette irgalmas vagy,
im mely sokat el szenvedtz mert nag' jóvag'
elvesztésnek Jstene mert te nem vag'.

Most ez világ' mindenöt az nag' bünben,
szénten úgy ál az hajo mint az vízben,
el áradot szántalan gonozságban.

A kik mondgyák magokat keresztyéneknek,
mostan azok bünöckel büvelkednek,
mert czak nével engednek az Jstennek.

Ritkán hallyák Jstennek szent igéjét,
meg' gyűölték már néki hirdetőjét,
mert bé nyelték azt vélik à szen[t]ségét.

Téry meg' azért te ember Jstenedhez,
ragazkodgyál mindenben felségéhez,
ne bizzál már illy igen ez világhoz.

Meg' czal hidgyed törben eyt az gazdagság'
el kárhoztat bizonytal ez czalárd világ',
ha meg'veted az Jstent ki igazság'.

Tekinczedmeg' ez világnak allapattyat
meg' isméred mindenben álnokságát,
mint ha látnák fősvének álnokságát.

Mely számtalan sok bülczek eléb vóltak
nagy gazdagok Czászárok uralkodtak,
mond meg' nékem mind ezek hova löttek.

Uraságok sok pénzek gazdagságok,
szép termetek nag' házak örökségek,
el rontattak idővel mind elvesztek.

Mert ollyatén az ember mint az virág'
és az fákon erdőben mint szép zöld ág'
ma iffiuság' holvára immar agság.

Azt iól látod hog' az viz mely gyorsany foly
à ki el jö immar az vissza nem foly,
honnan jö s-hova mégyen nem tudhatod.

Az emberis mindenkor menten mégyen,
halálához mindenkor közelb mégyen,
temetését nem tudgya holot lészen.

Ez világnak illy hazug' szépségének,
ne hidgy immár te ember beszédének,
tested lelked ajánlyad czak Jstennek.

Ez világon nag' gazdag' lész Jstennél,
minden jóban élhetz te felségednél,
viszzát ne vony czak az ö beszédének.

Mind ezekre vezérellyen Atya Jsten,
és ő véle meg' válto Fiu Jsten
à szent Lélek szentelő bizony Jsten.

f 372v

f 372

Alia

f 373

[594]

er - tek hoz - zám Chri - stus mond - gya, kik meg' vad - tok
 min - den kép - pen, bü - nök - kel lá - tom ter - hel - tet - vén, én meg' ment -
 lek sza - ba - dit - lak, bü - nök - nek ter - he - i - töl, és min -
 den gyar - ló - sá - gá - túl.

Nalam minden nyugodalmat,
 fogsz találni hid meg' szómat,
 bizonynal nagy szép nyáiaságot:
 Jertek hozzam ne késétek,
 siessetek neféllyetek,
 hiveim kérlyek titöket.

lármom édes, igam könyü,
 vedfel kérlek, es lég' tőrö,
 mindenben engemet követö:
 könnyen mindent el viselhetz
 életedben el szenvedhetz,
 mert segítöd lésezek hid ezt.

Ez földön mit czelekedtem,
 minden képpen mit szenvedtem,
 példa lézen néktek el hittem:
 mely jól lézen ti dolgotok,
 mindenekben ti szándéktok,
 Jstentül ha fügni fogtok.

Embereknek fáratságok,
 ha nem vólna nyavallyáiok,
 bodogság' volna ittödolgotok:
 de mert más képpen nem lehet,
 hog' el czeréld azt sem lehet,
 türjed tehát te terhedet.

Egh, Föld, Tenger, minden állat,
 ezt mutattya nyilván látod,
 hog' törnöd kel it emberi állat:
 nem türzé itt az Jstenért?
 türnöd kel ott az ördögért,
 és kárhozat nagy kinnyaért.

Mà az ember iffiú és vig',
 hólnap lásd meg' mely rut czig' bik,
 kór=beteg' az halálnak vendig':
 mint az mezön az szép virág'
 így mulik el am ez világ'
 hamar minden nag' szomorúsag.

Minden reszket az halál előtt,
 mert láttya hog' csak arnék volt,
 kíván jól lenni, jambor nem volt:
 egy ezt mondgya más nem hadgya,
 lelkére nincz semmi gondgya,
 élete csak haja huja.

Es immar ö hog' nem élhet,
 kezd nag' sirást az mint lehet,
 Jstennek adgya magát, meg' vénhet:
 jay az[t] mondgya én mint félem,
 az Ur Jstent mint rettegem,
 talam használ én azt hiszem.

f 373v

Gazdagnak ő gazdagsága,
szép iffiunak iffiúsága,
nem használ semmi kevésége:
ez világ' ha tied volna,
ezüst, arany minden vólna
meg' kel halnod hid meg rola.

f 374 Talam te bölcz azt gondolod,
bölczeséged lész gyámolod,
hid el hog' nékedis kel halnod:
kérek azért láss dolgodhoz,
meny minygyárást Christusodhoz
igy fogsz jutni jutalmadhoz.

Azért imé mind ezeket
igy meg' értvén Jstenünket,
szeressétek à szent életet,
Christus Jesus szent beszédét,
halgassátok szent igéjét,
hog' vegyetek örökséget.

Artatlan légyen dólgotok
tisza minden nyaiasságtok,
egy mással valo közösségtok,
adgy Jstennek tisztességet,
nagy szép kegyes engedelmet,
vegyed illyen intésemet.

Diczértessél szent Haromság'
mind ezekben nag' igasság'
mindenkor nalunk nag' méltosag':
engedgy nekünk szent életet,
egy más közöt szeretetet,
ez világ' utan örömet.

Ha mindenben itt testünknek
telnék kedve életünknek
meg' halna élete lelkünknek;
azért szálit keresztetek,
Jsten reank és terheket
hog' meg' tarczon mind benünket.

Az keresztnek iszonyué?
sullyos vólta keserué?
kérd pokol kinnya hog' mi izü?
ot mindenkor czak jay léssen,
nag' kénnak vége nem léssen
czak fog' czikorgatas léssen.

f 374v

De tü hivek örülyetek,
és Christusban szenvedgyetek
mert meny ország'ban lész helyetek:
ninczen ember ki nyelvével
ki mondhassa beszédével,
mely nagy diczőség' ott léssen.

Mert mi nekünk az jó Jsten,
mit meg' ígért igéiben,
meg' esköt arra szent nevében;
azt meg' allya és meg' adgya
szent Fiaban az Christusban,
mint mi édes meg' valtonkban.

É [592]
bredgyél fel világ' büneidbül
vedd eszedbe magad az nag' bünbül
mellyet néked utolsó idörül
magyarázot Christus Jesus,
itélet napiarúl.

f 375 Minden irasok immár bé töltenek,
az Prophéták valamit hirdettek,
az szent Atyák az mit reménletek,
Urunk Jesus Christus által,
véghez vitettenek.

Alia

Nem késik már az ő el jövése,
közel vagyon ez vilagnak vége,
minden dolgoknak már eljövése,
Christus Jesus é világra,
el jö itélnie.

Ez világnak istentelensége,
az Uraknak nagy kegyetlensége,
az kösségnek engedetlensége,
jegye bizony hog' közel már,
Christus eljövése.

Minden rendek vadnak bátorságban,
gyönyörködnek csak az álnokságban,
szeretet nincz az Atya-fiakban,
és kevesen vadnak immar,
kik hisznek Christusban.

Süketségre vesznek minden intést,
meg vetettek minden jó rendelést,
az Tanítók nem látnak éppülést
szent írásból mikor téznek
idvöséges intést.

Esznek isznak nag' bátran lakoznak
meny országra de nem gondolkodnak
el mulando dolgokban forgódnak,
azt sem tudgyak mely oraban,
azoktúl meg-valnak.

Adgyunk hálat az Atya Jstennek,
mondgyunk diczéteret szent Fiának,
véle egyetemben szent Léleknek,
mind örökkön és örökké,
à szent Háromságnak.

Alia

f 375v

A [593]
z én eiletemnek minden ideiben
ételem italom lész valamely helyen
vag' élek vagy állok agyamban fekszem,
é drága szép szózat forog' én elmémben.

De jái lész bizonyjal az hitetleneknek,
kik az Ur Jstentül kegyelmet nem nyertek,
az ő életekben hozzaja nem tértek,
illy szókkal Christustúl azok illetetnek.

Iertek el hiveim Atyamtúl áldottak,
az én országomban kit néktek fundáltam
à ti szükségtekre néktek fel állattam,
ezzel benneteket én fel magasztaltam.

Atyamtúl átkoztak mennyetekel immár
az örökké valo nagy langozo tűzre
örökkön örökke kénlódyatok abban,
férgectúl legyetek örök gyötrelemben.

Nag' örömmel szükség' mindennek elvárni,
az Jstennek Fiat itéletre jöni,
akkor az hiveknek szívét öröméri,
mikoron kezd Christus illy szókat mondani:

Paranczolatimnak örzői nem löttök
kik ez arnyék földön örömben éltétek
szükség' azért immár hogy tűzben éjjetek
hiveim jóvával ne részesülljetek.

Az én lakó földem mellyben ti lakoztok,
kik én beszédemnek örzői vóltatok,
az én országomban már Uralkodgyatok
kik ez arnyék földön bánatban éltetek.

No azért immáron mi igen vigyázunk
sok vétkek álmából immár fel serkennyünk,
és olly vigasztalót az menyégből várjunk
kinek ő szaiabúl illyen szókat hallunk.

f 376

Diczérettel kérjük à mi Jstenünket,
hogy meg' szabadicza ő à mi lelkünket,
é nehéz átkokból ki menczen bennünket,
kegyelmes áldással látogasson minket.

Reggeli Ének

[594]

h Fel - sé - ges A - tyá Js - ten, ki U - ral - ko -
dol meny - ég - ben, di - czer - tes - sél hi - ve - id - ben.

Hogy minket ez elmúlt ével,
meg tartottál szent kedveddel,
Atyai kegyességeddel.

Hogy a te szent áldásodban,
járjunk el hivatalunkban,
diczérjünk tégedet abban.

f 376v

Ördögnek czalárdságátúl,
hirtelen való haláltúl,
büntül és minden gonosztúl.

Elhessünk az igaz hitben,
és Jsteni félelemben,
lehessünk szent szerelmedben.

Mi testünket meg nyugottad,
kedves álommal meg áldád,
és munkára erőt adád.

Halgasd meg könyörgésünket,
Atya Jsten aldgy meg minket,
add meg' lelki szükségünket.

Ma-is kegyelmes Jstenünk,
adgy szerenczés napot nekünk,
a te szent nevedért kérünk.

A te áldot szent Fiadért,
mi Urunk Jesus Kristusért,
légy kegyelmes ő kedveért.

Hogy mi faradságunk után,
mehesünk nyugodalomban,
Mennyei szent boldogságban.

Alia

J[595]
Jesus Kristus szép fényes hajnal
ki feltámacz uy világgal
és meg áldasz minden jokkal.

Világosícz a mi szívünket,
ismérhessünk meg tégedet,
tanulhassunk szent igédet.

[vel:] Jesus Kristus szép fényes hajnal
meny országból ki le szálál
[és] szent véreddel áldozal.

Az ördögnek czalárdságától
lelki, testi nyavalyaktól,
öriz hamis tudománytól.

f 377

Te vagy nekünk egy reménségünk,
Jsten elöt prokátorunk,
szép koronank ékességünk.

Az Atyával és szent Lélekkal,
hogy tégedet tiszta szivel,
mind örökké aldgyunk Amen.

Psal: 77
Voce mea ad Dominum cla[mavi]

Notam vide pag: 890 [f 347v]

A [596]

Az Jstenhez az én szomat,
éneklem kialtasomat,
hogy fel kiáltik hozzá
beszédem meg halgattá:

Mindennémő szükségemben
reménségem csak az Jsten,
éyel kezem föl tartom,
az égre hozza nyuitom.

Lelkem nagy banatban eset,
minden vigasztalást meg vet,
az Jsten rettent engem,
ha róla emlekezem:

Noha Jsten[n]jek szívemben,
panaszlok nagy inségemben,
lelkem még sem találhat,
semmiben nyugodalmat.

Szemeimet nyitva tartod,
alunni ejel sem hagyod,
erőmben ugy el fogyék,
hogy egy szót sem szolhaték:

Gondolam az régi időt,
és forgattám szemem elöt,
az elmult esztendőket
hanyam és vetém öket.

f 377v Meg emlétem hegedömet,
nehaj éneklésimet,
szivem egéz éytzaka,
ezt mind elő forgattya:
Ennek hogy értelmét lellyem,
azon igyekezik lelkem,
elmélkedvén erőssen,
végre szolik ekképpen.

Ez harag mindenkor tarté,
az Ur örökké elveté?
ninczené ö nekie
én hozzam semmi kedve?

El fogyoté nagy kegyelme,
és ö Atyai szerelme?
és immaran hatra tért,
à mit minekünk ígért.

Tellyességgel el fogyotté,
hozzánk valo nagy szerelme?
el alutt e irgalma,
az ö nagy haragiaba?

Végre mondik: oda vagyon,
az én életem immaron,
Jsten meg vontá kezét,
nem nyuitya segedelmét.

De meg gondolám ismétlen,
miket miveltél régenten,
à te nagy czudaidot,
kiket sok ember látot:

Czudaidról gondolkodvan,
kiket láték dolgaidban,
elmélkedem erőssen
végre szolék ekképpen.

Oh erős és kegyes Jsten,
szent vagy czelekedetidben,
és sohol senki ninczen,
hozzad hasonlo Jsten:

Czuda Jsten à te dolgoz,
à mint gyakran meg mutatod,
minden népek jól láttyak,
nagy vóltát hatalmadnak.

Népedet te ki mentötted,
nagy inségéböl ki vötted,
Jacobnak és josephnek,
nemzetét mind kettőnek:

Hogy à viz téged meg láta,
ottan nagy félelme juta,
és à tenger mélysége,
leg' ottan meg rendöle.

A felhök essöt eytének,
és nagy menydörgések lönek,
à magas égh harsaga
szélllyel minden czataga:

Sürö nyilak röpülének,
sebes kö essök esének,
olly vilamások lönek
hogy az egész föld fénlék.

f 378

Az föld meg rendöle szörnyen,
 utad lön a nagy tengeren,
 által menél az vizen
 labad nyoma még s-ninczen:
 A te szerelmes népedet,
 mint egy nyáját vezérletted,
 ki hozád hatalmaddal,
 Moses és Aron által.

[597] **A** l - dot légy Ur Js - ten az ma - gos meny - ben,
 hogy meg' vi - gasz - ta - lal te szent Lel - ked - ben, à kik je - len
 va - gyunk te szent i - géd - ben.

f 378v

Kapczold be szívünkben te szent igédet,
 hog' haza mentünkben szent beszédedet,
 mi el ne feleyczünk Uram tégedet.

Mi házunk népének meg' beszélhessük
 édes magzatinkat abban nevellyük,
 az örök életet vélek nyerhessük.

Dicziertessék Uram teremtő Jsten,
 és te idvözítő Fiu Ur Jsten,
 az szent Lélek Jsten örökké Amen.

Ad notam:

Jrgalmaz Ur Jsten imaron [énnékem]

S [598] zükség' nekünk erről gyakran emlekeznünk,
 ez gyarlo vilagból hog' még ki kel mulnunk,
 Jsteneke elötte nag' szamot kel adnunk,
 mint a szent Pál régen meg' irta mi nekünk.

Bizony nyomoruság é világban éltünk,
 a sok inség miat mert eil keseredtünk,
 Jstenneke igéjét gyakran kel halgatnunk,
 ha ördög rabjai lenni nem akarunk.

Szüntelen vigyazzunk és jó hütben éllünk
 az örök életre mi-is igyekezzünk,
 mert é czalard világ' nem hasznal mi nekünk
 azért ö hozzája nem kel ragazkodnunk.

Oh mely szépen hija Jsten az hiveket,
 az örök életre minden embereket,
 nyilván nem akarja ö veszedelmeket,
 szüksegek idején meg halgatyja öket.

f 379

Az irás árnyéknak ez életet mondgya,
 szent Jakabis ugyan ezent bizonyitya,
 szent David peniglen fűhöz hasonlittya,
 embernek élete rövid minden láttya.

Pokolbeli ördög forgodik környülünk,
 mint az éh oroszlány ugy futkos utanunk,
 de az igaz hittel ellene kel álnunk,
 el hidgyed bizonyial hogy nem arthat nekünk.

Az jó hitő ember kétség-be nem essék,
noha minden napon ö hétszer el-essék,
de az Ur Jstentől ismég föl véteték,
kegyelmességében ismég be véteték.

Kevélség gazdagság de mit használt nekünk
irégység fősvénység im mit ada nekünk
sok pénzünk jóságunk el marada tőlünk
mint a füst és árnyék el mulatnak tőlünk.

Lám arra int szent Pál lélek szerint jarjunk,
minden hamissagtól kér hogy el távozunk,
de az egy Jstenben erős hittel bizzunk,
hogy az szent Atyackal örökké lakozzunk.

El veszzen a nap is mellyen születettünk
mi anyank méhében még hogy teremtettünk
oh hogy a szegényen mi nem könyörültünk
im mely rettenetes ördögököt látunk.

El hidgyed bizonytal rettenetes léssen,
itéletnek napia ki nyilván meg léssen,
mindenektől Jsten erős számot véssen
az örök pokolban sivas révas léssen.

Oh hogy nem halhatunk meg a sok kinokban
ilyen rettenetes tüzeknek langiában,
hog' nem fuladunk meg a nagy dohoságban
mit kinlodunk igyen a nag' tüzes tóban.

f 379v

Nagy siralmok léssen akkor mindeneknek
a nagy gyötrelemre kik menendők léssenek
valakik hamissan é világban élnek,
ö idvösségekre kik nem igyekeznek.

Rettennyünk meg azért a nag' sok kinoktól,
szakadgyunk el immár a csalard vilagtól,
féllyünk és rettegjunk Jsten haragiatól,
amaz nagy kegyetlen Pokolnak kinyatól.

Ezt kezdik ackoron karhoztak mondani,
az ö nagy kinokban el fel kiáltani,
Jsten országában az hiveket nézni,
ezek azok kiket nem akartunk venni.

Ezt a nagy Ur Jsten nekünk meg' irata,
a gyarlo embernek például adatta
hog' a gonoszokat büntetlen nem hadna
de az igazakat meg' bódogitana.

Diczéretet néki mind örökké mondgyunk
minden tisztességet csak ö neki tegyünk
hogy velünk lakozék azon igyekezzünk
kit az Atya Jsten engedgyen mi nekünk.

f 380

Bizodalom

[599] **B** i - zo - dal - munk Kri - stus ál - tal Js - ten - ben va -
gyon, hogy min - den jót mel - lyet va - runk tö - le meg ad - gyon,
szent i - ras - ban bi - zon - sá - gunk er - ről sok va - gyon.

Jertek hozzam timindnyaian kik munkálkodtok,
bűnötöknek sokságával terhesek vadtok,
örökké valo nyugodalmat nálam talaltok.

Zalag-képpen ígérteit minekünk adgya,
mint egy drága Jaspis követ à ki meg valttya,
mindent meg ad s-szent igéiét tölunk nem tiltya.

Oh mely drága ez zálagnak az ö jutalma!
mert hitünknek nincz è földén töb bizodalma,
és lelkünknek ördög ellen erősb oltalma.

De meg lássad hü keresztyén meg' ne utallyad,
és hitetlensséged miat meg ne czufollyad,
töle mitt kérsz mind meg adgya bizonynal varjad.

Azért téssen ö halasztast az meg' adasban
hogy szívünket föl indicza nagy buzgoságra
és allasson ajtatos imadságodban.

Lám az fiak ö atyoktól kérnek kenyeret,
nem ad nékik az ö atyok kenérét követ,
mennyivel inkább Jsten adgya mi szükségünket.

Oly nagy gondgya vagyon rolunk Kristus Jesusnak
mert tulajdon pásztora löt ö juhainak
és könyörög mi érettünk ö szent Atyanak.

f 380v

Mint hogy senki véle nem völt kinszenvedésben
azonképpen senki ninczen idvözítésben
azért nincz is bizodalmunk nekünk egyébben.

Kristus által kik Jstentől minden jót várnak
és gyakorta szent Lélektől meg uytatnak
azok vészik boldogságot à meny-országnak.

Psal: 134

Ecce nunc benedicite domino:

U^[600]rnak szolgálai mindnyaian,
aldgyátok az Urat vigan,
kik az ö házában eyjel,
vigyázzván vattok hűséggel.

Föl emelvén kezeteket,
diczérjétek Jstenteket,
sziböl neki hálát aduan,
ött aldgyatok mind untalan.

Meg' aldgyon téged az Jsten,
az Sionból kegyelmessen,
ki teremtette az eget,
à földet és mindeneket.

Az Angyali őrizetért

U [601]

Ur Isten téged diczérünk,
és méltan hálákat adunk,
te teremtet Angyalidért,
széked előtt udvarlokért.

f 381

Azok tündöklök s-fénlenek
és te reád nyilván néznek,
mindenkor szodat halgatyak
te bölcseségeddel rakvák.

Nem nyugosznak sem alusznak
de mind csak arra vigyaznak
hogy tenéked szolgállyanak
és a te kiczin nyaiadnak.

A régi dühös ellensség'
gyülöl és irégységgel égh,
csak az után leselkedik
te néped hogy el oszollyék.

Mint első embert a kinban
most is viszi az halálban
törvént igér; szent életet
ki törlönyie fel készült.

Nem vesztegl azért sem nyugszik,
siv riv mint Crocodilus gyik,
kereg forog tört hátot vét
hogy roncza Kristus sereget.

Vigyáz az Angyali sereg,
ki Ur Kristus utan leveg
te népedet takargatya
ördög alnokságát rontya.

Szent Daniel példank ebben
Oroszlanyok közt veremben
é képpen a nagy jambor Loth,
Angyal által szabadult volt.

Az égő kemencze tüzé
nem arthata de kedveze
három fiaknak az langban
az Angyal lön meg tartasban.

f 381v

Ez mai nap-is az Jsten,
igy őriz sok veszél ellen,
általa szent Angyalinak,
kik őrzöl adattatnak.

Azért Ur Jsten diczérünk
és méltán hálákat adunk
mint az Angyali szent sereg'
téged diczérni nem szün meg'.

Kérünk-is Urunk tégedet,
mindenkor készen tarcz őket,
hogy oltalmazsak népedet,
kik böczüllik szent igédet.

Alia

Ad notam: Mire bankodol: [f 335v]

M [602]

Meg' foghatatlan kegyes Jstenség
örökké valo mennyei felseg'
egéz föld kerekseg'
csak te töled taplaltatik
minden féle nép, s nemzetség.

A szegény árvák hozzad kialtnak,
és az özvegyek téged ohajtnak,
csak hozzad folyamnak,
nyomorultak szükölködök
szibül hozzad fohazkodnak.

Reméntelenség' nem haborgatya,
ki fölségedtől oltalmát várja,
nincz annak bántása,
szemeimmel nyilván latom
vagy árváknak édés Atya.

f 382

Gondviselésed ki terjet böség'
szükölködöknek nálád elégség'
gazdagság békeség,
mindenféle étel ital
ruha és kedves egésség.

A madarokat valyon ki tartya,
nincz ki à földet közülök szánca,
vagy fonást tanulna
mégis ninczen éhvel szomjal
à ki közzülek meg halna.

Ream is tudom vagyon nag[y] gondgya
ki felségének vagyok árvája,
képe abrazattya,
el legeltet szarnyainak
szép és kedves árnyékában.

Etem itomat böven meg adgya,
árva fejemet meg nem utallya,
vagyok ő szolgaja,
ha az kis hollofiakat
verebeket is ell tarttya.

Testem és lelkem néked ajánlom,
mert nincz é földén senki gyamolom
Uram légy tutorom
mert ha elhagyandasz ottan
el fogy minden batorsagom.

Hiszem ha adtal anyám méhében,
gondod volt reám kiczinségemben,
s-illy=en szükségemben,
annal inkább gondot viselsz
hogy én ne essem kétségben.

Az én szívem most szomorú látod,
könyveim húlnak tudom hogy szánod
vagyon ream gondod,
bizony hiszem noha mostan,
árva fejemet próbálad.

Vigasságomat meg adod tudom
mikor akarod bizonnyal vallom,
ugy viseled gondom
ackor osztán hálát advan
le vetem keserves gyzaszom.

Szintén mint fogoly sötét tömlőcből,
el ki szabadúl minden kötélből
igy szívem ezekből,
mihelt szent lelked boczátod
vigasztalóul menyégből.

Kiért örökké hálákat adok
minden nap Uram elődben allok
tenéked szolgállok,
tisza sziből felségednek
szép diczéretekét mondok.

Diczéret néked Atya Ur Jsten,
à te Fiaddal ki lakol menyben,
boldog fényességben,
szent Léleckel mind örökké
az egy igaz Jstenségben.

f 382v

Alia

Ad not: Emlkezésél Ur Jsten hi[veidröl]

H[603]álát adunk Ur Jsten tenéked,
ki táplálód igédvel lelkünket,
szent Lelkedvel erősicz hitünket,
viselhessük kedvedre életünket.

Meg' tarcz minket Ur Jsten mindenkoron
à Kristusban valo igaz úton,
ne maradgyon életünk hamiságon
de járassunk te akaratodon.

Szent igédet mikoron halhattyuk
idvösségre azt meg' tanulhassuk
életünket Kristusban valhassuk
szent lélektől mi azt remélhessük.

f 383

Hogy mikoron ki múlúnk é világbol
országokban mehecsünk nyavallyankbol
ot élhessünk örök jo voltodból,
kit most hizszünk szent Fiad érdeméből.

Az mi lelkünk diczérjen tégedet,
mindenkoron hirdesse szent nevedet,
azonképpen à te szent Fiadat
mind örökké à szent Háromságot.

Pater noster

M[604]

Atyánk oh kegyes Jsten,
ki vagy a magos menyégben,
szenteltessék neved szivel,
a te országod jöjen el,
te akaratod meg légyen
é földön miképpen menyben.

Minden napi kenyerünket,
add meg', boczásd meg vétünkét,
a mint mijs meg boczátunk,
azoknak kiktől bántatunk,
és ne végy a kísértetben,
de szabadícz gonoz ellen.

Mert tied Uram az ország,
tied minden hatalmasság'
meg' adhatz azért minekünk
mindent a mit töled kérünk
tied a diczosság Amen
most és örökke Ugy légyen.

Psal: 30 Jn te domine spe[ravi]

f 383v

[605]

e ben-ned bi - zom U - ram Js - ten i - gas -
sá - god sze - rént ne hagy vesz - nem, szé - gyent val - la - nom ne
hagy né - kem, én Js - ten - nem.

En vagyok jai nagy bűnes ember,
ellened bűnöm szántalan ezer,
előtted szüntelen bé kever
és úgy gyötör.

Jgen nagy örömem te vagy nékem,
nagy bátorsagom én Jstennem,
szent nevedért vagy mentségem
nagy örömöm.

Sies hajtani füleidet,
gyorsan halgasd meg' könyörgésemet
te benned hogy meg tarcz engemet
életemet.

Nem hadsz engem Uram az törben
be esnem kit titkon én előmben
útamba meg vettek az lesben
életemben.

Jstenem Uram légy szabadítóm,
tehozzád Uramhoz folyamom,
meg szabadítasz jól tudom
benned bizom.

Jstenem Uram kérlyek téged,
ved hozzád immár én lelkemet,
mert meg váltottál engemet
életemet.

f 384

Szégység orczankon nagy légyen
szidalom minket be kennyen
diczőség' Uram tied légyen
Amen légyen.

Reggeli Enek

Ad notam: Noszsa Jstenfélő szent [hivek; f 342v]

T [606]

é néked Uram hálát adok
hozzam valo jo voltodért;
Es tellyes szivből is vigadok,
rám áradot jó kedvedért:
mert im meg halgattal,
engem ki ragattal,
nyavallyaimból,
szivbeli vidulást,
attal meg tagulast
sok banatimból.

Jm fel tamasztad napom fényét,
mellyet homály el búruít volt;
el mosad rolam lelkem szennyét,
mellyben hevertem mint egy holt:
nyomorusag közöt,
mint egy esze veszöt,
mikor hanyatnam,
ackor segítséggel
lelkem hogy töb inséggel,
ne bantattatnam.

Attyai gondviselésedet
sok ezer szer meg próbáltam:
ream ki nyuitot kezeidet,
én Jstennem által latam:
tégedet diczérlek,
azé[r]t mig it élek,
ez gyarlo testben,
szajamnak szozattya,
éged által hattya,
hiszek igédben.

f 384v

Te töled el tavoznom Uram,
ne hadgy sok büneim miat;
de söt légy nékem erős váram,
fordiczad el sok ostromjat:
rólam az ördögnek,
és rut бүdös dögnek,
ki csak azon jár,
hogy bünre tasziczon,
melöled el hajczon
legyek rut mint sár.

Ma kezeidben ajanlottam,
mellyeket te attal nékem;
föl költömkoris azt mondottam,
magad bir engem Jstennem:
Ördög martalekja
hogy ne legyek rabja,
adgy estvet érnem,
ki Uralkodol s-élsz,
senkitölis nemfélsz,
ne hadgy el veszнем.

Cur mundus militat sub [vana gloria]

[607] **M**

it bi - zik é vi - lag ö ál - nok - sá - gá - ban
ki - nek sze - ren - cze - je va - gyon el mu - las - ban ö ha - tal - ma - sá - ga
ha - szon - ta - lan - ság - ban, mi - kép - pen föld e - dény va - gyon el rom - las - ban.

Többet hidgy az jegen meg irt irasoknak
hogy nem mint è világ sok czalardsaginak
és kép mutatasból valo jutalminak
soha ne hidgy vilagi nagy bizodalomnak.

f 385

Jnkab kel hinni az czalard embereknek,
hogy nem mint világ hamis szerenczejének
és ö bolondságos fertelmeségének,
hamis tudomannak és ö hévságának.

Mond meg Salamont ki volt illy igen nemes,
à vagy hol a Samson ki volt gyözedelmes,
mond meg az Absolont ki vala szépséges,
à vagy à Jonatas olly igen szerelmes.

Hova lön Julius nemes hatalmaval?
hova lön à gazdag ö lakodalommal?
à vagy a Tullius szépen szóllásával?
vagy Aristoteles bölcz tanításával?

*Enni sok szép dolgok és nemes férfiak,
világi nagy Urak ennyi birodalmak
ennyi fejedelmek és erős hatalmak
egy szempillantásban mindenek elmulnak.

E testi gazdagság nagynak böczültetik,
de à szent irasban viragnak mondatik,
à vagy mely level széltől el ragadtatik,
écképen világból minden ki vetteték.

Oh mely igen rövid világ diczösége,
mint ember arnyéka ollyak ö öröme,
mely soha nem viszen embert idvöségre
söt inkább rettenetes fertelmességre.

Oh mostani testünk férgenek étkei,
kit bizonynal tudunk hogy porrá léendő,
azt pedig nem tudgyuk miglen ö élendő,
kérlyek tégy jót addig miglen vagy élendő.

Azért ne mond tiednek à mi elveszendő,
è világ mit ígér à pedig veszendő,
mennyei dolgokat te légy keresendő,
ez boldog kereset ki el nem veszendő.

f 385v

M[608]
inden ember meg hallya Jstennek intését,
és szíviben meg tarcza ugy mint drága kénzcét,
halgassa és tanullya Jstennek ígését,
ugy mint az ö lelkének, drága eledelét.

Az Jstennek haragiat Jeremias írja,
rettenetes sebessen égő tűznek modgya,
mint sebes tűz à szeltől szokot pallania,
szintin ugy az Jstennek haragianak langia.

Mindeneket sebes tűz hirtelen meg éget,
erős fákból alkotot házakot meg emészt,
szintin ugy az Jstennek haragianak tüze,
mindeneket meg emészt mint egy pozdorjakat.

Az Amos Prophetanak nyolczadik részében,
az Ur Jsten azt mondgya az ö busultaban,
mert lám minden emberek az nagy gonosagban
hogy gyönyörködnek vala az nagy alnoksagban.

Boczátok igaz Jsten à fekete földre
olly igen nagy éhséget földön lévo népre,
nem à testi éhséget adom penig erre,
de à lelki éhséget lelki szomiuságot.

Egyk tengertől fogvan à másik tengerigh
mind el mennek s-el futnak egész nap keletigh,
nap keletről el mennek egész nap nyugatig,
keresik szent ígémet mind eyszaki szélég.

Az lelki nagy éhségben éheznie fogjak,
az Jstennek ígését hallani kivannyak,
de mivel hogy az elötök azt meg vetettek,
nem adaték ackoron lelkeknek kenyere.

f 386

Ugyan ezen dologról Davidis azt mondgya,
ötven kilencz részében énekének írja,
hitetlen embereket meg éhezni mondgya,
mint oktalan éh ebek ordítanak azt írja.

Alá s-fel à varosban tetova bujdosvan,
egiz reggeltől fogvan estveig bujdosnak
faradozvan keresik Jstennek igéjét,
de nem fogjak találni mert el mult oraja.

Tanullyad szüntelenül Jstennek igéjet
mert boldogok kik halljak az ő szent beszédét
az Jstentől valoknak az szent Janos mondgya
valakik az Jstennek igéjet halgattyak.

Mostan vagyon az idő szent Pál is az[t] mondgya,
idvőséghez illendő orának azt írja,
illyk szorgalmatosan gondolkodnu[n]k arra,
hogy el ne fogyatkozzék hitünknek olaja.

Szüntelen kell minekünk vigyazásban élnünk,
mert nem tudgyuk mikor jő itélnie Urunk,
azért kezünkben légyen égő szövétnekünk,
hogy minket vigyazásban talallyon mi Urunk.

Galatiaban irot levelében szent Pal,
az életnek gyümölcztét mind elő szamlalya,
hitet és szeretettet öröm békeséget
hivséget, szelédséget, engedelmeséget.

Gyarlo ember szeressed felebaratodat,
igy te jó keresztyének mondhatod magadat
ha nem szinbol de szibül szereted Uradot,
ecképpen mentheted meg ördögtől magadat.

Ne legyünk követői vilagi hiusagnak
de kövessük mi inkább hitit igasagnak
ne adgyuk helyt ördögnél rut fajtalanságnak
hogy mondhassunk mindnyajan Jsten fiainak.

f 386v Az aranyat szényéről szoktak meg ismérni,
a keresztyen embertis hitiről meg tudni,
hitben és szeretetben elfel kel öltözni
szent és jambor életben kel mindennek élni.

Mert kik test szerint jarnak uti tarsi ezek
részegség paraznasag fajtalan erkölczek
bujasag és ezekhez illendő gonozsag
sok haborusag szerző gonoz irégységek.

De ha te az Jstennek szent paranczolattyat,
követed és tanulod néki kivansagat,
minden féle áldasi követnek tégedet
mint à Moses Profeta előnkben atta ezt.

Aldot lész az Varosban aldot te hazadban
aldot lész à mezőben aldot te utadban
aldot léssen tenéked minden te hazadban
borod, buzad, olajod, mind lésznek aldasban.

Hogy ha penig meg veted szent paranczolattyat
és semminek beczülyed neki kivansagat,
minden féle atkai követnek tégedet,
mint à Moses propheta elő szamlallya azt.

Atkozot lész Varosban, atkozot hazadban
atkozot lész mezőben, atkozot utadban,
atkozot léssen néked minden te hazadban
buzad, borod, olajod mind lésznek atokban.

Meg büntete az Jsten az öt varosokat
Sodomat és Gomorat, Segort és Seboint
ezekkel együt veszté Adama Varosat
mert meg vetették vala szent paranczolattyat.

Nem hagyta büntetetlen pusztában Sidokat
példankra el süllyesztte az zugolodokat
mert Jsten ellen járo gonosz partosokat
harmad fel szazig kiket földel el nyelete.

De hogy mi mind ezeket el tavoztathassuk
és reank ne szallyanak rettenetes atkok
sőt hogy reank szallyanak draga szent aldasod
Jstennek segítségét igaz hittal varjuk. f 387.

Lám kegyelmes beszéddel szol az Ur minekünk,
tizen ötöd részében szent Iánosnal nekünk
ingyen ételt és italt ígér ő azoknak,
à kik éhen és szomjan ő utanna futnak.

Keressuk Jstenünket miglen meg talallyuk
jer híjuk segítségre à mi[g] közel lattyunk
serkennyunk fel bününköl még az uton vagyunk
hogy minket vigyazásban talallyon mi Urunk.

Boldog szolgak ugy lészünk ha igy czelekeszünk,
meg igert boldogságnak örökössé lészünk,
diczösség Coronajat fejenként visellyük,
kinek hérvadatattlan anryékaban nyugzszunk.

Diczéret és diczösség az Atya Jstennek
hatalom és méltóság à Fiu Jstennek
ezzeckel egyetemben szent Lélek Jstennek
tellyes szent Haromságnak egy bizony Jstennek.

Hymnus De Angelis

D [609]

Diczirjük az mi kegyelmes Attyankot,
Hogy az hatalmas Angyali karokat,
Szent Fia által teremtete menyben
tiszta szentségben.

Nagy fényességben ezek ő előtte
Alvan örvendnek szüntelen mel'ette
Szent színyét láttyák bölcz szauát halgatyák
Neki szolgálnak.

f 387v

Nem hívokodnak ezen tiszta lelkek,
Mert hiúsagra ők nem teremtettek,
Az Urat aldyak ötet magasztallyak
szentnek kialtyak.

Föképpen Christus Uroknak szolgálnak
Az ő hiveit szellel oltalmaznak
Kik szent igiét örömet fogadgyak
és még-is tartyak.

Az döhös irégy és öldöklő Satan
Ki bönt és halalt hoztot rank megh czalvan
Haborut gyakran szerez hivek ellen
minden helyekben.

Az Jstenfelő házait Skolakat
Jo örkölczöket hasznos törvényeket
Fottigh hogy el töröllye, jar haraggal
éyel és nappal.

Ez fene Sarkany ellen az Angyalok
Christus hivei köröl az ör allok
Minket őriznek oltalmaznak azok
mint hatalmasok.

Eok Sodomaban Lothot megh őrizték
Haza népével vesélyből ki vitték
Utaiban Jacobot el követtek
jora vezették.

Az Elizeus Dothan varosaban
Sok ellenségtül hogy volt megh szallasban
Angyalok ottan melléje szállának
meg szabaditak.

Danielt az Oroszlanyok vermében
Az szent Angyalok megh tartottak éppen
Jgy ezek alltal az Jsten őriztet
minden hiveket.

f 38E

Azért jo uoltat az mi teremtönknek
Hogy ily szolgakat adot embereknek
Diczirjuk ötet méltó buzgosaggal
halaadassal.

Ur Jsten kérunk szent Angyaléd által
Védelmez minket az te Egyhazaddal
Hogy vélek együt tenéked szolgallyunk
fel magasztallyunk.

Anno 1642 In vigilia Mich[aelis] Arch[angeli]
scrip[sit] Joh[annes] Regis
chor[alista] Hung[arus] et Sch[olaris] Alumnus.

A **MUSICALIA DANUBIANA** a Magyar Tudományos Akadémia Zene-tudományi Intézetének gondozásában megjelenő forráskiadvány-sorozat. Mint a sorozatcím is jelzi, nem szorítkozik a mai Magyarországon őrzött vagy készült forrásokra, hanem annak a szélesebb körzetnek örökségéből merít, melyet az elmúlt századokban szoros kulturális kapcsolatok fűztek össze. A sorozat a középkortól a 19. század elejéig jelentet meg írásos forrásokat. Célja a kutatások ösztönzése, s nem összefoglalása. Így bevezető tanulmányai részletes elemzésre nem vállalkoznak, megadják azonban a forrás értékeléséhez szükséges legfontosabb adatokat, az eddigi irodalom információit, s elsősorban arra a kérdésre akarnak válaszolni, hogy mit (milyen hagyományt, alkotó- és befogadó közösséget, zenei életet és stílusirányt) képvisel az adott forrás.

MUSICALIA DANUBIANA is a series of source-material publications issued under the auspices of the Institute for Musicology of the Hungarian Academy of Sciences. As the title indicates, the series is not confined to sources preserved or originating in today's Hungary. It draws on the inheritance of a wider region which shared close cultural ties down the centuries. The sources published range from the Middle Ages to the early 19th century and the series aims to stimulate rather than summarize research. The introductory studies are not intended to provide detailed analyses, only to present the main information required to evaluate the source, making use of what has been written and recorded before.

MUSICALIA DANUBIANA

- 1 *Missale Notatum Strigoniense ante 1341 in Posonio*
- 2 *Andreas Rauch: Musicalisches Stammbüchlein (1627)*
- 3 *Benedek Istvánffy (1733—1778): Church Music Works I.*
- 4 *Georg Druschetzky (1745—1819): Partitas for Winds*
- 5 *Tabulatura Vietoris saeculi XVII*
- 6 *Joseph Bengraf (1745—1791): Six Quartets*
- 7 *Hungarian Dances 1784—1810*
- 8 *Zacharias Zarewutius (1605?—1667): Magnificats and Motets*
- 9 *Graduale Ecclesiae Hungaricae Epperiensis (1635)*

Other volumes in preparation:

- Pál Esterházy: Harmonia caelestis (1711)*
Graduale Strigoniense (15th-16th centuries)
Valentin Depisch (1746?—1782): Selected Works